

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei Orgànica 1/1992, de 21 de febrer, de Protecció de la Seguretat Ciutadana.*

U. S'incorpora una lletra p) a l'article 23, amb la redacció següent:

«p) El depòsit, la comercialització o la distribució, de qualsevol modalitat, en establiments dedicats a activitats esportives, de productes que continguin substàncies prohibides en l'esport per ser susceptibles de produir dopatge, declarades com a tals de conformitat amb la seua legislació específica.»

Dos. S'incorpora una lletra q) a l'article 23, amb la redacció següent:

«q) La incitació al consum, en establiments dedicats a activitats esportives, de productes que continguin substàncies prohibides en l'esport per ser susceptibles de produir dopatge, declarades com a tals de conformitat amb la seua legislació específica.»

Tres. L'article 24 queda redactat de la manera següent:

«Article 24. *Gradacions.*

Les infraccions tipificades en els apartats a), b), c), d), e), f), h), i), l), n), p) i q) de l'anterior article, podran ser considerades molt greus, tenint en compte l'entitat del risc produït o del perjudici causat, o quan suposen un atemptat contra la salubritat pública, hagen alterat el funcionament dels servicis públics, els transports col·lectius o la regularitat dels abastiments, o s'hagen produït amb violència o amenaces col·lectives.»

Disposició final quarta. *Habilitació competencial.*

Sense perjudici de la competència de l'Estat per a dictar aquells preceptes relatius a la seua pròpia organització i els que es referixen als interessos que afecten l'esport federat estatal en el seu conjunt, la present Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.16a de la Constitució, a excepció dels preceptes següents:

- L'article 44, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.6a de la Constitució.
- L'article 47, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.31a de la Constitució.
- L'article 43 i la disposició addicional sexta, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució.
- La disposició final segona, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.5a de la Constitució.
- Els articles 39, 40, 42 i la disposició final tercera, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.29a de la Constitució.

Disposició final cinquena. *Naturalesa de la present Llei.*

La present Llei té el caràcter de Llei Orgànica, a excepció dels següents preceptes i disposicions:

Articles 1 al 4, ambdós inclusivament;

Article 6, paràgrafs 4t i 5t, excepte els paràgrafs que van del 1r al 3r que tenen caràcter orgànic, article 7, article 8, excepte l'apartat primer que té caràcter orgànic;

Articles 9 al 35, ambdós inclusivament, excepte el paràgraf primer de l'article 12, que sí que té caràcter orgànic;

Articles 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 45, 46, 47, 48 i 49;

Les disposicions addicionals primera, segona, tercera, quarta, quinta, sexta, setèima, octava i novena;

Les disposicions transitòries primera, segona i tercera;

La disposició derogatòria;

Les disposicions finals primera, segona, tercera—excepte en el seu apartat tres, que sí que té rang orgànic—, quarta, sexta, setèima i octava.

Disposició final sexta. *Desplegament reglamentari i habilitació normativa.*

U. En el termini de tres mesos des de la publicació de la present Llei, el Govern aprovarà el Reglament de composició i règim de funcionament de la Comissió de Control i Seguiment de la Salut i el Dopatge.

Dos. En el termini de sis mesos des de la seua entrada en vigor, el Govern aprovarà el desplegament reglamentari de la present Llei.

Tres. S'habilita el Govern per a aprovar, quan siga procedent, totes les normes que siguen necessàries per a garantir l'eficàcia de les previsions de la present Llei.

Disposició final setèima. *Adaptació d'estatuts i reglaments federatius.*

A l'efecte que preveu esta Llei i, especialment, del que preveu l'article 14 de la present, les federacions esportives espanyoles procediran, en el termini màxim de sis mesos, comptador des de la data d'entrada en vigor de la present Llei, a l'adaptació i modificació dels seus estatuts i reglaments.

Disposició final octava. *Entrada en vigor.*

La present Llei entrarà en vigor tres mesos després des de la publicació íntegra en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei Orgànica i que la facen complir.

Madrid, 21 de novembre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

20764 *LLEI 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les Lleis dels Impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni.* («BOE» 285, de 29-11-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

ÍNDIX

Títol Preliminar. Naturalesa, objecte i àmbit d'aplicació.

Article 1. Naturalesa de l'Impost.

Article 2. Objecte de l'Impost.

Article 3. Configuració com a Impost cedit parcialment a les comunitats autònomes.

Article 4. Àmbit d'aplicació.

Article 5. Tractats i Convenis.

Títol I. Subjecció a l'Impost: Aspectes materials, personals i temporals.

Capítol I. Fet imposable i rendes exemptes.

Article 6. Fet imposable.

Article 7. Rendes exemptes.

Capítol II. Contribuents.

Article 8. Contribuents.

Article 9. Contribuents que tenen la seua residència habitual en territori espanyol.

Article 10. Contribuents que tenen la seua residència habitual en territori estranger.

Article 11. Individualització de rendes.

Capítol III. Període impositiu, meritació de l'Impost i imputació temporal.

Article 12. Regla general.

Article 13. Període impositiu inferior a l'any natural.

Article 14. Imputació temporal.

Títol II. Determinació de la renda sotmesa a gravamen.

Article 15. Determinació de la base imposable i liquidable.

Títol III. Determinació de la base imposable.

Capítol I. Mètodes de determinació

Article 16. Mètodes de determinació de la base imposable.

Capítol II. Definició i determinació de la renda gravable.

Secció 1a Rendiments del treball.

Article 17. Rendiments íntegres del treball.

Article 18. Percentatges de reducció aplicables a determinats rendiments del treball.

Article 19. Rendiment net del treball.

Article 20. Reducció per obtenció de rendiments del treball.

Secció 2a Rendiments del capital.

Article 21. Definició de rendiments del capital.

Subsecció 1a Rendiments del capital immobiliari.

Article 22. Rendiments íntegres del capital immobiliari.

Article 23. Despeses deduïbles i reduccions.

Article 24. Rendiment en cas de parentiu.

Subsecció 2a Rendiments del capital mobiliari.

Article 25. Rendiments íntegres del capital mobiliari.

Article 26. Despeses deduïbles i reduccions.

Secció 3a Rendiments d'activitats econòmiques.

Article 27. Rendiments íntegres d'activitats econòmiques.

Article 28. Regles generals de càlcul del rendiment net.

Article 29. Elements patrimonials afectes.

Article 30. Normes per a la determinació del rendiment net en estimació directa.

Article 31. Normes per a la determinació del rendiment net en estimació objectiva.

Article 32. Reduccions.

Secció 4a Guanys i pèrdues patrimonials

Article 33. Concepte.

Article 34. Import dels guanys o pèrdues patrimonials. Norma general.

Article 35. Transmissions a títol onerós.

Article 36. Transmissions a títol lucratiu.

Article 37. Normes específiques de valoració.

Article 38. Reinversió en els supòsits de transmissió de vivenda habitual.

Article 39. Guanys patrimonials no justificats.

Capítol III. Regles especials de valoració.

Article 40. Estimació de rendes.

Article 41. Operacions vinculades.

Article 42. Rendes en espècie.

Article 43. Valoració de les rendes en espècie.

Capítol IV. Classes de renda.

Article 44. Classes de renda.

Article 45. Renda general.

Article 46. Renda de l'estalvi.

Capítol V. Integració i compensació de rendes.

Article 47. Integració i compensació de rendes.

Article 48. Integració i compensació de rendes en la base imposable general.

Article 49. Integració i compensació de rendes en la base imposable de l'estalvi.

Títol IV. Base liquidable.

Article 50. Base liquidable general i de l'estalvi.

Capítol I. Reduccions per atenció a situacions de dependència i envelliment.

Article 51. Reduccions per aportacions i contribucions a sistemes de previsió social.

Article 52. Límit de reducció.

Article 53. Reduccions per aportacions i contribucions a sistemes de previsió social constituïts a favor de persones amb discapacitat.

Article 54. Reduccions per aportacions a patrimonis protegits de les persones amb discapacitat.

Capítol II. Reducció per pensions compensatòries.

Article 55. Reduccions per pensions compensatòries.

Títol V. Adequació de l'impost a les circumstàncies personals i familiars del contribuent.

Article 56. Mínim personal i familiar.

Article 57. Mínim del contribuent.

Article 58. Mínim per descendents.

Article 59. Mínim per ascendents.

Article 60. Mínim per discapacitat.

Article 61. Normes comunes per a l'aplicació del mínim del contribuent i per descendents, ascendents i discapacitat.

Títol VI. Càlcul de l'Impost estatal.

Capítol I. Determinació de la quota íntegra estatal

Article 62. Quota íntegra estatal.

Article 63. Escala general de l'Impost.

Article 64. Especialitats aplicables en els supòsits d'annualitats per aliments a favor dels fills.

Article 65. Escala aplicable als residents en l'estranger.

Article 66. Tipus de gravamen de l'estalvi.

Capítol II. Determinació de la quota líquida estatal.

Article 67. Quota líquida estatal.

Article 68. Deduccions.

Article 69. Límits de determinades deduccions.

Article 70. Comprovació de la situació patrimonial.

Títol VII. Gravamen autonòmic.

Capítol I. Normes comunes.

Article 71. Normes comunes aplicables per a la determinació del gravamen autonòmic.

Capítol II. Residència habitual en el territori d'una Comunitat Autònoma.

Article 72. Residència habitual en el territori d'una Comunitat Autònoma.

Capítol III. Càlcul del gravamen autonòmic.

Secció 1a Determinació de la quota íntegra autonòmica.

Article 73. Quota íntegra autonòmica.

Article 74. Escala autonòmica o complementària de l'Impost.

Article 75. Especialitats aplicables en els supòsits d'anualitats per aliments a favor dels fills.

Article 76. Tipus de gravamen de l'estalvi.

Secció 2a Determinació de la quota líquida autonòmica.

Article 77. Quota líquida autonòmica.

Article 78. Tram autonòmic de la deducció per inversió en vivenda habitual.

Títol VIII. Quota diferencial.

Article 79. Quota diferencial.

Article 80. Deducció per doble imposició internacional.

Article 81. Deducció per maternitat.

Títol IX. Tributació familiar.

Article 82. Tributació conjunta.

Article 83. Opció per la tributació conjunta.

Article 84. Normes aplicables en la tributació conjunta.

Títol X. Règims especials.

Secció 1a Imputació de rendes immobiliàries.

Article 85. Imputació de rendes immobiliàries.

Secció 2a Règim d'atribució de rendes.

Article 86. Règim d'atribució de rendes.

Article 87. Entitats en règim d'atribució de rendes.

Article 88. Qualificació de la renda atribuïda.

Article 89. Càlcul de la renda atribuïble i pagaments a compte.

Article 90. Obligacions d'informació de les entitats en règim d'atribució de rendes.

Secció 3a Transparència fiscal internacional.

Article 91. Imputació de rendes en el règim de transparència fiscal internacional.

Secció 4a Drets d'imatge.

Article 92. Imputació de rendes per la cessió de drets d'imatge.

Secció 5a Règim especial per a treballadors desplaçats.

Article 93. Règim fiscal especial aplicable als treballadors desplaçats a territori espanyol.

Secció 6a Institucions d'inversió col·lectiva.

Article 94. Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva.

Article 95. Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris considerats com a paradisos fiscals.

Títol XI. Gestió de l'impost.

Capítol I. Declaracions.

Article 96. Obligació de declarar.

Article 97. Autoliquidació.

Article 98. Esborrany de declaració.

Capítol II. Pagaments a compte.

Article 99. Obligació de practicar pagaments a compte.

Article 100. Normes sobre pagaments a compte, transmissió i obligacions formals relatives a actius financers i altres valors mobiliaris.

Article 101. Import dels pagaments a compte.

Capítol III. Liquidacions provisionals.

Article 102. Liquidació provisional.

Article 103. Devolució derivada de la normativa del tribut.

Capítol IV. Obligacions formals.

Article 104. Obligacions formals dels contribuents.

Article 105. Obligacions formals del retenidor, de l'obligat a practicar ingressos a compte i altres obligacions formals.

Títol XII. Responsabilitat patrimonial i règim sancionador.

Article 106. Responsabilitat patrimonial del contribuent.

Article 107. Infraccions i sancions.

Títol XIII. Orde jurisdiccional.

Article 108. Orde jurisdiccional.

Disposició addicional primera. Dret de rescab en els contractes d'assegurança col·lectiva que instrumenten els compromisos per pensions assumits per les empreses, en els termes que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

Disposició addicional segona. Retribucions en espècie.

Disposició addicional tercera. Plans individuals d'estalvi sistemàtic.

Disposició addicional quarta. Rendes forestals.

Disposició addicional cinquena. Subvencions de la política agrària comunitària i ajudes públiques.

Disposició addicional sexta. Beneficis fiscals especials aplicables en activitats agràries.

Disposició addicional setèima. Tributació de determinades rendes obtingudes per contribuents que exercisquen l'activitat de transport per autotaxi.

Disposició addicional octava. Transmissions de valors o participacions no admeses a negociació després d'una reducció de capital.

Disposició addicional novena. Mutualitats de treballadors per compte d'altri.

Disposició addicional deu. Sistemes de previsió social constituïts a favor de persones amb discapacitat.

Disposició addicional onze. Mutualitat de previsió social d'esportistes professionals.

Disposició addicional dotze. Recurs cameral permanent.

Disposició addicional tretze. Obligacions d'informació.

Disposició addicional catorze. Captació de dades.

Disposició addicional quinze. Disposició de béns que conformen el patrimoni personal per a assistir les necessitats econòmiques de la vellesa i de la dependència.

Disposició addicional setze. Límit financer d'aportacions i contribucions als sistemes de previsió social.

Disposició addicional disset. Remissions normatives.

Disposició addicional divuit. Aportacions a patrimonis protegits.

Disposició addicional vint. Ajudes per a compensar la càrrega tributària de les indemnitzacions percebudes des de l'1 de gener de 1999 per privació de llibertat com a con-

seqüència dels supòsits previstos en la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'Amnistia.

Disposició addicional vint. Bonificacions de cotitzacions a la Seguretat Social a favor del personal investigador.

Disposició addicional vint-i-una. Residència fiscal de determinats treballadors assalariats.

Disposició addicional vint-i-dos. Mobilització dels drets econòmics entre els distints sistemes de previsió social.

Disposició addicional vint-i-tres. Ajudes a les activitats d'investigació, desenvolupament i innovació.

Disposició addicional vint-i-quatre.

Disposició transitòria primera. Prestacions rebudes d'expedients de regulació d'ocupació.

Disposició transitòria segona. Règim transitori aplicable a les mutualitats de previsió social.

Disposició transitòria tercera. Contractes d'arrendament anteriors al 9 de maig de 1985.

Disposició transitòria quarta. Règim transitori dels contractes d'assegurança de vida generadors d'incrementos o disminucions de patrimoni amb anterioritat a l'1 de gener de 1999.

Disposició transitòria cinquena. Règim transitori aplicable a les rendes vitalícies i temporals.

Disposició transitòria sisena. Exempció per reinversió en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

Disposició transitòria setena. Partides pendents de compensació.

Disposició transitòria octava. Valor fiscal de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris qualificats com a paradisos fiscals.

Disposició transitòria novena. Determinació de l'import dels guanys patrimonials derivats d'elements patrimonials adquirits amb anterioritat a 31 de desembre de 1994.

Disposició transitòria deu. Societats transparents i patrimonials.

Disposició transitòria onze. Règim transitori aplicable a les prestacions derivades dels contractes d'assegurances col·lectives que instrumenten compromisos per pensions.

Disposició transitòria dotze. Règim transitori aplicable als plans de pensions, de mutualitats de previsió social i de plans de previsió assegurats.

Disposició transitòria tretze. Compensacions fiscals.

Disposició derogatòria primera. Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

Disposició derogatòria segona. Impost sobre Societats.

Disposició final primera. Modificació del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març.

Disposició final segona. Modificació del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març i de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge.

Disposició final tercera. Modificació del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març.

Disposició final quarta. Modificació de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni.

Disposició final cinquena. Modificació del text refós de la Llei de regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.

Disposició final sisena. Habilitació per a la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.

Disposició final setena. Habilitació normativa.

Disposició final octava. Entrada en vigor.

PREÀMBUL

I

Antecedents

L'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques és un tribut d'importància fonamental per a fer efectiu el mandat de l'article 31 de la Constitució Espanyola, que exigeix la contribució de tots «... al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seua capacitat econòmica per mitjà d'un sistema tributari just inspirat en els principis d'igualtat i progressivitat que, en cap cas, tindrà abast confiscatori».

La idea d'un impost personal sobre la renda de les persones físiques de caràcter general, personal i progressiu, es va introduir a Espanya amb la reforma tributària de 1978, si bé ha conegut diferents models derivats dels distints objectius de política econòmica i social que s'han articulats a través d'esta figura impositiva.

El procés es va iniciar amb la Llei 44/1978, norma que va portar fins a les seues últimes conseqüències la idea de generalitat i comunicació entre les diferents fonts de renda, de manera que es va dissenyar un impost sintètic en què la compensació entre qualsevol d'estes es va permetre amb absoluta llibertat. Amb el temps, el disseny inicial va haver de ser rectificat en dos aspectes bàsics: d'una banda, la total llibertat en la compensació de rendes va propiciar que aquelles que podien realitzar-se amb absoluta discrecionalitat, cas de les pèrdues patrimonials, s'utilitzaren com a instrument per a reduir l'impost a satisfer per la resta de fonts de renda. D'una altra, l'acumulació obligatòria de les rendes de la unitat familiar, en un impost de naturalesa progressiva que considera com a contribuent a l'individu, va estar en l'origen de la Sentència del Tribunal Constitucional de 20 de febrer de 1989 i va obligar a modificar la regulació de l'impost per a adequar-lo a la seua naturalesa essencialment individual.

Estes modificacions es van consolidar en la posterior evolució de l'impost. Així, les posteriors regulacions ja no van configurar un impost absolutament sintètic, sinó que van mantindre la diferenciació en el tractament fiscal de determinades fonts de renda, en especial els guanys i pèrdues patrimonials, respecte de la resta, i alhora van configurar l'impost amb un caràcter marcadament individual, quedant la tributació conjunta com una opció per a aquelles unitats familiars que així ho decidiren. En particular, en les successives reformes s'ha mantingut una definició molt semblant de les diferents categories de renda i dels supòsits de no subjecció i exempció, és a dir, dels conceptes bàsics en la determinació de la renda.

Les últimes d'estes reformes del IRPF, la de la Llei 40/1998 i la de la Llei 46/2002, han suposat una reducció tant dels tipus de gravamen com del nombre de trams de l'escala, alhora que han substituït les deduccions en la quota en concepte de circumstàncies personals i familiars per reduccions en la base imposable, i han mantingut, en gran manera, la diversitat en el tractament de les distintes fórmules de l'estalvi.

Quant a l'Impost sobre Societats, en els últims anys s'ha produït una major aproximació entre les normes fiscals de càlcul de la base imposable i el resultat comptable, mantenint una estabilitat en els tipus nominals de gravamen i incorporant nombrosos incentius fiscals. Al mateix temps, s'ha ampliat substancialment l'àmbit d'aplicació del règim fiscal de les xicotetes i mitjanes empreses.

La creixent globalització de l'economia està introduint una important preocupació per la productivitat i el creixement econòmic. Va acompanyada de noves tendències en la fiscalitat internacional, en les quals es destaquen la reducció de tipus nominals per a empreses i persones físiques, la simplificació de tarifes i incentius fiscals, així com la busca d'una disminució en la tributació del factor

treball. Al mateix temps cal assenyalar, com a factors rellevants, l'intent d'aconseguir una major homogeneïtat en el tractament fiscal de l'estalvi, vinculat sens dubte a la creixent llibertat de circulació de capitals, i una major importància relativa de la imposició mediambiental.

La reforma que s'aborda s'inscriu en este marc. S'aprofundix en la modernització del sistema tributari espanyol amb una visió estratègica i integral que contribuirà a la millora del model de creixement i de la competitivitat, plantejament que s'adequa a la realitat social i econòmica d'Espanya. Les novetats que es proposen s'incorporen en el cos normatiu actual, mantenint, en la mesura que es puga, l'estructura dels textos actualment vigents i el contingut que es considera adequat. D'altra banda, la reforma relativa a l'Impost sobre Societats i als impostos mediambientals té una dimensió temporal, ja que està prevista la seua implantació gradual.

II

Objectius i aspectes rellevants de la reforma

El Govern va fixar com a principis directors de la Política Econòmica el creixement sostingut i equilibrat, basat en la productivitat, així com la millora del benestar i la cohesió social. Per a això, sobre la base del respecte al principi d'estabilitat pressupostària i suficiència financera, s'han adoptat diverses iniciatives en matèria pressupostària, primant les polítiques de despesa amb impacte en la productivitat, que es complementen amb la reforma fiscal.

En este context, s'actua de manera immediata sobre la tributació de la renda de les persones físiques i jurídiques, i es desenvoluparà en un futur pròxim la tributació mediambiental amb l'objectiu de millorar l'eficiència energètica i facilitar l'equilibri financer de la reforma.

La reforma té com a objectius fonamentals millorar l'equitat i afavorir el creixement econòmic, alhora que persegueix garantir la suficiència financera per al conjunt de les administracions públiques, afavorir la tributació homogènia de l'estalvi i abordar, des de la perspectiva fiscal, els problemes derivats de l'envelliment i la dependència.

Sense perjuí de la posterior descripció del contingut de la Llei, hi ha determinats aspectes de la reforma que han de ser objecte d'atenció prioritària.

1) Per a la millora de l'equitat, es disminueix la càrrega tributària suportada per les rendes del treball, elevant substancialment la reducció establida per a estes, especialment per a les rendes més baixes. Es tracta de dispensar un tractament especial a este tipus de rendes pels motius següents: compensar, per mitjà d'una quantitat a preu fet, les despeses generals en què incorre un treballador; reconèixer l'aportació que esta font de renda fa al conjunt de la base imposable; la seua facilitat de control i el fet que es tracta d'una renda no fundada o sense suport patrimonial.

Com a novetat, esta reducció s'aplicarà també a determinats treballadors autònoms que, per les especials circumstàncies en què desenvolupen la seua activitat i per estar les seues rendes controlades, reuniten característiques molt pròximes a les del treballador per compte d'altri.

2) Amb idèntica finalitat de millora de l'equitat s'elevan els llindars de rendes no sotmeses a tributació, i es recupera la igualtat en el tractament de les circumstàncies personals i familiars.

Fins a 1998, el seu tractament es duia a terme per mitjà de deduccions en la quota de l'impost. Des de 1999 van ser substituïdes per un mínim personal i familiar, deduïble de la base imposable, la funció del qual era quantificar aquella part de la renda que, per destinar-se a satisfer les necessitats bàsiques personals i familiars del

contribuent, es considerava que no hauria de tributar per l'Impost.

La conseqüència d'este esquema de reducció en la base imposable, quan es vincula a un impost amb tarifa progressiva, és que el benefici per al contribuent és directament proporcional al seu nivell de renda (a major renda, major benefici) ja que el mínim personal i familiar opera a través del tipus marginal de cada contribuent. Implica, per tant, acceptar que una mateixa necessitat, com pot ser la manutenció d'un fill, tinga una distinta consideració en l'impost en funció del nivell de renda de la família.

Per a assegurar una mateixa disminució de la càrrega tributària per a tots els contribuents amb la mateixa situació familiar, amb independència del seu nivell de renda, es configura un extens i flexible primer tram, en el qual es computen els mínims destinats a reconèixer les circumstàncies personals i familiars. Per tant, estos mínims, tècnicament, es graven a tipus zero. Esta estructura suposa que els contribuents no tributen per les primeres unitats monetàries que obtenen i que destinen a cobrir les necessitats vitals, de manera que contribuents amb les mateixes circumstàncies personals i familiars aconseguixen el mateix estalvi, amb la qual cosa es millora la progressivitat de l'impost. La introducció d'una quantia a què és aplicable un tipus zero permet aconseguir el mateix efecte d'equitat que es produïx amb l'aplicació de les deduccions en la quota.

En esta consideració de les circumstàncies personals i familiars cal efectuar una menció de l'opció per la tributació conjunta. La política de no discriminació per raó de gènere i raons de simplificació de la gestió de l'impost podrien justificar la seua revisió. No obstant això, es manté el seu tractament actual en l'impost per a evitar nombrosos perjudicats en els matrimonis en què algun dels seus membres no pot accedir al mercat laboral, i per tant obté rendiments només un dels cònjuges, com podrien ser els casos de determinats pensionistes amb rendes de quantia reduïda, o de determinades famílies nombroses.

3) Amb la finalitat d'afavorir el creixement econòmic, es redueix a quatre el nombre de trams de la tarifa, d'acord amb les tendències actuals en els països de l'OCDE, i s'introdueix una notable ampliació del primer d'estos, la qual cosa implicarà que més del 70 % dels contribuents de menors rendes veguen simplificada la seua tributació. D'altra banda, per raons d'incentiu al treball personal, s'establix el tipus marginal màxim en el 43 %.

Es especialment destacable, encara que potser no tan fàcilment perceptible com la reducció de tipus, l'ampliació que es produïx en les quanties que delimiten tots els trams de la tarifa, perquè implica una reducció addicional dels tipus de gravamen suportats. L'objectiu és una menor tributació efectiva, la qual cosa s'aconsegueix amb la combinació de mínims exempts més elevats i l'estructura de la tarifa, en la qual el primer tram s'allarga i engloba, generalment, els mínims personals.

4) Per raons d'equitat i creixement, s'atorga un tractament neutral a les rendes derivades de l'estalvi, eliminant les diferències no justificades que existixen actualment entre els distints instruments en què es materialitza. Amb això, al mateix temps que se simplificarà l'elecció dels inversors, s'incrementarà la neutralitat fiscal dels distints productes i s'afavorirà la productivitat i competitivitat, millorant la posició del nostre país en un entorn internacional de lliure circulació de capitals i de forta competència. D'esta manera, s'aborda la modernització de la tributació de l'estalvi, assignatura pendent de les reformes precedents.

S'evita així que les diferències en la pressió fiscal que suporten els diferents instruments distorsionen la realitat financera de l'estalvi (com la denominada rendibilitat financerofiscal que mesura una rendibilitat totalment aliena a les característiques intrínseques del producte que

es pretén comercialitzar), ja que això configura un marc tributari caracteritzat per la falta de transparència i diferències en la tributació que s'utilitzen per a mantindre captives determinades inversions.

Per a això, s'estableix la incorporació de totes les rendes que la Llei qualifica com procedents de l'estalvi en una base única amb tributació a un tipus fix (18%), idèntic per a totes estes i independent del seu termini de generació, perquè la globalització econòmica fa inútils els intents de fraccionar artificialment els mercats financers per tipus d'actius o per terminis.

En relació amb els dividendes, la jurisprudència comunitària obliga a atorgar un mateix tractament als dividends de font interna i als de qualsevol altre país membre de la Unió Europea. En línia amb les tendències recents, de retorn a un sistema clàssic de no integració entre l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i l'Impost sobre Societats, i amb les reformes operades en altres països del nostre entorn, s'ha simplificat la seua tributació incorporant-los a la base de l'estalvi i l'aplicació d'un mínim exempt que exclourà el gravamen, per este concepte, de nombrosos contribuents.

5) Per tal de millorar la cohesió social i d'atendre els problemes derivats de l'envelliment i la dependència s'incentiven aquells instruments destinats a proporcionar uns ingressos complementaris de les pensions públiques o a la cobertura de determinats riscos.

En tots els països desenvolupats s'està registrant un procés d'envelliment de la població que, en el mitjà termini, dificulta la sostenibilitat dels sistemes públics de previsió social. Per a fer front a este important repte, els països de l'OCDE van posar en marxa en el passat mesures de caràcter fiscal, incentivant el desenvolupament de plans de pensions privats de caràcter complementari al sistema bàsic de la Seguretat Social. L'objecte d'estos règims és que els individus puguin obtenir, a través del sistema públic i del seu pla de pensions privat, una prestació que permeta l'aproximació de les seues rendes a l'últim salari percebut durant la seua vida laboral.

Per al compliment d'este objectiu, l'Impost intenta reorientar els incentius fiscals a la previsió social complementària cap aquells instruments les percepcions dels quals es reben de forma periòdica, per a la qual cosa s'elimina la reducció del 40 per cent anteriorment vigent per a les retirades del sistema del capital acumulat en forma de pagament únic. Addicionalment, es concedixen beneficis fiscals als plans de previsió social empresarial i es preveu un nou producte de foment de l'estalvi a llarg termini quan es compromet la constitució d'una renda vitalícia amb el capital acumulat, el denominat pla individual d'estalvi sistemàtic, si bé este opera de forma diferent dels altres, ja que no té incentiu a l'entrada.

Així mateix, per raons d'equitat i de complementaritat amb el sistema públic de pensions, es marquen els límits de les aportacions. L'experiència dels últims anys demostra que la mitjana d'aportació no ha superat els 2.000 euros, si bé s'han incentivat de forma desproporcionada, i al marge dels objectius de la previsió social, aportacions molt elevades per a determinats contribuents amb elevada capacitat econòmica.

La consideració de les aportacions a estos sistemes com a salari diferit, l'acotació dels límits i el respecte al context de neutralitat en la tributació de l'estalvi, justifica que tots els instruments de previsió social que complisquen les característiques exigides apliquen l'incentiu de la reducció en la base imposable, sense distinció entre ells. I tot això amb la menor incidència possible en la normativa financera reguladora dels plans i fons de pensions.

6) Raons d'equitat i de cohesió social aconsellen atorgar una especial atenció al problema de la dependència a Espanya, incentivant, per primera vegada des del punt de vista fiscal, la cobertura privada d'esta contingència.

D'esta manera es reconeix la realitat social espanyola, en la qual es dona un increment de l'esperança de vida que porta associat un problema d'envelliment i dependència d'una bona part dels ciutadans. A més, hi ha altres factors que aguditzen la seua dimensió en el sector de població que necessita una atenció especial.

Es configuren dos tipus de beneficis: els dirigits a aquelles persones que siguen ja dependents, per a les quals es preveu la possibilitat de mobilitzar el seu patrimoni immobiliari amb vista a obtenir uns fluxos de renda que els permeten disposar de recursos per a pal·liar les necessitats econòmiques, i, d'altra banda, els dirigits a aquelles persones que vullguen cobrir un eventual risc d'incórrer en una situació de dependència severa o de gran dependència.

Addicionalment, atés que la vivenda habitual constituïx una important manifestació de l'estalvi familiar, s'introdueixen en la Llei mecanismes que permeten, en situacions de dependència severa o de gran dependència, fer líquida esta font d'estalvi sense cost fiscal, la qual cosa sens dubte constituïx un mitjà addicional de cobertura d'esta contingència.

7) Per raons de cohesió social, es dona continuïtat al suport fiscal a l'adquisició de la vivenda habitual, mantenint la base de deducció actual i homogeneïtzant els percentatges aplicables.

8) Les mesures que es proposen han de determinar en el futur un creixement econòmic que hauria de concretar-se en una major recaptació. No obstant això, poden originar en una consideració estàtica una disminució dels ingressos.

En este sentit, esta Llei té en compte que les comunitats autònomes disposen de capacitat normativa, amb l'abast previst en l'article 38 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb Estatut d'Autonomia, per la qual cosa podran compensar, si així ho decidixen per mitjà de l'exercici d'eixa competència, l'efecte estàtic de reducció de la recaptació mencionat en l'apartat anterior.

En el text de la norma es respecta l'actual esquema de repartiment de competències en l'Impost, amb la precisió efectuada respecte de la tarifa. No obstant això, la negociació d'un nou sistema de finançament per a les comunitats autònomes podrà requerir, quan el procés estiga conclòs, una nova regulació del títol referit al gravamen autonòmic i a les competències normatives i gestores atribuïdes a aquelles.

9) La reforma de l'Impost sobre Societats serà gradual, i respon a la necessitat defensar la posició competitiva de les nostres empreses en l'àmbit comunitari, aconseguir una major coordinació fiscal amb els països del nostre entorn, simplificar la seua estructura i aconseguir una major neutralitat en la seua aplicació, fomentant la creació d'empreses.

El principi de coordinació internacional exigix que es prenguen en consideració les tendències bàsiques dels sistemes fiscals del nostre entorn, més encara en el context d'un Mercat Únic europeu. Este principi troba el seu fonament en la internacionalització de la nostra economia. Mesures com ara la reducció de tipus de gravamen, reducció que s'ha anat produint gradualment en els diferents Estats, i la simplificació dels incentius fiscals són conseqüències del dit principi.

Pel que fa als incentius fiscals, estos han de justificar-se amb base en l'equilibri del mercat, ja que el principi de neutralitat exigix que l'aplicació del tribut no altere el comportament econòmic dels subjectes passius i la localització de les inversions, excepte que la dita alteració tendisca a superar els dits desequilibris. En molts casos, els estímuls fiscals a la inversió són poc eficaços, presenten un elevat cost recaptatori, compliquen la liquidació i

generen una falta de neutralitat en el tractament fiscal de distints projectes d'inversió.

Per això, l'eliminació dels incentius simplificarà enormement l'aplicació del tribut i facilitarà la seua gestió per part de l'Administració tributària, satisfent així el principi de transparència, que exigix que les normes tributàries siguin intel·ligibles i precises i que de la seua aplicació es derive un deute tributari cert.

Els aspectes mencionats constitueixen la primera fase de la reforma prevista en l'Impost que es completarà, en els seus aspectes substancials, una vegada s'haja produït el desenvolupament de l'adequació de la normativa comptable a les Normes Internacionals de Comptabilitat, donada la seua relació amb l'Impost sobre Societats.

10) Per raons de coherència i de coordinació amb la regulació dels Impostos sobre la Renda de les Persones Físiques i sobre Societats, s'introdueixen una sèrie de modificacions en la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents, que a més pretenen adequar la normativa al dret comunitari, i uns ajustos tècnics en la Llei de l'Impost sobre el Patrimoni.

Finalment, a fi de respectar les expectatives dels que van adquirir determinats compromisos d'inversió d'acord amb la legislació anterior, es manté el tractament fiscal actualment vigent per a determinats contractes o inversions formalitzats amb anterioritat a la data de sotmetiment a informació pública d'esta norma.

III

Contingut de la Llei

La present Llei està estructurada en un Títol preliminar, tretze títols i 108 articles, junt amb les corresponents disposicions addicionals, transitòries, derogatòries i finals.

En el Títol preliminar es definix com a objecte de l'Impost la renda del contribuent, entenent per esta la suma de tots els seus rendiments, guanys i pèrdues patrimonials i imputacions de rendes. Enfront de la noció anterior de considerar com a objecte de l'Impost la renda disponible, és a dir la resultant de disminuir les rendes totals obtingudes en l'import de les reduccions per circumstàncies personals i familiars, s'entén, per les raons exposades en l'apartat II anterior, que la consideració d'estes circumstàncies en el moment del càlcul de l'Impost elimina les discriminacions no desitjades que introdueix el sistema actual. Es manté en els seus termes actuals la consideració de l'Impost com a parcialment cedit a les comunitats autònomes, si bé ja s'ha assenyalat que la seua configuració definitiva dependrà del nou sistema de finançament que s'acorde, i el relatiu a l'àmbit d'aplicació.

El Títol I manté, en termes molt semblants als actuals, els aspectes materials (amb la introducció d'alguns supòsits nous d'exempció), personals (amb alguna reordenació tècnica) i temporals de subjecció a l'Impost.

El Títol II, integrat només per l'article 15, constitueix el marc general de la determinació i quantificació de la renda que serà sotmesa a gravamen, establint les regles bàsiques que es desplegaran en títols successius.

Així, el Títol III s'ocupa de la determinació de la base imposable, amb un primer capítol dedicat als mètodes utilitzables per a efectuar-la i un segon dividit en Seccions destinades al tractament fiscal de les distintes fonts de renda. Com a novetats més significatives, cal destacar:

En els rendiments del treball, s'incorporen els supòsits derivats dels nous instruments de previsió social, i s'ubica, de nou, en la determinació del rendiment net la reducció per obtenció d'este tipus de rendiments. La seua quantia s'eleva substancialment respecte de la continguda en la regulació anterior, en especial respecte de les rendes més baixes, complint al compromís assumit de millora d'esta font de rendes.

En els rendiments del capital mobiliari es manté en l'essencial la regulació anterior, si bé desapareix la norma d'integració de dividendes que anteriorment es contenia en la llei, en optar per un sistema clàssic de relació entre l'impost societari i el de la renda de les persones físiques. Conseqüència d'esta opció és que desapareix la deducció per doble imposició de dividendes i s'introdueix una exempció per als que no superen en quantia íntegra 1.500 euros.

La novetat fonamental que afecta estos rendiments és la seua incorporació a la base imposable de l'estalvi, a excepció de determinats supòsits específics que, per la seua naturalesa, podrien trobar acomodament també en el si d'activitats econòmiques, com són els drets derivats de la propietat intel·lectual o industrial, els arrendaments de béns mobles, negocis o mines, o els derivats de la cessió de drets d'imatge.

Tampoc es plantegen modificacions substancials en el tractament de les activitats econòmiques. No obstant això, cal destacar la introducció en el càlcul del volum d'exclusió del mètode d'estimació objectiva per índexs, signes o mòduls, tant en el que fa referència als ingressos com en el vinculat a les compres de béns i servicis, no sols de l'import corresponent al mateix contribuent a títol individual sinó també d'aquells imports que puguen correspondre a les activitats econòmiques desenvolupades per determinats parents o entitats en règim d'atribució de rendes en què participen qualsevol dels mencionats amb anterioritat. Així mateix cal destacar que determinats contribuents, amb estructures de producció molt senzilla, aplicaran, quan determinen el seu rendiment pel mètode d'estimació directa i complisquen els requisits formals que s'establisquen reglamentàriament, una reducció equivalent a la que correspon als perceptors de rendiments del treball, ja que s'assemblen a ells quant a la dependència de l'ocupador.

Respectant l'estructura de la normativa actualment vigent, les imputacions i atribucions de rendes no es troben en este Capítol sinó que es regulen en un Títol específic, el X, que al seu contingut anterior d'imputacions de rendes (immobiliàries, del règim de transparència fiscal internacional i de drets d'imatge) i d'atribucions de rendes (procedents dels ens sense personalitat jurídica de l'article 35.4 de la Llei General Tributària) incorpora, com un règim fiscal addicional, el corresponent a determinats contribuents que canvien la seua residència a territori espanyol, que en l'actualitat eren objecte de regulació en l'apartat 5 de l'article 9 del text refós de la Llei, i un Capítol relatiu a la tributació de les transmissions de valors o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, que anteriorment es regulava en un títol específic.

Els Capítols IV i V d'este Títol contenen l'essencial de les modificacions que s'introdueixen com a conseqüència d'establir una base específica per a totes les categories d'estalvi financers i guanys i pèrdues patrimonials derivades de la transmissió d'elements patrimonials, diferenciada de la derivada de la resta de fonts de renda. Així, el Capítol IV estableix la distinció entre una renda general, la dels rendiments, imputacions i determinats guanys i pèrdues que, pel fet de no estar vinculades a una transmissió, s'integren en la base imposable general, i la renda de l'estalvi, que inclou tota aquella que resultarà sotmesa per l'Impost a un tipus fix de gravamen en la base imposable de l'estalvi.

Classificades les rendes en estos dos grans blocs, el Capítol V és el que estableix les normes d'integració i compensació per a cada un d'estos. Continua existint comunicació entre ambdós parts de la base imposable. Al seu torn, també hi ha comunicació, dins de la renda de l'estalvi, entre la procedent de rendiments i la derivada de guanys i pèrdues patrimonials, siga quin siga el seu període de generació. Al contrari, en la base imposable

general és possible una compensació limitada de les pèrdues patrimonials netes.

El Títol IV es referix a la determinació de la base liquidable. Atés que les circumstàncies personals i familiars es prendran en consideració en el moment del càlcul de l'Impost i que la reducció per rendiments del treball s'ha inclòs en la determinació dels rendiments nets, les reduccions a practicar sobre la base imposable general queden limitades a aquelles vinculades amb l'atenció de les situacions d'envelliment i dependència, en els termes mencionats en l'apartat anterior. Addicionalment, es manté la possibilitat de reduir les pensions compensatòries satisfetes per decisió judicial, com en l'actualitat.

El Títol V és el destinat a valorar i quantificar les circumstàncies personals i familiars que són objecte de consideració en l'Impost. Després d'un article de pòrtic, en els quatre articles posteriors es regulen les diferents circumstàncies relatives al contribuent (el mínim personal, amb el corresponent increment quan s'arribe a determinades edats), descendents (que inclou l'especial consideració als fills menors de tres anys), ascendents (també amb l'increment aplicable a partir de determinada edat) i discapacitat, tant del contribuent com d'ascendents i descendents a càrrec seu, incloent-hi els increments per assistència a les situacions de discapacitat de tots ells. En particular cal destacar l'important esforç dut a terme, amb l'elevació dels mínims, per a millorar el tractament de les famílies, especialment de les nombroses.

El Títol VI és el destinat al càlcul de l'impost corresponent a l'Estat. Estableix, en el seu Capítol I, el sistema de determinació de la quota íntegra estatal, per mitjà de, com abans s'ha assenyalat, la consideració de les circumstàncies personals i familiars, tècnicament gravades a tipus zero, amb les especialitats, ja existents en l'actualitat, per als supòsits d'annualitats per aliments a favor dels fills i gravamen dels residents en l'estranger. En el seu Capítol II s'ocupa de la determinació de la quota líquida estatal, i per a això minora l'íntegra en el percentatge corresponent a l'Estat de les deduccions establides en la llei, coincidents amb les existents en l'actualitat.

El Títol VII és el referit al gravamen autonòmic. Es manté en la norma l'actual regulació, encara que s'és conscient que este títol haurà de ser objecte de nova redacció quan s'acorde un nou model de finançament autonòmic. Mentrestant només es modifiquen la tarifa complementària i el tipus de gravamen fix corresponent a la base de l'estalvi.

El Títol VIII regula l'obtenció de la quota diferencial de l'impost, mantenint una regulació semblant a l'actual amb l'única excepció de la desaparició de la deducció per doble imposició de dividends, paral·lela a la supressió de la norma d'integració en la base imposable referida amb anterioritat.

El Títol IX regula l'opció per la tributació conjunta. Com es va indicar en l'apartat anterior, es manté en termes pràcticament idèntics a la seua regulació actual, per a no perjudicar determinades situacions.

El Títol X regula els règims especials. Les modificacions que hi ha introduït han sigut detallades en analitzar el contingut del Títol III, per la qual cosa no cal afegir cap comentari.

El Títol XI regula la gestió de l'impost. Cal destacar la supressió del model de comunicació per a la devolució ràpida, ja que la generalització de l'esborrany fa pràcticament innecessari el seu manteniment. Així mateix es modifiquen, com a conseqüència de les noves disposicions introduïdes, determinats límits i condicions de l'obligació de declarar.

Els Títols XII i XIII es referixen, amb contingut molt semblant als actuals de les mateixes denominacions, a la Responsabilitat patrimonial i règim sancionador, i a l'Orde jurisdiccional, respectivament.

La norma conté una sèrie de disposicions addicionals, transitòries, derogatòries i finals. Convé destacar que, per mitjà d'estes disposicions, es pretén respectar les expectatives anteriorment mencionades dels que van adquirir determinats compromisos d'inversió en l'àmbit de la legislació anterior.

En relació amb l'Impost sobre Societats, en primer lloc es reduïx en cinc punts el tipus general de gravamen del 35 per cent de forma gradual en dos anys, de manera que quede fixat a partir de l'any 2007 en un 32,5 per cent i un 30 per cent l'any 2008. Igualment, en dos exercicis es reduïx en cinc punts percentuals el tipus de gravamen de les entitats dedicades a l'exploració, investigació i explotació d'hidrocarburs, fins a situar-se en un 35 per cent l'any 2008. Així mateix, la reforma presta especial atenció a la xicoteta i mitjana empresa, com a element dinamitzador de l'activitat econòmica, de manera que la reducció de cinc punts dels seus tipus impositius es realitza en un sol exercici, per la qual cosa el seu tipus impositiu, per a aquella part de la seua base imposable que no supere una determinada quantia, quedarà fixat en un 25 per cent a partir de l'exercici 2007, mentres que l'excés sobre esta tributarà al tipus del 30 per cent a partir d'eixe mateix any.

En segon lloc, s'estableix que la reducció del tipus impositiu vaja acompanyada de la progressiva eliminació de determinades bonificacions i deduccions que provoquen efectes distorsionadors, mantenint les deduccions que persegueixen eliminar una doble imposició, aconseguint així una major equitat en el tribut. No obstant això, es manté la deducció per reinversió de beneficis extraordinaris establint limitacions a fi d'assegurar la inversió en activitats productives.

La majoria de les deduccions es van reduint gradualment fins a la seua completa desaparició a partir de l'any 2011. Esta reducció gradual es prolonga fins al 2014 respecte de la bonificació per activitats exportadores de produccions cinematogràfiques i de llibres, i de les deduccions per inversions en béns d'interés cultural, produccions cinematogràfiques i edició de llibres.

Mereix una menció especial la deducció per activitats d'investigació i desenvolupament i innovació tecnològica, l'aplicació de la qual es manté altres cinc anys, conservant esta deducció l'estructura actual si bé es reduïxen els percentatges de deducció en la mateixa proporció en què es minoren els tipus de gravamen, a fi de que les empreses puguin adaptar les seues polítiques d'inversió al nou marc d'ajudes públiques d'impuls a estes activitats, atés que s'introdueix un nou instrument, alternatiu al fiscal, incentivador d'estes mateixes activitats, consistent en una bonificació de les cotitzacions a la Seguretat Social a favor del personal investigador.

Així mateix, desapareix també la deducció per inversions per a la implantació d'empreses en l'estranger l'any 2007 atés que l'Impost conté altres fórmules incentivadores de la internacionalització de les empreses.

En definitiva, amb esta llei s'aconsegueix una major coordinació fiscal i convergència en l'àmbit de l'Impost sobre Societats, aproximant el nostre tipus impositiu al dels països del nostre entorn i reduint els incentius fiscals selectius, cada vegada en més desús. A més, s'avança en la reducció de les distorsions generades per la diversitat de tipus en la Unió Europea.

Amb la important reducció del tipus impositiu i l'eliminació de les bonificacions i deduccions es pretén que la fiscalitat no distorsione la llibertat de moviment de capitals, béns i servicis, i que a l'aconseguir una major coordinació fiscal internacional millore la nostra situació competitiva en l'entorn internacional.

D'altra banda, es fixa el tipus de retenció o ingrés a compte de l'Impost sobre Societats en un 18 per cent, en coherència amb el nou tipus impositiu dels rendiments de l'estalvi en l'àmbit del IRPF.

Finalment, s'eliminen també les deduccions per inversions en compliment dels programes de suport als esdeveniments d'excepcional interès públic, regulades en la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge, modificant-se la deducció per despeses de propaganda i publicitat dels dits esdeveniments, a fi d'adequar-les a actuacions de mecenatge.

La disposició derogatòria segona de la Llei deroga, a partir de distints moments temporals, la deducció per inversions per a la implantació d'empreses en l'estranger, el règim fiscal especial de les societats patrimonials, les bonificacions per activitats exportadores, i la majoria de deduccions per a incentivar la realització de determinades activitats del Capítol IV del Títol VI del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

Pel que fa la supressió del règim de les societats patrimonials, convé recordar que va vindre a substituir l'anterior règim de transparència fiscal, amb la finalitat d'evitar el diferiment de la tributació, per part de les persones físiques, de les rendes procedents de béns i drets no afectes activitats econòmiques per mitjà de la interposició d'una societat.

Este règim estava construït de forma tal que s'assolira en seu de la societat patrimonial una tributació única equivalent a la que hauria resultat d'obtenir els socis directament eixes rendes, tot això en el marc d'un model on l'Impost sobre Societats era un antecedent de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques. La reforma d'este últim impost torna al model clàssic de no integració d'ambdós imposats perquè unifica el tractament fiscal de l'estalvi siga quin siga el seu origen, la qual cosa motiva una tributació autònoma d'ambdós impostos i no està, per tant, justificada la integració que representa el règim de les societats patrimonials.

Així mateix, la finalitat antidiferiment del dit règim perd ara el seu sentit amb el nou règim de la tributació de l'estalvi. En definitiva, amb l'eliminació del règim de les societats patrimonials, quan un contribuent realitze les seues inversions o duga a terme les seues activitats a través de la forma societària, la tributació serà la que corresponga aplicant les normes generals de l'Impost sobre Societats sense cap especialitat, atès que l'elecció de la forma jurídica respondrà no tant a motius fiscals sinó econòmics. No obstant això, es regula un règim transitori a fi que estes societats puguen adoptar la seua dissolució i liquidació sense cost fiscal.

D'altra banda, s'afigen tres disposicions addicionals al text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats que regulen les reduccions de tipus de gravamen i d'incentius fiscals, així com sis disposicions transitòries. La primera d'estes regula el règim transitori de la deducció per inversions per a la implantació d'empreses en l'estranger. La segona conté el règim de les deduccions per a evitar la doble imposició que a l'entrada en vigor d'esta Llei estigueren pendents d'aplicar. La tercera disposició transitòria estableix les normes que regulen l'aplicació de les deduccions del Capítol IV del Títol VI que a 1 de gener del 2011, 2012 o 2014 estigueren pendents d'aplicar, així com la consolidació de les deduccions realitzades. La quarta regula el règim transitori corresponent a les societats patrimonials que és objecte de derogació. La quinta fixa el règim transitori de la bonificació per activitats exportadores. Finalment, la sexta regula el règim transitori de la dissolució i liquidació de les societats patrimonials.

Pel que fa a l'Impost sobre el Patrimoni, la desaparició de les societats patrimonials del marc normatiu de la imposició personal sobre la renda de les persones físiques i jurídiques exigix traslladar a la Llei 19/1991 els requisits i condicions que, arrellegats fins a la data per mitjà de remissió a l'article 75 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, s'exigixen a l'efecte de l'exempció en l'Impost sobre el Patrimoni de

les participacions en entitats. Es manté en el 60 per cent el límit conjunt sobre les quotes íntegres dels impostos sobre la Renda de les Persones Físiques i sobre el Patrimoni, si bé operarà sobre la base imposable total de l'impost sobre la renda, tant la general com la de l'estalvi.

Respecte a l'Impost sobre la Renda de No Residents, s'introdueixen modificacions en els tipus de gravamen, tant en el general com en els corresponents als establiments permanents i els rendiments de l'estalvi, per a adequar-los a les modificacions introduïdes en les figures tributàries mencionades anteriorment.

TÍTOL PRELIMINAR

Naturalesa, objecte i àmbit d'aplicació

Article 1. *Naturalesa de l'Impost.*

L'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques és un tribut de caràcter personal i directe que grava, segons els principis d'igualtat, generalitat i progressivitat, la renda de les persones físiques d'acord amb la seua naturalesa i les seues circumstàncies personals i familiars.

Article 2. *Objecte de l'Impost.*

Constituïx l'objecte d'este impost la renda del contribuent, entesa com la totalitat dels seus rendiments, guanys i pèrdues patrimonials i les imputacions de renda que s'establisquen per la llei, amb independència del lloc on s'hagen produït i siga quina siga la residència del pagador.

Article 3. *Configuració com a Impost cedit parcialment a les comunitats autònomes.*

1. L'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques és un impost cedit parcialment, en els termes establits en la Llei Orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de Finançament de les comunitats autònomes, i en les normes reguladores de la cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes.

2. L'abast de les competències normatives de les comunitats autònomes en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques serà el previst en l'article 38 de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i Ciutats amb Estatut d'Autonomia.

3. El càlcul de la quota líquida autònoma s'efectuarà d'acord amb el que estableix esta Llei i, si és el cas, en la normativa dictada per la respectiva Comunitat Autònoma. En cas que les comunitats autònomes no hagen assumit o exercit les competències normatives sobre este impost, la quota líquida s'exigirà d'acord amb la tarifa complementària i les deduccions establides per l'Estat.

Article 4. *Àmbit d'aplicació.*

1. L'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques s'aplicarà en tot el territori espanyol.

2. El que disposa l'apartat anterior s'entendrà sense perjudici dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic en vigor, respectivament, als Territoris Històrics del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra.

3. A Canàries, Ceuta i Melilla es tindran en compte les especialitats previstes en la seua normativa específica i en esta Llei.

Article 5. Tractats i Convenis.

El que estableix esta Llei s'entendrà sense perjudici del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagen passat a formar part de l'ordenament intern, de conformitat amb l'article 96 de la Constitució Espanyola.

TÍTOL I**Subjecció a l'Impost: aspectes materials, personals i temporals****CAPÍTOL I****Fet imposable i rendes exemptes****Article 6. Fet imposable.**

1. Constituïx el fet imposable l'obtenció de renda pel contribuent.
2. Componen la renda del contribuent:
 - a) Els rendiments del treball.
 - b) Els rendiments del capital.
 - c) Els rendiments de les activitats econòmiques.
 - d) Els guanys i pèrdues patrimonials.
 - e) Les imputacions de renda que s'establisquen per llei.
3. A l'efecte de la determinació de la base imposable i del càlcul de l'Impost, la renda es classificarà en general i de l'estalvi.
4. No estarà subjecta a este impost la renda que es trobe subjecta a l'Impost sobre Successions i Donacions.
5. Es presumiran retribuïdes, excepte prova en contra, les prestacions de béns, drets o servicis susceptibles de generar rendiments del treball o del capital.

Article 7. Rendes exemptes.

Estaran exemptes les rendes següents:

- a) Les prestacions públiques extraordinàries per actes de terrorisme i les pensions derivades de medalles i condecoracions concedides per actes de terrorisme.
- b) Les ajudes de qualsevol classe percebudes pels afectats pel virus d'immunodeficiència humana, regulades en el Reial Decret Llei 9/1993, de 28 de maig.
- c) Les pensions reconegudes en favor d'aquelles persones que van patir lesions o mutilacions amb ocasió o com a conseqüència de la Guerra Civil, 1936/1939, ja siga pel règim de classes passives de l'Estat o a l'empara de la legislació especial dictada a este efecte.
- d) Les indemnitzacions com a conseqüència de responsabilitat civil per danys personals, en la quantia legalment o judicialment reconeguda.

Igualment estaran exemptes les indemnitzacions per idèntic tipus de danys derivats de contractes d'assegurança d'accidents, excepte aquells les primes dels quals hagen pogut reduir la base imposable o ser considerats despesa deduïble per aplicació de la regla 1.a de l'apartat 2 de l'article 30 d'esta Llei, fins a la quantia que resulte d'aplicar, per al dany patit, el sistema per a la valoració dels danys i perjudicis causats a les persones en accidents de circulació, incorporat com a annex en el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre.
- e) Les indemnitzacions per acomiadament o cessament del treballador, en la quantia establida amb caràcter obligatori en l'Estatut dels Treballadors, en la seua normativa de desplaçament o, si és el cas, en la normativa regu-

ladora de l'execució de sentències, sense que pugua considerar-se com a tal l'establida en virtut de conveni, pacte o contracte.

Quan s'extingisca el contracte de treball amb anterioritat a l'acte de conciliació, estaran exemptes les indemnitzacions per acomiadament que no excedisquen la que haguera correspost en el cas que este haguera sigut declarat improcedent, i no es tracte d'extincions de mutu acord en el marc de plans o sistemes col·lectius de baixes incentivades.

f) Les prestacions reconegudes al contribuent per la Seguretat Social o per les entitats que la substituisquen com a conseqüència d'incapacitat permanent absoluta o gran invalidesa.

Així mateix, les prestacions reconegudes als professionals no integrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms per les mutualitats de previsió social que actuen com a alternatives al règim especial de la Seguretat Social mencionat, sempre que es tracte de prestacions en situacions idèntiques a les previstes per a la incapacitat permanent absoluta o gran invalidesa de la Seguretat Social. La quantia exempta tindrà com a límit l'import de la prestació màxima que reconega la Seguretat Social pel concepte que corresponga. L'excés tributarà com a rendiment del treball, entenen-se produït, en cas de concurrència de prestacions de la Seguretat Social i de les mutualitats abans citades, en les prestacions d'estes últimes.

g) Les pensions per inutilitat o incapacitat permanent del règim de classes passives, sempre que la lesió o malaltia que haja sigut causa d'aquelles inhabilitara per complet el receptor de la pensió per a tota professió o ofici.

h) Les prestacions familiars regulades en el Capítol IX del Títol II del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, i les pensions i els havers passius d'orfanat i a favor de néts i germans, menors de vint-i-dos anys o incapacitats per a tot treball, percebuts dels règims públics de la Seguretat Social i classes passives.

Així mateix, les prestacions reconegudes als professionals no integrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms per les mutualitats de previsió social que actuen com a alternatives al règim especial de la Seguretat Social mencionat, sempre que es tracte de prestacions en situacions idèntiques a les previstes en el paràgraf anterior per la Seguretat Social per als professionals integrats en el dit règim especial. La quantia exempta tindrà com a límit l'import de la prestació màxima que reconega la Seguretat Social pel concepte que corresponga. L'excés tributarà com a rendiment del treball, entenen-se produït, en cas de concurrència de prestacions de la Seguretat Social i de les mutualitats abans citades, en les prestacions d'estes últimes.

Igualment estaran exemptes les altres prestacions públiques per naixement, part o adopció múltiple, adopció, fills a càrrec i orfanat.

També estaran exemptes les prestacions públiques per maternitat percebudes de les comunitats autònomes o entitats locals.

i) Les prestacions econòmiques percebudes d'institucions públiques amb motiu de l'acolliment de persones amb discapacitat, majors de 65 anys o menors, siga en la modalitat simple, permanent o preadoptiu, o les equivalents previstes en els ordenaments de les comunitats autònomes, inclòs l'acolliment en l'execució de la mesura judicial de convivència del menor amb persona o família previst en la Llei Orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors.

Igualment estaran exemptes les ajudes econòmiques atorgades per institucions públiques a persones amb discapacitat amb un grau de minusvalidesa igual o superior

al 65 per cent o majors de 65 anys per a finançar la seua estada en residències o centres de dia, sempre que la resta de les seues rendes no excedisquen el doble de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples.

j) Les beques públiques i les beques concedides per les entitats sense fins lucratius a què s'aplique el règim especial regulat en el Títol II de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius fiscals al mecenatge, percebudes per a cursar estudis reglats, tant a Espanya com a l'estranger, en tots els nivells i graus del sistema educatiu, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

Així mateix estaran exemptes, en els termes que reglamentàriament s'establisquen, les beques públiques i les concedides per les entitats sense fins lucratius mencionades anteriorment per a investigació en l'àmbit descrit pel Reial Decret 63/2006, de 27 de gener, pel qual s'aprova l'Estatut del personal investigador en formació, així com les atorgades per aquelles amb fins d'investigació als funcionaris i la resta de personal al servici de les Administracions públiques i al personal docent i investigador de les universitats.

k) Les anualitats per aliments percebudes dels pares en virtut de decisió judicial.

l) Els premis literaris, artístics o científics rellevants, amb les condicions que reglamentàriament es determinen, així com els premis «Príncep d'Astúries», en les seues distintes modalitats, atorgats per la Fundació Príncep d'Astúries.

m) Les ajudes de contingut econòmic als esportistes d'alt nivell ajustades als programes de preparació establits pel Consell Superior d'Esports amb les federacions esportives espanyoles o amb el Comitè Olímpic Espanyol, en les condicions que es determinen reglamentàriament.

n) Les prestacions per desocupació reconeguda per la respectiva entitat gestora quan es perceben en la modalitat de pagament únic establida en el Reial Decret 1044/1985, de 19 de juny, pel qual es regula l'abonament de la prestació per desocupació en la seua modalitat de pagament únic, amb el límit de 12.020 euros, sempre que les quantitats percebudes es destinen a les finalitats i en els casos previstos en l'esmentada norma.

El límit establert en el paràgraf anterior no s'aplicarà en el cas de prestacions per desocupació percebuda per treballadors que siguin persones amb discapacitat que es convertisquen en treballadors autònoms, en els termes de l'article 31 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social.

L'exempció prevista en el paràgraf primer estarà condicionada al manteniment de l'acció o participació durant el termini de cinc anys, en cas que el contribuent s'haja integrat en societats laborals o cooperatives de treball associat, o al manteniment, durant idèntic termini, de l'activitat, en el cas del treballador autònom.

ñ) Els premis de les loteries i apostes organitzades per l'entitat pública empresarial Loteries i Apostes de l'Estat i pels òrgans o entitats de les comunitats autònomes, així com dels sortejos organitzats per la Creu Roja Espanyola i de les modalitats de jocs autoritzades a l'Organització Nacional de Cecs Espanyols.

o) Les gratificacions extraordinàries satisfetes per l'Estat espanyol per la participació en missions internacionals de pau o humanitàries, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

p) Els rendiments del treball percebuts per treballs efectivament realitzats en l'estranger, amb els requisits següents:

1r Que els dits treballs es realitzen per a una empresa o entitat no resident a Espanya o un establiment permanent radicat a l'estranger en les condicions que reglamentàriament s'establisquen. En particular, quan l'entitat destinatària dels treballs estiga vinculada amb l'entitat

ocupadora del treballador o amb aquella en què preste els seus servicis, hauran de complir-se els requisits previstos en l'apartat 5 de l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

2n Que en el territori en què es realitzen els treballs s'aplique un impost de naturalesa idèntica o anàloga a la d'este impost i no es tracte d'un país o territori considerat com a paradís fiscal. Es considerarà complit este requisit quan el país o territori en què es realitzen els treballs tinga subscript amb Espanya un conveni per a evitar la doble imposició internacional que continga clàusula d'intercanvi d'informació.

L'exempció s'aplicarà a les retribucions meritades durant els dies d'estada en l'estranger, amb el límit màxim de 60.100 euros anuals. Reglamentàriament podrà establir-se el procediment per a calcular l'import diari exempt.

Esta exempció serà incompatible, per als contribuents destinats en l'estranger, amb el règim d'excessos exclosos de tributació previst en el reglament d'este impost, siga quin siga el seu import. El contribuent podrà optar per l'aplicació del règim d'excessos en substitució d'esta exempció.

q) Les indemnitzacions satisfetes per les Administracions públiques per danys personals com a conseqüència del funcionament dels servicis públics, quan estiguen establides d'acord amb els procediments previstos en el Reial Decret 429/1993, de 26 de març, pel qual es regula el Reglament dels procediments de les Administracions públiques en matèria de responsabilitat patrimonial.

r) Les prestacions percebudes per enterrament o sepeli, amb el límit de l'import total de les despeses inco-regudes.

s) Les ajudes econòmiques regulades en l'article 2 de la Llei 14/2002, de 5 de juny.

t) Les derivades de l'aplicació dels instruments de cobertura quan cobrisquen exclusivament el risc d'increment del tipus d'interés variable dels préstecs hipotecaris destinats a l'adquisició de la vivenda habitual, regulats en l'article dènou de la Llei 36/2003, d'11 de novembre, de mesures de reforma econòmica.

u) Les indemnitzacions previstes en la legislació de l'Estat i de les comunitats autònomes per a compensar la privació de llibertat en establiments penitenciaris com a conseqüència dels supòsits previstos en la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'Amnistia.

v) Les rendes que es posen de manifest en el moment de la constitució de rendes vitalícies assegurades resultants dels plans individuals d'estalvi sistemàtic a què es referix la disposició addicional tercera d'esta Llei.

w) Els rendiments del treball derivats de les prestacions obtingudes en forma de renda per les persones amb discapacitat corresponents a les aportacions a què es referix l'article 53 d'esta Llei, així com els rendiments del treball derivats de les aportacions a patrimonis protegits a què es referix la disposició addicional diuitena d'esta llei, fins a un import màxim anual conjunt de tres vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples.

x) Les prestacions econòmiques públiques vinculades al servici, per a cures en l'entorn familiar i d'assistència personalitzada que es deriven de la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

i) Els dividendes i participacions en beneficis a què es referixen els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1 de l'article 25 d'esta Llei, amb el límit de 1.500 euros anuals.

Esta exempció no s'aplicarà als dividendes i beneficis distribuïts per les institucions d'inversió col·lectiva, ni als procedents de valors o participacions adquirides dins dels dos mesos anteriors a la data en què aquells s'hagen satisfet quan, després d'esta data, dins del mateix termini,

es produïska una transmissió de valors homogenis. En el cas de valors o participacions no admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors definits en la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell de 21 d'abril del 2004 relativa als mercats d'instruments financers, el termini serà d'un any.

CAPÍTOL II

Contribuents

Article 8. *Contribuents.*

1. Són contribuents per este impost

- a) Les persones físiques que tinguen la seua residència habitual a territori espanyol.
- b) Les persones físiques que tingueren la seua residència habitual a l'estranger per alguna de les circumstàncies previstes en l'article 10 d'esta Llei.

2. No perdran la condició de contribuents per este impost les persones físiques de nacionalitat espanyola que acrediten la seua nova residència fiscal en un país o territori considerat com a paradís fiscal. Esta regla s'aplicarà en el període impositiu en què s'efectue el canvi de residència i durant els quatre períodes impositius següents.

3. No tindran la consideració de contribuent les societats civils, tinguen o no personalitat jurídica, herències jacents, comunitats de béns i la resta d'entitats a què es referix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària. Les rendes corresponents a estes s'atribuiran als socis, hereus, comuners o partícips, respectivament, d'acord amb el que estableix la secció 2.a del Títol X d'esta Llei.

Article 9. *Contribuents que tenen la seua residència habitual en territori espanyol.*

1. S'entendrà que el contribuent té la seua residència habitual en territori espanyol quan es done qualsevol de les circumstàncies següents:

- a) Que romanga més de 183 dies, durant l'any natural, en territori espanyol. Per a determinar este període de permanència en territori espanyol es computaran les absències esporàdiques, llevat que el contribuent acredite la seua residència fiscal en un altre país. En el supòsit de països o territoris considerats com a paradís fiscal, l'Administració tributària podrà exigir que es prove la permanència en este durant 183 dies l'any natural.

Per a determinar el període de permanència a què es referix el paràgraf anterior, no es computaran les estades temporals a Espanya que siguen conseqüència de les obligacions concretes en acords de col·laboració cultural o humanitària, a títol gratuït, amb les Administracions públiques espanyoles.

- b) Que radique a Espanya el nucli principal o la base de les seues activitats o interessos econòmics, de forma directa o indirecta.

Es presumirà, excepte prova en contra, que el contribuent té la seua residència habitual en territori espanyol quan, d'acord amb els criteris anteriors, residisca habitualment a Espanya el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat que depenguen d'aquell.

2. No es consideraran contribuents, a títol de reciprocitat, els nacionals estrangers que tinguen la seua residència habitual a Espanya, quan esta circumstància fóra conseqüència d'algun dels supòsits establits en l'apartat 1 de l'article 10 d'esta Llei i no corresponga l'aplicació de normes específiques derivades dels tractats internacionals en què Espanya siga part.

Article 10. *Contribuents que tenen la seua residència habitual en territori estranger.*

1. A l'efecte d'esta Llei, es consideraran contribuents les persones de nacionalitat espanyola, el seu cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat que tinguen la seua residència habitual en l'estranger, per la seua condició de:

- a) Membres de missions diplomàtiques espanyoles, comprenent tant el cap de la missió com els membres del personal diplomàtic, administratiu, tècnic o de servicis de la missió.
- b) Membres de les oficines consulars espanyoles, comprenent tant el cap d'estes com el funcionari o personal de servicis adscrits a estes, a excepció dels vicecònsols honoraris o agents consulars honoraris i del personal dependent d'ells.
- c) Titulars de càrrec o ocupació oficial de l'Estat espanyol com a membres de les delegacions i representacions permanents acreditades davant d'organismes internacionals o que formen part de delegacions o missions d'observadors en l'estranger.
- d) Funcionaris en actiu que exercisquen en l'estranger càrrec o ocupació oficial que no tinga caràcter diplomàtic o consular.

2. No s'aplicarà el que disposa este article:

- a) Quan les persones a què es referix no siguen funcionaris públics en actiu o titulars de càrrec o ocupació oficial i tinguen la seua residència habitual en l'estranger amb anterioritat a l'adquisició de qualsevol de les condicions enumerades en aquell.
- b) En el cas dels cònjuges no separats legalment o fills menors d'edat, quan tinguen la seua residència habitual a l'estranger amb anterioritat a l'adquisició pel cònjuge, el pare o la mare, de les condicions enumerades en l'apartat 1 d'este article.

Article 11. *Individualització de rendes.*

1. La renda s'entendrà obtinguda pels contribuents en funció de l'origen o font d'aquella, siga quin siga, si és el cas, el règim econòmic del matrimoni.

2. Els rendiments del treball s'atribuiran exclusivament a qui haja generat el dret a la seua percepció.

No obstant això, les prestacions a què es referix l'article 17.2 a) d'esta Llei s'atribuiran a les persones físiques en el favor de les quals estiguen reconegudes.

3. Els rendiments del capital s'atribuiran als contribuents que, segons el que preveu l'article 7 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni, siguen titulars dels elements patrimonials, béns o drets, que vinguen dels dits rendiments.

4. Els rendiments de les activitats econòmiques es consideraran obtinguts pels qui realitzen de forma habitual, personal i directa l'ordenació per compte propi dels mitjans de producció i els recursos humans afectats a les activitats.

Es presumirà, excepte prova en contra, que els dits requisits concorren en els qui figuren com a titulars de les activitats econòmiques.

5. Els guanys i pèrdues patrimonials es consideraran obtinguts pels contribuents que, segons el que preveu l'article 7 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni, siguen titulars dels béns, drets i la resta d'elements patrimonials de què vinguen.

Els guanys patrimonials no justificats s'atribuiran en funció de la titularitat dels béns o drets en què es manifesten.

Les adquisicions de béns i drets que no es deriven d'una transmissió prèvia, com els guanys en el joc, es consideraran guanys patrimonials de la persona a qui

corresponga el dret a la seua obtenció o que les haja guanyat directament.

CAPÍTOL III

Període impositiu, meritació de l'Impost i imputació temporal

Article 12. *Regla general.*

1. El període impositiu serà l'any natural.
2. L'Impost es meritara el 31 de desembre de cada any, sense perjuí del que estableix l'article següent.

Article 13. *Període impositiu inferior a l'any natural.*

1. El període impositiu serà inferior a l'any natural quan es produísca la defunció del contribuent en un dia diferent del 31 de desembre.
2. En este supòsit, el període impositiu acabarà i es meritara l'Impost en la data del defunció.

Article 14. *Imputació temporal.*

1. Regla general.

Els ingressos i despeses que determinen la renda a incloure en la base de l'Impost s'imputaran al període impositiu que corresponga, d'acord amb els criteris següents:

- a) Els rendiments del treball i del capital s'imputaran al període impositiu en què siguen exigibles pel seu receptor.
- b) Els rendiments d'activitats econòmiques s'imputaran d'acord amb el que disposa la normativa reguladora de l'Impost sobre Societats, sense perjuí de les especialitats que reglamentàriament puguen establir-se.
- c) Els guanys i pèrdues patrimonials s'imputaran al període impositiu en què tinga lloc l'alteració patrimonial.

2. Regles especials.

- a) Quan no s'haja satisfet la totalitat o part d'una renda, per trobar-se pendent de resolució judicial la determinació del dret a la seua percepció o la seua quantia, els imports no satisfets s'imputaran al període impositiu en què aquella adquirisca fermesa.
- b) Quan, per circumstàncies justificades no imputables al contribuent, els rendiments derivats del treball es perceben en períodes impositius diferents d'aquells en què van ser exigibles, s'imputaran a estos, i es realitzarà, si és el cas, autoliquidació complementària, sense sanció ni interessos de demora ni cap recàrrec. Quan concórreguen les circumstàncies previstes en el paràgraf a) anterior, els rendiments es consideraran exigibles en el període impositiu en què la resolució judicial adquirisca fermesa.

L'autoliquidació es presentarà en el termini que hi ha entre la data en què es perceben i el final de l'immediat termini següent de declaracions per l'Impost.

c) La prestació per desocupació percebuda en la seua modalitat de pagament únic, d'acord amb el que estableix la normativa laboral, podrà imputar-se en cada un dels períodes impositius en què, quan no s'haja produït el pagament únic, s'haja tingut dret a la prestació. La dita imputació s'efectuarà en proporció al temps que en cada període impositiu s'haja tingut dret a la prestació, si no hi haguera hagut pagament únic.

d) En cas d'operacions a terminis o amb preu ajornat, el contribuent podrà optar per imputar proporcionalment les rendes obtingudes en estes operacions, a mesura que es facen exigibles els cobraments correspon-

nents. Es consideraran operacions a terminis o amb preu ajornat aquelles el preu de les quals es perceba, totalment o parcialment, per mitjà de pagaments successius, sempre que el període transcorregut entre l'entrega o la posada a disposició i el venciment de l'últim termini siga superior a l'any.

Quan el pagament d'una operació a terminis o amb preu ajornat s'haja instrumentat, en tot o en part, per mitjà de l'emissió d'efectes canviaris i estos s'hagen transmés en ferm abans del seu venciment, la renda s'imputarà al període impositiu de la seua transmissió.

En cap cas tindran este tractament, per al transmetent, les operacions derivades de contractes de rendes vitalícies o temporals. Quan es transmeten béns i drets a canvi d'una renda vitalícia o temporal, el guany o pèrdua patrimonial per al rendista s'imputarà al període impositiu en què es constituísca la renda.

e) Les diferències positives o negatives que es produeixen en els comptes representatius de saldos en divises o en moneda estrangera, com a conseqüència de la modificació experimentada en les seues cotitzacions, s'imputaran en el moment del cobrament o del pagament respectiu.

f) Les rendes estimades a què es referix l'article 6.5 d'esta Llei s'imputaran al període impositiu en què s'entenguen produïdes.

g) Les ajudes públiques percebudes com a compensació pels defectes estructurals de construcció de la vivenda habitual i destinades a la seua reparació podran imputar-se per quartes parts, en el període impositiu en què s'obtinguen i en els tres següents.

h) S'imputarà com a rendiment de capital mobiliari a què es referix l'article 25.3 d'esta Llei, de cada període impositiu, la diferència entre el valor liquidatiu dels actius afectats a la pòlissa al final i al començament del període impositiu en aquells contractes d'assegurances de vida en què l'acceptant assumisca el risc de la inversió. L'import imputat minorarà el rendiment derivat de la percepció de quantitats en estos contractes.

No serà aplicable esta regla especial d'imputació temporal en aquells contractes en què concórrega alguna de les circumstàncies següents:

A) No s'atorgue a l'acceptant la facultat de modificar les inversions afectades a la pòlissa.

B) Les provisions matemàtiques es troben invertides en:

a) Accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, predeterminades en els contractes, sempre que es tracte d'institucions d'inversió col·lectiva adaptades a la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, o emparades per la Directiva 85/611/CEE del Consell, de 20 de desembre de 1985.

b) Conjunts d'actius reflectits de manera separada en el balanç de l'entitat asseguradora, sempre que es complisquen els requisits següents:

La determinació dels actius integrants de cada un dels distints conjunts d'actius separats haurà de correspondre, en tot moment, a l'entitat asseguradora que, a estos efectes, gaudirà de plena llibertat per a triar els actius amb subjecció, únicament, a criteris generals predeterminats relatius al perfil de risc del conjunt d'actius o a altres circumstàncies objectives.

La inversió de les provisions haurà d'efectuar-se en els actius aptes per a la inversió de les provisions tècniques, recollits en l'article 50 del Reglament d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial Decret 2486/1998, de 20 de novembre, a excepció dels béns immobles i drets reals immobiliaris.

Les inversions de cada conjunt d'actius hauran de complir els límits de diversificació i dispersió establits, amb caràcter general, per als contractes d'assegurança

pel text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades aprovat pel Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 5 de març, el seu Reglament, aprovat pel Reial Decret 2486/1998, de 20 de novembre, i la resta de normes que es dicten en desplegament d'aquella.

No obstant això, s'entendrà que complixen estos requisits aquells conjunts d'actius que tracten de desenvolupar una política d'inversió caracteritzada per reproduir un determinat índex borsari o de renda fixa que representen alguns dels mercats secundaris oficials de valors de la Unió Europea.

L'acceptant únicament tindrà la facultat de triar, entre els distints conjunts separats d'actius, en quins ha d'invertir l'entitat asseguradora la provisió matemàtica de l'assegurança, però en cap cas podrà intervindre en la determinació dels actius concrets en què, dins de cada conjunt separat, s'invertixen estes provisions.

En estos contractes, l'acceptant o l'assegurat podran triar, d'acord amb les especificacions de la pòlissa, entre les distintes institucions d'inversió col·lectiva o conjunts separats d'actius, expressament designats en els contractes, sense que puguen produir-se especificacions singulars per a cada acceptant o assegurat.

Les condicions a què es referix este paràgraf h) hauran de complir-se durant tota la vigència del contracte.

i) Les ajudes incloses en l'àmbit dels plans estatals per a l'accés per primera vegada a la vivenda en propietat, percebudes pels contribuents per mitjà de pagament únic en concepte d'Ajuda Estatal Directa a l'Entrada (AEDE), podran imputar-se per quartes parts en el període impositiu en què s'obtinguen i en els tres següents.

j) Les ajudes públiques atorgades per les Administracions competents als titulars de béns integrants del Patrimoni Històric Espanyol inscrits en el Registre general de béns d'interès cultural a què es referix la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol, i destinades exclusivament a la seua conservació o rehabilitació, podran imputar-se per quartes parts en el període impositiu en què s'obtinguen i en els tres següents, sempre que es complisquen les exigències establides en la dita Llei, en particular respecte dels deures de visita i exposició pública dels béns esmentats.

3. En el cas que el contribuent perda la seua condició per canvi de residència, totes les rendes pendents d'imputació hauran d'integrar-se en la base imposable corresponent a l'últim període impositiu que haja de declarar-se per este impost, en les condicions que es fixen reglamentàriament, i es realitzarà, si és el cas, autoliquidació complementària, sense sanció ni interessos de demora ni cap recàrrec.

4. En el cas de defunció del contribuent, totes les rendes pendents d'imputació hauran d'integrar-se en la base imposable de l'últim període impositiu que haja de declarar-se.

TÍTOL II

Determinació de la renda sotmesa a gravamen

Article 15. *Determinació de la base imposable i liquidable.*

1. La base imposable de l'Impost estarà constituïda per l'import de la renda del contribuent i es determinarà aplicant els mètodes previstos en l'article 16 d'esta Llei.

2. Per a la quantificació de la base imposable es procedirà, en els termes que preveu esta Llei, per l'orde següent:

1r Les rendes es qualificaran i quantificaran d'acord amb el seu origen. Els rendiments nets s'obtinran per

diferència entre els ingressos computables i les despeses deduïbles. Els guanys i pèrdues patrimonials es determinaran, amb caràcter general, per diferència entre els valors de transmissió i d'adquisició.

2n S'aplicaran les reduccions sobre el rendiment íntegre o net que, si és el cas, corresponguen per a cada una de les fonts de renda.

3r Es procedirà a la integració i compensació de les diferents rendes segons el seu origen i la seua classificació com a renda general o de l'estalvi.

El resultat d'estes operacions donarà lloc a la base imposable general i de l'estalvi.

3. La base liquidable serà el resultat de realitzar en la base imposable, en els termes que preveu esta Llei, les reduccions per atenció a situacions de dependència i envelliment i pensions compensatòries, la qual cosa donarà lloc a les bases liquidables general i de l'estalvi.

4. No se sotmetran a tributació les rendes que no excedisquen de l'import que es corresponga amb el mínim personal i familiar.

TÍTOL III

Determinació de la base imposable

CAPÍTOL I

Mètodes de determinació

Article 16. *Mètodes de determinació de la base imposable.*

1. La quantia dels distints components de la base imposable es determinarà amb caràcter general pel mètode d'estimació directa.

2. La determinació dels rendiments d'activitats econòmiques es durà a terme en els termes que preveu l'article 28 d'esta Llei a través dels mètodes següents:

a) Estimació directa, que s'aplicarà com a mètode general, i que admetrà dos modalitats, la normal i la simplificada.

b) Estimació objectiva de rendiments per a determinades activitats econòmiques, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

3. El mètode d'estimació indirecta s'aplicarà de conformitat amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

En l'estimació indirecta dels rendiments procedents d'activitats econòmiques es tindran en compte, preferentment, els signes, índexs o mòduls establits per a l'estimació objectiva, quan es tracte de contribuents que hagen renunciat a este últim mètode de determinació de la base imposable.

CAPÍTOL II

Definició i determinació de la renda gravable

SECCIÓ 1a. RENDIMENTS DEL TREBALL

Article 17. *Rendiments íntegres del treball.*

1. Es consideraran rendiments íntegres del treball totes les contraprestacions o utilitats, siga quina siga la seua denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, que deriven, directament o indirectament, del treball personal o de la relació laboral o estatutària i no tinguen el caràcter de rendiments d'activitats econòmiques.

S'inclouran, en particular:

- a) Els sous i salaris.
- b) Les prestacions per desocupació.
- c) Les remuneracions en concepte de despeses de representació.

d) Les dietes i assignacions per a despeses de viatge, excepte els de locomoció i els normals de manutenció i estada en establiments d'hostaleria amb els límits que reglamentàriament s'establisquen.

e) Les contribucions o aportacions satisfetes pels promotors de plans de pensions previstos en el text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, o per les empreses promotores previstes en la Directiva 2003/41/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 de juny del 2003, relativa a les activitats i la supervisió de fons de pensions d'ocupació.

f) Les contribucions o aportacions satisfetes pels empresaris per a fer front als compromisos per pensions en els termes previstos per la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, i en la seua normativa de desplegament, quan aquelles siguen imputades a les persones a les quals es vinculen les prestacions. Esta imputació fiscal tindrà caràcter voluntari en els contractes d'assegurança col·lectiva diferents dels plans de previsió social empresarial, i s'haurà de mantindre la decisió que s'adopte respecte de la resta de primes que se satisfacen fins a l'extinció del contracte d'assegurança. No obstant això, la imputació fiscal tindrà caràcter obligatori en els contractes d'assegurança de risc. En cap cas la imputació fiscal tindrà caràcter obligatori en els contractes d'asseguracions en què es cobrisquen conjuntament les contingències de jubilació i de defunció o incapacitat.

2. En tot cas, tindran la consideració de rendiments del treball:

- a) Les prestacions següents:

1a Les pensions i havers passius percebuts dels règims públics de la Seguretat Social i classes passives i la resta de prestacions públiques per situacions d'incapacitat, jubilació, accident, malaltia, viudetat, o semblants, sense perjudici del que disposa l'article 7 d'esta Llei.

2a Les prestacions percebudes pels beneficiaris de mutualitats generals obligatòries de funcionaris, col·legis d'òrfens i altres entitats semblants.

3a Les prestacions percebudes pels beneficiaris de plans de pensions i les percebudes dels plans de pensions regulats en la Directiva 2003/41/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 de juny del 2003, relativa a les activitats i la supervisió de fons de pensions d'ocupació.

4a Les prestacions percebudes pels beneficiaris de contractes d'asseguracions concertades amb mutualitats de previsió social, les aportacions de les quals hagen pogut ser, almenys en part, despesa deduïble per a la determinació del rendiment net d'activitats econòmiques, o objecte de reducció en la base imposable de l'Impost.

En el supòsit de prestacions per jubilació i invalidesa derivades dels dits contractes, s'integraran en la base imposable en l'import de la quantia percebuda que excedisca de les aportacions que no hagen pogut ser objecte de reducció o minoració en la base imposable de l'Impost, per incomplir els requisits subjectius previstos en el paràgraf a) de l'apartat 2 de l'article 51 o en la disposició addicional novena d'esta Llei.

5a Les prestacions percebudes pels beneficiaris dels plans de previsió social empresarial.

Així mateix, les prestacions per jubilació i invalidesa percebudes pels beneficiaris de contractes d'assegurança col·lectiva, diferents dels plans de previsió social empresarial, que instrumenten els compromisos per pensions assumits per les empreses, en els termes que preveu la

disposició addicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, i en la seua normativa de desplegament, en la mesura que la seua quantia excedisca les contribucions imputades fiscalment i de les aportacions directament realitzades pel treballador.

6a Les prestacions percebudes pels beneficiaris dels plans de previsió assegurats.

7a Les prestacions percebudes pels beneficiaris de les assegurances de dependència, d'acord amb el que disposa la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

b) Les quantitats que s'abonen, per raó del seu càrrec, als diputats espanyols en el Parlament Europeu, als diputats i senadors de les Corts Generals, als membres de les assemblees legislatives autonòmiques, regidors d'ajuntament i membres de les diputacions provincials, capítols insulars o altres entitats locals, amb exclusió, en tot cas, de la part d'aquelles que les dites institucions assignen per a despeses de viatge i desplaçament.

c) Els rendiments derivats d'impartir cursos, conferències, col·loquis, seminaris i semblants.

d) Els rendiments derivats de l'elaboració d'obres literàries, artístiques o científiques, sempre que se cedisca el dret a la seua explotació.

e) Les retribucions dels administradors i membres dels Consells d'Administració, de les Juntes que actuen en representació seua i la resta de membres d'altres òrgans representatius.

f) Les pensions compensatòries rebudes del cònjuge i les anualitats per aliments, sense perjudici del que disposa l'article 7 d'esta Llei.

g) Els drets especials de contingut econòmic que es reserven els fundadors o promotors d'una societat com a remuneració de servicis personals.

h) Les beques, sense perjudici del que disposa l'article 7 d'esta Llei.

i) Les retribucions percebudes pels qui col·laboren en activitats humanitàries o d'assistència social promogudes per entitats sense ànim de lucre.

j) Les retribucions derivades de relacions laborals de caràcter especial.

k) Les aportacions realitzades al patrimoni protegit de les persones amb discapacitat en els termes que preveu la disposició addicional diuè d'esta Llei.

3. No obstant això, quan els rendiments a què es referixen els paràgrafs c) i d) de l'apartat anterior i els derivats de la relació laboral especial dels artistes en espectacles públics i de la relació laboral especial de les persones que intervinguen en operacions mercantils per compte d'un o més empresaris, sense assumir el risc i ventura d'aquelles, suposen l'ordenació per compte propi de mitjans de producció i de recursos humans o d'un dels dos, amb la finalitat d'intervindre en la producció o distribució de béns o servicis, es qualificaran com a rendiments d'activitats econòmiques.

Article 18. Percentatges de reducció aplicables a determinats rendiments del treball.

1. Com a regla general, els rendiments íntegres es computaran en la seua totalitat, llevat que els siga aplicable algun dels percentatges de reducció a què es referixen els apartats següents. Els dits percentatges no seran d'aplicació quan la prestació es perceba en forma de renda.

2. El 40 per cent de reducció, en el cas de rendiments íntegres diferents dels previstos en l'article 17.2 a) d'esta Llei que tinguen un període de generació superior a dos anys i que no s'obtinguen de forma periòdica o recurrent, així com aquells que es qualifiquen reglamentàriament

com obtinguts de forma notòriament irregular en el temps.

El còmput del període de generació, en cas que estos rendiments es cobren de forma fraccionada, haurà de tindre en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

En cas que els rendiments deriven de l'exercici d'opcions de compra sobre accions o participacions pels treballadors, la quantia del rendiment sobre la qual s'aplicarà la reducció del 40 per cent no podrà superar l'import que resulte de multiplicar el salari mitjà anual del conjunt dels declarants en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques pel nombre d'anys de generació del rendiment. A estos efectes, quan es tracte de rendiments obtinguts de forma notòriament irregular en el temps, es prendran cinc anys.

No obstant això, el dit límit es duplicarà per als rendiments derivats de l'exercici d'opcions de compra sobre accions o participacions pels treballadors que complisquen els requisits següents:

1r Les accions o participacions adquirides hauran de mantindre's, almenys, durant tres anys, a comptar de l'exercici de l'opció de compra.

2n L'oferta d'opcions de compra haurà de realitzar-se en les mateixes condicions a tots els treballadors de l'empresa, grup o subgrups d'empresa.

Reglamentàriament es fixarà la quantia del salari mitjà anual, tenint en compte les estadístiques de l'Impost sobre el conjunt dels contribuents en els tres anys anteriors.

3. El 40 per cent de reducció, en el cas de les prestacions establides en l'article 17.2.a). 1a i 2a d'esta Llei que es perceben en forma de capital, sempre que hagen transcorregut més de dos anys des de la primera aportació.

El termini de dos anys no serà exigible en el cas de prestacions per invalidesa.

4. Les reduccions previstes en este article no s'aplicaran a les contribucions empresarials imputades que reduïsquen la base imposable, d'acord amb el que disposen els articles 51, 53 i en la disposició addicional onze d'esta Llei.

Article 19. Rendiment net del treball.

1. El rendiment net del treball serà el resultat de disminuir el rendiment íntegre en l'import de les despeses deduïbles.

2. Tindran la consideració de despeses deduïbles exclusivament els següents:

a) Les cotitzacions a la Seguretat Social o a mutualitats generals obligatòries de funcionaris.
b) Les detraccions per drets passius.
c) Les cotitzacions als col·legis d'òrfens o entitats semblants.

d) Les quotes satisfetes a sindicats i col·legis professionals, quan la col·legiació tinga caràcter obligatori, en la part que corresponga als fins essencials d'estes institucions, i amb el límit que reglamentàriament s'establisca.

e) Les despeses de defensa jurídica derivats directament de litigis suscitats en la relació del contribuent amb la persona de què percep els rendiments, amb el límit de 300 euros anuals.

Article 20. Reducció per obtenció de rendiments del treball.

1. El rendiment net del treball es minorarà en les quanties següents:

a) Contribuents amb rendiments nets del treball iguals o inferiors a 9.000 euros: 4.000 euros anuals.

b) Contribuents amb rendiments nets del treball compresos entre 9.000,01 i 13.000 euros: 4.000 euros menys el resultat de multiplicar per 0,35 la diferència entre el rendiment del treball i 9.000 euros anuals.

c) Contribuents amb rendiments nets del treball superiors a 13.000 euros o amb rendes, excloses les exemptes, diferents de les del treball superiors a 6.500 euros: 2.600 euros anuals.

2. S'incrementarà en un 100 per cent l'import de la reducció prevista en l'apartat 1 d'este article, en els supòsits següents:

a) Treballadors actius majors de 65 anys que continuen o prolonguen l'activitat laboral, en les condicions que reglamentàriament es determinen.

b) Contribuents desocupats inscrits en l'oficina d'ocupació que accepten un lloc de treball que exigisca el trasllat de la seua residència habitual a un nou municipi, en les condicions que reglamentàriament es determinen. Este increment s'aplicarà en el període impositiu en què es produïska el canvi de residència i en el següent.

3. Addicionalment, les persones amb discapacitat que obtinguen rendiments del treball com a treballadors actius podran minorar el rendiment net del treball en 3.200 euros anuals.

La dita reducció serà de 7.100 euros anuals, per a les persones amb discapacitat que, sent treballadors actius, acrediten necessitar ajuda de terceres persones o mobilitat reduïda, o un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent.

4. Com a conseqüència de l'aplicació de les reduccions previstes en este article, el saldo resultant no podrà ser negatiu.

SECCIÓ 2a. RENDIMENTS DEL CAPITAL

Article 21. Definició de rendiments del capital.

1. Tindran la consideració de rendiments íntegres del capital la totalitat de les utilitats o contraprestacions, siga quina siga la seua denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, que provenguen, directament o indirectament, d'elements patrimonials, béns o drets, la titularitat de les quals corresponga al contribuent i no es troben afectes a activitats econòmiques realitzades per este.

No obstant això, les rendes derivades de la transmissió de la titularitat dels elements patrimonials, encara que hi haja un pacte de reserva de domini, tributaran com a guanys o pèrdues patrimonials, llevat que esta llei els qualifique com a rendiments del capital.

2. En tot cas, s'inclouran com a rendiments del capital:

a) Els provinents dels béns immobles, tant rústics com urbans, que no es troben afectats a activitats econòmiques realitzades pel contribuent.

b) Els que provenguen del capital mobiliari i, en general, dels restants béns o drets que siga titular el contribuent, que no es troben afectes a activitats econòmiques realitzades per este.

Subsecció 1a. Rendiments del capital immobiliari

Article 22. Rendiments íntegres del capital immobiliari.

1. Tindran la consideració de rendiments íntegres procedents de la titularitat de béns immobles rústics i urbans o de drets reals que recaiguen sobre estos, tots els que deriven de l'arrendament o de la constitució o cessió de drets o facultats d'ús o gaudi sobre aquells, siga quina siga la seua denominació o naturalesa.

2. Es computarà com a rendiment íntegre l'import que per tots els conceptes haja de satisfer l'adquirent, cessionari, arrendatari o subarrendatari, inclòs, si és el cas, el corresponent a tots aquells béns cedits amb l'immoble i exclòs l'Impost sobre el Valor Afegit o, si és el cas, l'Impost General Indirecte Canari.

Article 23. *Despeses deduïbles i reduccions.*

1. Per a la determinació del rendiment net, es deduiran dels rendiments íntegres les despeses següents:

a) Totes les despeses necessàries per a l'obtenció dels rendiments. Es consideraran despeses necessàries per a l'obtenció dels rendiments, entre altres, les següents:

1r Els interessos dels capitals aliens invertits en l'adquisició o millora del bé, dret o facultat d'ús i gaudi de què procedisquen els rendiments, i la resta de despeses de finançament, així com les despeses de reparació i conservació de l'immoble. L'import total a deduir per estes despeses no podrà excedir, per a cada bé o dret, la quantia dels rendiments íntegres obtinguts. L'excés es podrà deduir en els quatre anys següents d'acord amb el que assenyala este número 1r.

2n Els tributs i recàrrecs no estatals, així com les taxes i recàrrecs estatals, siga quina siga la seua denominació, sempre que incidisquen sobre els rendiments computats o sobre el bé o dret productor d'aquells i no tinguen caràcter sancionador.

3r Els saldos de cobrament dubtós en les condicions que s'establisquen reglamentàriament.

4t Les quantitats meritades per tercers com a conseqüència de servicis personals.

b) Les quantitats destinades a l'amortització de l'immoble i dels altres béns cedits amb este, sempre que responguen a la seua depreciació efectiva, en les condicions que reglamentàriament es determinen. Tractant-se d'immobles, s'entén que l'amortització complix el requisit d'efectivitat si no excedix el resultat d'aplicar el 3 per cent sobre el major dels valors següents: el cost d'adquisició satisfet o el valor cadastral, sense incloure el valor del sòl.

En el supòsit de rendiments derivats de la titularitat d'un dret o facultat d'ús o gaudi, serà igualment deduïble en concepte de depreciació, amb el límit dels rendiments íntegres, la part proporcional del valor d'adquisició satisfet, en les condicions que reglamentàriament es determinen.

2. 1r En els supòsits d'arrendament de béns immobles destinats a vivenda, el rendiment net calculat d'acord amb el que disposa l'apartat anterior, es reduirà en un 50 per cent. Tractant-se de rendiments nets positius, la reducció només serà aplicable respecte dels rendiments declarats pel contribuent.

2n La dita reducció serà del 100 per cent quan l'arrendatari tinga una edat compresa entre 18 i 35 anys i uns rendiments nets del treball o d'activitats econòmiques en el període impositiu superiors a l'indicador públic de renda d'efectes múltiples.

L'arrendatari haurà de comunicar anualment a l'arrendador, en la forma que reglamentàriament es determine, el compliment d'estos requisits.

Quan hi haja diversos arrendataris d'una mateixa vivenda, esta reducció s'aplicarà sobre la part del rendiment net que proporcionalment corresponga als arrendataris que complisquen els requisits previstos en este número 2n.

3. Els rendiments nets amb un període de generació superior a dos anys, així com els que es qualifiquen regla-

mentàriament com a obtinguts de forma notòriament irregular en el temps, es reduiran en un 40 per cent.

El còmput del període de generació, en el cas que estos rendiments es cobren de forma fraccionada, haurà de tindre en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

Article 24. *Rendiment en cas de parentiu.*

Quan l'adquirent, cessionari, arrendatari o subarrendatari del bé immoble o del dret real que recaiga sobre este siga el cònjuge o un parent, inclosos els afins, fins al tercer grau inclusivament, del contribuent, el rendiment net total no podrà ser inferior al què resulte de les regles de l'article 85 d'esta llei.

Subsecció 2a. Rendiments del capital mobiliari

Article 25. *Rendiments íntegres del capital mobiliari.*

Tindran la consideració de rendiments íntegres del capital mobiliari els següents:

1. Rendiments obtinguts per la participació en els fons propis de qualsevol tipus d'entitat.

Queden inclosos dins d'esta categoria els següents rendiments, dineraris o en espècie:

a) Els dividendes, primes d'assistència a juntes i participacions en els beneficis de qualsevol tipus d'entitat.

b) Els rendiments procedents de qualsevol classe d'actius, excepte l'entrega d'accions alliberades que, estatutàriament o per decisió dels òrgans socials, faculden per a participar en els beneficis, vendes, operacions, ingressos o conceptes anàlegs d'una entitat per causa diferent de la remuneració del treball personal.

c) Els rendiments que deriven de la constitució o cessió de drets o facultats d'ús o gaudi, siga quina siga la seua denominació o naturalesa, sobre els valors o participacions que representen la participació en els fons propis de l'entitat.

d) Qualsevol altra utilitat, diferent de les anteriors, procedent d'una entitat per la condició de soci, accionista, associat o particip.

e) La distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions. L'import obtingut minorarà, fins a la seua anul·lació, el valor d'adquisició de les accions o participacions afectades i l'excés que pugua resultar tributarà com a rendiment del capital mobiliari.

2. Rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis.

Tenen esta consideració les contraprestacions de qualsevol tipus, siga quina siga la seua denominació o naturalesa, dineràries o en espècie, com els interessos i qualsevol altra forma de retribució pactada com a remuneració per esta cessió, així com les derivades de la transmissió, reembossament, amortització, canvi o conversió de qualsevol classe d'actius representatius de la captació i utilització de capitals aliens.

a) En particular, tindran esta consideració:

1r Els rendiments procedents de qualsevol instrument de gir, inclús els originats per operacions comercials, a partir del moment en què s'endosse o transmeta, llevat que l'endós o cessió es faça com a pagament d'un crèdit de proveïdors o subministradors.

2n La contraprestació, siga quina siga la seua denominació o naturalesa, derivada de comptes en qualsevol classe d'institucions financeres, incloent-hi les basades en operacions sobre actius financers.

3r Les rendes derivades d'operacions de cessió temporal d'actius financers amb pacte de recompra.

4t Les rendes satisfetes per una entitat financera, com a conseqüència de la transmissió, cessió o transferència, total o parcial, d'un crèdit titularitat d'aquella.

b) En el cas de transmissió, reembossament, amortització, canvi o conversió de valors, es computarà com a rendiment la diferència entre el valor de transmissió, reembossament, amortització, canvi o conversió d'estos i el seu valor d'adquisició o subscripció.

Com a valor de canvi o conversió es prendrà el que corresponga als valors que es reben.

Les despeses accessòries d'adquisició i alienació seran computades per a la quantificació del rendiment, mentres es justifiquen adequadament.

Els rendiments negatius derivats de transmissions d'actius financers, quan el contribuïent haja adquirit actius financers homogenis dins dels dos mesos anteriors o posteriors a les dites transmissions, s'integraran a mesura que es transmeten els actius financers que romanguen en el patrimoni del contribuïent.

3. Rendiments procedents d'operacions de capitalització, de contractes d'assegurança de vida o invalidesa i de rendes derivades de la imposició de capitals.

a) Rendiments dineraris o en espècie procedents d'operacions de capitalització i de contractes d'assegurança de vida o invalidesa, excepte quan, d'acord amb el que preveu l'article 17.2.a) d'esta Llei, hagen de tributar com a rendiments del treball.

En particular, s'aplicaran a estos rendiments de capital mobiliari les regles següents:

1r) Quan es perceba un capital diferit, el rendiment del capital mobiliari estarà determinat per la diferència entre el capital percebut i l'import de les primes satisfetes.

2n) En el cas de rendes vitalícies immediates, que no hagen sigut adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, es considerarà rendiment de capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat els percentatges següents:

40 per cent, quan el receptor tinga menys de 40 anys.

35 per cent, quan el receptor tinga entre 40 i 49 anys.

28 per cent, quan el receptor tinga entre 50 i 59 anys.

24 per cent, quan el receptor tinga entre 60 i 65 anys.

20 per cent, quan el receptor tinga més de 66 i 69 anys.

8 per cent, quan el receptor tinga més de 70 anys.

Estos percentatges seran els corresponents a l'edat del rendista en el moment de la constitució de la renda i romandran constants durant tota la seua vigència.

3r) Si es tracta de rendes temporals immediates, que no hagen sigut adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, es considerarà rendiment del capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat els percentatges següents:

12 per cent, quan la renda tinga una duració inferior o igual a 5 anys.

16 per cent, quan la renda tinga una duració superior a 5 i inferior o igual a 10 anys.

20 per cent, quan la renda tinga una duració superior a 10 i inferior o igual a 15 anys.

25 per cent, quan la renda tinga una duració superior a 15 anys.

4t) Quan es perceben rendes diferides, vitalícies o temporals, que no hagen sigut adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, es considerarà rendiment del capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada

anualitat el percentatge que corresponga dels previstos en els números 2n) i 3r) anteriors, incrementat en la rendibilitat obtinguda fins a la constitució de la renda, en la forma que reglamentàriament es determine. Quan les rendes hagen sigut adquirides per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït i «inter vivos», el rendiment del capital mobiliari serà, exclusivament, el resultat d'aplicar a cada anualitat el percentatge que corresponga dels previstos en els números 2n) i 3r) anteriors.

No obstant el que preveu el paràgraf anterior, en els termes que reglamentàriament s'establisquen, les prestacions per jubilació i invalidesa percebudes en forma de renda pels beneficiaris de contractes d'assegurança de vida o invalidesa, diferents dels establits en l'article 17.2. a), i en els que no hi haja hagut cap tipus de mobilització de les provisions del contracte d'assegurança durant la seua vigència, s'integraran en la base imposable de l'impost, en concepte de rendiments del capital mobiliari, a partir del moment en què la seua quantia excedisca les primes que hagen sigut satisfetes en virtut del contracte o, en el cas que la renda haja sigut adquirida per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït i «inter vivos», quan excedisquen el valor actual actuarial de les rendes en el moment de la constitució d'estes. En estos casos no s'aplicaran els percentatges previstos en els números 2n) i 3r) anteriors. Per a l'aplicació d'este règim serà necessari que el contracte d'assegurança s'haja concertat, almenys, amb dos anys d'anterioritat a la data de jubilació.

5t) En el cas d'extinció de les rendes temporals o vitalícies, que no hagen sigut adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori, quan l'extinció de la renda tinga el seu origen en l'exercici del dret de rescat, el rendiment del capital mobiliari serà el resultat de sumar a l'import del rescat les rendes satisfetes fins al dit moment i de restar les primes satisfetes i les quanties que, d'acord amb els paràgrafs anteriors d'este apartat, hagen tributat com a rendiments del capital mobiliari. Quan les rendes hagen sigut adquirides per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït i «inter vivos», es restarà, addicionalment, la rendibilitat acumulada fins a la constitució de les rendes.

6t) Les assegurances de vida o invalidesa que prevegen prestacions en forma de capital i el dit capital es destina a la constitució de rendes vitalícies o temporals, sempre que esta possibilitat de conversió s'arregle en el contracte d'assegurança, tributaran d'acord amb el que estableix el primer paràgraf del número 4t anterior. En cap cas serà aplicable el que disposa este número quan el capital es pose a disposició del contribuïent per qualsevol mitjà.

b) Les rendes vitalícies o altres de temporals que tinguen per causa la imposició de capitals, excepte quan hagen sigut adquirides per herència, llegat o qualsevol altre títol successori. Es considerarà rendiment del capital mobiliari el resultat d'aplicar a cada anualitat els percentatges previstos pels números 2n) i 3r) de la lletra a) d'este apartat per a les rendes, vitalícies o temporals, immediates derivades de contractes d'assegurança de vida.

4. Altres rendiments del capital mobiliari.

Queden inclosos en este apartat, entre altres, els següents rendiments, dineraris o en espècie:

a) Els procedents de la propietat intel·lectual quan el contribuïent no siga l'autor i els procedents de la propietat industrial que no es trobe afectada a activitats econòmiques realitzades pel contribuïent.

b) Els procedents de la prestació d'assistència tècnica, llevat que la dita prestació tinga lloc en l'àmbit d'una activitat econòmica.

c) Els procedents de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines, així com els procedents del subarrendament percebuts pel subarrendador, que no constitueixen activitats econòmiques.

d) Els procedents de la cessió del dret a l'explotació de la imatge o del consentiment o autorització per a la seua utilització, llevat que la dita cessió tinga lloc en l'àmbit d'una activitat econòmica.

5. No tindrà la consideració de rendiment de capital mobiliari, sense perjudici de la seua tributació pel concepte que corresponga, la contraprestació obtinguda pel contribuent per l'ajornament o fraccionament del preu de les operacions realitzades en desplegament de la seua activitat econòmica habitual.

6. S'estimarà que no hi ha rendiment del capital mobiliari en les transmissions lucratives, per causa de mort del contribuent, dels actius representatius de la captació i utilització de capitals aliens a què es referix l'apartat 2 d'este article.

Article 26. *Despeses deduïbles i reduccions.*

1. Per a la determinació del rendiment net, es deduiran dels rendiments íntegres exclusivament les despeses següents:

a) Les despeses d'administració i depòsit de valors negociables. A estos efectes, es consideraran com a despeses d'administració i depòsit aquells imports que repercutisquen les empreses de serveis d'inversió, entitats de crèdit o altres entitats financeres que, d'acord amb la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, tinguen com a finalitat retribuir la prestació derivada de la realització per compte dels seus titulars del servei de depòsit de valors representats en forma de títols o de l'administració de valors representats en anotacions en compte.

No seran deduïbles les quanties que suposen la contraprestació d'una gestió discrecional i individualitzada de carteres d'inversió, on es produïska una disposició de les inversions efectuades per compte dels titulars d'acord amb els mandats conferits per estos.

b) Quan es tracte de rendiments derivats de la prestació d'assistència tècnica, de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines o de subarrendaments, es deduiran dels rendiments íntegres les despeses necessàries per a la seua obtenció i, si és el cas, l'import del deteriorament patit pels béns o drets de què els ingressos procedisquen.

2. Els rendiments nets previstos en l'apartat 4 de l'article 25 d'esta Llei amb un període de generació superior a dos anys o que es qualifiquen reglamentàriament com obtinguts de forma notòriament irregular en el temps, es reduiran en un 40 per cent.

El còmput del període de generació, en el cas que estos rendiments es cobren de forma fraccionada, haurà de tindre en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

SECCIÓ 3a. RENDIMENTS D'ACTIVITATS ECONÒMIQUES

Article 27. *Rendiments íntegres d'activitats econòmiques.*

1. Es consideraran rendiments íntegres d'activitats econòmiques aquells que, procedint del treball personal i del capital conjuntament, o només d'un d'estos factors, suposen per part del contribuent l'ordenació per compte propi de mitjans de producció i de recursos humans o d'un d'ambdós, amb la finalitat d'intervindre en la producció o distribució de béns o serveis.

En particular, tenen esta consideració els rendiments de les activitats extractives, de fabricació, comerç o prestació de serveis, incloses les d'artesania, agrícoles, forestals, ramaderes, pesqueres, de construcció, mineres, i l'exercici de professions liberals, artístiques i esportives.

2. A l'efecte del que disposa l'apartat anterior, s'entendrà que l'arrendament d'immobles es realitza com a activitat econòmica, únicament quan concórreguen les circumstàncies següents:

a) Que en l'exercici de l'activitat es compte, almenys, amb un local exclusivament destinat a dur a terme la gestió de l'activitat.

b) Que, per a l'ordenació d'aquella s'utilitze, almenys, una persona empleada amb contracte laboral i a jornada completa.

Article 28. *Regles generals de càlcul del rendiment net.*

1. El rendiment net de les activitats econòmiques es determinarà segons les normes de l'Impost sobre Societats, sense perjudici de les regles especials contingudes en este article, en l'article 30 d'esta Llei per a l'estimació directa, i en l'article 31 d'esta Llei per a l'estimació objectiva.

A l'efecte del que disposa l'article 108 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, per a determinar l'import net de la xifra de negocis es tindrà en compte el conjunt d'activitats econòmiques exercides pel contribuent.

2. Per a la determinació del rendiment net de les activitats econòmiques no s'inclouran els guanys o pèrdues patrimonials derivats dels elements patrimonials afectes a estes, que es quantificaran d'acord amb el que preveu la secció 4.a d'este capítol.

3. L'afectació d'elements patrimonials o la desafectació d'actius fixos pel contribuent no constituirà alteració patrimonial, sempre que els béns o drets continuen formant part del seu patrimoni.

S'entendrà que no ha existit afectació si es du a terme l'alienació dels béns o drets abans de transcorreguts tres anys des d'esta.

4. Caldrà ajustar-se al valor normal en el mercat dels béns o serveis objecte de l'activitat, que el contribuent cedisca o preste a tercers de forma gratuïta o destine a l'ús o consum propi.

Així mateix, quan hi haja contraprestació i esta siga notòriament inferior al valor normal en el mercat dels béns i serveis, caldrà ajustar-se a este últim.

Article 29. *Elements patrimonials afectes.*

1. Es consideraran elements patrimonials afectes una activitat econòmica:

a) Els béns immobles en els quals s'exercix l'activitat del contribuent.

b) Els béns destinats als serveis econòmics i socio-culturals del personal al servei de l'activitat. No es consideren afectes els béns d'esplai o, en general, d'ús particular del titular de l'activitat econòmica.

c) Qualsevol altres elements patrimonials que siguen necessaris per a l'obtenció dels respectius rendiments. En cap cas tindran esta consideració els actius representatius de la participació en fons propis d'una entitat i de la cessió de capitals a tercers.

2. Quan es tracte d'elements patrimonials que servisquen només parcialment a l'objecte de l'activitat econòmica, l'afectació s'entendrà limitada a aquella part d'estos que realment s'utilitze en l'activitat de què es tracte. En cap cas seran susceptibles d'afectació parcial elements patrimonials indivisibles.

Reglamentàriament, es determinaran les condicions en què, no obstant la seua utilització per a necessitats privades de forma accessòria i notòriament irrellevant, determinats elements patrimonials puguen considerar-se afectes a una activitat econòmica.

3. La consideració d'elements patrimonials afectes ho serà amb independència que la titularitat d'estos, en cas de matrimoni, siga comuna a ambdós cònjuges.

Article 30. Normes per a la determinació del rendiment net en estimació directa.

1. La determinació dels rendiments d'activitats econòmiques s'efectuarà, amb caràcter general, pel mètode d'estimació directa, admetent dos modalitats, la normal i la simplificada.

La modalitat simplificada s'aplicarà per a determinades activitats econòmiques el import net de xifra de negocis de les quals, per al conjunt d'activitats exercides pel contribuent, no supere els 600.000 euros l'any immediat anterior, llevat que renunciï a la seua aplicació, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

En els supòsits de renúncia o exclusió de la modalitat simplificada del mètode d'estimació directa, el contribuent determinarà el rendiment net de totes les seues activitats econòmiques per la modalitat normal d'este mètode durant els tres anys següents, en les condicions que reglamentàriament s'establisquen.

2. Junt amb les regles generals de l'article 28 d'esta Llei es tindran en compte les següents especials:

1a No tindran la consideració de despesa deduïble els conceptes a què es referix l'article 14.3 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats ni les aportacions a mutualitats de previsió social del mateix empresari o professional, sense perjudici del que preveu l'article 51 d'esta Llei.

No obstant això, tindran la consideració de despesa deduïble les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança, concertats amb mutualitats de previsió social per professionals no integrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, quan, a l'efecte de complir l'obligació prevista en la disposició addicional quinzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, actuen com a alternatives al règim especial de la Seguretat Social mencionat, en la part que tinga com a objecte la cobertura de contingències ateses per la Seguretat Social, amb el límit de 4.500 euros anuals.

2a Quan estiga degudament acreditat, amb l'oportú contracte laboral i l'afiliació al règim corresponent de la Seguretat Social, que el cònjuge o els fills menors del contribuent que conviuen amb ell treballen habitualment i amb continuïtat en les activitats econòmiques desenvolupades per ell, es deduiran, per a la determinació dels rendiments, les retribucions estipulades amb cada un d'ells, sempre que no siguin superiors a les de mercat corresponents a la seua qualificació professional i treball exercit. Les dites quantitats es consideraran obtingudes pel cònjuge o els fills menors en concepte de rendiments de treball amb caràcter general tributaris.

3a Quan el cònjuge o els fills menors del contribuent que conviuen amb ell realitzen cessions de béns o drets que servisquen a fi de l'activitat econòmica de què es tracte, es deduirà, per a la determinació dels rendiments del titular de l'activitat, la contraprestació estipulada, sempre que no excedisca el valor de mercat i, a falta d'aquella, podrà deduir-se la corresponent a este últim. La contraprestació o el valor de mercat es consideraran rendiments del capital del cònjuge o els fills menors amb caràcter general tributaris.

El que disposa esta regla no s'aplicarà quan es tracte de béns i drets que siguin comuns a ambdós cònjuges.

4a Reglamentàriament podran establir-se regles especials per a la quantificació de determinades despeses deduïbles en el cas d'empresaris i professionals en estimació directa simplificada, incloses els de difícil justificació.

5a Tindran la consideració de despesa deduïble per a la determinació del rendiment net en estimació directa, les primes d'assegurança de malaltia satisfetes pel contribuent en la part corresponent a la seua pròpia cobertura i a la del seu cònjuge i fills menors de vint-i-cinc anys que conviuen amb ell. El límit màxim de deducció serà de 500 euros per cada una de les persones assenyalades anteriorment.

Article 31. Normes per a la determinació del rendiment net en estimació objectiva.

1. El mètode d'estimació objectiva de rendiments per a determinades activitats econòmiques s'aplicarà, en els termes que reglamentàriament s'establisquen, d'acord amb les normes següents:

1a Els contribuents que reunisquen les circumstàncies previstes en les normes reguladores d'este mètode determinaran els seus rendiments conforme a este, llevat que renunciï a la seua aplicació, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

2a El mètode d'estimació objectiva s'aplicarà conjuntament amb els règims especials establits en l'Impost sobre el Valor Afegit o en l'Impost General Indirecte Canari, quan així es determine reglamentàriament.

3a Este mètode no podrà ser aplicat pels contribuents quan concórrega qualsevol de les següents circumstàncies, en les condicions que s'establisquen reglamentàriament:

a) Que determinen el rendiment net d'alguna activitat econòmica pel mètode d'estimació directa.

b) Que el volum de rendiments íntegre l'any immediat anterior supere qualsevol dels imports següents:

Per al conjunt de les seues activitats econòmiques, 450.000 euros anuals.

Per al conjunt de les seues activitats agrícoles i ramaderes, 300.000 euros anuals.

A estos efectes, només es computaran les operacions que hagen d'anotar-se en el Llibre registre de vendes o ingressos previst en l'article 67.7 del Reglament d'este Impost, o en el llibre registre d'ingressos previst en l'article 40.1 del Reglament de l'Impost sobre el Valor Afegit, aprovat pel Reial Decret 1624/1992, de 29 de desembre, i les operacions per les quals estiguen obligats a emetre i conservar factures, d'acord amb el que disposa el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial Decret 1496/2003, de 28 de novembre.

No obstant això, hauran de computar-se no sols les operacions corresponents a les activitats econòmiques desenvolupades pel contribuent, sinó també les corresponents a les desenvolupades pel cònjuge, descendents i ascendents, així com per entitats en règim d'atribució de rendes en què participen qualsevol dels anteriors, en les quals concórreguen les circumstàncies següents:

-Que les activitats econòmiques desenvolupades siguin idèntiques o semblants. A estos efectes, s'entendran que són idèntiques o semblants les activitats econòmiques classificades en el mateix grup en l'Impost sobre Activitats Econòmiques.

-Que hi haja una direcció comuna d'estes activitats, compartint-se mitjans personals o materials.

Quan l'any immediat anterior s'haja iniciat una activitat, el volum d'ingressos s'eleva a l'any.

c) Que el volum de les compres en béns i servicis, excloses les adquisicions d'immobilitzat, en l'exercici anterior supere la quantitat de 300.000 euros anuals. En el supòsit d'obres o servicis subcontractats, l'import d'estos es tindrà en compte per al càlcul d'este límit.

A estos efectes, hauran de computar-se no sols el volum de compres corresponents a les activitats econòmiques desenvolupades pel contribuent, sinó també les corresponents a les desenvolupades pel cònjuge, descendents i ascendents, així com per entitats en règim d'atribució de rendes en què participen qualsevol dels anteriors, en les quals concórreguen les circumstàncies assenyalades en la lletra b) anterior.

Quan l'any immediat anterior s'haja iniciat una activitat, el volum de compres s'eleva a l'any.

d) Que les activitats econòmiques siguen desenvolupades, totalment o parcialment, fora de l'àmbit d'aplicació de l'Impost a què es referix l'article 4 d'esta Llei.

4a L'àmbit d'aplicació del mètode d'estimació objectiva es fixarà, entre altres qüestions, bé per la naturalesa de les activitats i cultius, bé per mòduls objectius com el volum d'operacions, el nombre de treballadors, l'import de les compres, la superfície de les explotacions o els actius fixos utilitzats, amb els límits que es determinen reglamentàriament per al conjunt d'activitats exercides pel contribuent i, si és el cas, pel cònjuge, descendents i ascendents, així com per entitats en règim d'atribució de rendes en què participen qualsevol dels anteriors.

5a En els supòsits de renúncia o exclusió de l'estimació objectiva, el contribuent determinarà el rendiment net de totes les seues activitats econòmiques pel mètode d'estimació directa durant els tres anys següents, en les condicions que reglamentàriament s'establisquen.

2. El càlcul del rendiment net en l'estimació objectiva es regularà pel que estableix este article i les disposicions que el despleguen.

Les disposicions reglamentàries s'ajustaran a les regles següents:

1a En el càlcul del rendiment net de les activitats econòmiques en estimació objectiva, s'utilitzaran els signes, índexs o mòduls generals o referits a determinats sectors d'activitat que determine el Ministre d'Economia i Hisenda, tenint en compte les inversions realitzades que siguen necessàries per a l'exercici de l'activitat.

2a L'aplicació del mètode d'estimació objectiva mai no podrà donar lloc al gravamen dels guanys patrimonials que, si és el cas, puguen produir-se per les diferències entre els rendiments reals de l'activitat i els derivats de la correcta aplicació d'estos mètodes.

Article 32. Reduccions.

1. Els rendiments nets amb un període de generació superior a dos anys, així com aquells que es qualifiquen reglamentàriament com obtinguts de forma notòriament irregular en el temps, es reduiran en un 40 per cent.

El còmput del període de generació, en cas que estos rendiments es cobren de forma fraccionada, haurà de tindre en compte el nombre d'anys de fraccionament, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

No serà d'aplicació esta reducció a aquells rendiments que, encara que individualment puguen derivar d'actuacions desenvolupades al llarg d'un període que complisca els requisits anteriorment indicats, procedisquen de l'exercici d'una activitat econòmica que, de forma regular o habitual, obtinga este tipus de rendiments.

2. 1r Quan es complisquen els requisits previstos en el número 2n d'este apartat, el rendiment net de les

activitats econòmiques es minorarà en les quanties següents:

a) Contribuents amb rendiments nets d'activitats econòmiques iguals o inferiors a 9.000 euros: 4.000 euros anuals.

b) Contribuents amb rendiments nets d'activitats econòmiques compresos entre 9.000,01 i 13.000 euros: 4.000 euros menys el resultat de multiplicar per 0,35 la diferència entre el rendiment net d'activitats econòmiques i 9.000 euros anuals.

c) Contribuents amb rendiments nets d'activitats econòmiques superiors a 13.000 euros o amb rendes, excloses les exemptes, diferents de les d'activitats econòmiques superiors a 6.500 euros: 2.600 euros anuals.

Adicionalment, les persones amb discapacitat que obtinguen rendiments nets derivats de l'exercici efectiu d'activitats econòmiques podran minorar el rendiment net d'estes en 3.200 euros anuals.

La dita reducció serà de 7.100 euros anuals, per a les persones amb discapacitat que exercisquen de forma efectiva una activitat econòmica i acrediten necessitar ajuda de terceres persones o mobilitat reduïda, o un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent.

2n Per a l'aplicació de la reducció prevista en este apartat serà necessari el compliment dels requisits que s'establisquen reglamentàriament, i en particular els següents:

a) El rendiment net de l'activitat econòmica haurà de determinar-se d'acord amb el mètode d'estimació directa. No obstant això, si es determina d'acord amb la modalitat simplificada del mètode d'estimació directa, la reducció serà incompatible amb el que preveu la regla 4a de l'article 30.2 d'esta Llei.

b) La totalitat de les entregues de béns o prestacions de servicis han d'efectuar-se a única persona, física o jurídica, no vinculada en els termes de l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

c) El conjunt de despeses deduïbles corresponents a totes les seues activitats econòmiques no pot excedir el 30 per cent dels seus rendiments íntegres declarats.

d) Hauran de complir-se durant el període impositiu totes les obligacions formals i d'informació, control i verificació que reglamentàriament es determinen.

e) Que no perceben rendiments del treball en el període impositiu.

f) Que, almenys, el 70 per cent dels ingressos del període impositiu estiguen subjectes a retenció o ingrés a compte.

3r Com a conseqüència de l'aplicació d'esta reducció, el saldo resultant no podrà ser negatiu.

SECCIÓ 4a. GUANYS I PÈRDUES PATRIMONIALS

Article 33. Concepte.

1. Són guanys i pèrdues patrimonials les variacions en el valor del patrimoni del contribuent que es posen de manifest en ocasió de qualsevol alteració en la composició d'aquell, llevat que, per esta Llei, es qualifiquen com a rendiments.

2. S'estimarà que no hi ha alteració en la composició del patrimoni:

- En els supòsits de divisió de la cosa comuna.
- En la dissolució de la societat de guanys o en l'extinció del règim econòmic matrimonial de participació.
- En la dissolució de comunitats de béns o en els casos de separació de comuners.

Els supòsits a què es referix este apartat no podran donar lloc, en cap cas, a l'actualització dels valors dels béns o drets rebuts.

3. S'estimarà que no hi ha guany o pèrdua patrimonial en els supòsits següents:

a) En reduccions del capital. Quan la reducció de capital, siga quina siga la seua finalitat, done lloc a l'amortització de valors o participacions, es consideraran amortitzades les adquirides en primer lloc, i el seu valor d'adquisició es distribuirà proporcionalment entre la resta de valors homogenis que romanguen en el patrimoni del contribuent. Quan la reducció de capital no afecte de la mateixa manera a tots els valors o participacions propietat del contribuent, s'entendrà referida a les adquirides en primer lloc.

Quan la reducció de capital tinga com a finalitat la devolució d'aportacions, l'import d'esta o el valor normal de mercat dels béns o drets percebuts minorarà el valor d'adquisició dels valors o participacions afectades, d'acord amb les regles del paràgraf anterior, fins a la seua anul·lació. L'excés que puga resultar s'integrarà com a rendiment del capital mobiliari procedent de la participació en els fons propis de qualsevol tipus d'entitat, en la forma prevista per a la distribució de la prima d'emissió, llevat que la dita reducció de capital procedisca de beneficis no distribuïts, i en este cas la totalitat de les quantitats percebudes per este concepte tributarà d'acord amb el que preveu l'apartat a) de l'article 25.1 d'esta Llei. A estos efectes, es considerarà que les reduccions de capital, siga quina siga la seua finalitat, afecten en primer lloc la part del capital social que no provinga de beneficis no distribuïts, fins a la seua anul·lació.

b) En ocasió de transmissions lucratives per causa de mort del contribuent.

c) En ocasió de les transmissions lucratives d'empreses o participacions a què es referix l'apartat 6 de l'article 20 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'Impost sobre Successions i Donacions.

Els elements patrimonials que s'afecten pel contribuent a l'activitat econòmica després de la seua adquisició hauran d'haver estat afectes ininterrompudament durant, almenys, els cinc anys anteriors a la data de la transmissió.

d) En l'extinció del règim econòmic matrimonial de separació de béns quan, per imposició legal o resolució judicial, es produïsquen adjudicacions per causa diferent de la pensió compensatòria entre cònjuges.

El supòsit a què es referix este paràgraf no podrà donar lloc, en cap cas, a les actualitzacions dels valors dels béns o drets adjudicats.

e) En ocasió de les aportacions als patrimonis protegits constituïts a favor de persones amb discapacitat.

4. Estaran exemptes de l'Impost els guanys patrimonials que es posen de manifest:

a) En ocasió de les donacions que s'efectuen a les entitats esmentades en l'article 68.3 d'esta Llei.

b) En ocasió de la transmissió de la seua vivenda habitual per majors de 65 anys o per persones en situació de dependència severa o de gran dependència, de conformitat amb la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

c) En ocasió del pagament previst en l'article 97.3 d'esta Llei i dels deutes tributaris a què es referix l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol.

5. No es computaran com a pèrdues patrimonials les següents:

a) Les no justificades.
b) Les degudes al consum.
c) Les degudes a transmissions lucratives per actes «inter vivos» o a liberalitats.

d) Les degudes a pèrdues en el joc.

e) Les derivades de les transmissions d'elements patrimonials, quan el transmetent torne a adquirir-los dins de l'any següent a la data de la dita transmissió.

Esta pèrdua patrimonial s'integrarà quan es produïska la posterior transmissió de l'element patrimonial.

f) Les derivades de les transmissions de valors o participacions admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors definits en la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell de 21 d'abril del 2004 relativa als mercats d'instruments financers, quan el contribuent haguera adquirit valors homogenis dins dels dos mesos anteriors o posteriors a les dites transmissions.

g) Les derivades de les transmissions de valors o participacions no admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors definits en la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell de 21 d'abril del 2004 relativa als mercats d'instruments financers, quan el contribuent haguera adquirit valors homogenis l'any anterior o posterior a les dites transmissions.

En els casos previstos en els paràgrafs f) i g) anteriors, les pèrdues patrimonials s'integraran a mesura que es transmeten els valors o participacions que romanguen en el patrimoni del contribuent.

Article 34. *Import dels guanys o pèrdues patrimonials. Norma general.*

1. L'import dels guanys o pèrdues patrimonials serà:

a) En el supòsit de transmissió onerosa o lucrativa, la diferència entre els valors d'adquisició i transmissió dels elements patrimonials.

b) En els altres supòsits, el valor de mercat dels elements patrimonials o parts proporcionals, si és el cas.

2. Si s'hagueren efectuat millores en els elements patrimonials transmesos, es distingirà la part del valor d'alienació que corresponga a cada component d'este.

Article 35. *Transmissions a títol oneros.*

1. El valor d'adquisició estarà format per la suma de:

a) L'import real pel qual la dita adquisició s'haguera efectuat.

b) El cost de les inversions i millores efectuades en els béns adquirits i les despeses i tributs inherents a l'adquisició, exclosos els interessos, que hagen sigut satisfets per l'adquirent.

En les condicions que reglamentàriament es determinen, este valor es minorarà en l'import de les amortitzacions.

2. El valor d'adquisició a què es referix l'apartat anterior s'actualitzarà, exclusivament en el cas de béns immobles, per mitjà de l'aplicació dels coeficients que s'establisquen en la corresponent Llei de Pressupostos Generals de l'Estat. Els coeficients s'aplicaran de la manera següent:

a) Sobre els imports a què es referixen els paràgrafs a) i b) de l'apartat anterior, atenent l'any en què s'hagen satisfet.

b) Sobre les amortitzacions, atenent l'any a què corresponguen.

3. El valor de transmissió serà l'import real pel qual s'haja efectuat l'alienació. D'este valor es deduiran les despeses i tributs a què es referix el paràgraf b) de l'apartat 1 en la mesura que siguen satisfets pel transmetent.

Per un import real del valor d'alienació es prendrà l'efectivament satisfet, sempre que no resulte inferior al normal de mercat, i en este cas prevaldrà este.

Article 36. *Transmissions a títol lucratiu.*

Quan l'adquisició o la transmissió haja sigut a títol lucratiu, s'aplicaran les regles de l'article anterior, prenent per un import real dels valors respectius aquells que resulten de l'aplicació de les normes de l'Impost sobre Successions i Donacions, sense que puguen excedir el valor de mercat.

En les adquisicions lucratives, que es referix el paràgraf c) de l'apartat 3 de l'article 33 d'esta Llei, el donatari se subrogarà en la posició del donant respecte dels valors i dates d'adquisició dels dits béns.

Article 37. *Normes específiques de valoració.*

1. Quan l'alteració en el valor del patrimoni procedisca:

a) De la transmissió a títol onerós de valors admesos a negociació en algun dels mercats regulats de valors definits en la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell de 21 d'abril del 2004, relativa als mercats d'instruments financers, i representatius de la participació en fons propis de societats o entitats, el guany o pèrdua es computarà per la diferència entre el seu valor d'adquisició i el valor de transmissió, determinat per la seua cotització en els dits mercats en la data en què es produïska aquella o pel preu pactat quan siga superior a la cotització.

Per a la determinació del valor d'adquisició es deduirà l'import obtingut per la transmissió dels drets de subscripció.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, si l'import obtingut en la transmissió dels drets de subscripció arribara a ser superior al valor d'adquisició dels valors dels quals procedisquen estos drets, la diferència tindrà la consideració de guany patrimonial per al transmetent, en el període impositiu en què es produïska la transmissió.

Quan es tracte d'accions parcialment alliberades, el seu valor d'adquisició serà l'import realment satisfet pel contribuent. Quan es tracte d'accions totalment alliberades, el valor d'adquisició tant d'estes com de les que procedisquen resultarà de repartir el cost total entre el nombre de títols, tant els antics com els alliberats que corresponguen.

b) De la transmissió a títol onerós de valors no admesos a negociació en algun dels mercats regulats de valors definits en la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell de 21 d'abril del 2004 relativa als mercats d'instruments financers, i representatius de la participació en fons propis de societats o entitats, el guany o pèrdua es computarà per la diferència entre el seu valor d'adquisició i el valor de transmissió.

Excepte prova que l'import efectivament satisfet es correspon amb el que haurien convingut parts independents en condicions normals de mercat, el valor de transmissió no podrà ser inferior al major dels dos següents:

El teòric resultant del balanç corresponent a l'últim exercici tancat amb anterioritat a la data de la meritació de l'Impost.

El que resulte de capitalitzar al tipus del 20 per cent la mitjana dels resultats dels tres exercicis socials tancats amb anterioritat a la data de la meritació de l'Impost. A este últim efecte, es computaran com a beneficis els dividends distribuïts i les assignacions a reserves, excloses les de regularització o d'actualització de balanços.

El valor de transmissió així calculat es tindrà en compte per a determinar el valor d'adquisició dels valors o participacions que corresponga a l'adquirent.

L'import obtingut per la transmissió de drets de subscripció procedents d'estos valors o participacions tindrà la consideració de guany patrimonial per al transmetent en el període impositiu en què es produïska l'esmentada transmissió.

Quan es tracte d'accions parcialment alliberades, el seu valor d'adquisició serà l'import realment satisfet pel contribuent. Quan es tracte d'accions totalment alliberades, el valor d'adquisició, tant d'estes com de les que siguen procedents, resultarà de repartir el cost total entre el nombre de títols, tant els antics com els alliberats que corresponguen.

c) De la transmissió o el reembossament a títol onerós d'accions o participacions representatives del capital o patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva a què es referix l'article 94 d'esta Llei, el guany o pèrdua patrimonial es computarà per la diferència entre el seu valor d'adquisició i el valor de transmissió, determinat pel valor liquidatiu aplicable en la data en què la dita transmissió o reembossament es produïska o, si no n'hi ha, per l'últim valor liquidatiu publicat. Quan no hi haja valor liquidatiu, es prendrà el valor teòric resultant del balanç corresponent a l'últim exercici tancat amb anterioritat a la data de la meritació de l'Impost.

En supòsits distints del reembossament de participacions, el valor de transmissió així calculat no podrà ser inferior al major dels dos següents:

–El preu efectivament pactat en la transmissió.

–El valor de cotització en mercats secundaris oficials de valors definits en la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell de 21 d'abril del 2004 relativa als mercats d'instruments financers i, en particular, en sistemes organitzats de negociació de valors autoritzats d'acord amb el que preveu l'article 31.4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, en la data de la transmissió.

A l'efecte de determinar el valor d'adquisició, resultarà aplicable, quan siga procedent, el que disposa la lletra a) d'este apartat 1.

No obstant el que disposen els paràgrafs anteriors, en el cas de transmissions de participacions en els fons d'inversió cotitzats a què es referix l'article 49 del Reglament de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, aprovat pel Reial Decret 1309/2005, de 4 de novembre, realitzades en borsa de valors, el valor de transmissió es determinarà d'acord amb el que preveu la lletra a) d'este apartat.

d) De les aportacions no dineràries a societats, el guany o pèrdua es determinarà per la diferència entre el valor d'adquisició dels béns o drets aportats i la quantitat major de les següents:

Primera.–El valor nominal de les accions o participacions socials rebudes per l'aportació o, si és el cas, la part corresponent d'este. A este valor s'afegirà l'import de les primes d'emissió.

Segona.–El valor de cotització dels títols rebuts en el dia en què es formalitze l'aportació o l'immediat anterior.

Tercera.–El valor de mercat del bé o dret aportat.

El valor de transmissió així calculat es tindrà en compte per a determinar el valor d'adquisició dels títols rebuts com a conseqüència de l'aportació no dinerària.

e) En els casos de separació dels socis o dissolució de societats, es considerarà guany o pèrdua patrimonial, sense perjudi de les corresponents a la societat, la diferència entre el valor de la quota de liquidació social o el valor de mercat dels béns rebuts i el valor d'adquisició del títol o participació de capital que corresponga.

En els casos d'escissió, fusió o absorció de societats, el guany o pèrdua patrimonial del contribuent es computarà per la diferència entre el valor d'adquisició dels títols,

drets o valors representatius de la participació del soci i el valor de mercat dels títols, numerari o drets rebuts o el valor del mercat dels entregats.

f) D'un traspàs, el guany patrimonial es computarà al cedent en l'import que li corresponga en el traspàs.

Quan el dret de traspàs s'haja adquirit per mitjà de preu, este tindrà la consideració de preu d'adquisició.

g) D'indemnitzacions o capitals assegurats per pèrdues o sinistres en elements patrimonials, es computarà com a guany o pèrdua patrimonial la diferència entre la quantitat percebuda i la part proporcional del valor d'adquisició que corresponga al dany. Quan la indemnització no fóra en metàl·lic, es computarà la diferència entre el valor de mercat dels béns, drets o servicis rebuts i la part proporcional del valor d'adquisició que corresponga al dany. Només es computarà guany patrimonial quan es derive un augment en el valor del patrimoni del contribuent.

h) De la permuta de béns o drets, inclòs el canvi de valors, el guany o pèrdua patrimonial es determinarà per la diferència entre el valor d'adquisició del bé o dret que se cedix i el major dels dos següents:

- El valor de mercat del bé o dret entregat.
- El valor de mercat del bé o dret que es rep a canvi.

i) De l'extinció de rendes vitalícies o temporals, el guany o pèrdua patrimonial es computarà, per a l'obligat al pagament d'aquelles, per diferència entre el valor d'adquisició del capital rebut i la suma de les rendes efectivament satisfetes.

j) En les transmissions d'elements patrimonials a canvi d'una renda temporal o vitalícia, el guany o pèrdua patrimonial es determinarà per diferència entre el valor actual financer actuarial de la renda i el valor d'adquisició dels elements patrimonials transmesos.

k) Quan el titular d'un dret real de gaudi sobre immobles efectue la seua transmissió, o quan es produisca la seua extinció, per al càlcul del guany o pèrdua patrimonial l'import real a què es referix l'article 35.1.a) d'esta llei es minorarà de forma proporcional al temps durant el qual el titular no haja percebut rendiments del capital immobiliari.

l) En les incorporacions de béns o drets que no deriven d'una transmissió, es computarà com a guany patrimonial el valor de mercat d'aquells.

m) En les operacions realitzades en els mercats de futurs i opcions regulats pel Reial Decret 1814/1991, de 20 de desembre, es considerarà guany o pèrdua patrimonial el rendiment obtingut quan l'operació no supose la cobertura d'una operació principal concertada en el desenvolupament de les activitats econòmiques realitzades pel contribuent, i en este cas tributaran d'acord amb el que preveu la secció 3.a d'este capítol.

n) En les transmissions d'elements patrimonials afectes a activitats econòmiques, es considerarà com a valor d'adquisició el valor comptable, sense perjudi de les especialitats que reglamentàriament puguen establir-se respecte a les amortitzacions que minoren el dit valor.

2. A l'efecte del que disposen els paràgrafs a), b) i c) de l'apartat anterior, quan hi haja valors homogenis es considerarà que els transmesos pel contribuent són aquells que va adquirir en primer lloc. Així mateix, quan no es transmeta la totalitat dels drets de subscripció, s'entendrà que els transmesos corresponen als valors adquirits en primer lloc.

Quan es tracte d'accions totalment alliberades, es considerarà com a antiguitat d'estes la que corresponga a les accions de les quals procedisquen.

3. El que disposen els paràgrafs d), e) i h), per al canvi de valors, de l'apartat 1 d'este article s'entendrà sense perjudi del que estableix el capítol VIII del títol VII del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

4. L'import obtingut per la transmissió de drets de subscripció preferent resultants d'ampliacions de capital realitzades a fi d'incrementar el grau de difusió de les accions d'una societat amb caràcter previ a la seua admissió a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors previstos en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, seguirà el règim previst en el paràgraf a) de l'apartat 1 d'este article.

La no presentació de la sol·licitud d'admissió en el termini de dos mesos, a comptar des que tinga lloc l'ampliació de capital, la retirada de l'esmentada sol·licitud d'admissió, la denegació de l'admissió o l'exclusió de la negociació abans d'haver transcorregut dos anys del començament d'esta, determinaran la tributació del total de l'import obtingut per la transmissió dels drets de subscripció, d'acord amb el règim previst en el paràgraf b) de l'apartat 1 d'este article.

Article 38. Reinversió en els supòsits de transmissió de vivenda habitual.

Podran excloure's de gravamen els guanys patrimonials obtinguts per la transmissió de la vivenda habitual del contribuent, sempre que l'import total obtingut per la transmissió es reinvertisca en l'adquisició d'una nova vivenda habitual en les condicions que reglamentàriament es determinen.

Quan l'import reinvertit siga inferior al total d'allò que s'ha percebut en la transmissió, únicament s'exclourà de tributació la part proporcional del guany patrimonial obtingut que corresponga a la quantitat reinvertida.

Article 39. Guanys patrimonials no justificats.

Tindran la consideració de guanys de patrimoni no justificats els béns o drets la tinença, la declaració o l'adquisició dels quals no es corresponga amb la renda o patrimoni declarats pel contribuent, així com la inclusió de deutes inexistents en qualsevol declaració per este impost o per l'Impost sobre el Patrimoni, o el seu registre en els llibres o registres oficials.

Els guanys patrimonials no justificats s'integraran en la base liquidable general del període impositiu respecte de què es descobrisquen, llevat que el contribuent provee suficientment que ha sigut titular dels béns o drets corresponents des d'una data anterior a la del període de prescripció.

CAPÍTOL III

Regles especials de valoració

Article 40. Estimació de rendes.

1. La valoració de les rendes estimades a què es referix l'article 6.5 d'esta llei s'efectuarà pel valor normal en el mercat. S'entendrà per este la contraprestació que s'acordaria entre subjectes independents, excepte prova en contra.

2. Si es tracta de préstecs i operacions de captació o utilització de capitals aliens en general, s'entendrà per valor normal en el mercat el tipus d'interés legal dels diners que es trobe en vigor l'últim dia del període impositiu.

Article 41. Operacions vinculades.

La valoració de les operacions entre persones o entitats vinculades es realitzarà pel seu valor normal de mercat, en els termes que preveu l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

Article 42. *Rendes en espècie.*

1. Constituïxen rendes en espècie la utilització, consum o obtenció, per a fins particulars, de béns, drets o servicis de forma gratuïta o per preu inferior al normal de mercat, encara que no suposen una despesa real per a qui les concedisca.

Quan el pagador de les rendes entregue al contribuent imports en metàl·lic perquè este adquirisca els béns, drets o servicis, la renda tindrà la consideració de dinerària.

2. No tindran la consideració de rendiments del treball en espècie:

a) L'entrega als treballadors en actiu, de forma gratuïta o per preu inferior al normal de mercat, d'accions o participacions de la mateixa empresa o d'altres empreses del grup de societats, en la part que no excedisca, per al conjunt de les entregades a cada treballador, els 12.000 euros anuals, en les condicions que reglamentàriament s'establisquen.

b) Les quantitats destinades a l'actualització, capaciació o reciclatge del personal empleat, quan els exigisca l'exercici de les seues activitats o les característiques dels llocs de treball.

c) Les entregues a empleats de productes a preus rebaixats que es realitzen en cantines o menjadors d'empresa o economats de caràcter social. Tindran la consideració d'entrega de productes a preus rebaixats que es realitzen en menjadors d'empresa les fórmules indirectes de prestació del servici la quantia de les quals no supere la quantitat que reglamentàriament es determine.

d) La utilització dels béns destinats als servicis socials i culturals del personal empleat. Tindran esta consideració, entre altres, els espais i locals, degudament homologats per l'Administració pública competent, destinats per les empreses o ocupadors a prestar el servici de primer cicle d'educació infantil als fills dels seus treballadors, així com la contractació, directament o indirectament, d'este servici amb tercers degudament autoritzats, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

e) Les primes o quotes satisfetes per l'empresa en virtut de contracte d'assegurança d'accident laboral o de responsabilitat civil del treballador.

f) Les primes o quotes satisfetes a entitats asseguradores per a la cobertura de malaltia, quan es complisquen els següents requisits i límits:

1r Que la cobertura de malaltia abaste la mateixa persona treballadora, podent també abastar el seu cònjuge i descendents.

2n Que les primes o quotes satisfetes no excedisquen els 500 euros anuals per cada una de les persones assenyalades en el paràgraf anterior. L'exccés sobre la dita quantia constituirà retribució en espècie.

g) La prestació del servici d'educació preescolar, infantil, primària, secundària obligatòria, batxillerat i formació professional per centres educatius autoritzats, als fills dels seus empleats, amb caràcter gratuït o per preu inferior al normal de mercat.

Article 43. *Valoració de les rendes en espècie.*

1. Amb caràcter general, les rendes en espècie es valoraran pel seu valor normal en el mercat, amb les especialitats següents:

1r Els següents rendiments del treball en espècie es valoraran d'acord amb les següents normes de valoració:

a) En cas d'utilització de vivenda, el 10 per cent del valor cadastral.

En cas d'immobles localitzats en municipis en què els valors cadastrals hagen sigut revisats o modificats, o determinats per mitjà d'un procediment de valoració

col·lectiva de caràcter general, de conformitat amb la normativa cadastral, i hagen entrat en vigor a partir de l'1 de gener de 1994, el 5 per cent del valor cadastral.

Si, a la data de meritació de l'impost, els immobles no tingueren valor cadastral o este no haguera sigut notificat al titular, es prendria com a base d'imputació d'estos el 50 per cent d'aquell pel qual hagen de computar-se a l'efecte de l'Impost sobre el Patrimoni. En estos casos, el percentatge serà del 5 per cent.

La valoració resultant no podrà excedir el 10 per cent de les restants contraprestacions del treball.

b) En cas de la utilització o entrega de vehicles automòbils:

En el supòsit d'entrega, el cost d'adquisició per al pagador, inclosos els tributs que graven l'operació.

En el supòsit d'ús, el 20 per cent anual del cost a què es referix el paràgraf anterior. En el cas que el vehicle no siga propietat del pagador, el dit percentatge s'aplicarà sobre el valor de mercat que correspondria al vehicle si fóra nou.

En el supòsit d'ús i posterior entrega, la valoració d'esta última s'efectuarà tenint en compte la valoració resultant de l'ús anterior.

c) En els préstecs amb tipus d'interés inferiors al legal dels diners, la diferència entre l'interés pagat i l'interés legal dels diners vigents en el període.

d) Pel cost per al pagador, inclosos els tributs que graven l'operació, les rendes següents:

Les prestacions en concepte de manutenció, hostatjatge, viatges i semblants.

Les primes o quotes satisfetes en virtut de contracte d'assegurança o un altre de similar, sense perjuí del que preveuen els paràgrafs e) i f) de l'apartat 2 de l'article anterior.

Les quantitats destinades a satisfer despeses d'estudis i manutenció del contribuent o d'altres persones lligades a este per vincle de parentiu, inclosos els afins, fins al quart grau inclusivament, sense perjuí del que preveu l'apartat 2 de l'article anterior.

e) Pel seu import, les contribucions satisfetes pels promotors de plans de pensions i les contribucions satisfetes per les empreses promotores regulades en la Directiva 2003/41/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 de juny del 2003, relativa a les activitats i la supervisió de fons de pensions d'ocupació, així com les quantitats satisfetes per empresaris per a fer front als compromisos per pensions en els termes previstos per la disposició addicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions i la seua normativa de desplegament. Igualment, pel seu import, les quantitats satisfetes per empresaris a les assegurances de dependència.

f) No obstant el que preveuen els paràgrafs anteriors, quan el rendiment de treball en espècie siga satisfet per empreses que tinguen com a activitat habitual la realització de les activitats que hi donen lloc, la valoració no podrà ser inferior al preu ofert al públic del bé, dret o servici de què es tracte.

Es considerarà preu ofert al públic el previst en l'article 13 de la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris, deduïnt els descomptes ordinari o comuns. Es consideraran ordinari o comuns els descomptes que siguen oferits a altres col·lectius de semblants característiques als treballadors de l'empresa, així com els descomptes promocionals que tinguen caràcter general i es troben en vigor en el moment de satisfer la retribució en espècie o que, en qualsevol altre cas, no excedisquen el 15 per cent ni els 1.000 euros anuals.

2n Els guanys patrimonials en espècie es valoraran d'acord amb els articles 34 i 37 d'esta Llei.

2. En els casos de rendes en espècie, la seua valoració es realitzarà segons les normes contingudes en esta Llei. Al dit valor s'addicionarà l'ingrés a compte, llevat que el seu import haja sigut repercutit al receptor de la renda.

CAPÍTOL IV

Classes de renda

Article 44. *Classes de renda.*

Als efectes del càlcul de l'Impost, les rendes del contribuent es classificaran, segons siga procedent, com a renda general o com a renda de l'estalvi.

Article 45. *Renda general.*

Formaran la renda general els rendiments i els guanys i pèrdues patrimonials que, d'acord amb el que disposa l'article següent, no tinguen la consideració de renda de l'estalvi, així com les imputacions de renda a què es referixen els articles 85, 91, 92 i 95 d'esta Llei i el Capítol II del Títol VII del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

Article 46. *Renda de l'estalvi.*

Constituïxen la renda de l'estalvi:

a) Els rendiments del capital mobiliari previstos en els apartats 1, 2 i 3 de l'article 25 d'esta Llei. No obstant això, els rendiments del capital mobiliari previstos en l'apartat 2 de l'article 25 d'esta Llei procedents d'entitats vinculades amb el contribuent formaran part de la renda general.

b) Els guanys i pèrdues patrimonials que es posen de manifest en ocasió de transmissions d'elements patrimonials.

CAPÍTOL V

Integració i compensació de rendes

Article 47. *Integració i compensació de rendes.*

1. Per al càlcul de la base imposable, les quanties positives o negatives de les rendes del contribuent s'integraran i compensaran d'acord amb el que preveu esta Llei.

2. Atenent la classificació de la renda, la base imposable es dividirà en dos parts:

- a) La base imposable general.
- b) La base imposable de l'estalvi.

Article 48. *Integració i compensació de rendes en la base imposable general.*

La base imposable general serà el resultat de sumar els saldos següents:

a) El saldo resultant d'integrar i compensar entre si, sense cap limitació, en cada període impositiu, els rendiments i les imputacions de renda a què es referixen l'article 45 d'esta Llei.

b) El saldo positiu resultant d'integrar i compensar, exclusivament entre si, en cada període impositiu, els guanys i pèrdues patrimonials, exclosos els previstos en l'article següent.

Si el resultat de la integració i compensació a què es referix este paràgraf presenta saldo negatiu, el seu import es compensarà amb el saldo positiu de les rendes previstes en el paràgraf a) d'este article, obtingut en el mateix període impositiu, amb el límit del 25 per cent del dit saldo positiu.

Si, després de la dita compensació, queda saldo negatiu, el seu import es compensarà en els quatre anys següents en el mateix orde establert en els paràgrafs anteriors.

La compensació haurà d'efectuar-se en la quantia màxima que permeta cada un dels exercicis següents i sense que puga practicar-se fora del termini de quatre anys per mitjà de l'acumulació a pèrdues patrimonials d'exercicis posteriors.

Article 49. *Integració i compensació de rendes en la base imposable de l'estalvi.*

1. La base imposable de l'estalvi estarà constituïda pel saldo positiu de sumar els saldos següents:

a) El saldo positiu resultant d'integrar i compensar, exclusivament entre si, en cada període impositiu, els rendiments a què es referix l'article 46 d'esta Llei.

Si el resultat de la integració i compensació presentara saldo negatiu, el seu import només es podrà compensar amb el positiu que es pose de manifest durant els quatre anys següents.

b) El saldo positiu resultant d'integrar i compensar, exclusivament entre si, en cada període impositiu, els guanys i pèrdues patrimonials obtingudes en el mateix a què es referix l'article 46 d'esta Llei.

Si el resultat de la integració i compensació presenta saldo negatiu, el seu import només es podrà compensar amb el positiu que es pose de manifest durant els quatre anys següents.

2. Les compensacions previstes en l'apartat anterior hauran d'efectuar-se en la quantia màxima que permeta cada un dels exercicis següents i sense que puguen practicar-se fora del termini a què es referix el paràgraf anterior per mitjà de l'acumulació a rendes negatives d'exercicis posteriors.

TÍTOL IV

Base liquidable

Article 50. *Base liquidable general i de l'estalvi.*

1. La base liquidable general estarà constituïda pel resultat de practicar en la base imposable general, exclusivament i per este orde, les reduccions a què es referixen els articles 51, 53, 54 i 55 i disposició addicional onze d'esta Llei, sense que puga resultar negativa com a conseqüència de les dites disminucions.

2. La base liquidable de l'estalvi serà el resultat de disminuir la base imposable de l'estalvi en el romanent, si n'hi haguera, de la reducció prevista en l'article 55, sense que puga resultar negativa com a conseqüència d'esta disminució.

3. Si la base liquidable general resulta negativa, el seu import podrà ser compensat amb els de les bases liquidables generals positives que s'obtinguen en els quatre anys següents.

La compensació haurà d'efectuar-se en la quantia màxima que permeta cada un dels exercicis següents i sense que puga practicar-se fora del termini a què es referix el paràgraf anterior per mitjà de l'acumulació a bases liquidables generals negatives d'anys posteriors.

CAPÍTOL I

Reduccions per atenció a situacions de dependència i envelliment**Article 51. Reduccions per aportacions i contribucions a sistemes de previsió social.**

Podran reduir-se en la base imposable general les següents aportacions i contribucions a sistemes de previsió social:

1. Aportacions i contribucions a plans de pensions.

1r Les aportacions realitzades pels partícips a plans de pensions, incloent-hi les contribucions del promotor que li hagen sigut imputades en concepte de rendiment del treball.

2n Les aportacions realitzades pels partícips als plans de pensions regulats en la Directiva 2003/41/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 de juny del 2003, relativa a les activitats i la supervisió de fons de pensions d'ocupació, incloses les contribucions efectuades per les empreses promotores, sempre que es complisquen els requisits següents:

a) Que les contribucions s'imputen fiscalment al partícip a qui es vincula la prestació.

b) Que es transmeta al partícip de forma irrevocable el dret a la percepció de la prestació futura.

c) Que es transmeta al partícip la titularitat dels recursos en què consistisca la dita contribució.

d) Les contingències cobertes hauran de ser les previstes en l'article 8.6 del text refós de la Llei de regulació dels plans i fons de pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.

2. Les aportacions i contribucions a mutualitats de previsió social que complisquen els requisits següents:

a) Requisits subjectius:

1r Les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança concertada amb mutualitats de previsió social per professionals no integrats en algun dels règims de la Seguretat Social, pels seus cònjuges i familiars consanguinis en primer grau, així com pels treballadors de les esmentades mutualitats, en la part que tinga com a objecte la cobertura de les contingències previstes en l'article 8.6 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, sempre que no hagen tingut la consideració de despesa deduïble per als rendiments nets d'activitats econòmiques, en els termes que preveu el segon paràgraf de la regla 1.a de l'article 30.2 d'esta Llei.

2n Les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança concertada amb mutualitats de previsió social per professionals o empresaris individuals integrats en qualsevol dels règims de la Seguretat Social, pels seus cònjuges i familiars consanguinis en primer grau, així com pels treballadors de les esmentades mutualitats, en la part que tinga com a objecte la cobertura de les contingències previstes en l'article 8.6 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

3r Les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança concertada amb mutualitats de previsió social per treballadors per compte d'altri o socis treballadors, incloses les contribucions del promotor que els hagen sigut imputades en concepte de rendiments del treball, quan s'efectuen d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, amb inclusió de la desocupació per als esmentats socis treballadors.

b) Els drets consolidats dels mutualistes només podran fer-se efectius en els supòsits previstos, per als

plans de pensions, per l'article 8.8 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

3. Les primes satisfetes als plans de previsió assegurats. Els plans de previsió assegurats es definixen com a contractes d'assegurança que han de complir els requisits següents:

a) El contribuent haurà de ser l'acceptant, assegurat i beneficiari. No obstant això, en el cas de defunció, podrà generar dret a prestacions en els termes que preveu el text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

b) Les contingències cobertes hauran de ser, únicament, les previstes en l'article 8.6 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, i hauran de tindre com a cobertura principal la de jubilació. Només es permetrà la disposició anticipada, total o parcial, en estos contractes en els supòsits previstos en l'article 8.8 de l'esmentat text refós. En els dits contractes no s'aplicarà el que disposen els articles 97 i 99 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de Contracte d'Assegurança.

c) Este tipus d'assegurances haurà obligatòriament d'oferir una garantia d'interés i utilitzar tècniques actuàries.

d) En el condicionat de la pòlissa es farà constar de forma expressa i destacada que es tracta d'un pla de previsió assegurat. La denominació Pla de Previsió Assegurat i les seues sigles queden reservades als contractes d'assegurança que complisquen els requisits que preveu esta Llei.

e) Reglamentàriament s'establiran els requisits i condicions per a la mobilització de la provisió matemàtica a un altre pla de previsió assegurat.

En els aspectes no específicament regulats en els paràgrafs anteriors i les seues normes de desplegament, el règim financer i fiscal de les aportacions, contingències i prestacions d'estos contractes es regirà per la normativa reguladora dels plans de pensions, excepte els aspectes financeractuàries de les provisions tècniques corresponents. En particular, els drets en un pla de previsió assegurat no podran ser objecte d'embargament, trava judicial o administrativa fins al moment en què es cause el dret a la prestació o que es facen efectius en els supòsits de malaltia greu o desocupació de llarga duració.

4. Les aportacions realitzades pels treballadors als plans de previsió social empresarial regulats en la disposició addicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, incloent-hi les contribucions de l'acceptant. En tot cas, els plans de previsió social empresarial hauran de complir els requisits següents:

a) S'aplicaran a este tipus de contractes d'assegurança els principis de no-discriminació, capitalització, irrevocabilitat d'aportacions i atribució de drets establits en el número 1 de l'article 5 del Text Refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.

b) La pòlissa disposarà les primes que, en compliment del pla de previsió social, haurà de satisfer l'acceptant, les quals seran objecte d'imputació als assegurats.

c) En el condicionat de la pòlissa es farà constar de forma expressa i destacada que es tracta d'un pla de previsió social empresarial. La denominació Pla de Previsió Social Empresarial i les seues sigles queden reservades als contractes d'assegurança que complisquen els requisits que preveu esta Llei.

d) Reglamentàriament s'establiran els requisits i condicions per a la mobilització de la provisió matemàtica a un altre pla de previsió social empresarial.

e) El que disposen les lletres b) i c) de l'apartat 3 anterior.

En els aspectes no específicament regulats en els paràgrafs anteriors i les seues normes de desplegament, serà d'aplicació el que disposa l'últim paràgraf de l'apartat 3 anterior.

5. Les primes satisfetes a les assegurances privades que cobrisquen exclusivament el risc de dependència severa o de gran dependència d'acord amb el que disposa la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

Igualment, les persones que tinguen amb el contribuïent una relació de parentiu en línia directa o col·lateral fins al tercer grau inclusivament, o pel seu cònjuge, o per aquelles persones que tinguen el contribuïent a càrrec seu en règim de tutela o acolliment, podran reduir en la seua base imposable les primes satisfetes a estes assegurances privades, tenint en compte el límit de reducció previst en l'article 52 d'esta Llei.

El conjunt de les reduccions practicades per totes les persones que satisfacen primes a favor d'un mateix contribuïent, incloses les del mateix contribuïent, no podran excedir els 10.000 euros anuals.

Estes primes no estaran subjectes a l'Impost sobre Successions i Donacions.

El contracte d'assegurança haurà de complir en tot cas el que disposen les lletres a) i c) de l'apartat 3 anterior.

En els aspectes no específicament regulats en els paràgrafs anteriors i les seues normes de desplegament, serà aplicable el que disposa l'últim paràgraf de l'apartat 3 anterior.

Reglamentàriament es desplegarà el que preveu este apartat.

6. El conjunt de les aportacions anuals màximes que poden donar dret a reduir la base imposable realitzades als sistemes de previsió social previstos en els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 anteriors, incloent-hi, si és el cas, les que hagen sigut imputades pels promotors, no podrà excedir les quantitats previstes en l'article 5.3 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

Les prestacions percebudes tributaran en la seua integritat sense que en cap cas puguen minorar-se en les quanties corresponents als excessos de les aportacions i contribucions.

7. A més de les reduccions realitzades amb els límits previstos en l'article següent, els contribuïents el cònjuge dels quals no obtinga rendiments nets del treball ni d'activitats econòmiques, o els obtinga en quantia inferior a 8.000 euros anuals, podran reduir en la base imposable les aportacions realitzades als sistemes de previsió social previstos en este article de què siga partícip, mutualista o titular el dit cònjuge, amb el límit màxim de 2.000 euros anuals.

Estes aportacions no estaran subjectes a l'Impost sobre Successions i Donacions.

8. Si el contribuïent disposara dels drets consolidats, així com els drets econòmics que deriven dels diferents sistemes de previsió social previstos en este article, totalment o parcialment, en supòsits diferents dels previstos en la normativa de plans i fons de pensions, haurà de reposar les reduccions en la base imposable indegudament practicades, per mitjà de les oportunes autoliquidacions complementàries, incloent-hi els interessos de demora. Les quantitats percebudes que excedisquen l'import de les aportacions realitzades, incloent-hi, si és el cas, les contribucions imputades pel promotor, tributaran com a rendiment del treball en el període impositiu en què es perceben.

9. La reducció prevista en este article serà aplicable siga quina siga la forma en què es perceba la prestació. En el cas que esta es perceba en forma de renda vitalícia assegurada, es podran establir mecanismes de reversió o períodes certs de prestació o fórmules de contraassegurança en cas de defunció, una vegada constituïda la renda vitalícia.

Article 52. Límit de reducció.

1. Com a límit màxim conjunt per a les reduccions previstes en els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 de l'article 51 d'esta Llei, s'aplicarà la menor de les quantitats següents:

a) El 30 per 100 de la suma dels rendiments nets del treball i d'activitats econòmiques percebuts individualment en l'exercici. Este percentatge serà del 50 per 100 per a contribuïents majors de 50 anys.

b) 10.000 euros anuals. No obstant això, en el cas de contribuïents majors de 50 anys, la quantia anterior serà de 12.500 euros.

2. Els partícips, mutualistes o assegurats que hagen efectuat aportacions als sistemes de previsió social a què es referix l'article 51 d'esta Llei, podran reduir en els cinc exercicis següents les quantitats aportades incloent-hi, si és el cas, les aportacions del promotor o les realitzades per l'empresa que els hagen sigut imputades, que no hagen pogut ser objecte de reducció en la base imposable per insuficiència d'esta o per aplicació del límit percentual establert en l'apartat 1 anterior. Esta regla no serà d'aplicació a les aportacions i contribucions que excedisquen els límits màxims previstos en l'apartat 6 de l'article 51.

Article 53. Reduccions per aportacions i contribucions a sistemes de previsió social constituïts a favor de persones amb discapacitat.

1. Les aportacions realitzades a plans de pensions a favor de persones amb discapacitat amb un grau de minusvalidesa física o sensorial igual o superior al 65 per cent, psíquica igual o superior al 33 per 100, així com de persones que tinguen una incapacitat declarada judicialment amb independència del seu grau, d'acord amb el que preveu la disposició adicional deu d'esta Llei, podran ser objecte de reducció en la base imposable amb els següents límits màxims:

a) Les aportacions anuals realitzades a plans de pensions a favor de persones amb discapacitat amb les quals existisca relació de parentiu o tutoria, amb el límit de 10.000 euros anuals.

Això sense perjudi de les aportacions que puguen realitzar als seus propis plans de pensions, d'acord amb els límits establerts en l'article 52 d'esta Llei.

b) Les aportacions anuals realitzades per les persones amb discapacitat partícips, amb el límit de 24.250 euros anuals.

El conjunt de les reduccions practicades per totes les persones que realitzen aportacions a favor d'una mateixa persona amb discapacitat, incloses les de la mateixa persona amb discapacitat, no podrà excedir els 24.250 euros anuals. A estos efectes, quan concórreguen diverses aportacions a favor de la persona amb discapacitat, hauran de ser objecte de reducció, en primer lloc, les aportacions realitzades per la pròpia persona amb discapacitat, i només si estes no arribaren al límit de 24.250 euros assenyalat, podran ser objecte de reducció les aportacions realitzades per altres persones a favor seu en la base imposable d'estes, de forma proporcional, sense que, en cap cas, el conjunt de les reduccions practicades per totes les persones que realitzen aportacions a favor d'una mateixa persona amb discapacitat pugua excedir els 24.250 euros.

c) Les aportacions que no hagen pogut ser objecte de reducció en la base imposable per insuficiència d'esta podran reduir-se en els cinc exercicis següents. Esta regla no serà aplicable a les aportacions i contribucions que excedisquen els límits previstos en este apartat 1.

2. El règim regulat en este article també s'aplicarà a les aportacions a mutualitats de previsió social, a les primes satisfetes als plans de previsió assegurats, als plans de previsió social empresarial i a les assegurances de dependència que complisquen els requisits previstos en l'article 51 i en la disposició addicional deu d'esta llei. En este cas, els límits establits en l'apartat 1 anterior seran conjunts per a tots els sistemes de previsió social constituïts a favor de persones amb discapacitat.

3. Les aportacions a estos sistemes de previsió social constituïts a favor de persones amb discapacitat, realitzades per les persones a qui es referix l'apartat 1 de la disposició addicional deu d'esta llei, no estaran subjectes a l'Impost sobre Successions i Donacions.

4. A l'efecte de la percepció de les prestacions i de la disposició anticipada de drets consolidats o econòmics en supòsits diferents dels previstos en la disposició addicional deu d'esta llei, s'aplicarà el que disposen els apartats 8 i 9 de l'article 51 d'esta llei.

Article 54. *Reduccions per aportacions a patrimonis protegits de les persones amb discapacitat.*

1. Les aportacions al patrimoni protegit de la persona amb discapacitat efectuades per les persones que tinguen amb esta una relació de parentiu en línia directa o col·lateral fins al tercer grau inclusivament, així com pel cònjuge de la persona amb discapacitat o per aquells que la tinguen a càrrec seu en règim de tutela o acolliment, donaran dret a reduir la base imposable de l'aportant, amb el límit màxim de 10.000 euros anuals.

El conjunt de les reduccions practicades per totes les persones que efectuen aportacions a favor d'un mateix patrimoni protegit no podrà excedir els 24.250 euros anuals.

A estos efectes, quan concórreguen diverses aportacions a favor d'un mateix patrimoni protegit, les reduccions corresponents a les dites aportacions hauran de ser minorades de forma proporcional sense que, en cap cas, el conjunt de les reduccions practicades per totes les persones físiques que realitzen aportacions a favor d'un mateix patrimoni protegit pugan excedir els 24.250 euros anuals.

2. Les aportacions que excedisquen els límits previstos en l'apartat anterior donaran dret a reduir la base imposable dels quatre períodes impositius següents, fins a esgotar, si és el cas, en cada un d'ells els imports màxims de reducció.

El que disposa el paràgraf anterior també resultarà aplicable en els supòsits en què no siga procedent la reducció per insuficiència de base imposable.

Quan concórreguen en un mateix període impositiu reduccions de la base imposable per aportacions efectuades en l'exercici amb reduccions d'exercicis anteriors pendents d'aplicar, es practicarán en primer lloc les reduccions procedents dels exercicis anteriors, fins a esgotar els imports màxims de reducció.

3. Tractant-se d'aportacions no dineràries, es prendrà com a import de l'aportació el que resulte del que preveu l'article 18 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge.

4. No generaran el dret a reducció les aportacions d'elements afectes l'activitat que efectuen els contribuents d'este Impost que realitzen activitats econòmiques.

En cap cas donaran dret a reducció les aportacions efectuades per la mateixa persona amb discapacitat titular del patrimoni protegit.

5. La disposició de qualsevol bé o dret aportat al patrimoni protegit de la persona amb discapacitat efectuada en el període impositiu en què es realitza l'aportació o en els quatre següents tindrà les següents conseqüències fiscals:

a) Si l'aportant va ser un contribuent per este Impost, haurà de reposar les reduccions en la base imposable

indegudament practicades per mitjà de la presentació de l'oportuna autoliquidació complementària incloent-hi els interessos de demora que siguen procedents, en el termini que hi ha entre la data en què es produïska la disposició i la finalització del termini reglamentari de declaració corresponent al període impositiu en què es realitza la dita disposició.

b) El titular del patrimoni protegit que va rebre l'aportació haurà d'integrar en la base imposable la part de l'aportació rebuda que haja deixat d'integrar en el període impositiu en què va rebre l'aportació com a conseqüència de l'aplicació del que disposa la lletra w) de l'article 7 d'esta llei, per mitjà de la presentació de l'oportuna autoliquidació complementària, incloent-hi els interessos de demora que siguen procedents, en el termini que hi haja entre la data en què es produïska la disposició i la finalització del termini reglamentari de declaració corresponent al període impositiu en què es realitza la dita disposició.

En els casos en què l'aportació s'haja realitzat al patrimoni protegit dels parents, cònjuges o persones a càrrec dels treballadors en règim de tutela o acolliment, a què es referix l'apartat 1 d'este article, per un subjecte passiu de l'Impost sobre Societats, l'obligació descrita en el paràgraf anterior haurà de ser complida pel dit treballador.

c) A l'efecte del que disposa l'apartat 5 de l'article 43 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, el treballador titular del patrimoni protegit haurà de comunicar a l'ocupador que va efectuar les aportacions, les disposicions que s'hagen realitzat en el període impositiu.

En els casos en què la disposició s'haja efectuat en el patrimoni protegit dels parents, cònjuges o persones a càrrec dels treballadors en règim de tutela o acolliment, la comunicació a què es referix el paràgraf anterior també haurà d'efectuar-la el dit treballador.

La falta de comunicació o la realització de comunicacions falses, incorrectes o inexactes constituirà infracció tributària lleu. Esta infracció se sancionarà amb multa pecuniària fixa de 400 euros.

La sanció imposada d'acord amb el que preveu este apartat es reduirà d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 188 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

Als efectes previstos en este apartat, tractant-se de béns o drets homogenis s'entendrà que van ser disposats els aportats en primer lloc.

No s'aplicarà el que disposa este apartat en cas de defunció del titular del patrimoni protegit, de l'aportant o dels treballadors a qui es referix l'apartat 2 de l'article 43 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

CAPÍTOL II

Reducció per pensions compensatòries

Article 55. *Reduccions per pensions compensatòries.*

Les pensions compensatòries a favor del cònjuge i les anualitats per aliments, a excepció de les fixades en favor dels fills del contribuent, satisfetes ambdós per decisió judicial, podran ser objecte de reducció en la base imposable.

TÍTOL V

Adequació de l'impost a les circumstàncies personals i familiars del contribuent

Article 56. *Mínim personal i familiar.*

1. El mínim personal i familiar constituïx la part de la base liquidable que, per destinar-se a satisfer les necessi-

tats bàsiques personals i familiars del contribuent, no se sotmet a tributació per este Impost.

2. Quan la base liquidable general siga superior a l'import del mínim personal i familiar, este formarà part de la base liquidable general.

Quan la base liquidable general siga inferior a l'import del mínim personal i familiar, este formarà part de la base liquidable general per l'import d'esta última i de la base liquidable de l'estalvi per la resta.

Quan no hi haja base liquidable general, el mínim personal i familiar formarà part de la base liquidable de l'estalvi.

3. El mínim personal i familiar serà el resultat de sumar el mínim del contribuent i els mínims per descendents, ascendents i discapacitat a què es referixen els articles 57, 58, 59 i 60 d'esta Llei.

Article 57. *Mínim del contribuent.*

1. El mínim del contribuent serà, amb caràcter general, de 5.050 euros anuals.

2. Quan el contribuent tinga una edat superior a 65 anys, el mínim s'augmentarà en 900 euros anuals. Si l'edat és superior a 75 anys, el mínim s'augmentarà addicionalment en 1.100 euros anuals.

Article 58. *Mínim per descendents.*

1. El mínim per descendents serà, per cada un d'ells menor de vint-i-cinc anys o amb discapacitat, siga quina siga la seua edat, sempre que convisca amb el contribuent i no tinga rendes anuals, excloses les exemptes, superiors a 8.000 euros, de:

- 1.800 euros anuals pel primer.
- 2.000 euros anuals pel segon.
- 3.600 euros anuals pel tercer.
- 4.100 euros anuals pel quart i següents.

A estos efectes, s'assimilaran als descendents aquelles persones vinculades al contribuent per raó de tutela i acolliment, en els termes que preveu la legislació civil aplicable.

Entre altres casos, es considerarà que conviuen amb el contribuent els descendents que, depenent d'este, estiguen internats en centres especialitzats.

2. Quan el descendent siga menor de tres anys, el mínim a què es referix l'apartat 1 anterior s'augmentarà en 2.200 euros anuals.

En els supòsits d'adopció o acolliment, tant preadoptiu com permanent, el dit augment es produirà, amb independència de l'edat del menor, en el període impositiu en què s'inscriba en el Registre Civil i en els dos següents. Quan la inscripció no siga necessària, l'augment es podrà practicar en el període impositiu en què es produïska la resolució judicial o administrativa corresponent i en els dos següents.

Article 59. *Mínim per ascendents.*

1. El mínim per ascendents serà de 900 euros anuals, per cada un d'ells major de 65 anys o amb discapacitat siga quina siga la seua edat que convisca amb el contribuent i no tinga rendes anuals, excloses les exemptes, superiors a 8.000 euros.

Entre altres casos, es considerarà que conviuen amb el contribuent els ascendents discapacitats que, depenent d'este, siguen internats en centres especialitzats.

2. Quan l'ascendent siga major de 75 anys, el mínim a què es referix l'apartat 1 anterior s'augmentarà en 1.100 euros anuals.

Article 60. *Mínim per discapacitat.*

El mínim per discapacitat serà la suma del mínim per discapacitat del contribuent i del mínim per discapacitat d'ascendents i descendents.

1. El mínim per discapacitat del contribuent serà de 2.270 euros anuals quan siga una persona amb discapacitat i 6.900 euros anuals quan siga una persona amb discapacitat i acredite un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent.

El dit mínim s'augmentarà, en concepte de despeses d'assistència, en 2.270 euros anuals quan acredite necessitar ajuda de terceres persones o mobilitat reduïda, o un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent.

2. El mínim per discapacitat d'ascendents o descendents serà de 2.270 euros anuals per cada un dels descendents o ascendents que generen dret a l'aplicació del mínim a què es referixen els articles 58 i 59 d'esta Llei, que siguen persones amb discapacitat, siga quina siga la seua edat. El mínim serà de 6.900 euros anuals, per cada un d'ells que acrediten un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent.

El dit mínim s'augmentarà, en concepte de despeses d'assistència, en 2.270 euros anuals per cada ascendent o descendent que acredite necessitar ajuda de terceres persones o mobilitat reduïda, o un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent.

3. A l'efecte d'este Impost, tindran la consideració de persones amb discapacitat els contribuents que acrediten, en les condicions que reglamentàriament s'establisquen, un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per cent.

En particular, es considerarà acreditat un grau de minusvalidesa igual o superior al 33 per cent en el cas dels pensionistes de la Seguretat Social que tinguen reconeguda una pensió d'incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa i en el cas dels pensionistes de classes passives que tinguen reconeguda una pensió de jubilació o retir per incapacitat permanent per al servei o inutilitat. Igualment, es considerarà acreditat un grau de minusvalidesa igual o superior al 65 per cent, quan es tracte de persones la incapacitat del qual siga declarada judicialment, encara que no arribe al dit grau.

Article 61. *Normes comunes per a l'aplicació del mínim del contribuent i per descendents, ascendents i discapacitat.*

Per a la determinació de l'import dels mínims a què es referixen els articles 57, 58, 59 i 60 d'esta Llei, es tindran en compte les normes següents:

1a Quan dos o més contribuents tinguen dret a l'aplicació del mínim per descendents, ascendents o discapacitat, respecte dels mateixos ascendents o descendents, el seu import es prorratejarà entre ells per parts iguals.

No obstant això, quan els contribuents tinguen distint grau de parentiu amb l'ascendent o descendent, l'aplicació del mínim correspondrà als de grau més pròxim, llevat que estos no tinguen rendes anuals, excloses les exemptes, superiors a 8.000 euros, i en este cas correspondrà als del següent grau.

2a No correspondrà l'aplicació del mínim per descendents, ascendents o discapacitat, quan els ascendents o descendents que generen el dret a estos presenten declaració per este Impost amb rendes superiors a 1.800 euros.

3a La determinació de les circumstàncies personals i familiars que hagen de tindre's en compte a l'efecte del que establixen els articles 57, 58, 59 i 60 d'esta Llei, es realitzarà atenent la situació existent en la data de meritació de l'Impost.

4a No obstant el que disposa l'apartat anterior, en cas de defunció d'un descendent que genere el dret al mínim per descendents, la quantia serà de 1.800 euros anuals per eixe descendent.

5a Per a l'aplicació del mínim per ascendents, serà necessari que estos convisquen amb el contribuent, almenys, la mitat del període impositiu.

TÍTOL VI

Càlcul de l'impost estatal

CAPÍTOL I

Determinació de la quota íntegra estatal

Article 62. *Quota íntegra estatal.*

La quota íntegra estatal serà la suma de les quantitats resultants d'aplicar els tipus de gravamen, als quals es referixen els articles 63 i 66 d'esta Llei, a les bases liquidables general i de l'estalvi, respectivament.

Article 63. *Escala general de l'Impost.*

1. La part de la base liquidable general que excedisca l'import del mínim personal i familiar a què es referix l'article 56 d'esta Llei serà gravada de la manera següent:

1r A la base liquidable general se li aplicaran els tipus que s'indiquen en l'escala següent:

Base liquidable Fins a euros	Quota íntegra Euros	Resta base liquidable Fins a euros	Tipus aplicable Percentatge
0	0,00	17.360	15,66
17.360	2.718,58	15.000	18,27
32.360	5.459,08	20.000	24,14
52.360	10.287,08	D'ara en avant	27,13

2n La quantia resultant es minorarà en l'import derivat d'aplicar a la part de la base liquidable general corresponent al mínim personal i familiar, l'escala prevista en el número 1r anterior.

2. S'entendrà per tipus mitjà de gravamen general estatal el derivat de multiplicar per 100 el quocient resultant de dividir la quota obtinguda per l'aplicació del que preveu l'apartat anterior per la base liquidable general. El tipus mitjà de gravamen general estatal s'expressarà amb dos decimals.

Article 64. *Especialitats aplicables en els supòsits d'anualitats per aliments a favor dels fills.*

Els contribuents que satisfacen anualitats per aliments als seus fills per decisió judicial, quan l'import d'aquelles siga inferior a la base liquidable general, aplicaran l'escala prevista en el número 1r de l'apartat 1 de l'article 63 d'esta Llei separadament a l'import de les anualitats per aliments i a la resta de la base liquidable general. La quantia total resultant es minorarà en l'import derivat d'aplicar l'escala prevista en el número 1r de l'apartat 1 de l'article 63 d'esta Llei, a la part de la base liquidable general corresponent al mínim personal i familiar incrementat en 1.600 euros anuals, sense que pugua resultar negativa com a conseqüència d'esta minoració.

Article 65. *Escala aplicable als residents en l'estranger.*

En el cas dels contribuents que tinguen la seua residència habitual en l'estranger per concórrer alguna de les circumstàncies a què es referixen l'apartat 2 de l'article 8 i l'apartat 1 de l'article 10 d'esta Llei, les escales aplicables seran les establides en l'apartat 1 de l'article 63 i en l'apartat 1 de l'article 74, ambdós d'esta Llei.

Article 66. *Tipus de gravamen de l'estalvi.*

1. La base liquidable de l'estalvi, en la part que no corresponga, si és el cas, amb el mínim personal i familiar a què es referix l'article 56 d'esta Llei, es gravarà al tipus de l'11,1 per cent.

2. En el cas dels contribuents que tinguen la seua residència habitual en l'estranger per concórrer alguna de les circumstàncies a què es referixen l'apartat 2 de l'article 8 i l'apartat 1 de l'article 10 d'esta Llei, la base liquidable de l'estalvi, en la part que no corresponga, si és el cas, amb el mínim personal i familiar a què es referix l'article 56 d'esta Llei, es gravarà al tipus del 18 per cent.

CAPÍTOL II

Determinació de la quota líquida estatal

Article 67. *Quota líquida estatal.*

1. La quota líquida estatal de l'Impost serà el resultat de disminuir la quota íntegra estatal en la suma de:

a) La deducció per inversió en vivenda habitual prevista en l'article 68.1 d'esta Llei.

b) El 67 per cent de l'import total de les deduccions previstes en els apartats 2, 3, 4, 5 i 6 de l'article 68 d'esta Llei.

2. El resultat de les operacions a què es referix l'apartat anterior no podrà ser negatiu.

Article 68. *Deduccions.*

1. Deducció per inversió en vivenda habitual.

1r Els contribuents podran deduir-se el 10,05 per cent de les quantitats satisfetes en el període de què es tracte per l'adquisició o rehabilitació de la vivenda que constituísca o vaja a constituir la residència habitual del contribuent. A estos efectes, la rehabilitació haurà de complir les condicions que s'establisquen reglamentàriament.

La base màxima d'esta deducció serà de 9.015 euros anuals i estarà constituïda per les quantitats satisfetes per a l'adquisició o rehabilitació de la vivenda, incloses les despeses originades que hagen anat a càrrec de l'adquirent i, en el cas de finançament alié, l'amortització, els interessos, el cost dels instruments de cobertura del risc de tipus d'interés variable dels préstecs hipotecaris regulats en l'article dènou de la Llei 36/2003, d'11 de novembre, de mesures de reforma econòmica, i la resta de despeses que en deriven. En cas d'aplicació dels esmentats instruments de cobertura, els interessos satisfets pel contribuent es minoraran en les quantitats obtingudes per l'aplicació de l'esmentat instrument.

També podran aplicar esta deducció per les quantitats que es depositen en entitats de crèdit, en comptes que complisquen els requisits de formalització i disposició que s'establisquen reglamentàriament, i sempre que es destinen a la primera adquisició o rehabilitació de la vivenda habitual, amb el límit, conjuntament amb el previst en el paràgraf anterior, de 9.015 euros anuals.

En els supòsits de nul·litat matrimonial, divorci o separació judicial, el contribuïent podrà continuar practicant esta deducció, en els termes que reglamentàriament s'establisquen, per les quantitats satisfetes en el període impositiu per a l'adquisició de la que va ser, durant la vigència del matrimoni, la seua vivenda habitual, sempre que continue tenint esta condició per als fills comuns i el progenitor en la companyia del qual queden.

2n Quan s'adquirisca una vivenda habitual havent disfrutat de la deducció per adquisició d'altres vivendes habituals anteriors, no es podrà practicar deducció per l'adquisició o rehabilitació de la nova fins que les quantitats invertides en esta no superen les invertides en les anteriors, en la mesura que hagen sigut objecte de deducció.

Quan l'alienació d'una vivenda habitual haja generat un guany patrimonial exempt per reinversió, la base de deducció per l'adquisició o rehabilitació de la nova es minorarà en l'import del guany patrimonial a què s'aplique l'exempció per reinversió. En este cas, no es podrà practicar deducció per l'adquisició de la nova mentres les quantitats invertides en esta no superen tant el preu de l'anterior, en la mesura que haja sigut objecte de deducció, com el guany patrimonial exempt per reinversió.

3r S'entendrà per vivenda habitual aquella en què el contribuïent residisca durant un termini continuat de tres anys. No obstant això, s'entendrà que la vivenda va tindre aquell caràcter quan, a pesar de no haver transcorregut el dit termini, es produïssa la defunció del contribuïent o concórreguen circumstàncies que necessàriament exigisquen el canvi de vivenda, com ara separació matrimonial, trasllat laboral, obtenció de primera ocupació o d'ocupació més avantatjosa o altres d'anàlogues.

4t També podran aplicar la deducció per inversió en vivenda habitual els contribuïents que efectuen obres i instal·lacions d'adequació en esta, inclosos els elements comuns de l'edifici i els que servisquen de pas necessari entre la finca i la via pública, amb les especialitats següents:

a) Les obres i instal·lacions d'adequació hauran de ser certificades per l'Administració competent com a necessàries per a l'accessibilitat i comunicació sensorial que facilite el desenvolupament digne i adequat de les persones amb discapacitat, en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

b) Donaran dret a deducció les obres i instal·lacions d'adequació que hagen d'efectuar-se en la vivenda habitual del contribuïent, per raó de la discapacitat del mateix contribuïent o del seu cònjuge o un parent, en línia directa o col·lateral, consanguínia o per afinitat, fins al tercer grau inclusivament, que convisca amb ell.

c) La vivenda ha d'estar ocupada per qualsevol de les persones a què es referix el paràgraf anterior a títol de propietari, arrendatari, subarrendatari o usufructuari.

d) La base màxima d'esta deducció, independentment de la fixada en el paràgraf a) de l'apartat 1 anterior, serà de 12.020 euros anuals.

e) El percentatge de deducció serà el 13,4 per cent.

f) S'entendrà com a circumstància que necessàriament exigix el canvi de vivenda quan l'anterior resulte inadequada en raó a la discapacitat.

g) Tractant-se d'obres de modificació dels elements comuns de l'edifici que servisquen de pas necessari entre la finca urbana i la via pública, així com les necessàries per a l'aplicació de dispositius electrònics que servisquen per a superar barreres de comunicació sensorial o de promoció de la seua seguretat, podran aplicar esta deducció a més del contribuïent a què es referix la lletra b) anterior, els contribuïents que siguen copropietaris de l'immoble en què es trobe la vivenda.

2. Deduccions en activitats econòmiques.

Als contribuïents per este Impost que exercisquen activitats econòmiques se'ls aplicaran els incentius i estímuls a la inversió empresarial establits o que s'establisquen en la normativa de l'Impost sobre Societats amb igualtat de percentatges i límits de deducció, a excepció de la deducció prevista en l'article 42 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

No obstant això, quan es tracte de contribuïents per este Impost que exercisquen activitats econòmiques i determinen el seu rendiment net pel mètode d'estimació objectiva:

a) Se'ls aplicaran les deduccions per al foment de les tecnologies de la informació i de la comunicació previstes en l'article 36 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, en la forma i amb els límits establits en l'article 44 de la dita llei, i en l'article 69.2 d'esta llei. La base conjunta d'estes deduccions tindrà com a límit el rendiment net de les activitats econòmiques, pel mètode d'estimació objectiva, computat per a la determinació de la base imposable.

b) La resta d'incentius a què es referix este apartat 2 només se'ls aplicaran quan així s'establisca reglamentàriament, tenint en compte les característiques i obligacions formals de l'esmentat mètode.

3. Deduccions per donatius.

Els contribuïents podran aplicar, en este concepte:

a) Les deduccions previstes en la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge.

b) El 10 per cent de les quantitats donades a les fundacions legalment reconegudes que reten comptes a l'òrgan del protectorat corresponent, així com a les associacions declarades d'utilitat pública, no compreses en el paràgraf anterior.

4. Deducció per rendes obtingudes a Ceuta o Melilla.

1r Contribuents residents a Ceuta o Melilla.

a) Els contribuïents que tinguen la seua residència habitual a Ceuta o Melilla es deduiran el 50 per cent de la part de la suma de les quotes íntegres estatal i autonòmica que proporcionalment corresponga a les rendes computades per a la determinació de les bases liquidables que hagen sigut obtingudes a Ceuta o Melilla.

b) També aplicaran esta deducció els contribuïents que mantinguen la seua residència habitual a Ceuta o Melilla durant un termini no inferior a tres anys, en els períodes impositius iniciats després del final d'eixe termini, per les rendes obtingudes fora de les dites ciutats quan, almenys, una tercera part del patrimoni net del contribuïent, determinat d'acord amb la normativa reguladora de l'Impost sobre el Patrimoni, estiga situat en les dites ciutats.

La quantia màxima de les rendes, obtingudes fora de les dites ciutats, que pot acollir-se a esta deducció serà l'import net dels rendiments i guanys i pèrdues patrimonials obtinguts en les dites ciutats.

2n Els contribuïents que no tinguen la seua residència habitual a Ceuta o Melilla, es deduiran el 50 per cent de la part de la suma de les quotes íntegres estatal i autonòmica que proporcionalment corresponga a les rendes computades per a la determinació de les bases liquidables positives que hagen sigut obtingudes a Ceuta o Melilla.

En cap cas s'aplicarà esta deducció a les rendes següents:

Les procedents d'Institucions d'Inversió Col·lectiva, excepte quan la totalitat dels seus actius estiga invertida a Ceuta o Melilla, en les condicions que reglamentàriament es determinen.

Les rendes a què es referixen els paràgrafs a), e) i i) de l'apartat següent.

3r Als efectes que preveu esta llei, es consideraran rendes obtingudes a Ceuta o Melilla les següents:

- a) Els rendiments del treball, quan es deriven de treballs de qualsevol classe realitzats en els dits territoris.
- b) Els rendiments que procedisquen de la titularitat de béns immobles situats a Ceuta o Melilla o de drets reals que recaiguen sobre estos.
- c) Les que procedisquen de l'exercici d'activitats econòmiques efectivament realitzades, en les condicions que reglamentàriament es determinen, a Ceuta o Melilla.
- d) Els guanys patrimonials que procedisquen de béns immobles radicats a Ceuta o Melilla.
- e) Els guanys patrimonials que procedisquen de béns mobles situats a Ceuta o Melilla.
- f) Els rendiments del capital mobiliari procedents d'obligacions o préstecs, quan els capitals es troben invertits en els dits territoris i allí generen les rendes corresponents.
- g) Els rendiments del capital mobiliari procedents de l'arrendament de béns mobles, negoci o mines, en les condicions que reglamentàriament es determinen.
- h) Les rendes procedents de societats que operen efectivament i materialment a Ceuta o Melilla i amb domicili i objecte social exclusiu als dits territoris.
- i) Els rendiments procedents de depòsits o comptes en qualsevol classe d'institucions financeres situades a Ceuta o Melilla.

5. Deducció per actuacions per a la protecció i difusió del Patrimoni Històric Espanyol i de les ciutats, conjunts i béns declarats Patrimoni Mundial.

Els contribuents tindran dret a una deducció en la quota del 15 per cent de l'import de les inversions o despeses que realitzen per a:

- a) L'adquisició de béns del Patrimoni Històric Espanyol, realitzada fora del territori espanyol per a la seua introducció dins del dit territori, sempre que els béns siguin declarats béns d'interés cultural o inclosos en l'Inventari general de béns mobles en el termini d'un any des de la seua introducció i romanguen en territori espanyol i dins del patrimoni del titular durant, almenys, quatre anys.

La base d'esta deducció serà la valoració efectuada per la Junta de qualificació, valoració i exportació de béns del patrimoni històric espanyol.

- b) La conservació, reparació, restauració, difusió i exposició dels béns de la seua propietat que estiguen declarats d'interés cultural d'acord amb la normativa del patrimoni històric de l'Estat i de les comunitats autònomes, sempre que es complisquen les exigències establides en la dita normativa, en particular respecte dels deures de visita i exposició pública dels dits béns.

- c) La rehabilitació d'edificis, el manteniment i la reparació de les seues teulades i fatxades, així com la millora d'infraestructures de la seua propietat situades a l'entorn que siga objecte de protecció de les ciutats espanyoles o dels conjunts arquitectònics, arqueològics, naturals o paisatgístics i dels béns declarats Patrimoni Mundial per la UNESCO situats a Espanya.

6. Deducció per compte estalvi-empresa.

Els contribuents podran aplicar una deducció per les quantitats que es depositen en entitats de crèdit, en comptes separats de qualsevol altre tipus d'imposició, destinats a la constitució d'una societat Nova Empresa regulada en el capítol XII de la Llei 2/1995, de 23 de març, de Societats de Responsabilitat Limitada, d'acord amb els següents requisits i circumstàncies:

1r El saldo del compte estalvi-empresa haurà de destinar-se a la subscripció com a soci fundador de les participacions de la societat Nova Empresa.

Per la seua banda, la societat Nova Empresa, en el termini màxim d'un any des de la seua vàlida constitució, haurà de destinar els fons aportats pels socis que s'hagen acollit a la deducció a:

- a) L'adquisició d'immobilitzat material i immaterial exclusivament afecte l'activitat, en els termes que preveu l'article 29 d'esta llei.
- b) Despeses de constitució i de primer establiment.
- c) Despeses de personal ocupat amb contracte laboral.

En tot cas, la societat Nova Empresa haurà de comptar, abans de la finalització del termini indicat amb un local, com a mínim, exclusivament destinat a portar la gestió de la seua activitat i una persona ocupada amb contracte laboral i a jornada completa.

S'entendrà que no s'ha complit el que preveu este apartat quan la societat Nova Empresa exercisca les activitats que s'hagen exercit anteriorment sota una altra titularitat.

2n La base màxima d'esta deducció serà de 9.000 euros anuals i estarà constituïda per les quantitats depositades en cada període impositiu fins a la data de la subscripció de les participacions de la societat Nova Empresa.

3r El percentatge de deducció aplicable sobre la base de deducció a què es referix l'apartat 2n anterior serà del 15 per cent.

4t La societat Nova Empresa haurà de mantindre durant, almenys, els dos anys següents a l'inici de l'activitat:

- a) L'activitat econòmica en què consistisca el seu objecte social. No podrà complir la societat Nova Empresa en el dit termini els requisits previstos en el quart paràgraf de l'apartat 1 de l'article 116 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

- b) Almenys, un local exclusivament destinat a portar la gestió de la seua activitat i una persona ocupada amb contracte laboral i a jornada completa.

- c) Els actius en què s'haja materialitzat el saldo del compte estalvi-empresa, que hauran de romandre en funcionament en el patrimoni de la nova empresa.

5t Es perdrà el dret a la deducció:

- a) Quan el contribuent dispose de quantitats depositades en el compte estalvi-empresa per a fins diferents de la constitució de la seua primera societat Nova Empresa. En cas de disposició parcial s'entendrà que les quantitats disposades són les primeres depositades.

- b) Quan transcorreguen quatre anys, a partir de la data en què va ser obert el compte, sense que s'haja inscrit en el Registre Mercantil la societat Nova Empresa.

- c) Quan es transmeten «inter vivos» les participacions dins del termini previst en l'apartat 4t anterior.

- d) Quan la societat Nova Empresa no complisca les condicions que determinen el dret a esta deducció.

6t Quan, en períodes impositius posteriors al de la seua aplicació, es perda el dret, en tot o en part, a les deduccions practicades, el contribuent estarà obligat a sumar a la quota líquida estatal i a la quota líquida autonòmica meritades en l'exercici en què s'hagen incomplert els requisits les quantitats indègudament deduïdes, més els interessos de demora a què es referix l'article 26.6 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

7m Cada contribuent només podrà mantindre un compte estalvi-empresa i únicament tindrà dret a la deducció per la primera societat Nova Empresa que constituïska.

8u Els comptes estalvi-empresa hauran d'identificar-se en els mateixos termes que els establits per al cas dels comptes vivenda.

Article 69. *Límits de determinades deduccions.*

1. La base de les deduccions a què es referixen els apartats 3 i 5 de l'article 68 d'esta Llei no podrà excedir per a cada una d'elles del 10 per cent de la base liquidable del contribuent.

2. Els límits de la deducció a què es referix l'apartat 2 de l'article 68 d'esta Llei seran els que establisca la normativa de l'Impost sobre Societats per als incentius i estímuls a la inversió empresarial. Els dits límits s'aplicaran sobre la quota que resulte de minorar la suma de les quotes íntegres, estatal i autonòmica, en l'import total de les deduccions per inversió en vivenda habitual, previstes en els articles 68.1 i 78 d'esta, i per actuacions per a la protecció i difusió del Patrimoni Històric Espanyol i de les ciutats, conjunts i béns declarats Patrimoni Mundial, prevista en l'article 68.5 d'esta Llei.

Article 70. *Comprovació de la situació patrimonial.*

1. L'aplicació de la deducció per inversió en vivenda i de la deducció per compte estalvi-empresa requerirà que l'import comprovat del patrimoni del contribuent al finalitzar el període de la imposició excedisca el valor que tinga la seua comprovació al començament d'este, almenys en la quantia de les inversions realitzades, sense computar els interessos i la resta de despeses de finançament.

2. A estos efectes, no es computaran els increments o disminucions de valor experimentats durant el període impositiu pels elements patrimonials que al final d'este continuen formant part del patrimoni del contribuent.

TÍTOL VII

Gravamen autonòmic

CAPÍTOL I

Normes comunes

Article 71. *Normes comunes aplicables per a la determinació del gravamen autonòmic.*

Per a la determinació del gravamen autonòmic s'aplicaran les normes relatives a la subjecció a l'impost i determinació de la capacitat econòmica contingudes en els Títols I, II, III, IV i V d'esta Llei, així com les relatives a la tributació familiar i règims especials, contingudes en els Títols IX i X d'esta Llei.

CAPÍTOL II

Residència habitual al territori d'una Comunitat Autònoma

Article 72. *Residència habitual al territori d'una Comunitat Autònoma.*

1. A l'efecte d'esta Llei, es considerarà que els contribuents amb residència habitual en territori espanyol són residents al territori d'una Comunitat Autònoma:

1r Quan romanguen al seu territori un nombre més gran de dies del període impositiu.

Per a determinar el període de permanència es computaran les absències temporals.

Excepte prova en contra, es considerarà que una persona física roman al territori d'una Comunitat Autònoma quan en el dit territori radique la seua vivenda habitual.

2n Quan no siga possible determinar la permanència a què es referix l'ordinal 1r anterior, es consideraran residents al territori de la Comunitat Autònoma on tinguen el seu principal centre d'interessos. Es considerarà com a tal el territori on obtinguen la major part de la base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, determinada pels següents components de renda:

a) Rendiments del treball, que s'entendran obtinguts on radique el centre de treball respectiu, si existix.

b) Rendiments del capital immobiliaris i guanys patrimonials derivats de béns immobles, que s'entendran obtinguts en el lloc en què radiquen estos.

c) Rendiments derivats d'activitats econòmiques, ja siguen empresarials o professionals, que s'entendran obtinguts on radique el centre de gestió de cada una d'estes.

3r Quan no puga determinar-se la residència, d'acord amb els criteris establits en els ordinals 1r i 2n anteriors, es consideraran residents en el lloc de la seua última residència declarada, a l'efecte de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

2. Les persones físiques residents al territori d'una Comunitat Autònoma, que passen a tindre la seua residència habitual en el d'una altra, compliran les seues obligacions tributàries d'acord amb la nova residència, quan esta actue com a punt de connexió.

A més, quan, en virtut del que preveu l'apartat 3 següent, haja de considerar-se que no ha existit canvi de residència, les persones físiques hauran de presentar les autoliquidacions complementàries que corresponguen, incloent-hi els interessos de demora.

El termini de presentació de les autoliquidacions complementàries acabarà el mateix dia que concloga el termini de presentació de les declaracions per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques corresponents a l'any en què concórreguen les circumstàncies que, segons el que preveu l'apartat 3 següent, determinen que haja de considerar-se que no hi ha hagut canvi de residència.

3. No produiran efecte els canvis de residència que tinguen com a objecte principal aconseguir una menor tributació efectiva en este impost.

Es presumirà, llevat que la nova residència es prolongue de manera continuada durant, almenys, tres anys, que no hi ha hagut canvi, en relació al rendiment cedit de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, quan concórreguen les circumstàncies següents:

a) Que l'any en el qual es produïx el canvi de residència o en el següent la base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques siga superior en, almenys, un 50 per cent a la de l'any anterior al canvi.

En cas de tributació conjunta es determinarà d'acord amb les normes d'individualització.

b) Que l'any en el qual es produïx la situació a què es referix el paràgraf a) anterior, la seua tributació efectiva per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques siga inferior a la que haja correspost, d'acord amb la normativa aplicable a la Comunitat Autònoma en què residia amb anterioritat al canvi.

c) Que l'any següent a aquell en el qual es produïx la situació a què es referix el paràgraf a) anterior, o en el següent, torne a tindre la seua residència habitual en el territori de la Comunitat Autònoma en què va residir amb anterioritat al canvi.

4. Les persones físiques residents en territori espanyol, que no romanguen en el dit territori més de 183 dies durant l'any natural, es consideraran residents en el territori de la Comunitat Autònoma en què radique el nucli

principal o la base de les seues activitats o dels seus interessos econòmics.

5. Les persones físiques residents en territori espanyol per aplicació de la presumpció prevista en l'últim paràgraf de l'apartat 1 de l'article 9 d'esta llei, es consideraran residents en el territori de la Comunitat Autònoma en què residisquen habitualment el cònjuge no separat legalment i els fills menors d'edat que en depenguen.

CAPÍTOL III

Càlcul del gravamen autonòmic

SECCIÓ 1a. DETERMINACIÓ DE LA QUOTA ÍNTEGRA AUTONÒMICA

Article 73. Quota íntegra autonòmica.

La quota íntegra autonòmica de l'Impost serà la suma de les quanties resultants d'aplicar els tipus de gravamen, als quals es referixen els articles 74 i 76 d'esta llei, a la base liquidable general i de l'estalvi, respectivament.

Article 74. Escala autonòmica o complementària de l'Impost.

1. La part de la base liquidable general que excedisca l'import del mínim personal i familiar a què es referix l'article 56 d'esta llei serà gravada de la manera següent:

1r. A la base liquidable general se li aplicaran els tipus de l'escala autonòmica de l'Impost que, d'acord amb el que preveu la llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i Ciutats amb Estatut d'Autonomia, hagen sigut aprovades per la Comunitat Autònoma.

Si la Comunitat Autònoma no ha aprovat l'escala a què es referix el paràgraf anterior serà aplicable la següent escala complementària:

Base liquidable Fins a euros	Quota íntegra Euros	Resta base liquidable Fins a euros	Tipus aplicable Percentatge
0	0,00	17.360	8,34
17.360	1.447,82	15.000	9,73
32.360	2.907,32	20.000	12,86
52.360	5.479,32	D'ara en avant	15,87

2n. La quantia resultant es minorarà en l'import derivat d'aplicar a la part de la base liquidable general corresponent al mínim personal i familiar, l'escala prevista en el número 1r anterior.

2. S'entendrà per tipus mitjà de gravamen general autonòmic, el derivat de multiplicar per 100 el quocient resultant de dividir la quota obtinguda per l'aplicació del que preveu l'apartat anterior per la base liquidable general. El tipus mitjà de gravamen general autonòmic s'expressarà amb dos decimals.

Article 75. Especialitats aplicables en els supòsits d'anualitats per aliments a favor dels fills.

Els contribuents que satisfacen anualitats per aliments als seus fills per decisió judicial, quan l'import d'aquelles siga inferior a la base liquidable general, aplicaran l'escala prevista en el número 1r de l'apartat 1 de l'article anterior separatament a l'import de les anualitats per aliments i a la resta de la base liquidable general. La quantia total resultant es minorarà en l'import derivat d'aplicar l'escala prevista en el número 1r de l'apartat 1 de l'article 74 d'esta

Llei a la part de la base liquidable general corresponent al mínim personal i familiar incrementat en 1.600 euros anuals, sense que pugua resultar negativa com a conseqüència d'esta minoració.

Article 76. Tipus de gravamen de l'estalvi.

La base liquidable de l'estalvi, en la part que no corresponga, si és el cas, amb el mínim personal i familiar a què es referix l'article 56 d'esta llei, es gravarà amb el tipus del 6,9 per cent.

SECCIÓ 2a. DETERMINACIÓ DE LA QUOTA LÍQUIDA AUTONÒMICA

Article 77. Quota líquida autonòmica.

1. La quota líquida autonòmica serà el resultat de disminuir la quota íntegra autonòmica en la suma de:

a) El tram autonòmic de la deducció per inversió en vivenda habitual prevista en l'article 78 d'esta llei, amb els límits i requisits de situació patrimonial establits en l'article 70.

b) El 33 per cent de l'import total de les deduccions previstes en els apartats 2, 3, 4, 5 i 6 de l'article 68 d'esta llei, amb els límits i requisits de situació patrimonial prevists en els seus articles 69 i 70.

c) L'import de les deduccions establides per la Comunitat Autònoma en l'exercici de les competències previstes en la llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i Ciutats amb Estatut d'Autonomia.

2. El resultat de les operacions a què es referix l'apartat anterior no podrà ser negatiu.

Article 78. Tram autonòmic de la deducció per inversió en vivenda habitual.

1. El tram autonòmic de la deducció per inversió en vivenda habitual regulada en l'article 68.1 d'esta llei serà el resultat d'aplicar a la base de la deducció, d'acord amb els requisits i circumstàncies previstes en este, els percentatges que, d'acord amb el que disposa la llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i Ciutats amb Estatut d'Autonomia, hagen sigut aprovats per la Comunitat Autònoma.

2. Si la Comunitat Autònoma no ha aprovat els percentatges a què es referix l'apartat anterior, s'aplicaran els següents:

a) Amb caràcter general el 4,95 per cent.

b) Quan es tracte d'obres d'adequació de la vivenda habitual per persones amb discapacitat a què es referix el número 4t de l'article 68.1 d'esta llei, el percentatge serà el 6,6 per cent.

TÍTOL VIII

Quota diferencial

Article 79. Quota diferencial.

La quota diferencial serà el resultat de minorar la quota líquida total de l'impòst, que serà la suma de les quotes líquides, estatal i autonòmica, en els imports següents:

a) La deducció per doble imposició internacional prevista en l'article 80 d'esta Llei.

b) Les retencions, els ingressos a compte i els pagaments fraccionats que preveu esta Llei i les seues normes reglamentàries de desplegament.

c) Les deduccions a què es referixen l'article 91.8 i l'article 92.4 d'esta Llei.

d) Quan el contribuent adquirisca la seua condició per canvi de residència, les retencions i els ingressos a compte a què es referix l'apartat 8 de l'article 99 d'esta Llei, així com les quotes satisfetes de l'Impost sobre la Renda de no Residents i meritades durant el període impositiu en què es produísca el canvi de residència.

e) Les retencions a què es referix l'apartat 11 de l'article 99 d'esta Llei.

Article 80. *Deducció per doble imposició internacional.*

1. Quan entre les rendes del contribuent figuren rendiments o guanys patrimonials obtinguts i gravats en l'estranger, es deduirà la menor de les quantitats següents:

a) L'import efectiu d'allò que s'ha satisfet en l'estranger per raó d'un impost de naturalesa idèntica o anàloga a este impost o a l'Impost sobre la Renda de no Residents sobre els dits rendiments o guanys patrimonials.

b) El resultat d'aplicar el tipus mitjà efectiu de gravamen a la part de base liquidable gravada en l'estranger.

2. A este efecte, el tipus mitjà efectiu de gravamen serà el resultat de multiplicar per 100 el quocient obtingut de dividir la quota líquida total per la base liquidable. Amb este fi, s'haurà de diferenciar el tipus de gravamen que corresponga a les rendes generals i de l'estalvi, segons siga procedent. El tipus de gravamen s'expressarà amb dos decimals.

3. Quan s'obtinguen rendes en l'estranger a través d'un establiment permanent es practicarà la deducció per doble imposició internacional prevista en este article, i en cap cas serà aplicable el procediment d'eliminació de la doble imposició previst en l'article 22 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

Article 81. *Deducció per maternitat.*

1. Les dones amb fills menors de tres anys amb dret a l'aplicació del mínim per descendents previst en l'article 58 d'esta Llei, que realitzen una activitat per compte propi o alié, per la qual estiguen donades d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social o mutualitat, podran minorar la quota diferencial d'este Impost fins a 1.200 euros anuals per cada fill menor de tres anys.

En els supòsits d'adopció o acolliment, tant preadopiatiu com permanent, la deducció es podrà practicar, amb independència de l'edat del menor, durant els tres anys següents a la data de la inscripció en el Registre Civil.

Quan la inscripció no siga necessària, la deducció es podrà practicar durant els tres anys posteriors a la data de la resolució judicial o administrativa que la declare.

En cas de defunció de la mare, o quan la guarda i custòdia s'atribuisca de manera exclusiva al pare o, si és el cas, a un tutor, sempre que complisca els requisits previstos en este article, este tindrà dret a la pràctica de la deducció pendent.

2. La deducció es calcularà de manera proporcional al nombre de mesos en què es complisquen de manera simultània els requisits previstos en l'apartat 1 anterior, i tindrà com a límit per a cada fill les cotitzacions i quotes totals a la Seguretat Social i Mutualitats meritades en cada període impositiu després del naixement o adopció.

A l'efecte del càlcul d'este límit es computaran les cotitzacions i quotes pels seus imports íntegres, sense prendre en consideració les bonificacions que puguen correspondre.

3. Es podrà sol·licitar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària l'abonament de la deducció de manera anticipada. En estos supòsits, no es minorarà la quota diferencial de l'impost.

4. Reglamentàriament, es regularan el procediment i les condicions per a tindre dret a la pràctica d'esta deducció, així com els supòsits en què es puga sol·licitar de manera anticipada el seu abonament.

TÍTOL IX

Tributació familiar

Article 82. *Tributació conjunta.*

1. Podran tributar conjuntament les persones que formen part d'alguna de les següents modalitats d'unitat familiar:

1a. La integrada pels cònjuges no separats legalment i, si n'hi ha:

a) Els fills menors, a excepció dels que, amb el consentiment dels pares, visquen independents d'estos.

b) Els fills majors d'edat incapacitats judicialment subjectes a pàtria potestat prorrogada o rehabilitada.

2a. En els casos de separació legal, o quan no hi haja vincle matrimonial, la formada pel pare o la mare i tots els fills que convisquen amb un o altre i que reunisquen els requisits a què es referix la regla 1a d'este article.

2. Ningú podrà formar part de dos unitats familiars al mateix temps.

3. La determinació dels membres de la unitat familiar es realitzarà atenent la situació existent a 31 de desembre de cada any.

Article 83. *Opció per la tributació conjunta.*

1. Les persones físiques integrades en una unitat familiar podran optar, en qualsevol període impositiu, per tributar conjuntament en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, d'acord amb les normes generals de l'impost i les disposicions d'este títol, sempre que tots els seus membres siguen contribuents per este impost.

L'opció per la tributació conjunta no vincularà per a períodes successius.

2. L'opció per la tributació conjunta haurà de comprendre la totalitat dels membres de la unitat familiar. Si un d'ells presenta declaració individual, els restants hauran d'utilitzar el mateix règim.

L'opció exercitada per a un període impositiu no podrà ser modificada amb posterioritat respecte d'este una vegada finalitzat el termini reglamentari de declaració.

En cas de falta de declaració, els contribuents tributaran individualment, llevat que manifesten expressament la seua opció en el termini de 10 dies a partir del requeriment de l'Administració tributària.

Article 84. *Normes aplicables en la tributació conjunta.*

1. En la tributació conjunta seran aplicables les regles generals de l'impost sobre determinació de la renda dels contribuents, determinació de les bases imposable i liquidable i determinació del deute tributari, amb les especialitats que es fixen en els apartats següents.

2. Els imports i límits quantitatius establits a l'efecte de la tributació individual s'aplicaran en idèntica quantia

en la tributació conjunta, sense que siga procedent la seua elevació o multiplicació en funció del nombre de membres de la unitat familiar.

No obstant això:

1r. Els límits màxims de reducció en la base imposable previstos en els articles 52, 53 i 54 i en la disposició addicional onze d'esta Llei, seran aplicats individualment per cada particip o mutualista integrat en la unitat familiar.

2n. En qualsevol de les modalitats d'unitat familiar, el mínim previst en l'apartat 1 de l'article 57 serà de 5.050 euros anuals, amb independència del nombre de membres integrats en esta.

Per a la quantificació del mínim a què es referix l'apartat 2 de l'article 57 i l'apartat 1 de l'article 60, ambdós d'esta Llei, es tindran en compte les circumstàncies personals de cada un dels cònjuges integrats en la unitat familiar.

En cap cas serà procedent l'aplicació dels esmentats mínims pels fills, sense perjudi de la quantia que corresponga pel mínim per descendents i discapacitat.

3r. En la primera de les modalitats d'unitat familiar de l'article 82 d'esta llei, la base imposable, amb caràcter previ a les reduccions previstes en els articles 51, 53 i 54 i en la disposició addicional onze d'esta Llei, es reduirà en 3.400 euros anuals. A este efecte, la reducció s'aplicarà, en primer lloc, a la base imposable general sense que pugua resultar negativa com a conseqüència d'esta minoració. El romanent, si n'hi ha, minorarà la base imposable de l'estalvi, que tampoc podrà resultar negativa.

4t. En la segona de les modalitats d'unitat familiar de l'article 82 d'esta llei, la base imposable, amb caràcter previ a les reduccions previstes en els articles 51, 53 i 54 i en la disposició addicional onze d'esta Llei, es reduirà en 2.150 euros anuals. A este efecte, la reducció s'aplicarà, en primer lloc, a la base imposable general sense que pugua resultar negativa com a conseqüència d'esta minoració. El romanent, si n'hi ha, minorarà la base imposable de l'estalvi, que tampoc no podrà resultar negativa.

No s'aplicarà esta reducció quan el contribuïent convisca amb el pare o la mare d'algun dels fills que formen part de la seua unitat familiar.

3. En la tributació conjunta seran compensables, d'acord amb les normes generals de l'impost, les pèrdues patrimonials i les bases liquidables generals negatives, realitzades i no compensades pels contribuïents components de la unitat familiar en períodes impositius anteriors que hagen tributat individualment.

4. Els mateixos conceptes determinats en tributació conjunta seran compensables exclusivament, en cas de tributació individual posterior, per aquells contribuïents als quals corresponguen d'acord amb les regles sobre individualització de rendes contingudes en esta llei.

5. Les rendes de qualsevol tipus obtingudes per les persones físiques integrades en una unitat familiar que hagen optat per la tributació conjunta seran gravades acumuladament.

6. Tots els membres de la unitat familiar quedaran conjuntament i solidàriament sotmesos a l'impost, sense perjudi del dret a prorratejar entre si el deute tributari, segons la part de renda subjecta que corresponga a cada un d'ells.

TÍTOL X

Règims especials

SECCIÓ 1a. IMPUTACIÓ DE RENDES IMMOBILIÀRIES

Article 85. *Imputació de rendes immobiliàries.*

1. En el supòsit dels béns immobles urbans, qualificats com a tals en l'article 7 del text refós de la Llei del

Cadastre Immobiliari, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2004, de 5 de març, així com en el cas dels immobles rústics amb construccions que no resulten indispensables per al desenvolupament d'explotacions agrícoles, ramaderes o forestals, no afectes en ambdós casos a activitats econòmiques, ni generadors de rendiments del capital, excloent-ne la vivenda habitual i el sòl no edificat, tindrà la consideració de renda imputada la quantitat que resulte d'aplicar el 2 per cent al valor cadastral, i es determinarà proporcionalment al nombre de dies que corresponga en cada període impositiu.

En el cas d'immobles localitzats en municipis en què els valors cadastrals hagen sigut revisats, modificats o determinats per mitjà d'un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general, de conformitat amb la normativa cadastral, i hagen entrat en vigor a partir de l'1 de gener de 1994, la renda imputada serà l'1,1 per cent del valor cadastral.

Si a la data de meritació de l'impost els immobles a què es referix este apartat no tenen valor cadastral o este no ha sigut notificat al titular, es prendrà com a base d'imputació d'estos el 50 per cent d'aquell pel qual hagen de computar-se a l'efecte de l'Impost sobre el Patrimoni. En estos casos, el percentatge serà de l'1,1 per cent.

Quan es tracte d'immobles en construcció i en els supòsits en què, per raons urbanístiques, l'immoble no siga susceptible d'ús, no s'estimarà cap renda.

2. Estes rendes s'imputaran als titulars dels béns immobles d'acord amb l'article 7 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni.

Quan hi haja drets reals de gaudi, la renda computable a este efecte en el titular del dret serà la que correspondria al propietari.

3. En els supòsits de drets d'aprofitament per torn de béns immobles la imputació s'efectuarà al titular del dret real, prorratejant el valor cadastral en funció de la duració anual del període d'aprofitament.

Si a la data de meritació de l'impost els immobles a què es referix este apartat no tenen valor cadastral, o este no ha sigut notificat al titular, es prendrà com a base d'imputació el preu d'adquisició del dret d'aprofitament.

No serà procedent la imputació de renda immobiliària als titulars de drets d'aprofitament per torn de béns immobles quan la seua duració no excedisca dos setmanes per any.

SECCIÓ 2a. RÈGIM D'ATRIBUCIÓ DE RENDES

Article 86. *Règim d'atribució de rendes.*

Les rendes corresponents a les entitats en règim d'atribució de rendes s'atribuiran als socis, hereus, comuns o particips, respectivament, d'acord amb el que estableix esta secció 2a.

Article 87. *Entitats en règim d'atribució de rendes.*

1. Tindran la consideració d'entitats en règim d'atribució de rendes aquelles a què es referix l'article 8.3 d'esta Llei i, en particular, les entitats constituïdes en l'estranger la naturalesa jurídica de les quals siga idèntica o anàloga a la de les entitats en atribució de rendes constituïdes d'acord amb les lleis espanyoles.

2. El règim d'atribució de rendes no serà aplicable a les societats agràries de transformació que tributaran per l'Impost sobre Societats.

3. Les entitats en règim d'atribució de rendes no estaran subjectes a l'Impost sobre Societats.

Article 88. Qualificació de la renda atribuïda.

Les rendes de les entitats en règim d'atribució de rendes atribuïdes als socis, hereus, comuners o partícips tindran la naturalesa derivada de l'activitat o font d'on procedisquen per a cada un d'ells.

Article 89. Càlcul de la renda atribuïble i pagaments a compte.

1. Per al càlcul de les rendes a atribuir a cada un dels socis, hereus, comuners o partícips, s'aplicaran les regles següents:

1a. Les rendes es determinaran d'acord amb les normes d'este Impost, i no seran aplicables les reduccions previstes en els articles 23.2, 23.3, 26.2 i 32 d'esta Llei, amb les especialitats següents:

a) La renda atribuïble es determinarà d'acord amb el que preveu la normativa de l'Impost sobre Societats quan tots els membres de l'entitat en règim d'atribució de rendes siguin subjectes passius del dit Impost o contribuents per l'Impost sobre la Renda de no Residents amb establiment permanent.

b) La determinació de la renda atribuïble als contribuents de l'Impost sobre la Renda de no Residents sense establiment permanent s'efectuarà d'acord amb el que preveu el capítol IV del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març.

c) Per al càlcul de la renda atribuïble als membres de l'entitat en règim d'atribució de rendes, que siguin subjectes passius de l'Impost sobre Societats o contribuents per l'Impost sobre la Renda de no Residents amb establiment permanent o sense establiment permanent que no siguin persones físiques, procedent de guanys patrimonials derivades de la transmissió d'elements no afectes a l'exercici d'activitats econòmiques, no serà aplicable el que estableix la disposició transitòria novena d'esta Llei.

2a. La part de renda atribuïble als socis, hereus, comuners o partícips, contribuents per este Impost o per l'Impost sobre Societats, que formen part d'una entitat en règim d'atribució de rendes constituïda en l'estranger, es determinarà d'acord amb el que assenyala la regla 1a anterior.

3a. Quan l'entitat en règim d'atribució de rendes obtinga rendes de font estrangera que procedisquen d'un país amb què Espanya no tinga subscrit un conveni per a evitar la doble imposició amb clàusula d'intercanvi d'informació, no es computaran les rendes negatives que excedisquen les positives obtingudes en el mateix país i procedisquen de la mateixa font. L'excés es computarà en els quatre anys següents d'acord amb el que assenyala en esta regla 3a.

2. Estaran subjectes a retenció o ingrés a compte, d'acord amb les normes d'este Impost, les rendes que se satisfacen o abonon a les entitats en règim d'atribució de rendes, amb independència que tots o algun dels seus membres siga contribuent per este Impost, subjecte passiu de l'Impost sobre Societats o contribuent per l'Impost sobre la Renda de no Residents. La dita retenció o ingrés a compte es deduirà en la imposició personal del soci, hereu, comuner o partícip, en la mateixa proporció en què s'atribuisquen les rendes.

3. Les rendes s'atribuiran als socis, hereus, comuners o partícips segons les normes o pactes aplicables en cada cas i, si estos no consten a l'Administració tributària en forma fefaent, s'atribuiran per parts iguals.

4. Els membres de l'entitat en règim d'atribució de rendes que siguin contribuents per este Impost podran

practicar en la seua declaració les reduccions previstes en els articles 23.2, 23.3, 26.2 i 32.1 d'esta Llei.

5. Els subjectes passius de l'Impost sobre Societats i els contribuents per l'Impost sobre la Renda de no Residents amb establiment permanent, que siguin membres d'una entitat en règim d'atribució de rendes que adquirisca accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva, integraran en la seua base imposable l'import de les rendes comptabilitzades o que hagen de comptabilitzar-se procedents de les esmentades accions o participacions. Així mateix, integraran en la seua base imposable l'import dels rendiments del capital mobiliari derivats de la cessió a tercers de capitals propis que s'hagen meritat a favor de l'entitat en règim d'atribució de rendes.

Article 90. Obligacions d'informació de les entitats en règim d'atribució de rendes.

1. Les entitats en règim d'atribució de rendes hauran de presentar una declaració informativa, amb el contingut que reglamentàriament s'establisca, relativa a les rendes a atribuir als seus socis, hereus, comuners o partícips, residents o no en territori espanyol.

2. L'obligació d'informació a què es referix l'apartat anterior haurà de ser complida per qui tinga la consideració de representant de l'entitat en règim d'atribució de rendes, d'acord amb el que preveu l'article 45.3 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, o pels seus membres contribuents per este Impost o subjectes passius per l'Impost sobre Societats en el cas de les entitats constituïdes en l'estranger.

3. Les entitats en règim d'atribució de rendes hauran de notificar als seus socis, hereus, comuners o partícips, la renda total de l'entitat i la renda atribuïble a cada un d'ells en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

4. El ministre d'Economia i Hisenda establirà el model, així com el termini, lloc i forma de presentació de la declaració informativa a què es referix este article.

5. No estaran obligades a presentar la declaració informativa a què es referix l'apartat 1 d'este article, les entitats en règim d'atribució de rendes que no exercisquen activitats econòmiques i les rendes de les quals no excedisquen els 3.000 euros anuals.

SECCIÓ 3a. TRANSPARÈNCIA FISCAL INTERNACIONAL**Article 91. Imputació de rendes en el règim de transparència fiscal internacional.**

1. Els contribuents imputaran la renda positiva obtinguda per una entitat no resident en territori espanyol, en tant que la dita renda pertanga a alguna de les classes previstes en l'apartat 2 d'este article i es complisquen les circumstàncies següents:

a) Que per si soles o conjuntament amb entitats vinculades segons el que preveu l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats o amb altres contribuents units per vincles de parentiu, inclòs el cònjuge, en línia directa o col·lateral, consanguïnia o per afinitat fins al segon grau inclusivament, tinguen una participació igual o superior al 50 per cent en el capital, els fons propis, els resultats o els drets de vot de l'entitat no resident en territori espanyol, en la data del tancament de l'exercici social d'esta última.

La participació que tinguen les entitats vinculades no residents es computarà per l'import de la participació indirecta que determine en les persones o entitats vinculades residents en territori espanyol.

L'import de la renda positiva a incloure es determinarà en proporció a la participació en els resultats i, si no n'hi

ha, a la participació en el capital, els fons propis o els drets de vot de l'entitat.

b) Que l'import satisfet per l'entitat no resident en territori espanyol, imputable a alguna de les classes de rendes previstes en l'apartat 2, per raó de gravamen de naturalesa idèntica o anàloga a l'Impost sobre Societats, siga inferior al 75 per cent del que haja correspost d'acord amb les normes de l'esmentat Impost.

2. Únicament s'imputarà la renda positiva que provingui de cada una de les fonts següents:

a) Titularitat de béns immobles rústics i urbans o de drets reals que recaiguen sobre estos, llevat que estiguen afectes a una activitat empresarial d'acord amb el que disposa l'article 29 d'esta Llei o cedits en ús a entitats no residents, pertanyents al mateix grup de societats de la titular, en el sentit de l'article 42 del Codi de Comerç.

b) Participació en fons propis de qualsevol tipus d'entitat i cessió a tercers de capitals propis, en els termes que preveu els apartats 1 i 2 de l'article 25 d'esta Llei.

No es considerarà inclosa en este paràgraf b) la renda positiva que procedisca dels següents actius financers:

1r. Els tinguts per a complir a obligacions legals i reglamentàries originades per l'exercici d'activitats empresarials.

2n. Els que incorporen drets de crèdit nascuts de relacions contractuals establides com a conseqüència de l'exercici d'activitats empresarials.

3r. Els tinguts com a conseqüència de l'exercici d'activitats d'intermediació en mercats oficials de valors.

4t. Els tinguts per entitats de crèdit i asseguradores com a conseqüència de l'exercici de les seues activitats empresarials, sense perjudici del que estableix el paràgraf c).

La renda positiva derivada de la cessió a tercers de capitals propis s'entendrà que procedix de la realització d'activitats creditícies i financeres a què es referix el paràgraf c), quan el cedent i el cessionari pertanguen a un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de Comerç i els ingressos del cessionari procedisquen, almenys en el 85 per cent, de l'exercici d'activitats empresarials.

c) Activitats creditícies, financeres, asseguradores i de prestació de servicis, excepte els directament relacionats amb activitats d'exportació, realitzades, directament o indirectament, amb persones o entitats residents en territori espanyol i vinculades en el sentit de l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, en tant que determinen despeses fiscalment deduïbles en les dites persones residents.

No s'inclourà la renda positiva quan més del 50 per cent dels ingressos derivats de les activitats creditícies, financeres, asseguradores o de prestació de servicis, excepte els directament relacionats amb activitats d'exportació, realitzades per l'entitat no resident procedisquen d'operacions efectuades amb persones o entitats no vinculades en el sentit de l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

d) Transmissions dels béns i drets mencionats en els paràgrafs a) i b) que generen guanys i pèrdues patrimonials.

No s'inclouran les rendes previstes en els paràgrafs a), b) i d) anteriors, obtingudes per l'entitat no resident quan procedisquen o deriven d'entitats en què participe, directament o indirectament, en més del 5 per cent, quan es complisquen els dos requisits següents:

1r. Que l'entitat no resident dirigisca i gestione les participacions per mitjà de la corresponent organització de mitjans materials i personals.

2n. Que els ingressos de les entitats de les quals s'obtinguen les rendes procedisquen, almenys en el 85 per cent, de l'exercici d'activitats empresarials.

A este efecte, s'entendrà que procedixen de l'exercici d'activitats empresarials les rendes previstes en els paràgrafs a), b) i d) que tinguen el seu origen en entitats que complisquen el requisit 2n anterior i estiguen participades, directament o indirectament, en més del 5 per cent per l'entitat no resident.

3. No s'imputaran les rendes previstes en els paràgrafs a), b) i d) de l'apartat anterior quan la suma dels seus imports siga inferior al 15 per cent de la renda total o al 4 per cent dels ingressos totals de l'entitat no resident.

Els límits establits en el paràgraf anterior podran referir-se a la renda o als ingressos obtinguts pel conjunt de les entitats no residents en territori espanyol pertanyents a un grup de societats en el sentit de l'article 42 del Codi de Comerç.

En cap cas s'imputarà una quantitat superior a la renda total de l'entitat no resident.

No s'imputarà en la base imposable del contribuent l'impòst o impostos de naturalesa idèntica o semblant a l'Impost sobre Societats efectivament satisfet per la societat no resident per la part de renda a incloure.

Les rendes positives de cada una de les fonts esmentades en l'apartat 2 s'imputaran en la base imposable general, d'acord amb el que preveu l'article 45 d'esta Llei.

4. Estaran obligats a la corresponent imputació els contribuents compresos en el paràgraf a) de l'apartat 1, que participen directament en l'entitat no resident o bé indirectament a través d'una altra o altres entitats no residents. En este últim cas, l'import de la renda positiva serà el corresponent a la participació indirecta.

5. La imputació es realitzarà en el període impositiu que comprega el dia en què l'entitat no resident en territori espanyol haja conclòs el seu exercici social que, a este efecte, no podrà entendre's de duració superior a 12 mesos, llevat que el contribuent opte per realitzar la dita inclusió en el període impositiu que comprega el dia en què s'aproven els comptes corresponents al dit exercici, sempre que no hagen transcorregut més de sis mesos comptats a partir de la data de conclusió d'este.

L'opció es manifestarà en la primera declaració de l'impòst en què haja de produir efecte i haurà de mantindre's durant tres anys.

6. L'import de la renda positiva a imputar en la base imposable es calcularà d'acord amb els principis i criteris establits en el text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, i en les restants disposicions relatives a l'Impost sobre Societats per a la determinació de la base imposable. S'entendrà per renda total l'import de la base imposable que resulte d'aplicar estos mateixos criteris i principis.

A este efecte, s'utilitzarà el tipus de canvi vigent al tancament de l'exercici social de l'entitat no resident en territori espanyol.

7. No s'imputaran els dividendes o participacions en beneficis en la part que corresponga a la renda positiva que haja sigut imputada. El mateix tractament s'aplicarà als dividendes a compte.

En cas de distribució de reserves caldrà ajustar-se a la designació continguda en l'acord social, considerant-se aplicades les últimes quantitats abonades a les dites reserves.

Una mateixa renda positiva només podrà ser objecte d'imputació per una sola vegada, siga quina siga la forma i l'entitat en què es manifeste.

8. Serà deduïble de la quota líquida l'impòst o gravamen efectivament satisfet en l'estranger per raó de la distribució dels dividendes o participacions en beneficis, siga d'acord amb un conveni per a evitar la doble imposició o d'acord amb la legislació interna del país o territori de què es tracte, en la part que corresponga a la renda positiva inclosa en la base imposable.

Esta deducció es practicarà encara que els impostos corresponguen a períodes impositius diferents d'aquell en què es va realitzar la inclusió.

En cap cas es deduiran els impostos satisfets en països o territoris considerats com a paradisos fiscals.

Esta deducció no podrà excedir la quota íntegra que correspondria pagar a Espanya per la renda positiva imputada en la base imposable.

9. Per a calcular la renda derivada de la transmissió de la participació, directa o indirecta, s'empraran les regles contingudes en el paràgraf a) de l'apartat 7 de la disposició transitòria vint-i-dos del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, en relació a la renda positiva imputada en la base imposable. Els beneficis socials a què es referix l'esmentat precepte seran els corresponents a la renda positiva imputada.

10. Els contribuents als quals s'aplique el que preveu este article hauran de presentar conjuntament amb la declaració per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques les següents dades relatives a l'entitat no resident en territori espanyol:

- a) Nom o raó social i lloc del domicili social.
- b) Relació d'administradors.
- c) Balanç i compte de pèrdues i guanys.
- d) Import de les rendes positives que hagen de ser imputades.
- e) Justificació dels impostos satisfets respecte de la renda positiva que haja de ser imputada.

11. Quan l'entitat participada siga resident en països o territoris considerats com a paradisos fiscals es presumirà que:

- a) Es complix la circumstància prevista en el paràgraf b) de l'apartat 1.
- b) La renda obtinguda per l'entitat participada procedeix de les fonts de renda a què es referix l'apartat 2.
- c) La renda obtinguda per l'entitat participada és el 15 per cent del valor d'adquisició de la participació.

Les presumpcions contingudes en els paràgrafs anteriors admetran prova en contra.

Les presumpcions contingudes en els paràgrafs anteriors no s'aplicaran quan l'entitat participada consolide els seus comptes, d'acord amb el que preveu l'article 42 del Codi de Comerç, amb alguna o algunes de les entitats obligades a la inclusió.

12. El que preveu este article s'entendrà sense perjudici del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagen passat a formar part de l'ordenament intern i en l'article 4 d'esta Llei.

13. El que preveu este article no s'aplicarà quan l'entitat no resident en territori espanyol siga resident en un altre Estat membre de la Unió Europea, llevat que residisca en un país o territori considerat com a paradís fiscal.

SECCIÓ 4a. DRETS D'IMATGE

Article 92. *Imputació de rendes per la cessió de drets d'imatge.*

1. Els contribuents imputaran en la seua base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques la quantitat a què es referix l'apartat 3 quan concórreguen les circumstàncies següents:

- a) Que hagen cedit el dret a l'explotació de la seua imatge o hagen consentit o autoritzat la seua utilització a una altra persona o entitat, resident o no resident. A l'efecte del que disposa este paràgraf, serà indiferent que la cessió, consentiment o autorització haja tingut lloc quan la persona física no siga contribuent.
- b) Que presten els seus servicis a una persona o entitat en l'àmbit d'una relació laboral.

c) Que la persona o entitat amb què el contribuent mantinga la relació laboral, o qualsevol altra persona o entitat vinculada amb estes en els termes de l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, haja obtingut, per mitjà d'actes concertats amb persones o entitats residents o no residents la cessió del dret a l'explotació o el consentiment o autorització per a la utilització de la imatge de la persona física.

2. La imputació a què es referix l'apartat anterior no serà procedent quan els rendiments del treball obtinguts en el període impositiu per la persona física a què es referix el paràgraf primer de l'apartat anterior en virtut de la relació laboral no siguen inferiors al 85 per cent de la suma dels esmentats rendiments més la total contraprestació a càrrec de la persona o entitat a què es referix el paràgraf c) de l'apartat anterior pels actes que s'hi assenyalen.

3. La quantitat a imputar serà el valor de la contraprestació que haja satisfet amb anterioritat a la contractació dels servicis laborals de la persona física o que haja de satisfer la persona o entitat a què es referix el paràgraf c) de l'apartat 1 pels actes que s'hi assenyalen. La dita quantitat s'incrementarà en l'import de l'ingrés a compte a què es referix l'apartat 8 i es minorarà en el valor de la contraprestació obtinguda per la persona física com a conseqüència de la cessió, consentiment o autorització a què es referix el paràgraf a) de l'apartat 1, sempre que esta s'haja obtingut en un període impositiu en què la persona física titular de la imatge siga contribuent per este impost.

4.1r. Quan siga procedent la imputació, serà deduïble de la quota líquida de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques corresponent a la persona a què es referix el paràgraf primer de l'apartat 1:

a) L'impost o els impostos de naturalesa idèntica o semblant a l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o sobre Societats que, satisfet en l'estranger per la persona o entitat no resident primera cessionària, corresponga a la part de la renda neta derivada de la quantia que ha d'incloure en la seua base imposable.

b) L'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o sobre Societats que, satisfet a Espanya per la persona o entitat resident primera cessionària, corresponga a la part de la renda neta derivada de la quantia que ha d'incloure en la seua base imposable.

c) L'impost o el gravamen efectivament satisfet en l'estranger per raó de la distribució dels dividendes o participacions en beneficis distribuïts per la primera cessionària, siga d'acord amb un conveni per a evitar la doble imposició o d'acord amb la legislació interna del país o territori de què es tracte, en la part que corresponga a la quantia inclosa en la base imposable.

d) L'impost satisfet a Espanya, quan la persona física no siga resident, que corresponga a la contraprestació obtinguda per la persona física com a conseqüència de la primera cessió del dret a l'explotació de la seua imatge o del consentiment o autorització per a la seua utilització.

e) L'impost o els impostos de naturalesa idèntica o semblant a l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques satisfet en l'estranger, que corresponga a la contraprestació obtinguda per la persona física com a conseqüència de la primera cessió del dret a l'explotació de la seua imatge o del consentiment o autorització per a la seua utilització.

2n. Estes deduccions es practicarán encara que els impostos corresponguen a períodes impositius diferents d'aquell en què es va realitzar la imputació.

En cap cas es deduirán els impostos satisfets en països o territoris considerats com a paradisos fiscals.

Estes deduccions no podran excedir, en el seu conjunt, la quota íntegra que corresponga satisfer a Espanya per la renda imputada en la base imposable.

5.1r. La imputació la realitzarà la persona física en el període impositiu que corresponga a la data en què la persona o entitat a què es referix el paràgraf c) de l'apartat 1 efectue el pagament o satisfaga la contraprestació acordada, llevat que pel dit període impositiu la persona física no siga contribuent per este impost, i en este cas la inclusió haurà d'efectuar-se en el primer o en l'últim període impositiu pel qual haja de tributar per este impost, segons els casos.

2n. La imputació s'efectuarà en la base imposable, d'acord amb el que preveu l'article 45 d'esta Llei.

3r. A este efecte s'utilitzarà el tipus de canvi vigent al dia de pagament o satisfacció de la contraprestació acordada per part de la persona o entitat a què es referix el paràgraf c) de l'apartat 1.

6.1r. No s'imputaran en l'impost personal dels socis de la primera cessionària els dividendes o participacions en beneficis distribuïts per esta en la part que corresponga a la quantia que haja sigut imputada per la persona física a què es referix el primer paràgraf de l'apartat 1. El mateix tractament s'aplicarà als dividendes a compte.

En cas de distribució de reserves caldrà ajustar-se a la designació continguda en l'acord social, considerant-se aplicades les últimes quantitats abonades a les dites reserves.

2n. Els dividendes o participacions a què es referix l'ordinal 1r anterior no donaran dret a la deducció per doble imposició internacional.

3r. Una mateixa quantia només podrà ser objecte d'imputació per una sola vegada, siga quina siga la forma i la persona o entitat en què es manifeste.

7. El que preveuen els apartats anteriors d'este article s'entendrà sense perjudici del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagen passat a formar part de l'ordenament intern i en l'article 4 d'esta Llei.

8. Quan siga procedent la imputació a què es referix l'apartat 1, la persona o entitat a què es referix el paràgraf c) d'este haurà d'efectuar un ingrés a compte de les contraprestacions satisfetes en metàl·lic o en espècie a persones o entitats no residents pels actes que s'hi assenyalen.

Si la contraprestació és en espècie, la seua valoració s'efectuarà d'acord amb el que preveu l'article 43 d'esta Llei, i es practicarà l'ingrés a compte sobre el dit valor.

La persona o entitat a què es referix el paràgraf c) de l'apartat 1 haurà de presentar declaració de l'ingrés a compte en la forma, terminis i impresos que establisca el ministre d'Economia i Hisenda. A l'hora de presentar la declaració haurà de determinar el seu import i efectuar el seu ingrés en el Tresor.

Reglamentàriament es regularà el tipus d'ingrés a compte.

SECCIÓ 5a. RÈGIM ESPECIAL PER A TREBALLADORS DESPLAÇATS

Article 93. Règim fiscal especial aplicable als treballadors desplaçats a territori espanyol.

Les persones físiques que adquirisquen la seua residència fiscal a Espanya com a conseqüència del seu desplaçament a territori espanyol podran optar per tributar per l'Impost sobre la Renda de no Residents, mantenint la condició de contribuents per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, durant el període impositiu en què s'efectue el canvi de residència i durant els cinc períodes impositius següents, quan, en els termes que s'establisquen reglamentàriament, es complisquen les condicions següents:

a) Que no hagen sigut residents a Espanya durant els 10 anys anteriors al seu nou desplaçament a territori espanyol.

b) Que el desplaçament a territori espanyol es produís com a conseqüència d'un contracte de treball. Es considerarà complida esta condició quan s'iniciï una relació laboral, ordinària o especial, o estatutària amb un ocupador a Espanya, o quan el desplaçament siga ordenat per l'ocupador i hi haja una carta de desplaçament d'este, i el contribuent no obtinga rendes que es qualificarien com a obtingudes per mitjà d'un establiment permanent situat en territori espanyol.

c) Que els treballs es realitzen efectivament a Espanya. Es considerarà complida esta condició encara que part dels treballs es presten en l'estranger, sempre que la suma de les retribucions corresponents als esmentats treballs tinguen o no la consideració de rendes obtingudes en territori espanyol d'acord amb l'article 13.1.c) del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març, no excedisca el 15 per cent de totes les contraprestacions del treball percebudes en cada any natural. Quan en virtut del que estableix el contracte de treball el contribuent assumisca funcions en una altra empresa del grup, en els termes establits en l'article 42 del Codi de Comerç, fora del territori espanyol, el límit anterior s'eleva al 30 per cent.

Quan no puga acreditar-se la quantia de les retribucions específiques corresponents als treballs realitzats en l'estranger, per al càlcul de la retribució corresponent als dits treballs hauran de prendre's en consideració els dies que efectivament el treballador ha estat desplaçat a l'estranger.

d) Que els dits treballs es realitzen per a una empresa o entitat resident a Espanya o per a un establiment permanent situat a Espanya d'una entitat no resident en territori espanyol. Es considerarà complida esta condició quan els servicis redunden en benefici d'una empresa o entitat resident a Espanya o d'un establiment permanent situat a Espanya d'una entitat no resident en territori espanyol. En el cas que el desplaçament s'haja produït en el si d'un grup d'empreses, en els termes establits en l'article 42 del Codi de Comerç, i exclusivament a este efecte, serà necessari que el treballador siga contractat per l'empresa del grup resident a Espanya o que es produísca un desplaçament a territori espanyol ordenat per l'ocupador.

e) Que els rendiments del treball que deriven de la dita relació laboral no estiguen exempts de tributació per l'Impost sobre la Renda de no Residents.

El contribuent que opte per la tributació per l'Impost sobre la Renda de no Residents quedarà subjecte per obligació real en l'Impost sobre el Patrimoni.

El ministre d'Economia i Hisenda establirà el procediment per a l'exercici de l'opció mencionada en este apartat.

SECCIÓ 6a. INSTITUCIONS D'INVERSIÓ COL·LECTIVA

Article 94. Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva.

1. Els contribuents que siguen socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva regulades en la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, imputaran, de conformitat amb les normes d'esta Llei, les rendes següents:

a) Els guanys o pèrdues patrimonials obtinguts com a conseqüència de la transmissió de les accions o participacions o del reembossament d'estes últimes. Quan hi haja valors homogenis, es considerarà que els transmesos o reembossats pel contribuent són aquells que va adquirir en primer lloc.

Quan l'import obtingut com a conseqüència del reembossament o transmissió de participacions o accions en

institucions d'inversió col·lectiva es destine, d'acord amb el procediment que reglamentàriament s'establisca, a l'adquisició o subscripció d'altres accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva, no serà procedent computar el guany o pèrdua patrimonial, i les noves accions o participacions subscrietes conservaran el valor i la data d'adquisició de les accions o participacions transmèses o reembossades, en els casos següents:

1r. En els reembossaments de participacions en institucions d'inversió col·lectiva que tinguen la consideració de fons d'inversió.

2n. En les transmissions d'accions d'institucions d'inversió col·lectiva amb forma societària, sempre que es complisquen les dos condicions següents:

Que el nombre de socis de la institució d'inversió col·lectiva les accions de la qual es transmeten siga superior a 500.

Que el contribuent no haja participat, en algun moment dins dels 12 mesos anteriors a la data de la transmissió, en més del 5 per cent del capital de la institució d'inversió col·lectiva.

El règim de diferiment previst en el segon paràgraf d'este paràgraf a) no serà aplicable quan, per qualsevol mitjà, es pose a disposició del contribuent l'import derivat del reembossament o transmissió de les accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva. Tampoc no serà aplicable l'esmentat règim de diferiment quan la transmissió o adquisició tinga com a objecte participacions representatives del patrimoni d'institucions d'inversió col·lectiva a què es referix este article que tinguen la consideració de fons d'inversió cotitzats d'acord amb el que preveu l'article 49 del Reglament de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, aprovat pel Reial Decret 1.309/2005, de 4 de novembre.

b) Els resultats distribuïts per les institucions d'inversió col·lectiva.

2. El règim previst en l'apartat 1 d'este article s'aplicarà als socis o partícips d'institucions d'inversió col·lectiva, regulades per la Directiva 85/611/CEE del Consell, de 20 de desembre de 1985, diferents de les previstes en l'article 95 d'esta llei, constituïdes i domiciliades en algun Estat membre de la Unió Europea i inscrites en el registre especial de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, a l'efecte de la seua comercialització per entitats residents a Espanya.

Per a l'aplicació del que disposa el segon paràgraf de l'apartat 1.a) s'exigiran els requisits següents:

a) L'adquisició, subscripció, transmissió i reembossament d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva es realitzarà a través d'entitats comercialitzadores inscrites en la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

b) En el cas que la institució d'inversió col·lectiva s'estructure en compartiments o subfons, el nombre de socis i el percentatge màxim de participació previstos en l'apartat 1.a).2 anterior es considerarà referit a cada compartiment o subfons comercialitzat.

3. La determinació del nombre de socis i del percentatge màxim de participació en el capital de les institucions d'inversió col·lectiva es realitzarà d'acord amb el procediment que reglamentàriament s'establisca. A este efecte, la informació relativa al nombre de socis, a la seua identitat i al seu percentatge de participació no tindrà la consideració de fet rellevant.

Article 95. *Tributació dels socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris considerats com a paradisos fiscals.*

1. Els contribuents que participen en institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris considerats com a paradisos fiscals imputaran en la base imposable, d'acord amb el que preveu l'article 45 d'esta llei, la diferència positiva entre el valor liquidatiu de la participació al dia de tancament del període impositiu i el seu valor d'adquisició.

La quantitat imputada es considerarà major valor d'adquisició.

2. Els beneficis distribuïts per la institució d'inversió col·lectiva no s'imputaran i minoraran el valor d'adquisició de la participació.

3. Es presumirà, excepte prova en contra, que la diferència a què es referix l'apartat 1 és el 15 per cent del valor d'adquisició de l'acció o participació.

4. La renda derivada de la transmissió o reembossament de les accions o participacions es determinarà d'acord amb el que preveu la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 37 d'esta Llei, i haurà de prendre's a este efecte, com a valor d'adquisició, el que resulte aplicable del que preveuen els apartats anteriors.

TÍTOL XI

Gestió de l'impost

CAPÍTOL I

Declaracions

Article 96. *Obligació de declarar.*

1. Els contribuents estaran obligats a presentar i subscriure declaració per este Impost, amb els límits i condicions que reglamentàriament s'establisquen.

2. No obstant això, no hauran de declarar els contribuents que obtinguen rendes procedents exclusivament de les següents fonts, en tributació individual o conjunta:

a) Rendiments íntegres del treball, amb el límit de 22.000 euros anuals.

b) Rendiments íntegres del capital mobiliaris i guanys patrimonials sotmesos a retenció o ingrés a compte, amb el límit conjunt de 1.600 euros anuals.

c) Rendes immobiliàries imputades en virtut de l'article 85 d'esta llei, rendiments íntegres del capital mobiliari no subjectes a retenció derivats de lletres del Tresor i subvencions per a l'adquisició de vivendes de protecció oficial o de preu taxat, amb el límit conjunt de 1.000 euros anuals.

En cap cas hauran de declarar els contribuents que obtinguen exclusivament rendiments íntegres del treball, de capital o d'activitats econòmiques, així com guanys patrimonials, amb el límit conjunt de 1.000 euros anuals i pèrdues patrimonials de quantia inferior a 500 euros.

3. El límit a què es referix el paràgraf a) de l'apartat 2 anterior serà de 10.000 euros per als contribuents que perceben rendiments íntegres del treball en els supòsits següents:

a) Quan procedisquen de més d'un pagador. No obstant això, el límit serà de 22.000 euros anuals en els supòsits següents:

1r. Si la suma de les quantitats percebudes del segon i restants pagadors, per orde de quantia, no supera en el seu conjunt la quantitat de 1.500 euros anuals.

2n. Quan es tracte de contribuents els únics rendiments de treball dels quals consistisquen en les prestacions passives a què es referix l'article 17.2.a) d'esta Llei i la determinació del tipus de retenció aplicable s'haja realitzat d'acord amb el procediment especial que reglamentàriament s'establisca.

b) Quan es perceben pensions compensatòries del cònjuge o anualitats per aliments diferents de les previstes en l'article 7 d'esta Llei.

c) Quan el pagador dels rendiments del treball no estiga obligat a retindre d'acord amb el que preveu reglamentàriament.

d) Quan es perceben rendiments íntegres del treball subjectes a tipus fix de retenció.

4. Estaran obligats a declarar en tot cas els contribuents que tinguen dret a deducció per inversió en vivenda, per compte estalvi-empresa, per doble imposició internacional o que realitzen aportacions a patrimonis protegits de les persones amb discapacitat, plans de pensions, plans de previsió assegurats o mutualitats de previsió social, plans de previsió social empresarial i assegurances de dependència que reduïsquen la base imposable, en les condicions que s'establisquen reglamentàriament.

5. Els models de declaració els aprovarà el ministre d'Economia i Hisenda, que establirà la forma i terminis de la seua presentació, així com els supòsits i condicions de presentació de les declaracions per mitjans telemàtics.

6. El ministre d'Economia i Hisenda podrà aprovar la utilització de modalitats simplificades o especials de declaració.

La declaració s'efectuarà en la forma, terminis i impresos que establisca el ministre d'Economia i Hisenda.

Els contribuents hauran d'omplir la totalitat de les dades que els afecten contingudes en les declaracions, acompanyar els documents i justificants que s'establisquen i presentar-les en els llocs que determine el ministre d'Economia i Hisenda.

7. Els successors del causant estaran obligats a complir les obligacions tributaris pendents per este Impost, excloent-ne les sancions, de conformitat amb l'article 39.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

8. Quan els contribuents no tinguen obligació de declarar, les Administracions públiques no podran exigir l'aportació de declaracions per este Impost a fi d'obtenir subvencions o qualssevol prestacions públiques, o de cap manera condicionar estes a la presentació de les dites declaracions.

9. La Llei de Pressupostos Generals de l'Estat podrà modificar el que preveuen els apartats anteriors.

Article 97. Autoliquidació.

1. Els contribuents, a l'hora de presentar la seua declaració, hauran de determinar el deute tributari corresponent i ingressar-la en el lloc, forma i terminis determinats pel ministre d'Economia i Hisenda.

2. L'ingrés de l'import resultant de l'autoliquidació només es podrà fraccionar en la forma que es determine en el reglament de desplegament d'esta Llei.

3. El pagament del deute tributari podrà realitzar-se per mitjà d'entrega de béns integrants del Patrimoni Històric Espanyol que estiguen inscrits en l'Inventari General de Béns Mobles o en el Registre General de Béns d'Interés Cultural, d'acord amb el que disposa l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del Patrimoni Històric Espanyol.

4. Els successors del causant quedaran obligats a complir les obligacions tributaris pendents per este impost, excloent-ne les sancions, de conformitat amb l'article 39.1 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

5. En el supòsit previst en l'article 14.4 d'esta Llei, els successors del causant podran sol·licitar a l'Administració tributària el fraccionament de la part de deute tributari corresponent a les rendes a què es referix el dit precepte, calculada aplicant el tipus regulat en l'article 80.2 d'esta Llei.

La sol·licitud es formularà dins del termini reglamentari de declaració relatiu al període impositiu de la defunció i es concedirà en funció dels períodes impositius a què correspondria imputar les dites rendes en el cas que aquell no s'haja produït amb el límit màxim de quatre anys en les condicions que es determinen reglamentàriament.

6. El contribuent casat i no separat legalment que estiga obligat a presentar declaració per este Impost i l'autoliquidació del qual resulte a ingressar podrà, a l'hora de presentar la seua declaració, sol·licitar la suspensió de l'ingrés del deute tributari, sense interessos de demora, en una quantia igual o inferior a la devolució a què tinga dret el seu cònjuge per este mateix Impost.

La sol·licitud de suspensió de l'ingrés del deute tributari que complisca tots els requisits enumerats en este apartat determinarà la suspensió cautelar de l'ingrés fins que reconega l'Administració tributària el dret a la devolució a favor de l'altre cònjuge. La resta del deute tributari podrà fraccionar-se d'acord amb el que establix l'apartat 2 d'este article.

Els requisits per a obtenir la suspensió cautelar seran els següents:

a) El cònjuge l'autoliquidació del qual resulte a tornar haurà de renunciar al cobrament de la devolució fins a l'import del deute la suspensió del qual haja sigut sol·licitada. Així mateix, haurà d'acceptar que la quantitat a què renuncia s'aplique al pagament del dit deute.

b) El deute la suspensió del qual se sol·licita i la devolució pretesa hauran de correspondre al mateix període impositiu.

c) Ambdós autoliquidacions hauran de presentar-se de manera simultània dins del termini que establisca el ministre d'Economia i Hisenda.

d) Els cònjuges no podran estar acollits al sistema de compte corrent tributari regulat en el Reial Decret 1.108/1999, de 25 de juny.

e) Els cònjuges hauran d'estar al corrent en el pagament de les seues obligacions tributàries en els termes que preveu l'Orde de 28 d'abril de 1986, sobre justificació del compliment d'obligacions tributàries.

L'Administració notificarà a ambdós cònjuges, dins del termini previst en l'apartat 1 de l'article 103 d'esta Llei, l'acord que s'adopte amb expressió, si és el cas, del deute extingit i de les devolucions o ingressos addicionals que siguen procedents.

Quan no siga procedent la suspensió per no reunir-se els requisits anteriorment assenyalats, l'Administració practicarà liquidació provisional al contribuent que va sol·licitar la suspensió per un import del deute objecte de la sol·licitud junt amb l'interés de demora calculat des de l'endemà de la data de venciment del termini establert per a presentar l'autoliquidació fins a la data de la liquidació.

Els efectes del reconeixement del dret a la devolució respecte al deute la suspensió del qual s'haja sol·licitat són els següents:

a) Si la devolució reconeguda és igual al deute, este quedarà extingit, igual que el dret a la devolució.

b) Si la devolució reconeguda és superior al deute, este es declararà extingit i l'Administració procedirà a tornar la diferència entre ambdós imports d'acord amb el que preveu l'article 103 d'esta Llei.

c) Si la devolució reconeguda és inferior al deute, este es declararà extingit en la part concurrent, i l'Administració tributària practicarà liquidació provisional

al contribuent que va sol·licitar la suspensió per un import de la diferència, i li exigirà igualment l'interès de demora calculat des de l'endemà de la data de venciment del termini establert per a presentar l'autoliquidació fins a la data de la liquidació.

Es considerarà que no hi ha transmissió lucrativa a efectes fiscals entre els cònjuges per la renúncia a la devolució d'un d'ells per a la seua aplicació al pagament del deute de l'altre.

Reglamentàriament podrà regular-se el procediment a què es referix este apartat

Article 98. *Esborrany de declaració.*

1. Els contribuents podran sol·licitar que l'Administració tributària els remeta, a efectes merament informatius, un esborrany de declaració, sense perjudici del compliment del que disposa l'apartat 1 de l'article 97 d'esta Llei, sempre que obtinguen rendes procedents exclusivament de les fonts següents:

- a) Rendiments del treball.
- b) Rendiments del capital mobiliari subjectes a retenció o ingrés a compte, així com els derivats de lletres del Tresor.
- c) Imputació de rendes immobiliàries sempre que procedisquen, com a màxim, de dos immobles.
- d) Guanys patrimonials sotmeses a retenció o ingrés a compte, així com les subvencions per a l'adquisició de vivenda habitual.

2. Quan l'Administració tributària no tinga la informació necessària per a l'elaboració de l'esborrany de declaració, posarà a disposició del contribuent les dades que puguen facilitar-li la confecció de la declaració de l'Impost.

No podran subscriure ni confirmar l'esborrany de declaració els contribuents que es troben en alguna de les situacions següents:

- a) Els contribuents que hagen obtingut rendes exemptes amb progressivitat en virtut de convenis per a evitar la doble imposició subscrits per Espanya.
- b) Els contribuents que compensen partides negatives d'exercicis anteriors.
- c) Els contribuents que pretenguen regularitzar situacions tributàries procedents de declaracions anteriorment presentades.
- d) Els contribuents que tinguen dret a la deducció per doble imposició internacional i exerciten este dret.

3. L'Administració tributària remetrà l'esborrany de declaració, d'acord amb el procediment que establisca el ministre d'Economia i Hisenda.

La falta de recepció d'este no exonerarà el contribuent del compliment de la seua obligació de presentar declaració.

4. Quan el contribuent considere que l'esborrany de declaració reflectix la seua situació tributària a l'efecte d'este impost, podrà subscriure'l o confirmar-lo, en les condicions que establisca el ministre d'Economia i Hisenda. En este supòsit, tindrà la consideració de declaració per este Impost als efectes previstos en l'apartat 1 de l'article 97 d'esta Llei.

La presentació i l'ingrés que, si és el cas, resulte haurà de realitzar-se, d'acord amb el que estableix l'esmentat article 97, en el lloc, forma i terminis que determine el ministre d'Economia i Hisenda.

5. Quan el contribuent considere que l'esborrany de declaració no reflectix la seua situació tributària a l'efecte d'este Impost, haurà de presentar la corresponent declaració, d'acord amb el que disposa l'article 97 d'esta Llei. No obstant això, en els supòsits que es determinen reglamentàriament, podrà instar la rectificació de l'esborrany.

6. El model de sol·licitud d'esborrany de declaració serà aprovat pel ministre d'Economia i Hisenda, que establirà el termini i el lloc de presentació, així com els supòsits i condicions en què siga possible presentar la sol·licitud per mitjans telemàtics o telefònics.

CAPÍTOL II

Pagaments a compte

Article 99. *Obligació de practicar pagaments a compte.*

1. En l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, els pagaments a compte que, en tot cas, tindran la consideració de deute tributari, podran consistir en:

- a) Retencions.
- b) Ingressos a compte.
- c) Pagaments fraccionats.

2. Les entitats i les persones jurídiques, incloent-hi les entitats en atribució de rendes, que satisfacen o abonen rendes subjectes a este impost, estaran obligades a practicar retenció i ingrés a compte, en concepte de pagament a compte de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques corresponent al perceptor, en la quantitat que es determine reglamentàriament, i a ingressar el seu import en el Tresor en els casos i en la forma que s'establisquen. Estaran subjectes a les mateixes obligacions els contribuents per este impost que exercisquen activitats econòmiques respecte a les rendes que satisfacen o abonen en l'exercici de les dites activitats, així com les persones físiques, jurídiques i la resta d'entitats no residents en territori espanyol, que operen en este per mitjà d'establiment permanent, o sense establiment permanent respecte als rendiments del treball que satisfacen, així com respecte d'altres rendiments sotmesos a retenció o ingrés a compte que constituïsquen despesa deduïble per a l'obtenció de les rendes a què es referix l'apartat 2 de l'article 24 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents.

Quan una entitat, resident o no resident, satisfaga o abone rendiments del treball a contribuents que presten els seus servicis a una entitat resident vinculada amb aquella en els termes que preveu l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats o a un establiment permanent radicat en territori espanyol, l'entitat o l'establiment permanent en què preste els seus servicis el contribuent, haurà d'efectuar la retenció o l'ingrés a compte.

El representant designat d'acord amb el que disposa l'article 86.1 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que actue en nom de l'entitat asseguradora que opere en règim de lliure prestació de servicis, haurà de practicar retenció i ingrés a compte en relació amb les operacions que es realitzen a Espanya.

Els fons de pensions domiciliats en un altre Estat membre de la Unió Europea que desenvolupen a Espanya plans de pensions d'ocupació subjectes a la legislació espanyola, d'acord amb el que preveu la Directiva 2003/41/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 de juny de 2003, relativa a les activitats i la supervisió de fons de pensions d'ocupació, estaran obligats a designar un representant amb residència fiscal a Espanya perquè els represente a l'efecte de les obligacions tributàries. Este representant haurà de practicar retenció i ingrés a compte en relació amb les operacions que es realitzen a Espanya.

En cap cas estaran obligades a practicar retenció o ingrés a compte les missions diplomàtiques o oficines consulars a Espanya d'Estats estrangers.

3. No se sotmetran a retenció els rendiments derivats de les lletres del Tresor i de la transmissió, canvi o

amortització dels valors de deute públic que amb anterioritat a l'1 de gener de 1999 no estiguen subjectes a retenció. Reglamentàriament podran exceptuar-se de la retenció o de l'ingrés a compte determinades rendes.

Tampoc no estarà subjecte a retenció o ingrés a compte el rendiment derivat de la distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions, o de la reducció de capital. Reglamentàriament, podrà establir-se l'obligació de practicar retenció o ingrés a compte en estos supòsits.

4. En tot cas, els subjectes obligats a retindre o a ingressar a compte assumiran l'obligació d'efectuar l'ingrés en el Tresor, sense que l'incompliment d'aquella obligació pugui excusar-los d'èsta.

5. El perceptor de rendes sobre les quals haja de retindre's a compte d'este impost computarà aquelles per la contraprestació íntegra meritada.

Quan la retenció no s'haja practicat o ho haja sigut per un import inferior al degut, per causa imputable al retenidor o obligat a ingressar a compte, el perceptor deduirà de la quota la quantitat que degué ser retinguda.

En el cas de retribucions legalment establides que hagen sigut satisfetes pel sector públic, el perceptor només podrà deduir les quantitats efectivament retingudes.

Quan no pugui provar-se la contraprestació íntegra meritada, l'Administració tributària podrà computar com a import íntegre una quantitat que, una vegada restada d'èsta la retenció procedent, resulte l'efectivament percebuda. En este cas es deduirà de la quota com a retenció a compte la diferència entre el realment percebut i l'import íntegre.

6. Quan hi haja obligació d'ingressar a compte, es presumirà que el dit ingrés ha sigut efectuat. El contribuïent inclourà en la base imposable la valoració de la retribució en espècie, d'acord amb les normes previstes en esta llei, i l'ingrés a compte, llevat que li haja sigut repercutit.

7. Els contribuïents que exercisquen activitats econòmiques estaran obligats a efectuar pagaments fraccionats a compte de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques, autoliquidant i ingressant el seu import en les condicions que reglamentàriament es determinen.

Reglamentàriament es podrà exceptuar d'èsta obligació aquells contribuïents els ingressos dels quals hagen estat subjectes a retenció o ingrés a compte en el percentatge que es fixe a este efecte.

El pagament fraccionat corresponent a les entitats en règim d'atribució de rendes, que exercisquen activitats econòmiques, s'efectuarà per cada un dels socis, hereus, comuners o partícips, a qui corresponga atribuir rendes d'èsta naturalesa, en proporció a la seua participació en el benefici de l'entitat.

8.1r. Quan el contribuïent adquireisca la seua condició per canvi de residència, tindran la consideració de pagaments a compte d'este impost les retencions i ingressos a compte de l'impost sobre la Renda de no Residents, practicades durant el període impositiu en què es produísca el canvi de residència.

2n. Els treballadors per compte d'altri que no siguen contribuïents per este impost, però que hagen d'adquirir la dita condició com a conseqüència del seu desplaçament a territori espanyol, podran comunicar a l'Administració tributària la dita circumstància, deixant constància de la data d'entrada en el dit territori, només a l'efecte que el pagador dels rendiments del treball els considere com a contribuïents per este impost.

D'acord amb el procediment que reglamentàriament s'establisca, l'Administració tributària expedirà un document acreditatiu als treballadors per compte d'altri que el sol·liciten, que comunicaran al pagador dels seus rendiments del treball, residents o amb establiment permanent a Espanya, i en el qual conste la data a partir de la qual les retencions i ingressos a compte es practicaran per este impost, tenint en compte per al càlcul del tipus de retenció el que assenyala en l'apartat 1r anterior.

9. Quan en virtut de resolució judicial o administrativa s'haja de satisfer una renda subjecta a retenció o ingrés a compte d'este impost, el pagador haurà de practicar esta sobre la quantitat íntegra que estiga obligat a satisfer, i haurà d'ingressar el seu import en el Tresor, d'acord amb el que preveu este article.

10. Els contribuïents hauran de comunicar, al pagador de rendiments sotmesos a retenció o ingrés a compte dels quals siguen perceptors, les circumstàncies determinants per al càlcul de la retenció o ingrés a compte procedent, en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

11. Tindran la consideració de pagaments a compte d'este impost les retencions a compte efectivament practicat en virtut del que disposa l'article 11 de la Directiva 2003/48/CE del Consell, de 3 de juny de 2003, en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos.

Article 100. Normes sobre pagaments a compte, transmissió i obligacions formals relatives a actius financers i altres valors mobiliaris.

1. En les transmissions o reembossaments d'accions o participacions representatives del capital o patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva estaran obligades a practicar retenció o ingrés a compte per este impost, en els casos i en la forma que reglamentàriament s'establisca, les entitats gestores, administradores, depositàries, comercialitzadores o qualsevol altra encarregada de les operacions mencionades, així com el representant designat d'acord amb el que disposa l'article 55.7 i la disposició addicional segona de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, que actue en nom de la gestora que opere en règim de lliure prestació de servicis.

Reglamentàriament podrà establir-se l'obligació d'efectuar pagaments a compte a càrrec del transmetent d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, amb el límit del 20 per cent de la renda obtinguda en les esmentades transmissions.

2. A l'efecte de l'obligació de retindre sobre els rendiments implícits del capital mobiliari, a compte d'este impost, esta retenció serà efectuada per les següents persones o entitats:

a) En els rendiments obtinguts en la transmissió o reembossament dels actius financers sobre els quals reglamentàriament s'haja establert l'obligació de retindre, el retenidor serà l'entitat emissora o les institucions financeres encarregades de l'operació.

b) En els rendiments obtinguts en transmissions relatives a operacions que no es documenten en títols, així com en les transmissions encarregades a una institució financera, el retenidor serà el banc, caixa o entitat que actue per compte del transmetent.

c) En els casos no recollits en els paràgrafs anteriors, serà obligatòria la intervenció de fedatari públic que practicarà la corresponent retenció.

3. Per a procedir a l'alienació o obtenció del reembossament dels títols o actius amb rendiments implícits que hagen de ser objecte de retenció, haurà d'acreditar-se l'adquisició prèvia d'estos amb intervenció dels fedataris o institucions financeres mencionades en l'apartat anterior, així com el preu a què es va realitzar l'operació.

L'emissor o les institucions financeres encarregades de l'operació que, d'acord amb el paràgraf anterior, no hagen d'efectuar el reembossament al tenidor del títol o actiu, hauran de constituir per la dita quantitat depòsit a disposició de l'autoritat judicial.

4. Els fedataris públics que intervinguen o facen d'intermediari en l'emissió, subscripció, transmissió, canvi, conversió, cancel·lació i reembossament d'efectes públics, valors o qualsevol altres títols i actius financers,

així com en operacions relatives a drets reals sobre estos, estaran obligats a comunicar estes operacions a l'Administració tributària presentant relació nominal de subjectes intervinents amb indicació del seu domicili i número d'identificació fiscal, classe i nombre dels efectes públics, valors, títols i actius, així com del preu i data de l'operació, en els terminis i d'acord amb el model que determine el ministre d'Economia i Hisenda.

La mateixa obligació recaurà sobre les entitats i establiments financers de crèdit, les societats i agències de valors, els altres intermediaris financers i qualsevol persona física o jurídica que es dedique habitualment a la intermediació i col·locació d'efectes públics, valors o qualssevol altres títols d'actius financers, índexs, futurs i opcions sobre estos; fins i tot els documents per mitjà d'anotacions en compte, respecte de les operacions que impliquen, directament o indirectament, la captació o col·locació de recursos a través de qualsevol classe de valors o efectes.

Així mateix, estaran subjectes a esta obligació d'informació les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva respecte de les accions i participacions en les dites institucions.

Les obligacions d'informació que estableix este apartat es consideraran complides respecte a les operacions sotmeses a retenció que s'hi mencionen, amb la presentació de la relació de perceptors, ajustada al model oficial del resum anual de retencions corresponent.

5. Haurà de comunicar-se a l'Administració tributària l'emissió de certificats, resguards o documents representatius de l'adquisició de metalls o objectes preciosos, timbres de valor filatèlic o peces de valor numismàtic, per les persones físiques o jurídiques que es dediquen habitualment a la promoció de la inversió en els dits valors.

El que disposen els apartats 2 i 3 anteriors serà aplicable en relació amb l'obligació de retindre o d'ingressar a compte que s'establisca reglamentàriament respecte a les transmissions d'actius financers de rendiment explícit.

Article 101. *Import dels pagaments a compte.*

1. Les retencions i ingressos a compte sobre els rendiments del treball derivats de relacions laborals o estatutàries i de pensions i havers passius es fixaran reglamentàriament, prenent com a referència l'import que resultaria d'aplicar les tarifes a la base de la retenció o ingrés a compte.

Per a determinar el percentatge de retenció o ingrés a compte es podran tindre en consideració les circumstàncies personals i familiars i, si és el cas, les rendes del cònjuge i les reduccions i deduccions, així com les retribucions variables previsible, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

A este efecte, es presumiran retribucions variables previsible, com a mínim, l'obtingut l'any anterior, llevat que concórreguen circumstàncies que permeten acreditar de manera objectiva un import inferior.

El percentatge de retenció o ingrés a compte s'expressarà en nombres enters, amb ardonament al més pròxim.

2. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments del treball que es perceben per la condició d'administradors i membres dels consells d'administració, de les juntes que actuen en representació seua, i la resta de membres d'altres òrgans representatius, serà del 35 per cent. Este percentatge de retenció i ingrés a compte es reduirà a la mitat quan es tracte de rendiments obtinguts a Ceuta o Melilla que tinguen dret a la deducció en la quota prevista en l'article 68.4 d'esta Llei.

3. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments del treball derivats d'impartir cursos, conferències, col·loquis, seminaris i semblants, o derivats de l'elaboració d'obres literàries, artístiques o científiques,

sempre que se cedisca el dret a la seua explotació, serà del 15 per cent. Este percentatge es reduirà a la mitat quan es tracte de rendiments del treball obtinguts a Ceuta i Melilla que tinguen dret a la deducció en la quota prevista en l'article 68.4 d'esta Llei.

4. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments del capital mobiliari serà del 18 per cent. En el cas dels rendiments previstos en els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1 de l'article 25 d'esta Llei, la base de retenció estarà constituïda per la contraprestació íntegra, sense que es tinga en consideració, a este efecte, l'exempció prevista en la lletra i) de l'article 7 d'esta Llei.

Este percentatge es reduirà a la mitat quan es tracte de rendiments que tinguen dret a la deducció en la quota prevista en l'article 68.4 d'esta Llei, procedents de societats que operen efectivament i materialment a Ceuta o Melilla i amb domicili i objecte social exclusiu en les dites Ciutats.

5. Els percentatges de les retencions i ingressos a compte sobre els rendiments derivats d'activitats econòmiques seran:

a) El 15 per cent, en el cas dels rendiments d'activitats professionals establits en via reglamentària.

No obstant això, s'aplicarà el percentatge del 7 per cent sobre els rendiments d'activitats professionals que s'establisquen reglamentàriament.

Estos percentatges es reduiran a la mitat quan els rendiments tinguen dret a la deducció en la quota prevista en l'article 68.4 d'esta Llei.

b) El 2 per cent en el cas de rendiments procedents d'activitats agrícoles o ramaderes, excepte en el cas de les activitats ramaderes d'engreixament de porcí i avicultura, que s'aplicarà l'1 per cent.

c) El 2 per cent en el cas de rendiments procedents d'activitats forestals.

d) L'1 per cent per a altres activitats empresarials que determinen el seu rendiment net pel mètode d'estimació objectiva, en els supòsits i condicions que reglamentàriament s'establisquen.

6. El percentatge de pagaments a compte sobre els guanys patrimonials derivats de les transmissions o reembossaments d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva serà del 18 per cent.

No s'aplicarà retenció quan no siga procedent computar el guany patrimonial, d'acord amb el que preveu l'article 94.1.a) d'esta Llei.

El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els guanys patrimonials derivats dels aprofitaments forestals dels veïns en forests públiques que reglamentàriament s'establisquen, serà del 18 per 100.

7. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els premis que s'entreguen com a conseqüència de la participació en jocs, concursos, rifes o combinacions aleatòries, estimen o no vinculades a l'oferta, promoció o venda de determinats béns, productes o servicis, serà del 18 per cent.

8. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments procedents de l'arrendament o subarrendament de béns immobles urbans, siga quina siga la seua qualificació, serà del 18 per cent.

Este percentatge es reduirà a la mitat quan l'immoble estiga situat a Ceuta o Melilla en els termes que preveu l'article 68.4 d'esta Llei.

9. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments procedents de la propietat intel·lectual, industrial, de la prestació d'assistència tècnica, de l'arrendament de béns mobles, negocis o mines i del subarrendament sobre els béns anteriors, siga quina siga la seua qualificació, serà del 18 per cent.

10. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments procedents de la cessió del dret a l'explotació del dret d'imatge, siga quina siga la seua qualificació, serà el 24 per cent. El percentatge d'ingrés a

compte en el supòsit previst en l'article 92.8 d'esta Llei serà del 18 per cent.

11. Els percentatges dels pagaments fraccionats que hagen de practicar els contribuents que exercisquen activitats econòmiques seran els següents:

a) El 20 per cent, quan es tracte d'activitats que determinen el rendiment net pel mètode d'estimació directa, en qualsevol de les seues modalitats.

b) El 4 per cent, quan es tracte d'activitats que determinen el rendiment net pel mètode d'estimació objectiva. El percentatge serà el 3 per cent quan es tracte d'activitats que tinguen només una persona assalariada, i el 2 per cent quan no es dispose de personal assalariat.

c) El 2 per cent, quan es tracte d'activitats agrícoles, ramaderes, forestals o pesqueres, siga quin siga el mètode de determinació del rendiment net.

Estos percentatges es reduiran a la mitat per a les activitats econòmiques que tinguen dret a la deducció en la quota prevista en l'article 68.4 d'esta Llei.

CAPÍTOL III

Liquidacions provisionals

Article 102. *Liquidació provisional.*

L'Administració tributària podrà dictar la liquidació provisional que siga procedent de conformitat amb el que disposa l'article 101 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

Article 103. *Devolució derivada de la normativa del tribut.*

1. Quan la suma de les retencions, ingressos a compte i pagaments fraccionats d'este Impost, així com de les quotes de l'Impost sobre la Renda de no Residents a què es referix el paràgraf d) de l'article 79 d'esta Llei i, si és el cas, de la deducció prevista en l'article 81 d'esta Llei, siga superior a l'import de la quota resultant de l'autoliquidació, l'Administració tributària practicarà, si és procedent, liquidació provisional dins dels sis mesos següents al terme del termini establert per a la presentació de la declaració.

Quan la declaració haja sigut presentada fora de termini, els sis mesos a què es referix el paràgraf anterior es computaran des de la data de la seua presentació.

2. Quan la quota resultant de l'autoliquidació o, si és el cas, de la liquidació provisional, siga inferior a la suma de les quantitats efectivament retingudes i dels pagaments a compte d'este Impost realitzats, així com de les quotes de l'Impost sobre la Renda de no Residents a què es referix el paràgraf d) de l'article 79 d'esta Llei i, si és el cas, de la deducció prevista en l'article 81 d'esta Llei, l'Administració tributària procedirà a tornar d'ofici l'excés sobre l'esmentada quota, sense perjudici de la pràctica de les ulteriors liquidacions, provisionals o definitives, que siguen procedents.

3. Si la liquidació provisional no s'ha practicat en el termini establert en l'apartat 1 anterior, l'Administració tributària procedirà a tornar d'ofici l'excés sobre la quota autoliquidada, sense perjudici de la pràctica de les liquidacions provisionals o definitives ulteriors que puguen ser procedents.

4. Transcorregut el termini establert en l'apartat 1 d'este article sense que s'haja ordenat el pagament de la devolució per causa no imputable al contribuent, s'aplicarà a la quantitat pendent de devolució l'interès de demora en la quantia i forma prevista en els articles 26.6 i 31 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

5. El procediment de devolució serà el previst en els articles 124 a 127, ambdós inclusivament, de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, i en la seua normativa de desplaçament.

CAPÍTOL IV

Obligacions formals

Article 104. *Obligacions formals dels contribuents.*

1. Els contribuents de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques estaran obligats a conservar, durant el termini de prescripció, els justificants i documents acreditatius de les operacions, rendes, despeses, ingressos, reduccions i deduccions de qualsevol tipus que hagen de constar en les seues declaracions.

2. A l'efecte d'esta Llei, els contribuents que exercisquen activitats empresarials el rendiment de les quals es determine pel mètode d'estimació directa estaran obligats a portar comptabilitat ajustada al que disposa el Codi de Comerç.

No obstant això, reglamentàriament es podrà exceptuar d'esta obligació els contribuents l'activitat empresarial dels quals no tinga caràcter mercantil d'acord amb el Codi de Comerç, i aquells contribuents que determinen el seu rendiment net per la modalitat simplificada del mètode d'estimació directa.

3. Així mateix, els contribuents d'este impost estaran obligats a portar els llibres o registres que reglamentàriament s'establisquen.

4. Reglamentàriament podran establir-se obligacions específiques d'informació de caràcter patrimonial, simultànies a la presentació de la declaració de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o de l'Impost sobre el Patrimoni, destinades al control de les rendes o de la utilització de determinats béns i drets dels contribuents.

5. Els contribuents d'este impost que siguen titulars del patrimoni protegit regulat en la Llei 41/2003, de 18 de novembre, de protecció patrimonial de les persones amb discapacitat i de modificació del Codi Civil, de la Llei d'Enjudiciament Civil i de la Normativa Tributària amb esta finalitat, hauran de presentar una declaració en què s'indique la composició del patrimoni, les aportacions rebudes i les disposicions realitzades durant el període impositiu, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

Article 105. *Obligacions formals del retenidor, de l'obligat a practicar ingressos a compte i altres obligacions formals.*

1. El subjecte obligat a retindre i practicar ingressos a compte haurà de presentar, en els terminis, forma i llocs que s'establisquen reglamentàriament, declaració de les quantitats retingudes o pagaments a compte realitzats, o declaració negativa quan no haja procedit la pràctica d'estos. Així mateix, presentarà una declaració anual de retencions i ingressos a compte amb el contingut que es determine reglamentàriament.

El subjecte obligat a retindre i practicar ingressos a compte estarà obligat a conservar la documentació corresponent i a expedir, en les condicions que reglamentàriament es determinen, certificació acreditativa de les retencions o ingressos a compte efectuat.

Els models de declaració corresponents els aprovarà el ministre d'Economia i Hisenda.

2. Reglamentàriament podran establir-se obligacions de subministrament d'informació per a les persones i entitats que es troben en les següents operacions o situacions o les desenvolupen:

a) Per a les entitats prestadores, en relació amb els préstecs hipotecaris concedits per a l'adquisició de vivendes.

b) Per a les entitats que abonen rendiments del treball o del capital no sotmeses a retenció.

c) Per a les entitats i persones jurídiques que satisfan premis, encara que tinguin la consideració de rendes exemptes a l'efecte de l'impost.

d) Per a les entitats perceptores de donatius que donen dret a deducció per este impost, en relació amb la identitat dels donants, així com els imports rebuts, quan estos hagen sol·licitat certificació acreditativa de la donació a l'efecte de la declaració per este impost.

e) Per a l'entitat pública empresarial Loteries i Apostes de l'Estat, les comunitats autònomes, la Creu Roja i l'Organització Nacional de Cecs Espanyols, respecte als premis que satisfan exemptos de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

f) Per a les entitats de crèdit, en relació amb les quantitats depositades en estes en concepte de comptes vivenda i comptes estalvi-empresa. A este efecte, els contribuents hauran d'identificar davant de l'entitat de crèdit els comptes destinats a eixos fins.

g) Per al representant designat d'acord amb el que disposa l'article 86.1 del text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que actue en nom de l'entitat asseguradora que opere en règim de lliure prestació de servicis, en relació amb les operacions que es realitzen a Espanya.

h) Per al representant previst en el penúltim paràgraf de l'apartat 2 de l'article 99 d'esta Llei, en relació amb les operacions que es realitzen a Espanya. El dit representant estarà subjecte en tot cas a les mateixes obligacions d'informació tributària que les que es recullen per a les entitats gestores dels fons de pensions en el Reglament de Plans i Fons de Pensions aprovat per Reial Decret 1.307/1988, de 30 de setembre.

TÍTOL XII

Responsabilitat patrimonial i règim sancionador

Article 106. *Responsabilitat patrimonial del contribuent.*

Els deutes tributaris i, si és el cas, les sancions tributàries, per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques tindran la mateixa consideració que les mencionades en l'article 1.365 del Codi Civil i, en conseqüència, els béns de guanys respondran directament davant de la Hisenda Pública per estos deutes, contrets per un dels cònjuges, sense perjuí del que preveu l'apartat 6 de l'article 84 d'esta llei per al cas de tributació conjunta.

Article 107. *Infraccions i sancions.*

Les infraccions tributàries en este Impost es qualificaran i sancionaran d'acord amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, sense perjuí de les especialitats previstes en esta Llei.

TÍTOL XIII

Orde jurisdiccional

Article 108. *Orde jurisdiccional.*

La jurisdicció contenciosa administrativa, després de l'esgotament previ de la via economicoadministrativa, serà l'única competent per a dirimir les controvèrsies de fet i de dret que se susciten entre l'Administració tributària i els contribuents, retenidors i la resta d'obligats tributaris en relació amb qualsevol de les qüestions a què es referix esta Llei.

Disposició adicional primera. *Dret de rescate en els contractes d'assegurança col·lectiva que instrumenten els compromisos per pensions assumits per les empreses, en els termes que preveu la disposició adicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.*

La renda que es pose de manifest com a conseqüència de l'exercici del dret de rescate dels contractes d'assegurança col·lectiva que instrumenten compromisos per pensions, en els termes que preveu la disposició adicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, no estarà subjecta a l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques del titular dels recursos econòmics que en cada cas corresponga, en els supòsits següents:

a) Per a la integració total o parcial dels compromisos instrumentats en la pòlissa en un altre contracte d'assegurança que complisca els requisits de l'esmentada disposició adicional primera.

b) Per a la integració en un altre contracte d'assegurança col·lectiva, dels drets que corresponguen al treballador segons el contracte d'assegurança original en el cas de cessament de la relació laboral.

Els supòsits establits en els paràgrafs a) i b) anteriors no alteraran la naturalesa de les primes respecte de la seua imputació fiscal per part de l'empresa, ni el còmput de l'antiguitat de les primes satisfetes en el contracte d'assegurança original. No obstant això, en el supòsit establert en el paràgraf b) anterior, si les primes no van ser imputades, l'empresa podrà deduir-les en ocasió d'esta mobilització.

Tampoc no quedarà subjecta a l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques la renda que es pose de manifest com a conseqüència de la participació en beneficis dels contractes d'assegurança que instrumenten compromisos per pensions d'acord amb el que preveu la disposició adicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions quan la dita participació en beneficis es destine a l'augment de les prestacions assegurades en els dits contractes.

Disposició adicional segona. *Retribucions en espècie.*

No tindran la consideració de retribucions en espècie els préstecs amb tipus d'interés inferior al legal dels diners concertats amb anterioritat a l'1 de gener de 1992 i el principal dels quals haja sigut posat a disposició del prestatari també amb anterioritat a la dita data.

Disposició adicional tercera. *Plans individuals d'estalvi sistemàtic.*

Els plans individuals d'estalvi sistemàtic es configuren com a contractes celebrats amb entitats asseguradores per a constituir amb els recursos aportats una renda vitalícia assegurada, sempre que es complisquen els requisits següents:

a) Els recursos aportats s'instrumentaran a través d'assegurances individuals de vida en què el contractant, assegurat i beneficiari siga el mateix contribuent.

b) La renda vitalícia es constituirà amb els drets econòmics procedents de les dites assegurances de vida. En els contractes de renda vitalícia podran establir-se mecanismes de reversió o períodes certs de prestació o fórmules de contraassegurança en cas de defunció una vegada constituïda la renda vitalícia.

c) El límit màxim anual satisfet en concepte de primes a este tipus de contractes serà de 8.000 euros, i serà independent dels límits d'aportacions de sistemes de previsió social. Així mateix, l'import total de les primes acu-

mulades en estos contractes no podrà superar la quantia total de 240.000 euros per contribuent.

d) En el supòsit de disposició, total o parcial, pel contribuent abans de la constitució de la renda vitalícia dels drets econòmics acumulats es tributarà d'acord amb el que preveu esta Llei en proporció a la disposició realitzada. A este efecte, es considerarà que la quantitat recuperada corresponga a les primes satisfetes en primer lloc, incloent-hi la seua corresponent rendibilitat.

En el cas d'anticipació, total o parcial, dels drets econòmics derivats de la renda vitalícia constituïda, el contribuent haurà d'integrar en el període impositiu en què es produïska l'anticipació, la renda que va estar exempta per aplicació del que disposa la lletra v) de l'article 7 d'esta Llei.

e) Les assegurances de vida aptes per a esta fórmula contractual no seran les assegurances col·lectives que instrumenten compromisos per pensions d'acord amb la disposició addicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, ni els instruments de previsió social que reduïxen la base imposable de l'Impost.

f) En el condicionat del contracte es farà constar de manera expressa i destacada que es tracta d'un pla d'estalvi individual sistemàtic i les seues sigles queden reservades als contractes que complisquen els requisits que preveu esta Llei.

g) La primera prima satisfeta haurà de tindre una antiguitat superior a deu anys en el moment de la constitució de la renda vitalícia.

h) La renda vitalícia que es perceba tributarà de conformitat amb el que disposa el número 2n de l'article 25.3 a) d'esta Llei.

Reglamentàriament podran desenvolupar-se les condicions per a la mobilització dels drets econòmics.

Disposició addicional quarta. *Rendes forestals.*

No s'integraran en la base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques les subvencions concedides als qui exploten finques forestals gestionades d'acord amb plans tècnics de gestió forestal, ordenació de forests, plans dasocràtics o plans de repoblació forestal aprovades per l'Administració forestal competent, sempre que el període de producció mitjà, segons l'espècie de què es tracte, determinat en cada cas per l'Administració forestal competent, siga igual o superior a 20 anys.

Disposició addicional quinta. *Subvencions de la política agrària comunitària i ajudes públiques.*

1. No s'integraran en la base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques les rendes positives que es posen de manifest com a conseqüència de:

a) La percepció de les següents ajudes de la política agrària comunitària:

1r. Abandó definitiu del cultiu de la vinya.

2n. Prima a l'arrancada de plantacions de pomeres.

3r. Prima a l'arrancada de plataners.

4t. Abandó definitiu de la producció lletera.

5t. Abandó definitiu del cultiu de peres, bresquilles i nectarines.

6t. Arrancada de plantacions de peres, bresquilles i nectarines.

b) La percepció de les següents ajudes de la política pesquera comunitària: paralització definitiva de l'activitat pesquera d'un vaixell i per la seua transmissió per a la constitució de societats mixtes en tercers països, així com per l'abandó definitiu de l'activitat pesquera.

c) La percepció d'ajudes públiques que tinguen com a objecte reparar la destrucció, per incendi, inundació o afonament d'elements patrimonials.

d) La percepció de les ajudes a l'abandó de l'activitat de transport per carretera satisfetes pel Ministeri de Foment a transportistes que complisquen els requisits establits en la normativa reguladora de la concessió de les dites ajudes.

e) La percepció d'indemnitzacions públiques, a causa del sacrifici obligatori de la cabanya ramadera, en el marc d'actuacions destinades a l'eradicació d'epidèmies o malalties. Esta disposició només afectarà els animals destinats a la reproducció.

2. Per a calcular la renda que no s'integrarà en la base imposable es tindrà en compte tant l'import de les ajudes percebudes com les pèrdues patrimonials que, si és el cas, es produïsquen en els elements patrimonials. Quan l'import d'estes ajudes siga inferior al de les pèrdues produïdes en els esmentats elements, podrà integrar-se en la base imposable la diferència negativa. Quan no hi haja pèrdues, només s'exclourà de gravamen l'import de les ajudes.

3. Les ajudes públiques, diferents de les previstes en l'apartat 1 anterior, percebudes per a la reparació dels danys patits en elements patrimonials per incendi, inundació, afonament o altres causes naturals, s'integraran en la base imposable en la part en què excedisquen el cost de reparació d'estos. En cap cas, els costos de reparació, fins a l'import de l'esmentada ajuda, seran fiscalment deduïbles ni es computaran com a millora.

No s'integraran en la base imposable d'este Impost, les ajudes públiques percebudes per a compensar el desallotjament temporal o definitiu per idèntiques causes de la vivenda habitual del contribuent o del local en què el titular de l'activitat econòmica l'exercisca.

Disposició addicional sexta. *Beneficis fiscals especials aplicables en activitats agràries.*

Els agricultors joves o assalariats agraris que determinen el rendiment net de la seua activitat per mitjà del règim d'estimació objectiva, podran reduir el corresponent a la seua activitat agrària en un 25 per cent durant els períodes impositius tancats durant els cinc anys següents a la seua primera instal·lació com a titulars d'una explotació prioritària, realitzada a l'empara del que preveu el capítol IV del títol I de la Llei 19/1995, de 4 de juliol, de modernització de les explotacions agràries, sempre que acrediten la realització d'un pla de millora de l'explotació.

El rendiment net a què es referix el paràgraf anterior serà el resultant exclusivament de l'aplicació de les normes que regulen el règim d'estimació objectiva.

Esta reducció es tindrà en compte a l'efecte de determinar la quantia dels pagaments fraccionats que hagen d'efectuar-se.

Disposició addicional setèima. *Tributació de determinades rendes obtingudes per contribuents que exercisquen l'activitat de transport per autotaxi.*

El rendiment obtingut pels subjectes passius d'alta en l'epígraf 721.2 de la secció 1a de les Tarifes de l'Impost sobre Activitats Econòmiques aprovades pel Reial Decret Legislatiu 1.175/1990, de 28 de setembre, per la transmissió d'actius fixos immaterials en els casos de defunció, incapacitat permanent, jubilació, cessament d'activitat per reestructuració del sector i transmissió a familiars fins al segon grau, quedarà inclòs en el rendiment net resultant de l'aplicació de la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva de l'Impost

sobre la Renda de les Persones Físiques. Reglamentàriament es desenvoluparà l'aplicació d'este precepte.

Disposició addicional octava. *Transmissions de valors o participacions no admeses a negociació després d'una reducció de capital.*

Quan amb anterioritat a la transmissió de valors o participacions no admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors espanyols, s'haja produït una reducció del capital instrumentada per mitjà d'una disminució del valor nominal que no afecte de la mateixa a tots els valors o participacions en circulació del contribuent, s'aplicaran les regles previstes en la secció 4a del Capítol II del Títol III d'esta Llei, amb les especialitats següents:

1r. Es considerarà com a valor de transmissió el que correspondria en funció del valor nominal que resulte de l'aplicació del que preveu l'article 33.3. a) d'esta Llei.

2n. En el cas que el contribuent no haja transmés la totalitat dels seus valors o participacions, la diferència positiva entre el valor de transmissió corresponent al valor nominal dels valors o participacions efectivament transmesos i el valor de transmissió, a què es referix el paràgraf anterior, es minorarà del valor d'adquisició dels restants valors o participacions homogenis, fins a la seua anul·lació. L'excés que pugua resultar tributarà com a guany patrimonial.

Disposició addicional novena. *Mutualitats de treballadors per compte d'altri.*

Podran reduir la base imposable general, en els termes que preveuen els articles 51 i 52 d'esta Llei, les quantitats abonades en virtut de contractes d'assegurança, concertats amb les mutualitats de previsió social que tinguen establides els corresponents Col·legis Professionals, pels mutualistes col·legiats que siguen treballadors per compte d'altri, pels seus cònjuges i familiars consanguinis en primer grau, així com pels treballadors de les esmentades mutualitats, sempre que hi haja un acord dels òrgans corresponents de la mutualitat que només permeta cobrar les prestacions quan concórreguen les contingències previstes en l'article 8.6 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

Disposició addicional deu. *Sistemes de previsió social constituïts a favor de persones amb discapacitat.*

Quan es realitzen aportacions a plans de pensions a favor de persones amb un grau de minusvalidesa física o sensorial igual o superior al 65 per 100, psíquica igual o superior al 33 per 100, així com de persones que tinguen una incapacitat declarada judicialment amb independència del seu grau, a estos els serà aplicable el règim financer dels plans de pensions, regulat en el text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions amb les especialitats següents:

1. Podran efectuar aportacions al pla de pensions tant la persona amb discapacitat participi com les persones que tinguen amb este una relació de parentiu en línia directa o col·lateral fins al tercer grau inclusivament, així com el cònjuge o aquells que els tinguen a càrrec seu en règim de tutela o acolliment.

En estos últims supòsits, les persones amb discapacitat hauran de ser designades beneficiàries de manera única i irrevocable per a qualsevol contingència.

No obstant això, la contingència de mort de la persona amb discapacitat podrà generar dret a prestacions de viudetat, orfandat o a favor dels que hagen realitzat

aportacions al pla de pensions de la persona amb discapacitat en proporció a l'aportació d'estos.

2. Com a límit màxim de les aportacions, a l'efecte del que preveu l'article 5.3 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, s'aplicaran les quanties següents:

a) Les aportacions anuals màximes realitzades per les persones amb discapacitat participis no podran sobrepassar la quantitat de 24.250 euros.

b) Les aportacions anuals màximes realitzades per cada participi a favor de persones amb discapacitat lligades per relació de parentiu no podran sobrepassar la quantitat de 10.000 euros. Això sense perjudici de les aportacions que pugua realitzar al seu propi pla de pensions, d'acord amb el límit previst en l'article 5.3 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

c) Les aportacions anuals màximes a plans de pensions realitzades a favor d'una persona amb discapacitat, incloent-hi les seues pròpies aportacions, no podran sobrepassar la quantitat de 24.250 euros.

La inobservança d'estos límits d'aportació serà objecte de la sanció prevista en l'article 36.4 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions. A este efecte, quan concórreguen diverses aportacions a favor de la persona amb discapacitat, s'entendrà que el límit de 24.250 euros es cobrix, primer, amb les aportacions de la mateixa persona amb discapacitat, i quan estes no superen el dit límit, amb les restants aportacions en proporció a la seua quantia.

L'acceptació d'aportacions a un pla de pensions, a nom d'un mateix beneficiari amb discapacitat, per damunt del límit de 24.250 euros anuals, tindrà la consideració d'infracció molt greu, en els termes que preveu l'article 35.3.n) del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

3. A l'efecte de la percepció de les prestacions s'aplicarà el que disposen els apartats 8 i 9 de l'article 51 d'esta Llei.

4. Reglamentàriament podran establir-se especificacions en relació amb les contingències per les quals poden satisfer-se les prestacions, a les quals es referix l'article 8.6 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

5. Reglamentàriament es determinaran els supòsits en què podran fer-se efectius els drets consolidats en el pla de pensions per part de les persones amb discapacitat, d'acord amb el que preveu l'article 8.8 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

6. El règim regulat en esta disposició addicional s'aplicarà a les aportacions i prestacions realitzades o percebudes de mutualitats de previsió social, de plans de previsió assegurats, plans de previsió social empresarial i assegurances que cobrisquen exclusivament el risc de dependència severa o de gran dependència d'acord amb el que disposa la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència a favor de persones amb discapacitat que complisquen els requisits previstos en els anteriors apartats i els que s'establisquen reglamentàriament. Els límits establits seran conjunts per a tots els sistemes de previsió social previstos en esta disposició.

Disposició addicional onze. *Mutualitat de previsió social d'esportistes professionals.*

U. Els esportistes professionals i d'alt nivell podran realitzar aportacions a la mutualitat de previsió social a prima fixa d'esportistes professionals, amb les especialitats següents:

1. Àmbit subjectiu. Es consideraran esportistes professionals els inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reial Decret 1.006/1985, de 26 de juny, pel qual es regula la rela-

ció laboral especial dels esportistes professionals. Es consideraran esportistes d'alt nivell els inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reial Decret 1.467/1997, de 19 de setembre, sobre esportistes d'alt nivell.

La condició de mutualista i assegurat recaurà, en tot cas, en l'esportista professional o d'alt nivell.

2. Aportacions. No podran sobrepassar les aportacions anuals la quantitat màxima que s'establisca per als sistemes de previsió social constituïts a favor de persones amb discapacitat, incloent-hi les que hagen sigut imputades pels promotors en concepte de rendiments del treball quan s'efectuen estes últimes d'acord amb el que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

No s'admetran aportacions una vegada que finalitze la vida laboral com a esportista professional o es produïska la pèrdua de la condició d'esportista d'alt nivell en els termes i condicions que s'establisquen reglamentàriament.

3. Contingències. Les contingències que poden ser objecte de cobertura són les previstes per als plans de pensions en l'article 8.6 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

4. Disposició de drets consolidats. Els drets consolidats dels mutualistes només podran fer-se efectius en els supòsits previstos en l'article 8.8 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, i, addicionalment, una vegada transcorregut un any des que finalitze la vida laboral dels esportistes professionals o des que es perda la condició d'esportistes d'alt nivell.

5. Règim fiscal:

a) Les aportacions, directes o imputades, que complisquen els requisits anteriors podran ser objecte de reducció en la base imposable general de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, amb el límit de la suma dels rendiments nets del treball i d'activitats econòmiques percebuts individualment en l'exercici i fins a un import màxim de 24.250 euros.

b) Les aportacions que no hagen pogut ser objecte de reducció en la base imposable per insuficiència d'esta o per aplicació del límit establert en la lletra a) podran reduir-se en els cinc exercicis següents. Esta regla no serà aplicable a les aportacions que excedisquen el límit màxim previst en el número 2 d'este apartat u.

c) La disposició dels drets consolidats en supòsits diferents dels mencionats en l'apartat 4 anterior determinarà l'obligació per al contribuent de reposar en la base imposable les reduccions indegudament realitzades, amb la pràctica de les autoliquidacions complementàries, que inclouran els interessos de demora. Les quantitats percebudes que excedisquen l'import de les aportacions realitzades, incloent-hi, si és el cas, les contribucions imputades pel promotor, tributaran com a rendiment del treball en el període impositiu en què es perceben.

d) Les prestacions percebudes, així com la percepció dels drets consolidats en els supòsits previstos en l'apartat 4 anterior, tributaran en la seua integritat com a rendiments del treball.

e) A l'efecte de la percepció de les prestacions s'aplicarà el que disposen els apartats 8 i 9 de l'article 51 d'esta Llei.

Dos. Amb independència del règim previst en l'apartat anterior, els esportistes professionals i d'alt nivell, encara que hagen finalitzat la seua vida laboral com a tals o hagen perdut esta condició, podran realitzar aportacions a la mutualitat de previsió social d'esportistes professionals.

Estes aportacions podran ser objecte de reducció en la base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques en la part que tinga com a objecte la cobertura de les contingències previstes en l'article 8.6 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

Els drets consolidats dels mutualistes només podran fer-se efectius en els supòsits previstos, per als plans de pensions, per l'article 8.8 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions.

Com a límit màxim conjunt de reducció d'estes aportacions s'aplicarà el que estableix l'article 51.6 d'esta Llei.

A l'efecte de la percepció de les prestacions s'aplicarà el que disposen els apartats 8 i 9 de l'article 51 d'esta Llei.

Disposició addicional dotze. *Recurs cameral permanent.*

L'exacció del Recurs cameral permanent a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 12 de la Llei 3/1993, de 22 de març, Bàsica de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria i Navegació, es girarà sobre els rendiments compresos en la secció 3a del capítol II del títol III d'esta Llei, quan deriven d'activitats incloses en l'article 6 de l'esmentada Llei 3/1993.

Disposició addicional tretze. *Obligacions d'informació.*

1. Reglamentàriament podran establir-se obligacions de subministrament d'informació a les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, a les societats d'inversió, a les entitats comercialitzadores en territori espanyol d'accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva domiciliades en l'estranger, i al representant designat d'acord amb el que disposa l'article 55.7 i la disposició addicional segona de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, que actue en nom de la gestora que opere en règim de lliure prestació de servicis, en relació amb les operacions sobre accions o participacions de les dites institucions, incloent-hi la informació de què disposen relativa al resultat de les operacions de compra i venda d'aquelles.

2. Els contribuents per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques o per l'Impost sobre Societats hauran de subministrar informació, en els termes que reglamentàriament s'establisquen, en relació amb les operacions, situacions, cobraments i pagaments que efectuen o es deriven de la tinença de valors o béns relacionats, directament o indirectament, amb països o territoris considerats com a paradisos fiscals.

3. Reglamentàriament podran establir-se obligacions de subministrament d'informació en els supòsits següents:

a) A les entitats asseguradores, respecte dels plans de previsió assegurats, plans de previsió social empresarial i assegurances de dependència que comercialitzen, a què es refereix l'article 51 d'esta Llei.

b) A les entitats financeres, respecte dels plans individuals d'estalvi sistemàtic que comercialitzen, a què es refereix la disposició addicional tercera d'esta Llei.

c) A la Seguretat Social i les mutualitats, respecte de les cotitzacions i quotes meritades en relació amb els seus afiliats o mutualistes.

d) Al Registre Civil, respecte de les dades de naixements, adopcions i defuncions.

4. Els bancs, caixes d'estalvi, cooperatives de crèdit i totes les persones físiques o jurídiques que es dediquen al tràfic bancari o creditici, estaran obligades, en les condicions que reglamentàriament s'establisquen, a subministrar a l'Administració tributària la identificació de la totalitat dels comptes oberts en les dites entitats o posades per estes a disposició de tercers, amb independència de la modalitat o denominació que adopten, fins i tot quan no s'haja procedit a la pràctica de retencions o ingressos a compte. Este subministrament comprendrà la

identificació dels titulars, autoritzats o qualsevol beneficiari dels dits comptes.

5. Les persones que, d'acord amb el que disposen els articles 3 i 4 de la Llei de protecció patrimonial de les persones amb discapacitat i de modificació del Codi Civil, de la Llei d'Enjudiciament Civil i de la Normativa Tributària amb esta finalitat, intervinguen en la formalització de les aportacions als patrimonis protegits, hauran de presentar una declaració sobre les esmentades aportacions en els termes que reglamentàriament s'establisquen. La declaració s'efectuarà en el lloc, forma i termini que establisca el ministre d'Economia i Hisenda.

Disposició addicional catorze. *Captació de dades.*

El ministre d'Economia i Hisenda, amb un informe previ de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades en el que siga procedent, proposarà al Govern les mesures necessàries per a assegurar la captació de dades que consten en qualsevol classe de registre públic o registre de les Administracions públiques, que siguen necessaris per a la gestió i el control de l'Impost.

Disposició addicional quinze. *Disposició de béns que conformen el patrimoni personal per a assistir les necessitats econòmiques de la vellesa i de la dependència.*

No tindran la consideració de renda les quantitats percebudes com a conseqüència de les disposicions que es facen de la vivenda habitual per part de les persones majors de 65 anys, així com de les persones que es troben en situació de dependència severa o de gran dependència a què es referix l'article 24 de la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, sempre que es duguen a terme de conformitat amb la regulació financera relativa als actes de disposició de béns que conformen el patrimoni personal per a assistir les necessitats econòmiques de la vellesa i de la dependència.

Disposició addicional setze. *Límit financer d'aportacions i contribucions als sistemes de previsió social.*

L'import anual màxim conjunt d'aportacions i contribucions empresarials als sistemes de previsió social previstos en els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 de l'article 51, de la disposició addicional novena i de l'apartat dos de la disposició addicional onze d'esta Llei serà de 10.000 euros anuals. No obstant això, en el cas de contribuents majors de 50 anys la quantia anterior serà de 12.500 euros.

Disposició addicional disset. *Remissions normatives.*

Les referències normatives efectuades en altres disposicions a la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, a la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries, i al text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, es consideraran realitzades als preceptes corresponents d'esta Llei.

Disposició addicional díhuit. *Aportacions a patrimonis protegits.*

Les aportacions realitzades al patrimoni protegit de les persones amb discapacitat, regulat en la Llei de protecció patrimonial de les persones amb discapacitat i de modificació del Codi Civil, de la Llei d'Enjudiciament Civil

i de la Normativa Tributària amb esta finalitat, tindran el següent tractament fiscal per a la persona amb discapacitat:

a) Quan els aportants siguen contribuents de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, tindran la consideració de rendiments del treball fins a l'import de 10.000 euros anuals per cada aportant i 24.250 euros anuals en conjunt.

Així mateix, i amb independència dels límits indicats en el paràgraf anterior, quan els aportants siguen subjectes passius de l'Impost sobre Societats, tindran la consideració de rendiments del treball sempre que hagen sigut despesa deduïble en l'Impost sobre Societats amb el límit de 10.000 euros anuals.

A estos rendiments els serà aplicable l'exempció prevista en la lletra w) de l'article 7 d'esta Llei.

Quan les aportacions es realitzen per subjectes passius de l'Impost sobre Societats a favor dels patrimonis protegits dels parents, cònjuges o persones a càrrec dels empleats de l'aportant, únicament tindran la consideració de rendiment del treball per al titular del patrimoni protegit.

Els rendiments a què es referix este paràgraf a) no estaran subjectes a retenció o ingrés a compte.

b) En el cas d'aportacions no dineràries, la persona amb discapacitat titular del patrimoni protegit se subrogarà en la posició de l'aportant respecte de la data i el valor d'adquisició dels béns i drets aportats, però sense que, a l'efecte d'ulteriors transmissions, li siga aplicable el que preveu la disposició transitòria novena d'esta Llei.

A la part de l'aportació no dinerària subjecta a l'Impost sobre Successions i Donacions s'aplicarà, a l'efecte de calcular el valor i la data d'adquisició, el que estableix l'article 36 d'esta Llei.

c) No estarà subjecta a l'Impost sobre Successions i Donacions la part de les aportacions que tinga per al receptor la consideració de rendiments del treball.

Disposició addicional vint. *Exempció de les ajudes i indemnitzacions per privació de llibertat com a conseqüència dels supòsits previstos en la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'Amnistia.*

1. Les persones que hagen percebut des de l'1 de gener de 1999 fins al 31 de desembre del 2005 les indemnitzacions previstes en la legislació de l'Estat i de les comunitats autònomes per a compensar la privació de llibertat en establiments penitenciaris com a conseqüència dels supòsits previstos en la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'Amnistia, podran sol·licitar, en la forma i el termini que es determinen, l'abonament d'una ajuda quantificada en el 15 per cent de les quantitats que, per este concepte, hagen consignat en la declaració de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques de cada un dels dits períodes impositius.

Si les persones a què es referix el paràgraf anterior han mort, el dret a l'ajuda correspondrà als seus hereus, els quals podran sol·licitar-la.

Per Orde del ministre d'Economia i Hisenda es determinarà el procediment, les condicions per a la seua obtenció i l'òrgan competent per al reconeixement i abonament d'esta ajuda.

2. Les ajudes percebudes en virtut del que disposa l'apartat 1 anterior estaran exemptes de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

3. Les indemnitzacions previstes en la legislació de l'Estat i de les comunitats autònomes per a compensar la privació de llibertat en establiments penitenciaris com a conseqüència dels supòsits previstos en la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'Amnistia imputables al període impositiu 2006, estaran exemptes de l'Impost sobre la Renda de les persones Físiques en el dit període impositiu.

Disposició addicional vint. *Bonificacions de cotitzacions a la Seguretat Social a favor del personal investigador.*

1. En els termes que reglamentàriament s'establisquen, s'autoritza el Govern perquè, en el marc del Programa de Foment de l'Ocupació, establisca bonificacions en les cotitzacions corresponents al personal investigador que, amb caràcter exclusiu, es dedique a activitats d'investigació i desenvolupament i innovació tecnològica a què es referix l'article 35 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat per Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

2. La bonificació equivaldrà al 40 per cent de les cotitzacions per contingències comunes a càrrec de l'empresari i esta serà incompatible amb l'aplicació del règim de deducció per activitats d'investigació i desenvolupament i innovació tecnològica establert en el mencionat article 35.

3. Es tindrà dret a la bonificació en els casos de contractes de caràcter indefinit, així com en els supòsits de contractació temporal, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

4. Pel Ministeri d'Economia i Hisenda es compensarà al Servei Públic Estatal d'Ocupació el cost de les bonificacions de quotes establides en la present disposició.

Disposició addicional vint-i-u. *Residència fiscal de determinats treballadors assalariats.*

No serà aplicable el que disposa l'apartat 2 de l'article 8 de la present Llei, a les persones físiques de nacionalitat espanyola residents en el Principat d'Andorra que acrediten la seua condició de treballadors assalariats, sempre que es complisquen, a més dels que reglamentàriament s'establisquen, els requisits següents:

1r. Que el desplaçament siga conseqüència d'un contracte de treball amb una empresa o entitat resident en l'esmentat territori.

2n. Que el treball es preste de manera efectiva i exclusiva en l'esmentat territori.

3r. Que els rendiments del treball derivats del dit contracte representen almenys el 75 per cent de la seua renda anual, i no excedisquen cinc vegades l'import de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples.

Disposició addicional vint-i-dos. *Mobilització dels drets econòmics entre els distints sistemes de previsió social.*

Els distints sistemes de previsió social a què es referixen els articles 51 i 53 d'esta Llei podran realitzar mobilitzacions de drets econòmics entre estos.

Reglamentàriament s'establiran les condicions sota les quals podran efectuar-se mobilitzacions, sense conseqüències tributàries, dels drets econòmics entre estos sistemes de previsió social, atenent l'homogeneïtat del seu tractament fiscal i a les característiques jurídiques, tècniques i financeres d'estos.

Disposició addicional vint-i-tres. *Ajudes a les activitats d'investigació, desenvolupament i innovació.*

Durant l'últim semestre de l'any 2011, el Ministeri d'Economia i Hisenda, assistit pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, presentarà al Govern un estudi relatiu a l'eficàcia de les diferents ajudes i incentius a les activitats d'investigació, desenvolupament i innovació vigents durant els anys 2007 al 2011, i, si és el cas, adequarà estes a les necessitats de l'economia espanyola, respectant la normativa comunitària.

Disposició addicional vint-i-quatre.

El que preveu la lletra c) de l'apartat 1 i l'apartat 3 de la disposició addicional quinta d'esta Llei s'aplicarà a les ajudes públiques percebudes en els períodes impositius 2005 i 2006.

Disposició addicional vint-i-cinc.

Despeses i inversions per a habitar els empleats en la utilització de les noves tecnologies de la comunicació i de la informació.

1. Les despeses i inversions efectuades durant els anys 2007, 2008, 2009 i 2010, per a habitar els empleats en la utilització de les noves tecnologies de la comunicació i de la informació, quan la seua utilització només puga realitzar-se fora del lloc i horari de treball, tindrà el següent tractament fiscal:

a) Impost sobre la Renda de les Persones Físiques: les dites despeses i inversions tindran la consideració de despeses de formació en els termes que preveu l'article 42.2.b) d'esta Llei.

b) Impost sobre Societats: les dites despeses i inversions donaran dret a l'aplicació de la deducció prevista en l'article 40 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004.

2. Entre les despeses i inversions a què es referix esta disposició addicional s'inclouen, entre altres, les quantitats utilitzades per a proporcionar, facilitar o finançar la seua connexió a Internet, així com els derivats de l'entrega, actualització o renovació gratuïta, o a preus rebaixats, o de la concessió de préstecs i ajudes econòmiques per a l'adquisició dels equips i terminals necessaris per a accedir-hi, amb el seu programari i perifèrics associats.

Disposició transitòria primera. *Prestacions rebudes d'expedients de regulació d'ocupació.*

A les quantitats percebudes a partir de l'1 de gener de 2001 per beneficiaris de contractes d'assegurança concertada per a complir el que estableix la disposició transitòria quarta del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions que instrumenten les prestacions derivades d'expedients de regulació d'ocupació, que amb anterioritat a la celebració del contracte es feren efectives a càrrec de fons interns, i a les quals els siga aplicable la reducció establida en l'article 17.2.a) de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries, aplicaran la reducció establida en l'article 18.2 d'esta Llei, sense que a este efecte la celebració d'estos contractes altere el càlcul del període de generació d'estes prestacions.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori aplicable a les mutualitats de previsió social.*

1. Les prestacions per jubilació i invalidesa derivades de contractes d'assegurança concertada amb mutualitats de previsió social les aportacions de les quals, realitzades amb anterioritat a l'1 de gener de 1999, hagen sigut objecte de minoració almenys en part en la base imposable, hauran d'integrar-se en la base imposable de l'impost en concepte de rendiments del treball.

2. La integració es farà en la mesura que la quantia percebuda excedisca les aportacions realitzades a la mutualitat que no hagen pogut ser objecte de reducció o minoració en la base imposable de l'impost d'acord amb la legislació vigent en cada moment i, per tant, hagen tributat prèviament.

3. Si no poguera acreditar-se la quantia de les aportacions que no hagen pogut ser objecte de reducció o minoració en la base imposable, s'integrarà el 75 per cent de les prestacions per jubilació o invalidesa percebudes.

Disposició transitòria tercera. *Contractes d'arrendament anteriors al 9 de maig de 1985.*

En la determinació dels rendiments del capital immobiliari derivats de contractes d'arrendament celebrats amb anterioritat al 9 de maig de 1985, que no gaudisquen del dret a la revisió de la renda del contracte en virtut de l'aplicació de la regla 7a de l'apartat 11 de la disposició transitòria segona de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, s'inclourà addicionalment, com a despesa deduïble, mentre subsistisca esta situació i en concepte de compensació, la quantitat que corresponga a l'amortització de l'immoble.

Disposició transitòria quarta. *Règim transitori dels contractes d'assegurança de vida generadors d'increments o disminucions de patrimoni amb anterioritat a l'1 de gener de 1999.*

Quan es perceba un capital diferit, a la part del rendiment net total calculat d'acord amb el que estableix l'article 25 d'esta Llei corresponent a primes satisfetes amb anterioritat al 31 de desembre de 1994, que s'haja generat amb anterioritat al 20 de gener de 2006, es reduirà en un 14,28 per 100 per cada any, arrodonit per excés, que hi haja entre l'abonament de la prima i el 31 de desembre de 1994.

Per a calcular l'import a reduir del rendiment net total es procedirà de la manera següent:

1r. Es determinarà la part del rendiment net total que correspon a cada una de les primes satisfetes amb anterioritat al 31 de desembre de 1994. Per a determinar la part del rendiment total obtingut que correspon a cada prima del contracte d'assegurança, es multiplicarà el dit rendiment total pel coeficient de ponderació que resulte del quocient següent:

En el numerador, el resultat de multiplicar la prima corresponent pel nombre d'anys transcorreguts des que va ser satisfeta fins al cobrament de la percepció.

En el denominador, la suma dels productes resultants de multiplicar cada prima pel nombre d'anys transcorreguts des que va ser satisfeta fins al cobrament de la percepció.

2n. Per a cada una de les parts del rendiment net total que correspon a cada una de les primes satisfetes amb anterioritat a 31 de desembre de 1994, es determinarà, al seu torn, la part d'esta que s'ha generat amb anterioritat al 20 de gener de 2006. Per a determinar la part d'esta que s'ha generat amb anterioritat a la dita data, es multiplicarà la quantia resultant del que preveu el número 1r anterior per a cada prima satisfeta amb anterioritat al 31 de desembre de 1994, pel coeficient de ponderació que resulte del quocient següent:

En el numerador, el temps transcorregut entre el pagament de la prima i el 20 de gener de 2006.

En el denominador, el temps transcorregut entre el pagament de la prima i la data de cobrament de la prestació.

3r. Es determinarà l'import a reduir del rendiment net total. A este efecte, cada una de les parts del rendiment net calculades d'acord amb el que disposa el número 2n anterior es reduiran en un 14,28 per 100 per cada any transcorregut entre el pagament de la corresponent prima i el 31 de desembre de 1994. Quan hagen transcorregut més de sis anys entre les dites dates, el percentatge a aplicar serà el 100 per 100.

Disposició transitòria quinta. *Règim transitori aplicable a les rendes vitalícies i temporals.*

1. Per a determinar la part de les rendes vitalícies i temporals, immediates o diferides, que es considera rendiment del capital mobiliari, seran aplicables exclusivament els percentatges establits per l'article 25.3.a), números 2n i 3r, d'esta Llei, a les prestacions en forma de renda que es perceben a partir de l'entrada en vigor d'esta Llei, quan la constitució de les rendes s'haja produït amb anterioritat a l'1 de gener de 1999.

Els dits percentatges seran aplicables en funció de l'edat que tinga el perceptor en el moment de la constitució de la renda en el cas de rendes vitalícies o en funció de la total duració de la renda si es tracta de rendes temporals.

2. Si s'acudix al rescat de rendes vitalícies o temporals la constitució del qual s'ha produït amb anterioritat a l'1 de gener de 1999, per al càlcul del rendiment del capital mobiliari produït amb motiu del rescat es restarà la rendibilitat obtinguda fins a la data de constitució de la renda.

3. Per a determinar la part de les rendes vitalícies i temporals, immediates o diferides, que es considera rendiment del capital mobiliari, seran aplicables els percentatges establits per l'article 25.3.a), números 2n i 3r, d'esta Llei, a les prestacions en forma de renda que es perceben a partir de l'entrada en vigor d'esta Llei, quan la constitució d'estes s'haja produït entre l'1 de gener de 1999 i el 31 de desembre de 2006.

Els dits percentatges seran aplicables en funció de l'edat que tinga el perceptor en el moment de la constitució de la renda en el cas de rendes vitalícies o en funció de la total duració de la renda si es tracta de rendes temporals.

Adicionalment, si és el cas, s'afegirà la rendibilitat obtinguda fins a la data de constitució de la renda a què es referix el número 4t de l'article 25.3 a) d'esta Llei.

Disposició transitòria sexta. *Exempció per reinversió en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.*

Les rendes acollides a l'exempció per reinversió prevista en l'article 127 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, en la redacció vigent amb anterioritat a l'1 de gener de 1999, es regularan pel que estableix este, encara que la reinversió es produísca en períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 1999.

Disposició transitòria setètima. *Partides pendents de compensació.*

1. Les pèrdues patrimonials a què es referix l'article 39.b) del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques corresponents als períodes impositius 2003, 2004, 2005 i 2006 que es troben pendents de compensació a la data d'entrada en vigor d'esta Llei, es compensaran amb el saldo dels guanys i pèrdues patrimonials a què es referix l'article 48 b) d'esta Llei. Les pèrdues patrimonials no compensades per insuficiència de l'esmentat saldo es compensaran amb el saldo positiu de les rendes previstes en l'article 48 a) d'esta Llei, amb el límit del 25 per cent del dit saldo positiu.

2. Les pèrdues patrimonials a què es referix l'article 40 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques corresponents als períodes impositius 2003, 2004, 2005 i 2006 que es troben pendents de compensació a la data d'entrada en vigor d'esta Llei, es compensaran exclusivament amb el saldo dels guanys i pèrdues patrimonials a què es referix l'article 49.1. b) d'esta Llei.

3. La base liquidable general negativa corresponent als períodes impositius 2003, 2004, 2005 i 2006 que es trobe pendent de compensació a la data d'entrada en vigor d'esta Llei, es compensarà únicament amb el saldo positiu de la base liquidable general prevista en l'article 50 d'esta Llei.

4. Les quantitats corresponents a la deducció per doble imposició de dividendes no deduïdes per insuficiència de quota líquida, corresponents als períodes impositius 2003, 2004, 2005 i 2006, que es troben pendents de compensació a la data d'entrada en vigor d'esta Llei, es deduiran de la quota líquida total a què es referix l'article 79 d'esta Llei, en el termini que li reste a 31 de desembre de 2006 d'acord amb el que disposa l'article 81.3 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, segons la redacció vigent a la dita data.

Disposició transitòria octava. Valor fiscal de les institucions d'inversió col·lectiva constituïdes en països o territoris considerats com a paradisos fiscals.

1. A l'efecte de calcular l'excés del valor liquidatiu a què fa referència l'article 95 d'esta Llei, es prendrà com a valor d'adquisició el valor liquidatiu a 1 de gener de 1999, respecte de les participacions i accions que en este posseïssa el contribuent. La diferència entre el dit valor i el valor efectiu d'adquisició no es prendrà com a valor d'adquisició a l'efecte de la determinació de les rendes derivades de la transmissió o reembossament de les accions o participacions.

2. Els dividendes i participacions en beneficis distribuïts per les institucions d'inversió col·lectiva, que procedisquen de beneficis obtinguts amb anterioritat a l'1 de gener de 1999, s'integraran en la base imposable dels socis o partícips d'estos. A este efecte, s'entendrà que les primeres reserves distribuïdes han sigut dotades amb els primers beneficis guanyats.

Disposició transitòria novena. Determinació de l'import dels guanys patrimonials derivats d'elements patrimonials adquirits amb anterioritat al 31 de desembre de 1994.

1. L'import dels guanys patrimonials corresponents a transmissions d'elements patrimonials no afectes a activitats econòmiques que hagen sigut adquirits amb anterioritat al 31 de desembre de 1994, es determinarà d'acord amb les regles següents:

1a) En general, es calcularan, per a cada element patrimonial, d'acord amb el que estableix la Secció 4a, del Capítol II, del Títol III d'esta Llei. Del guany patrimonial així calculat es distingirà la part d'esta que s'haja generat amb anterioritat al 20 de gener de 2006, entenent com a tal la part del guany patrimonial que proporcionalment corresponga al nombre de dies transcorreguts entre la data d'adquisició i el 19 de gener de 2006, ambdós inclusivament, respecte del nombre total de dies que haja romàs en el patrimoni del contribuent.

La part del guany patrimonial generat amb anterioritat al 20 de gener de 2006 es reduirà de la manera següent:

a) Es prendrà com a període de permanència en el patrimoni del subjecte passiu el nombre d'anys que hi haja entre la data d'adquisició de l'element i el 31 de desembre de 1996, arrodonit per excés.

En el cas de drets de subscripció es prendrà com a període de permanència el que corresponga als valors dels quals procedisquen.

Si s'han efectuat millores en els elements patrimonials transmesos es prendrà com a període de permanència d'estes en el patrimoni del subjecte passiu el nombre

d'anys que hi haja entre la data en què s'hagen realitzat i el 31 de desembre de 1996, arrodonit per excés.

b) Si els elements patrimonials transmesos són béns immobles, drets sobre estos o valors de les entitats compreses en l'article 108 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, a excepció de les accions o participacions representatives del capital social o patrimoni de les Societats o Fons d'Inversió Immobiliària, es reduirà en un 11,11 per 100 per cada any de permanència dels assenyalats en la lletra anterior que excedisca dos.

c) Si els elements patrimonials transmesos són accions admeses a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors definits en la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell de 21 d'abril del 2004 relativa als mercats d'instruments financers, i representatius de la participació en fons propis de societats o entitats, a excepció de les accions representatives del capital social de Societats d'Inversió Mobiliària i Immobiliària, es reduirà en un 25 per 100 per cada any de permanència dels assenyalats en el paràgraf a) anterior que excedisca dos.

d) Els restants guanys patrimonials generats amb anterioritat al 20 de gener de 2006 es reduiran en un 14,28 per 100 per cada any de permanència dels assenyalats en el paràgraf a) anterior que excedisca dos.

e) Estarà no subjecta la part del guany patrimonial generat amb anterioritat al 20 de gener de 2006 derivada d'elements patrimonials que a 31 de desembre de 1996 i en funció del que assenyalen els paràgrafs b), c) i d) anteriors tinguen un període de permanència, tal com este es definix en el paràgraf a), superior a deu, cinc i huit anys, respectivament.

2a) En els casos de valors admesos a negociació en algun dels mercats regulats i d'accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva a què siga aplicable el règim previst en les lletres a) i c) de l'apartat 1 de l'article 37 d'esta Llei, els guanys i pèrdues patrimonials es calcularan per a cada valor, acció o participació d'acord amb el que estableix la Secció 4a, del Capítol II del Títol III d'esta Llei.

Si, com a conseqüència del que disposa el paràgraf anterior, s'obté com a resultat un guany patrimonial, s'efectuarà la reducció que procedisca de les següents:

a) Si el valor de transmissió és igual o superior al que corresponga als valors, accions o participacions a l'efecte de l'Impost sobre el Patrimoni de l'any 2005, la part del guany patrimonial que s'haja generat amb anterioritat al 20 de gener de 2006 es reduirà d'acord amb el que preveu la regla 1a anterior. A este efecte, el guany patrimonial generat amb anterioritat al 20 de gener de 2006 serà la part del guany patrimonial resultant de prendre com a valor de transmissió el que corresponga als valors, accions o participacions a l'efecte de l'Impost sobre el Patrimoni de l'any 2005.

b) Si el valor de transmissió és inferior al que corresponga als valors, accions o participacions a l'efecte de l'Impost sobre el Patrimoni de l'any 2005, s'entendrà que tot el guany patrimonial s'ha generat amb anterioritat al 20 de gener de 2006 i es reduirà d'acord amb el que preveu la regla 1a anterior.

3a) Si s'han efectuat millores en els elements patrimonials transmesos es distingirà la part del valor d'alienació que corresponga a cada component d'este a l'efecte de l'aplicació del que disposa este apartat 1.

2. A l'efecte del que estableix esta disposició, es consideraran elements patrimonials no afectes a activitats econòmiques aquells en què la desafectació d'estes activitats s'haja produït amb més de tres anys d'antelació a la data de transmissió.

Disposició transitòria deu. *Societats transparents i patrimonials.*

En el que afecte els contribuents de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques s'aplicarà el que estableixen les disposicions transitòries quinze, setze i vint-i-dos del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats.

Disposició transitòria onze. *Règim transitori aplicable a les prestacions derivades dels contractes d'assegurances col·lectives que instrumenten compromisos per pensions.*

1. Per a les prestacions derivades de contingències succeïdes amb anterioritat a l'1 de gener de 2007, els beneficiaris podran aplicar el règim financer i fiscal vigent a 31 de desembre de 2006.

2. Per a les prestacions derivades de contingències succeïdes a partir de l'1 de gener de 2007 corresponents a assegurances col·lectives contractades amb anterioritat al 20 de gener de 2006, podrà aplicar-se el règim fiscal vigent a 31 de desembre de 2006. Este règim serà només aplicable a la part de la prestació corresponent a les primes satisfetes fins al 31 de desembre de 2006, així com les primes ordinàries previstes en la pòlissa original satisfetes després d'esta data.

No obstant això, els contractes d'assegurança col·lectiva que instrumenten l'exteriorització de compromisos per pensions pactades en convenis col·lectius d'àmbit supraempresarial amb la denominació «premis de jubilació» o altres, que consistisquen en una prestació pagadora per una sola vegada en el moment del cessament per jubilació, subscrits abans del 31 de desembre de 2006, podran aplicar el règim fiscal previst en este apartat 2.

Disposició transitòria dotze. *Règim transitori aplicable als plans de pensions, de mutualitats de previsió social i de plans de previsió assegurats.*

1. Per a les prestacions derivades de contingències succeïdes amb anterioritat a l'1 de gener de 2007, els beneficiaris podran aplicar el règim financer i, si és el cas, aplicar la reducció prevista en l'article 17 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques vigent a 31 de desembre de 2006.

2. Per a les prestacions derivades de contingències succeïdes a partir de l'1 de gener de 2007, per la part corresponent a aportacions realitzades fins al 31 de desembre de 2006, els beneficiaris podran aplicar el règim financer i, si és el cas, aplicar la reducció prevista en l'article 17 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques vigent a 31 de desembre de 2006.

3. El límit previst en l'article 52.1.a) d'esta Llei no s'aplicarà a les quantitats aportades amb anterioritat a l'1 de gener de 2007 a sistemes de previsió social i que a esta data es troben pendents de reducció en la base imposable per insuficiència d'esta.

Disposició transitòria tretze. *Compensacions fiscals.*

La Llei de Pressupostos Generals de l'Estat determinarà el procediment i les condicions per a la percepció de compensacions fiscals en els supòsits següents:

a) Els contribuents que perceben un capital diferit derivat d'un contracte d'assegurança de vida o invalidesa generador de rendiments de capital mobiliari contractat amb anterioritat al 20 de gener de 2006, en el cas que l'aplicació del règim fiscal establert en esta Llei per als dits rendiments li resulte menys favorable que el regulat en el

text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques. A este efecte, es tindran en compte només les primes satisfetes fins al 19 de gener de 2006, així com les primes ordinàries previstes en la pòlissa original del contracte satisfetes després de la dita data.

b) Els contribuents que perceben rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis procedents d'instruments financers contractats amb anterioritat al 20 de gener de 2006, en el cas que l'aplicació del règim fiscal establert en esta Llei per als dits rendiments li resulte menys favorable que el regulat en el text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

c) Els contribuents que hagen adquirit la seua vivenda habitual amb anterioritat al 20 de gener de 2006 i tinguen dret a la deducció per adquisició de vivenda, en el cas que l'aplicació del règim establert en esta Llei per a la dita deducció els resulte menys favorable que el regulat en el text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques com a conseqüència de la supressió dels percentatges de deducció incrementats per utilització de finançament alié.

Disposició transitòria catorze. *Transformació de determinats contractes d'assegurances de vida en plans individuals d'estalvi sistemàtic.*

1. Els contractes d'assegurança de vida formalitzats amb anterioritat a l'1 de gener de 2007 i en els quals el contractant, l'assegurat i el beneficiari siga el mateix contribuent, podran transformar-se en plans individuals d'estalvi sistemàtic regulats en la disposició addicional tercera d'esta Llei i, per tant, s'aplicaran l'article 7.v) i la disposició addicional tercera d'esta mateixa Llei, en el moment de constitució de les rendes vitalícies sempre que es complisquen els requisits següents:

a) Que el límit màxim anual satisfet en concepte de primes durant els anys de vigència del contracte d'assegurança no haja superat els 8.000 euros, i l'import total de les primes acumulades no haja superat la quantia de 240.000 euros per contribuent.

b) Que hagen transcorregut més de deu anys des de la data de pagament de la primera prima.

2. No podran transformar-se en plans individuals d'estalvi sistemàtic les assegurances col·lectives que instrumenten compromisos per pensions d'acord amb la disposició addicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, ni els instruments de previsió social que reduïxen la base imposable.

3. En el moment de la transformació es farà constar de manera expressa i destacada en el condicionant del contracte que es tracta d'un pla individual d'estalvi sistemàtic regulat en la disposició addicional tercera d'esta Llei.

4. Una vegada realitzada la transformació, en el cas d'anticipació, total o parcial, dels drets econòmics derivats de la renda vitalícia constituïda, el contribuent haurà d'integrar en el període impositiu en què es produïska l'anticipació, la renda que va estar exempta per aplicació del que disposa la lletra v) de l'article 7 d'esta Llei, sense que siga aplicable la disposició transitòria tretze d'esta Llei.

Disposició derogatòria primera. *Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.*

1. A l'entrada en vigor d'esta Llei quedaran derogades totes les disposicions que s'oposen al que estableix esta, i en particular el Reial Decret legislatiu 3/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

2. No obstant el que preveu l'apartat anterior, conservaran la seua vigència pel que fa a este Impost:

1r. La disposició addicional segona de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació d'intermediaris financers.

2n. La Llei 20/1990, de 19 de desembre, sobre Règim Fiscal de Cooperatives, excepte el que disposa l'article 32 d'esta.

3r. Les disposicions addicionals setze, dèsset i vint-i-tres de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

4t. Els articles 93 i 94 de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del Règim Econòmic i Fiscal de Canàries.

5t. La Llei 19/1994, de 6 de juliol, de modificació del Règim Econòmic i Fiscal de Canàries.

6t. El Reial Decret Llei 7/1994, de 20 de juny, sobre Llibertat d'Amortització per a les Inversions Generadores d'Ocupació.

7m. El Reial Decret Llei 2/1995, de 17 de febrer, sobre Llibertat d'Amortització per a les Inversions Generadores d'Ocupació.

8u. La disposició transitòria onze de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.

9é. L'article 13 de la Llei 32/1999, de 8 d'octubre, de solidaritat amb les víctimes del terrorisme.

10é. Les disposicions addicionals tercera i sexta de la Llei 55/1999, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social.

11é. La Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge.

12é. La disposició transitòria segona de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior i sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals.

13é. Les disposicions addicionals quinta, diuuit, trenta-tres, trenta-quatre i trenta-set de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'orde social.

14é. L'article 5.7 del Reial Decret Llei 6/2004, de 17 de setembre, pel qual s'adopten mesures urgents per a reparar els danys causats pels incendis i inundacions succeïts en les comunitats autònomes d'Aragó, Catalunya, Andalusia, La Rioja, Comunitat Foral de Navarra i Comunitat Valenciana.

15é. L'article 1 del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació vehicles de motor aprovat pel Reial Decret Legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre.

16é. L'article 7 del Reial Decret Llei 8/2004, de 5 de novembre, sobre indemnitzacions als participants en operacions internacionals de pau i seguretat.

17é. L'article 5.7 de la Llei 2/2005, de 15 de març, per la qual s'adopten mesures urgents per a reparar els danys causats pels incendis i inundacions succeïts en les comunitats autònomes d'Aragó, Catalunya, Andalusia, La Rioja, Comunitat Foral de Navarra i Comunitat Valenciana.

18é. L'article 3.7 del Reial Decret Llei 11/2005, de 22 de juliol, pel qual s'aproven mesures urgents en matèria d'incendis forestals.

3. La derogació de les disposicions a què es referix l'apartat 1 no perjudicarà els drets de la Hisenda pública respecte a les obligacions meritades durant la seua vigència.

Disposició derogatòria segona. *Impost sobre Societats.*

1. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007 queden derogats

l'article 23 i el Capítol VI del Títol VII del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat per Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

2. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2011 queden derogats els articles 36, 37, apartats 4, 5 i 6 de l'article 38, article 39, 40 i 43 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat per Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

3. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2012 queda derogat l'article 35 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat per Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

4. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2014 queden derogats l'apartat 1 de l'article 34 i els apartats 1, 2, 3 i 7 de l'article 38 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat per Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

Disposició final primera. *Modificació del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març.*

1. Amb efectes des de l'1 de gener de 2006, es modifica la disposició transitòria quinta del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, que quedarà redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria quinta. *Règim transitori dels contractes d'assegurança de vida generadors d'incrementos o disminucions de patrimoni amb anterioritat a l'1 de gener de 1999*

1. Quan es perceba un capital diferit amb anterioritat al 20 de gener de 2006, la part de prestació corresponent a cada una de les primes satisfetes amb anterioritat al 31 de desembre de 1994 es reduirà en un 14,28 per 100 per cada any, arrodonit per excés, que hi haja entre l'abonament de la prima i el 31 de desembre de 1994, una vegada calculat el rendiment d'acord amb el que estableixen els articles 23, 24 i 94 d'esta Llei, excloent-ne el que preveu l'últim paràgraf de l'apartat 2.b) d'este article 94. Quan hagen transcorregut més de sis anys entre les dites dates, el percentatge a aplicar serà el 100 per 100.

2. Quan es perceba un capital diferit a partir del 20 de gener de 2006, la part de la prestació corresponent a cada una de les primes satisfetes amb anterioritat al 31 de desembre de 1994, que s'haja generat amb anterioritat al 20 de gener de 2006, es reduirà d'acord amb el que preveu l'apartat 1 anterior.

A este efecte, per a determinar la part de la prestació que, corresponent a cada una de les primes satisfetes amb anterioritat al 31 de desembre de 1994, s'ha generat amb anterioritat al 20 de gener de 2006, es multiplicarà esta pel coeficient de ponderació que resulte del quocient següent:

En el numerador, el temps transcorregut entre el pagament de la prima i el 20 de gener de 2006.

En el denominador, el temps transcorregut entre el pagament de la prima i la data de cobrament de la prestació.»

2. Amb efectes des de l'1 de gener de 2006, es modifica la disposició transitòria novena del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, que quedarà redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria novena. *Guanyos patrimonials derivats d'elements adquirits amb anterioritat al 31 de desembre de 1994.*

1. L'import dels guanyos patrimonials corresponents a transmissions d'elements patrimonials no

afectes a activitats econòmiques que hagen sigut adquirits amb anterioritat al 31 de desembre de 1994, es determinarà d'acord amb les regles següents:

A) Transmissions efectuades fins al 19 de gener de 2006.

1a) Els guanys patrimonials es calcularan, per a cada element patrimonial, d'acord amb el que estableix la Secció 4a, del Capítol I, del Títol II del text refós d'esta Llei.

El guany patrimonial calculat es reduirà de la manera següent:

a) Es prendrà com a període de permanència en el patrimoni del contribuent el nombre d'anys que hi haja entre la data d'adquisició de l'element i el 31 de desembre de 1996, arrodonit per excés.

En el cas de drets de subscripció es prendrà com a període de permanència el que corresponga als valors dels quals procedisquen.

Si s'han efectuat millores en els elements patrimonials transmesos es prendrà com a període de permanència d'estes en el patrimoni del contribuent el nombre d'anys que hi haja entre la data en què s'hagen realitzat i el 31 de desembre de 1996, arrodonit per excés.

b) Si els elements patrimonials transmesos són béns immobles, drets sobre estos o valors de les entitats compreses en l'article 108 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, a excepció de les accions o participacions representatives del capital social o patrimoni de les Societats o Fons d'Inversió Immobiliària, el guany patrimonial es reduirà en un 11,11 per 100 per cada any de permanència dels assenyalats en el paràgraf a) anterior que excedisca dos.

c) Si els elements patrimonials transmesos són accions admeses a negociació en algun dels mercats regulats de valors definits en la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell de 21 d'abril de 2004 relativa als mercats d'instruments financers, i representatius de la participació en fons propis de societats o entitats, a excepció de les accions representatives del capital social de Societats d'Inversió Mobiliària i Immobiliària, el guany es reduirà en un 25 per 100 per cada any de permanència dels assenyalats en el paràgraf a) anterior que excedisca dos.

d) Els restants guanys patrimonials es reduiran en un 14,28 per 100 per cada any de permanència dels assenyalats en el paràgraf a) anterior que excedisca dos.

e) Estarà no subjecte el guany patrimonial derivat d'elements patrimonials que, a 31 de desembre de 1996 i en funció del que s'ha assenyalat en els paràgrafs b), c) i d) anteriors, tinguen un període de permanència, tal com este es definix en el paràgraf a), superior a deu, cinc i huit anys, respectivament.

2a) Si s'han efectuat millores en els elements patrimonials transmesos es distingirà la part del valor d'alienació que corresponga a cada component d'este a l'efecte de l'aplicació del que disposa la regla 1.a) anterior.

B) Transmissions efectuades a partir del 20 de gener de 2006

1a) La part del guany patrimonial generat amb anterioritat al 20 de gener de 2006 es reduirà d'acord amb el que disposa la lletra A) anterior. A este efecte,

la part del guany patrimonial generat amb anterioritat al 20 de gener de 2006 estarà determinada per la part del guany patrimonial que proporcionalment corresponga al nombre de dies transcorreguts entre la data d'adquisició i el 19 de gener de 2006, ambdós inclusivament, respecte del nombre total de dies que haja romàs en el patrimoni del contribuent.

Estarà no subjecta la part del guany patrimonial generat amb anterioritat al 20 de gener de 2006 derivada d'elements patrimonials que, a 31 de desembre de 1996 i en funció del que assenyalen els paràgrafs b), c) i d) de la regla 1.a de la lletra A) anterior, tinguen un període de permanència, tal com este es definix en el paràgraf a) de la regla 1a de la lletra A) anterior, superior a deu, cinc i huit anys, respectivament.

2a) En els casos de valors admesos a negociació en algun dels mercats regulats i d'accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva a què resulte aplicable el règim previst en la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 35 d'esta Llei, els guanys i pèrdues patrimonials es calcularan per a cada valor, acció o participació d'acord amb el que estableix la Secció 4a, del Capítol I del Títol II d'esta Llei.

Si, com a conseqüència del que disposa el paràgraf anterior, s'obté com a resultat un guany patrimonial, s'efectuarà la reducció que procedisca de les següents:

a) Si el valor de transmissió és igual o superior al que corresponga als valors, accions o participacions a l'efecte de l'Impost sobre el Patrimoni de l'any 2005, la part del guany patrimonial que s'haja generat amb anterioritat al 20 de gener de 2006 es reduirà d'acord amb el que preveu la regla 1a anterior. A este efecte, el guany patrimonial generat amb anterioritat al 20 de gener de 2006 serà la part del guany patrimonial resultant de prendre com a valor de transmissió el que corresponga als valors, accions o participacions a l'efecte de l'Impost sobre el Patrimoni de l'any 2005.

b) Si el valor de transmissió és inferior al que corresponga als valors, accions o participacions a l'efecte de l'Impost sobre el Patrimoni de l'any 2005, el guany patrimonial es reduirà d'acord amb el que preveu la lletra A) anterior.

2. A l'efecte del que estableix esta disposició, es consideraran elements patrimonials no afectes a activitats econòmiques aquells en què la desafectació d'estes activitats s'haja produït amb més de tres anys d'antelació a la data de transmissió.»

3. Amb efectes des de l'1 de gener de 2006, s'afig una disposició transitòria quinze al text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, que quedarà redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria quinze. *Règim transitori aplicable en el supòsit de defunció durant el període impositiu 2006.*

En el supòsit de finalització del període impositiu 2006 amb anterioritat a l'entrada en vigor de la disposició final primera de la Llei 35/2006, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les Lleis dels impostos sobre societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni, els successors del causant aplicaran en la dita declaració les disposicions transitòries quinta i novena d'esta Llei segons la seua redacció vigent a 31 de desembre de 2005.»

Disposició final segona. *Modificació del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març i de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge.*

1. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció del punt 2n de la lletra e) de l'apartat 4 de l'article 30 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que quedarà redactat de la manera següent:

«2a El subjecte passiu prove que un import equivalent a la depreciació del valor de la participació s'ha integrat en la base imposable de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, en concepte de renda obtinguda per les successives persones físiques propietàries de la participació, amb l'ocasió de la seua transmissió. La deducció es practicarà parcialment quan la prova a què es referix este paràgraf e) tinga caràcter parcial.

En este supòsit, la deducció no podrà excedir l'import resultant d'aplicar al dividend o a la participació en beneficis el tipus de gravamen que en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques correspon als guanys patrimonials integrats en la part especial de la base imposable o en la de l'estalvi, per al cas de transmissions realitzades a partir de l'1 de gener de 2007.»

2. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de l'article 43 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que quedarà redactat de la manera següent:

«Article 43. *Deducció per contribucions empresarials a plans de pensions d'ocupació, a mutualitats de previsió social que actuen com a instrument de previsió social empresarial, a plans de previsió social empresarial o per aportacions a patrimonis protegits de les persones amb discapacitat.*

1. El subjecte passiu podrà practicar una deducció en la quota íntegra del 10 per cent de les contribucions empresarials imputades a favor dels treballadors amb retribucions brutes anuals inferiors a 27.000 euros, sempre que estes contribucions es realitzen a plans de pensions d'ocupació, a plans de previsió social empresarial, a plans de pensions regulats en la Directiva 2003/41/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 de juny de 2003, relativa a les activitats i la supervisió de fons de pensions d'ocupació i a mutualitats de previsió social que actuen com a instrument de previsió social dels quals siga promotor el subjecte passiu.

2. Així mateix, el subjecte passiu podrà practicar una deducció en la quota íntegra del 10 per cent de les aportacions realitzades a favor de patrimonis protegits dels treballadors amb retribucions brutes anuals inferiors a 27.000 euros, o dels seus parents en línia directa o col·lateral fins al tercer grau inclusivament, dels seus cònjuges o de les persones a càrrec dels dits treballadors en règim de tutela o acolliment regulats en la Llei 41/2003, de 18 de novembre, de Protecció Patrimonial de les Persones amb Discapacitat i de Modificació del Codi Civil, de la Llei d'Enjudiciament Civil i de la Normativa Tributària amb esta finalitat, d'acord amb les regles següents:

a) Les aportacions que generen el dret a practicar la deducció prevista en este apartat no podran excedir 8.000 euros anuals per cada treballador o persona discapacitada.

b) Les aportacions que excedisquen el límit previst en la lletra anterior donaran dret a practicar la deducció en els quatre períodes impositius següents, fins a esgotar, si és el cas, en cada un d'estos l'import màxim que genera el dret a deducció.

Quan concórreguen en un mateix període impositiu deduccions en la quota per aportacions efectuades en l'exercici, amb deduccions pendents de practicar d'exercicis anteriors es practicaran, en primer lloc, les deduccions procedents de les aportacions dels exercicis anteriors, fins a esgotar l'import màxim que genera el dret a deducció.

c) Tractant-se d'aportacions no dineràries es prendrà com a import de l'aportació el que resulte del que preveu l'article 18 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge.

Estaran exemptes de l'Impost sobre Societats les rendes positives que es posen de manifest en ocasió de les contribucions empresarials a patrimonis protegits.

3. Quan es tracte de treballadors amb retribucions brutes anuals iguals o superiors a 27.000 euros, la deducció prevista en els apartats 1 i 2 anteriors s'aplicarà sobre la part proporcional de les contribucions empresarials i aportacions que corresponguen a l'import de la retribució bruta anual ressenyat en els dits apartats.

4. Esta deducció no es podrà aplicar respecte de les contribucions realitzades a l'emparedat del règim transitori establert en les disposicions transitòries quarta, quinta i sexta del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions. Així mateix, no serà aplicable en el cas de compromisos específics assumits amb els treballadors com a conseqüència d'un expedient de regulació d'ocupació.

5. Quan s'efectuen disposicions de béns o drets aportats al patrimoni protegit dels treballadors, dels seus parents, cònjuges o persones a càrrec dels treballadors en règim de tutela o acolliment, en els termes que preveuen els paràgrafs b) i c) de l'apartat 5 de l'article 54 de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, el subjecte passiu que va efectuar l'aportació, en el període en què s'hagen incomplert els requisits, conjuntament amb la quota corresponent al seu període impositiu, ingressarà la quantitat deduïda d'acord amb el que preveu este article, a més dels interessos de demora.»

3. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 57 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que quedarà redactat de la manera següent:

«1. Les institucions d'inversió col·lectiva regulades en la Llei d'institucions d'inversió col·lectiva, a excepció de les sotmeses al tipus general de gravamen, no tindran dret a cap deducció de la quota ni a l'exempció de rendes en la base imposable per a evitar la doble imposició internacional.»

4. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 67 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que quedarà redactat de la manera següent:

«2. S'entendrà per societat dominant aquella que complisca els requisits següents:

a) Tindre alguna de les formes jurídiques establides en l'apartat anterior o, si no n'hi ha, tindre personalitat jurídica i estar subjecta a l'Impost sobre

Societats i no estar-ne exempta. Els establiments permanents d'entitats no residents situats en territori espanyol podran ser considerats societats dominants respecte de les societats les participacions de les quals estiguen afectes a este.

b) Que tinga una participació, directa o indirecta, almenys, del 75 per cent del capital social d'una altra o altres societats el primer dia del període impositiu en què s'aplique este règim de tributació.

c) Que la dita participació es mantinga durant tot el període impositiu.

El requisit de manteniment de la participació durant tot el període impositiu no serà exigible en el supòsit de dissolució de l'entitat participada.

d) Que no siga dependent de cap altra resident en territori espanyol, que reunisca els requisits per a ser considerada com a dominant.

e) Que no estiga sotmesa al règim especial de les agrupacions d'interés econòmic, espanyoles i europees, i d'unions temporals d'empreses.

f) Que, tractant-se d'establiments permanents d'entitats no residents en territori espanyol, les dites entitats no siguen dependents de cap altra resident en territori espanyol que reunisca els requisits per a ser considerada com a dominant i residisquen en un país o territori amb què Espanya tinga subscrit un conveni per a evitar la doble imposició internacional que continga clàusula d'intercanvi d'informació.»

5. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 94 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que quedarà redactat de la manera següent:

«1. El règim previst en el present capítol s'aplicarà, a opció del subjecte passiu d'este impost o del contribuent de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, a les aportacions no dineràries en les quals concórreguen els requisits següents:

a) Que l'entitat que rep l'aportació siga resident en territori espanyol o realitze activitats en este per mitjà d'un establiment permanent al qual s'afecten els béns aportats.

b) Que una vegada realitzada l'aportació, el subjecte passiu aportant d'este impost o el contribuent de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, participe en els fons propis de l'entitat que rep l'aportació en, almenys, el cinc per cent.

c) Que, en el cas d'aportació d'accions o participacions socials per contribuents de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, s'hauran de complir a més dels requisits assenyalats en els paràgrafs a) i b), els següents:

1r. Que l'entitat del capital social de la qual siguen representatius siga resident en territori espanyol i que a la dita entitat no se li apliquen el règim especial d'agrupacions d'interés econòmic, espanyoles o europees, i d'unions temporals d'empreses, que preveu esta Llei, ni tinga com a activitat principal la gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari en els termes que preveu l'article 4.huit.dos de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni i no complisca els altres requisits establits en el quart paràgraf de l'apartat 1 de l'article 116 d'esta Llei.

2n. Que representen una participació d'almenys un cinc per cent dels fons propis de l'entitat.

3r. Que els posseisca de manera ininterrompuda l'aportant durant l'any anterior a la data del document públic en què es formalitze l'aportació.

d) Que, en el cas d'aportació d'elements patrimonials diferents dels mencionats en el paràgraf c) per

contribuents de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, els dits elements estiguen afectes a activitats econòmiques la comptabilitat de les quals es porte d'acord amb el que disposa el Codi de Comerç.»

6. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de l'apartat 10 de l'article 107 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que quedarà redactat de la manera següent:

«10. Per a calcular la renda derivada de la transmissió de la participació, directa o indirecta, el valor d'adquisició s'incrementarà en l'import de la renda positiva que, sense una distribució efectiva, haja sigut inclosa en la base imposable dels socis com a rendes de les seues accions o participacions en el període de temps comprès entre la seua adquisició i transmissió.

En el cas de societats que tinguen com a activitat principal la gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari en els termes que preveu l'article 4.huit.dos de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni, el valor de transmissió a computar serà, com a mínim, el teòric resultant de l'últim balanç tancat, una vegada substituït el valor comptable dels actius pel valor que tindrien a l'efecte de l'Impost sobre el Patrimoni o pel valor normal de mercat si este fóra inferior.»

7. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 116 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que quedarà redactat de la manera següent:

«1. Podran acollir-se al règim previst en este capítol les entitats l'objecte social de les quals comprenga l'activitat de gestió i administració de valors representatius dels fons propis d'entitats no residents en territori espanyol, per mitjà de la corresponent organització de mitjans materials i personals.

Els valors o participacions representatius de la participació en el capital de l'entitat de tinença de valors estrangers hauran de ser nominatius.

Les entitats sotmeses als règims especials de les agrupacions d'interés econòmic, espanyoles i europees, i d'unions temporals d'empreses, no podran acollir-se al règim d'este capítol.

Tampoc podran acollir-se les entitats que tinguen com a activitat principal la gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari en els termes que preveu l'article 4.huit.dos de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni, sempre que en el mateix temps de, com a mínim, 90 dies de l'exercici social més del 50 per cent del capital social pertanga, directament o indirectament, a 10 socis o menys o a un grup familiar, entenent-se a este efecte que este està constituït pel cònjuge i les altres persones unides per vincles de parentiu, en línia directa o col·lateral, consanguínia o per afinitat, fins al quart grau, inclusivament, excepte que la totalitat dels socis siguen persones jurídiques que, al seu torn, no complisquen les condicions anteriors o quan una persona jurídica de dret públic siga titular de més del 50 per cent del capital, així com quan els valors representatius de la participació de l'entitat estiguen admesos a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors previstos en la llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de valors.»

8. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 118 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel

Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que quedarà redactat de la manera següent:

«b) Quan el perceptor siga contribuent de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, el benefici distribuït es considerarà renda general i es podrà aplicar la deducció per doble imposició internacional en els termes que preveu l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, respecte dels impostos pagats en l'estranger per l'entitat de tinença de valors i que corresponguen a les rendes exemptes que hagen contribuït a la formació dels beneficis percebuts.»

9. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de l'apartat 4 de l'article 123 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que quedarà redactat de la manera següent:

«4. Els partícips o membres de les comunitats titulars de forests veïnals de mancomú integraran en la base de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques les quantitats que els siguen efectivament distribuïdes per la comunitat. Els dits ingressos tindran el tractament previst per a les participacions en beneficis de qualsevol tipus d'entitat, a què es referix el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 25 de la Llei 35/2006, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les Lleis dels impostos sobre societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni.»

10. Amb efectes a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de l'apartat 6 de l'article 140 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que quedarà redactat de la manera següent:

«6. El percentatge de retenció o ingrés a compte serà el següent:

a) Amb caràcter general, el 18 per 100.

Quan es tracte de rendes procedents de l'arrendament o subarrendament d'immobles urbans situats a Ceuta, Melilla o les seues dependències, obtingudes per entitats domiciliades en els dits territoris o que operen en estos per mitjà d'establiment o sucursal, el dit percentatge es dividirà per dos.

b) En el cas de rendes procedents de la cessió del dret a l'explotació de la imatge o del consentiment o autorització per a la seua utilització, el 24 per 100.

Reglamentàriament podran modificar-se els percentatges de retenció i ingrés a compte previst en este apartat.»

11. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, s'afig una disposició addicional octava al text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat per Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que quedarà redactada de la manera següent:

«Disposició addicional octava. *Tipus de gravamen en l'Impost sobre Societats.*

1. El tipus general de gravamen establert en l'apartat 1 de l'article 28 d'esta Llei serà el:

32,5 per cent, per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2007.

30 per cent, per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2008.

La referència del tercer paràgraf de l'apartat 7 de l'article 28 d'esta llei al tipus de gravamen del 35 per cent es considerarà realitzada als tipus de gravamen del paràgraf anterior.

2. El tipus de gravamen establert en l'apartat 7 de l'article 28 d'esta Llei serà el:

37,5 per cent, per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2007.

35 per cent, per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2008.

La referència de l'apartat 5 de l'article 30 d'esta Llei al tipus de gravamen del 40 per cent es considerarà realitzada als tipus de gravamen del paràgraf anterior.»

12. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de l'article 114 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que quedarà redactada de la manera següent:

«Article 114. *Tipus de gravamen*

Les entitats que complisquen les previsions previstes en l'article 108 d'esta Llei tributaran d'acord amb la següent escala, excepte si d'acord amb el que preveu l'article 28 d'esta llei hagen de tributar a un tipus diferent del general:

a) Per la part de base imposable compresa entre 0 i 120.202,41 euros, al tipus del 25 per cent.

b) Per la part de base imposable restant, al tipus del 30 per cent.

Quan el període impositiu tinga una duració inferior a l'any, la part de la base imposable que tributarà al tipus del 25 per cent serà la resultant d'aplicar a 120.202,41 euros la proporció en què es troben el nombre de dies del període impositiu entre 365 dies, o la base imposable del període impositiu quan esta siga inferior.»

13. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, s'afig una disposició addicional novena al text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que quedarà redactada de la manera següent:

«Disposició addicional novena. *Reducció de la bonificació d'activitats exportadores.*

La bonificació regulada en l'apartat 1 de l'article 34 d'esta Llei es determinarà multiplicant el percentatge de bonificació establert en el dit apartat pel coeficient següent:

0.875, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2007.

0.750, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2008.

0.625, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2009.

0.500, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2010.

0.375, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2011.

0.250, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2012.

0.125, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2013.

El percentatge de bonificació que resulte s'arredondirà en la unitat superior.»

14. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, s'afig una disposició addicional deu al text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004,

de 5 de març, que quedarà redactada de la manera següent:

«Disposició addicional deu. *Reducció de les deduccions en la quota íntegra de l'Impost sobre Societats per a incentivar la realització de determinades activitats.*

1. Les deduccions regulades en els articles 36, els apartats 4, 5 i 6 de l'article 38, articles 39, 40 i 43 d'esta Llei, es determinaran multiplicant els percentatges de deducció establits en els dits articles pel coeficient següent:

0,8, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2007.

0,6, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2008.

0,4, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2009.

0,2, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2010.

El percentatge de deducció que resulte s'arredonirà en la unitat superior.

2. Les deduccions regulades en l'article 35 d'esta Llei es determinaran multiplicant els percentatges de deducció establits en el dit article pel coeficient següent:

0,92, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2007.

0,85, en els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2008.

El percentatge de deducció que resulte s'arredonirà en la unitat inferior.

3. Per a determinar la deducció establida en l'article 37 d'esta Llei, el percentatge de deducció aplicable en els períodes impositius a què es referix l'apartat 1 serà del 12, 9, 6 i 3 per cent, respectivament.

4. Les deduccions regulades en els apartats 1, 2 i 3 de l'article 38 d'esta Llei es determinaran multiplicant els percentatges de deducció fixats en els dits apartats pels coeficients establits en la disposició addicional novena d'esta Llei. El percentatge de deducció que resulte s'arredonirà en la unitat superior.

15. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, s'afig una disposició transitòria dènou al text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que quedarà redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria dènou. *Règim transitori en l'Impost sobre Societats de la deducció per inversions per a la implantació d'empreses en l'estranger.*

Les deduccions en la base imposable practicades en períodes impositius iniciats abans de l'1 de gener de 2007 a l'empara de l'article 23 d'esta Llei, es regularan pel que s'establix en este, encara que la integració en la base imposable i la resta de requisits es produïsquen en períodes impositius iniciats a partir de la dita data.»

16. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, s'afig una disposició transitòria vint al text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que quedarà redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint. *Règim transitori en l'Impost sobre Societats de les deduccions per a evitar la doble imposició.*

1. Les deduccions establides en l'article 30 d'esta Llei, que estiguen pendents d'aplicar al començament del primer període impositiu que s'inicie a partir de l'1 de gener de 2007, es podran deduir en els períodes impositius que concloguen dins de la resta del termini establert en l'esmentat article. L'import de la deducció es calcularà tenint en compte el tipus de gravamen vigent en el període impositiu en què esta s'aplique.

2. Les deduccions que van resultar d'aplicar el que establiren els articles 29 bis i 30 bis de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'Impost sobre Societats, i en els articles 31.1.b) i 32.3 d'esta Llei, que estiguen pendents d'aplicar al començament del primer període impositiu que s'inicie a partir de l'1 de gener de 2007 es podran deduir en els períodes impositius que concloguen dins de la resta del termini establert en els mencionats articles. L'import de la deducció es determinarà tenint en compte el tipus de gravamen vigent en el període impositiu en què esta s'aplique.

3. El que establiren els dos apartats anteriors també s'aplicarà a les deduccions a què es referixen els articles 30, 31.1.b) i 32.3 d'esta Llei, generades en períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2007 quan s'apliquen en períodes impositius posteriors en què el tipus de gravamen siga diferent del vigent en què es van generar.»

17. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, s'afig una disposició transitòria vint-i-u al text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que quedarà redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-u. *Règim transitori en l'Impost sobre Societats de les deduccions per a incentivar la realització de determinades activitats pendents de practicar.*

1. Les deduccions establides en els articles 36, 37, apartats 4, 5 i 6 de l'article 38, articles 39, 40 i 43 d'esta Llei, pendents d'aplicació al començament del primer període impositiu que s'inicie a partir de l'1 de gener de 2011, podran aplicar-se en el termini i amb els requisits establits en el capítol IV del títol VI d'esta Llei, segons redacció vigent a 31 de desembre de 2010. Els dits requisits són igualment aplicables per a consolidar les deduccions practicades en períodes impositius iniciats abans d'aquella data.

2. Les deduccions establides en l'article 35 d'esta Llei, pendents d'aplicació al començament del primer període impositiu que s'inicie a partir de l'1 de gener de 2012, podran aplicar-se en el termini i amb els requisits establits en el capítol IV del títol VI d'esta Llei, segons redacció vigent a 31 de desembre de 2011. Els dits requisits són igualment aplicables per a consolidar les deduccions practicades en períodes impositius iniciats abans d'aquella data.

3. Les deduccions establides en els apartats 1, 2 i 3 de l'article 38 d'esta Llei, pendents d'aplicació al començament del primer període impositiu que s'inicie a partir de l'1 de gener de 2014, podran aplicar-se en el termini i amb els requisits establits en el capítol IV del títol VI d'esta Llei, segons redacció vigent a 31 de desembre de 2013. Els dits requisits són igualment aplicables per a consolidar les deduccions practicades en períodes impositius iniciats abans d'aquella data.»

18. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, s'afegirà una disposició transitòria vint-i-dos al text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que quedarà redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-dos. *Règim transitori de les societats patrimonials. Tributació pel règim general.*

1. La base imposable de les societats patrimonials el període impositiu de la qual s'haja iniciat dins de 2006 i concloga l'any 2007 es determinarà, si és el cas, aplicant les normes del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat per Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, segons redacció vigent a 31 de desembre de 2006.

2. La integració de les rendes meritades i no integrades en la base imposable dels períodes impositius en què la societat va tributar en el règim de les societats patrimonials es realitzarà en la base imposable de l'Impost sobre Societats corresponent al primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2007. Les rendes que s'hagen integrat en la base imposable del subjecte passiu en aplicació del règim de societats patrimonials no s'integraran novament en ocasió de la seua meritació.

3. Les bases imposables negatives generades en períodes impositius en què s'haja aplicat el règim de les societats patrimonials que estiguen pendents de compensar al començament del primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2007, podran ser compensades en les condicions i requisits establits en l'article 25 d'esta Llei.

4. Les deduccions per doble imposició de dividends a què es referix l'article 81 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat per Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, generades en períodes impositius en què s'haja aplicat el règim de les societats patrimonials, que estiguen pendents d'aplicar al començament del primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2007, es podran deduir, al 50 o 100 per cent, en les condicions i requisits establits en l'article 30 d'esta Llei.

5. Les deduccions en la quota íntegra a què es referix l'article 69.2 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat per Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, generades en períodes impositius en què s'haja aplicat el règim de les societats patrimonials, que estiguen pendents d'aplicar al començament del primer període impositiu que s'iniciï a partir de l'1 de gener de 2007, es podran deduir en les condicions i requisits establits en el capítol IV del títol VI d'esta Llei.

6. La distribució de beneficis obtinguts en exercicis en què s'haja aplicat el règim especial de les societats patrimonials, siga quina siga l'entitat que repartisca els beneficis obtinguts per les societats patrimonials, el moment en què el repartiment es realitze i el règim fiscal especial aplicable a les entitats en eixe moment, rebrà el tractament següent:

a) Quan el perceptor siga contribuent de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, els dividends i participacions en beneficis a què es referixen les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article 25 de la Llei 35/2006, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les Lleis dels Impostos sobre Societats, sobre la Renda

de no Residents i sobre el Patrimoni, no s'integraran en la renda del període impositiu del dit impost. La distribució del dividend no estarà subjecta a retenció o ingrés a compte.

b) Quan el perceptor siga un subjecte passiu de l'Impost sobre Societats o un contribuent de l'Impost sobre la Renda de no Residents amb establiment permanent, els beneficis percebuts s'integraran, en tot cas, en la base imposable i donaran dret a la deducció per doble imposició de dividends en els termes establits en els apartats 1 i 4 de l'article 30 d'esta Llei.

c) Quan el perceptor siga un contribuent de l'Impost sobre la Renda de no Residents sense establiment permanent, els beneficis percebuts tindran el tractament que els corresponga d'acord amb el que estableix el text refós de la Llei de l'Impost sobre no Residents per a estos contribuents.

7. Les rendes obtingudes en la transmissió de la participació en societats que es corresponguen amb reserves procedents de beneficis obtinguts en exercicis en què s'haja aplicat el règim de les societats patrimonials, siga quina siga l'entitat les participacions de la qual es transmeten, el moment en què es realitza la transmissió i el règim fiscal especial aplicable a les entitats en eixe moment, rebran el tractament següent:

a) Quan el transmissor siga contribuent de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, a l'efecte de la determinació del guany o pèrdua patrimonial s'aplicarà el que disposa l'article 35.1.c) del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat per Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, vigent al 31 de desembre de 2006.

b) Quan el transmissor siga una entitat subjecta a l'Impost sobre Societats, o un contribuent de l'Impost sobre la Renda de no Residents amb establiment permanent, en cap cas podrà aplicar la deducció per a evitar la doble imposició sobre plusvàlues de font interna en els termes establits en l'article 30 d'esta Llei.

En la determinació d'estes rendes, el valor de transmissió a computar serà, com a mínim, el teòric resultant de l'últim balanç tancat, una vegada substituït el valor comptable dels actius no afectes pel valor que tindrien a l'efecte de l'Impost sobre el Patrimoni, o pel valor normal de mercat si fóra inferior.

El que disposa el primer paràgraf també s'aplicarà en els supòsits a què es referix l'apartat 3 de l'article 30 d'esta Llei.

c) Quan el transmissor siga un contribuent de l'Impost sobre la Renda de no Residents sense establiment permanent tindrà el tractament que li corresponga d'acord amb el que estableix per a estos contribuents el text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents.

8. Les societats que van tributar en este règim especial hauran de continuar complint les obligacions d'informació en els termes establits en l'article 47 del Reglament de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret 1.777/2004, de 30 de juliol.»

19. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, s'afegirà una disposició transitòria vint-i-tres al text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que quedarà redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-tres. *Règim transitori de la bonificació per activitats exportadores*

La bonificació establida en l'apartat 1 de l'article 34 d'esta llei, aplicada en períodes impositius iniciats abans de l'1 de gener de 2014, segons la seua redacció vigent en els dits períodes, estarà condicionada al compliment dels requisits exigits en el dit article, encara que la reinversió tinga lloc en un període impositiu iniciat a partir d'eixa data.»

20. Amb efectes per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2007, es modifica el número primer de l'apartat 3 de l'article 27 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge, sense perjudici de la seua aplicació en la seua redacció originària per als esdeveniments que s'hagen regulat en normes legals aprovades amb anterioritat a la dita data, que quedarà redactat de la manera següent:

«Primer.—Els subjectes passius de l'Impost sobre Societats, els contribuents de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques que realitzen activitats econòmiques en règim d'estimació directa i els contribuents de l'Impost sobre la Renda de no Residents que operen en territori espanyol per mitjà d'establiment permanent podran deduir de la quota íntegra de l'impost el 15 per 100 de les despeses que, en compliment dels plans i programes d'activitats establits pel consorci o per l'òrgan administratiu corresponent, realitzen en la propaganda i publicitat de projecció plurianual que servisquen directament per a la promoció del respectiu esdeveniment.

L'import d'esta deducció no pot excedir el 90 per 100 de les donacions efectuades al consorci, entitats de titularitat pública o entitats a què es referix l'article 2 d'esta llei, encarregades de la realització de programes i activitats relacionades amb l'esdeveniment. Si s'aplica esta deducció, les dites donacions no podran acollir-se a qualsevol dels incentius fiscals que preveu esta llei.

Quan el contingut del suport publicitari es referisca de manera essencial a la divulgació de l'esdeveniment, la base de la deducció serà l'import total de la despesa realitzada. En cas contrari, la base de la deducció serà el 25 per 100 de la dita despesa.

Esta deducció es computarà conjuntament amb les regulades en el Capítol IV del Títol VI del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, a l'efecte establert en l'article 44 d'este.»

21. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, s'afegix una disposició transitòria vint-i-quatre al text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que quedarà redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-quatre. *Dissolució i liquidació de societats patrimonials.*

1. Podran acordar la seua dissolució i liquidació, amb aplicació del règim fiscal previst en esta disposició, les societats en què concórreguen les circumstàncies següents:

a) Que hagen tingut la consideració de societats patrimonials, d'acord amb el que estableix el Capítol VI del Títol VII d'esta llei, en tots els períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2005 i que la mantinguen fins a la data de la seua extinció.

b) Que en els sis primers mesos des de l'inici del primer període impositiu que comence a partir de l'1 de gener de 2007 s'adopte vàlidament l'acord de dissolució amb liquidació i es realitzen després de l'acord, dins del termini dels sis mesos següents a la seua adopció, tots els actes o negocis jurídics necessaris, segons la normativa mercantil, fins a la cancel·lació registral de la societat en liquidació.

2. La dissolució amb liquidació de les dites societats tindrà el següent règim fiscal:

a) Exempció de l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats, concepte "operacions societàries", fet imposable "dissolució de societats", de l'article 19.1.1 del text refós de l'impost, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1993, de 24 de setembre.

b) No es meritara l'Impost sobre l'Increment de Valor dels Terrenys de Naturalesa urbana en ocasió de les adjudicacions als socis d'immobles de naturalesa urbana. En la posterior transmissió dels mencionats immobles s'entendrà que estos van ser adquirits en la data en què ho van ser per la societat que s'extingisca.

c) A l'efecte de l'Impost sobre Societats de la societat que es dissol, no es meritara cap renda en ocasió de l'atribució de béns o drets als socis, persones físiques o jurídiques, residents en territori espanyol.

d) A l'efecte de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, de l'Impost sobre Societats o de l'Impost sobre la Renda de no Residents dels socis de la societat que es dissol:

1r. El valor d'adquisició i, si és el cas, de titularitat de les accions o participacions en el capital de la societat que es dissol, determinat d'acord amb el que estableix l'article 35.1.c) del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, s'augmentarà en l'import dels deutes adjudicats i es disminuirà en el dels crèdits i diners o signe que el represente adjudicat.

2n. Si el resultat de les operacions descrites en el paràgraf anterior resulta negatiu, el dit resultat es considerarà renda o guany patrimonial, segons que el soci siga persona jurídica o física, respectivament, sense que siga aplicable el que estableix la disposició transitòria novena de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

En este supòsit, cada un de la resta d'elements d'actiu adjudicats diferents dels crèdits, diners o signe que el represente, es considerarà que té un valor d'adquisició zero.

3r. Si el resultat de les operacions descrites en el paràgraf 1r anterior resulta zero o positiu, es considerarà que no hi ha renda o pèrdua o guany patrimonial.

Quan el dit resultat siga zero, cada un de la resta d'elements d'actiu adjudicats diferents dels crèdits, diners o signe que el represente, tindrà com a valor d'adquisició zero.

Si el resultat és positiu, el valor d'adquisició de cada un de la resta d'elements d'actiu adjudicats diferents dels crèdits, diners o signe que el represente, serà el que resulte de distribuir el resultat positiu entre estos en funció del valor de mercat que resulte del balanç final de liquidació de la societat que s'extingix.

4t. Els elements adjudicats al soci, diferents dels crèdits, diners o signe que el represente, es consideraran adquirits per este en la data de la seua adquisició per la societat, sense que, en el càlcul de

l'import dels guanys patrimonials siga aplicable el que estableix la disposició transitòria novena de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

3. Durant els períodes impositius que conclouen fins a la finalització del procés de dissolució amb liquidació, sempre que la cancel·lació registral es realitze dins del termini indicat en el paràgraf b) de l'apartat 1 d'esta disposició transitòria, continuarà aplicant-se, tant per les societats patrimonials com pels seus socis, la normativa vigent a 31 de desembre de 2006, excepte el tipus de gravamen de la part especial de la base imposable que serà del 18 per cent. En els dits períodes impositius no s'aplicarà el que estableix la disposició transitòria novena de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, en el supòsit de transmissió d'accions o participacions d'estes societats.

Quan la cancel·lació es realitze una vegada sobrepassat el dit termini, s'aplicarà el règim general.»

22. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, es fa una nova redacció de l'article 42 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que quedarà redactat de la manera següent:

«Article 42. *Deducció per reinversió de beneficis extraordinaris.*

1. Deducció en la quota íntegra.

Es deduirà de la quota íntegra el 12 per cent de les rendes positives obtingudes en la transmissió onerosa dels elements patrimonials establits en l'apartat següent integrades en la base imposable sotmesa al tipus general de gravamen o a l'escala prevista en l'article 114 d'esta Llei, a condició de reinversió, en els termes i requisits d'este article.

Esta deducció serà del 7 per cent, del 2 per cent o del 17 per cent quan la base imposable tribute als tipus del 25 per cent, del 20 per cent o del 35 per cent, respectivament.

S'entendrà que es complix la condició de reinversió si l'import obtingut en la transmissió onerosa es reinvertix en els elements patrimonials a què es referix l'apartat 3 d'este article i la renda procedix dels elements patrimonials enumerats en l'apartat 2 d'este article.

No s'aplicarà a esta deducció el límit a què es referix l'últim paràgraf de l'apartat 1 l'article 44 d'esta Llei. A l'efecte del càlcul del dit límit no es computarà esta deducció.

2. Elements patrimonials transmesos.

Els elements patrimonials transmesos, susceptibles de generar rendes que constituïsquen la base de la deducció prevista en este article, són els següents:

a) Els pertanyents a l'immobilitzat material i immaterial afectes a activitats econòmiques que hagen estat en funcionament almenys un any abans de la transmissió.

b) Valors representatius de la participació en el capital o en fons propis de qualsevol classe d'entitats que atorguen una participació no inferior al 5 per cent sobre el seu capital i que s'hagen posseït, almenys, amb un any d'antelació a la data de transmissió, sempre que no es tracte d'operacions de dissolució o liquidació d'eixes entitats. El còmput de la participació transmesa es referirà al període impositiu.

A l'efecte de calcular el temps de possessió, s'entendrà que els valors transmesos han sigut els més antics.

3. Elements patrimonials objecte de la reinversió.

Els elements patrimonials en què ha de reinvertir-se l'import obtingut en la transmissió que genera la renda objecte de la deducció, són els següents:

a) Els pertanyents a l'immobilitzat material i immaterial afectes a activitats econòmiques l'entrada en funcionament dels quals es realitze dins del termini de reinversió.

b) Els valors representatius de la participació en el capital o en fons propis de qualsevol classe d'entitats que atorguen una participació no inferior al 5 per cent sobre el capital social d'aquells. El còmput de la participació adquirida es referirà al termini establert per a efectuar la reinversió. Estos valors no podran generar un altre incentiu fiscal en l'àmbit de base imposable o quota íntegra. A este efecte no es considerarà un incentiu fiscal les correccions de valor, les exempcions a què es referix l'article 21 d'esta Llei, ni les deduccions per a evitar la doble imposició.

La deducció per l'adquisició de valors representatius de la participació en fons propis d'entitats no residents en territori espanyol, és incompatible amb la deducció establida en l'article 12.5 d'esta Llei.

4. No es consideraran compresos en el paràgraf b) dels apartats 2 i 3 d'este article els valors següents:

a) Que no atorguen una participació en el capital social o fons propis.

b) Siguen representatius de la participació en el capital social o en els fons propis d'entitats no residents en territori espanyol les rendes dels quals no puguen acollir-se a l'exempció establida en l'article 21 d'esta Llei.

c) Siguen representatius d'institucions d'inversió col·lectiva de caràcter financer.

d) Siguen representatius d'entitats que tinguen com a activitat principal la gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari en els termes que preveu l'article 4.huit.dos de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni.

e) Siguen representatius d'entitats on més de la mitat del seu actiu estiga integrat per elements patrimonials que no tinguen la consideració d'immobilitzat material, immaterial o valors no compresos en el paràgraf b) dels dos apartats anteriors, amb les especialitats d'este apartat. Estes magnituds es determinaran d'acord amb els balanços aprovats corresponents a l'exercici en què es transmeta o adquirisca la participació i als dos exercicis immediats anteriors.

5. No es considerarà realitzada la reinversió quan l'adquisició es realitze per mitjà d'operacions realitzades entre entitats d'un mateix grup en el sentit de l'article 16 d'esta Llei acollides al règim especial establert en el capítol VIII del títol VII d'esta Llei. Tampoc es considerarà realitzada la reinversió quan l'adquisició es realitze a una altra entitat del mateix grup en el sentit de l'article 16 d'esta Llei, excepte que es tracte d'elements d'immobilitzat material nous.

6. Termini per a efectuar la reinversió

a) La reinversió haurà de realitzar-se dins del termini comprès entre l'any anterior a la data de la posada a disposició de l'element patrimonial transmès i els tres anys posteriors, o, excepcionalment, d'acord amb un pla especial de reinversió aprovat per l'Administració tributària a proposta del subjecte passiu. Quan s'hagen realitzat dos transmissions o més en el període impositiu de valors representatius de la participació en el capital o en els fons propis de qual-

sevol classe d'entitats, el dit termini es computarà des de la finalització del període impositiu.

La reinversió es considerarà efectuada en la data en què es produïska la posada a disposició dels elements patrimonials en què es materialitze.

b) Tractant-se d'elements patrimonials que siguin objecte dels contractes d'arrendament financer a què es referix l'apartat 1 de la disposició addicional sèptima de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, es considerarà realitzada la reinversió en la data en què es produïska la posada a disposició de l'element patrimonial objecte del contracte, per un import igual al seu valor de comptat. Els efectes de la reinversió estaran condicionats, amb caràcter resolutori, a l'exercici de l'opció de compra.

c) La deducció es practicarà en la quota íntegra corresponent al període impositiu en què s'efectue la reinversió. Quan la reinversió s'haja realitzat abans de la transmissió, la deducció es practicarà en la quota íntegra corresponent al període impositiu en què s'efectue la dita transmissió.

7. Base de la deducció.

La base de la deducció està constituïda per l'import de la renda obtinguda en la transmissió dels elements patrimonials a què es referix l'apartat 2 d'este article, que s'haja integrat en la base imposable. Només a l'efecte del càlcul d'esta base de deducció, el valor de transmissió no podrà superar el valor de mercat.

No formaran part de la renda obtinguda en la transmissió l'import de les provisions relatives als elements patrimonials o valors, en allò que les dotacions a estes hagen sigut fiscalment deduïbles, ni les quantitats aplicades a la llibertat d'amortització, o a la recuperació del cost del bé fiscalment deduïble segons el que preveu l'article 115 d'esta Llei, que hagen d'integrar-se en la base imposable en ocasió de la transmissió dels elements patrimonials que es van acollir als dits règims.

No s'inclourà en la base de la deducció la part de la renda obtinguda en la transmissió que haja generat el dret a practicar la deducció per doble imposició.

La inclusió en la base de deducció de l'import de la renda obtinguda en la transmissió dels elements patrimonials l'adquisició o utilització posterior de la qual genere despeses deduïbles, siga quin siga l'exercici en què estos es meriten, serà incompatible amb la deducció de les dites despeses. El subjecte passiu podrà optar entre acollir-se a la deducció per reinversió i la deducció de les mencionades despeses. En este cas, la pèrdua del dret d'esta deducció es regularitzarà en la forma establida en l'article 137.3 d'esta Llei.

Tractant-se d'elements patrimonials a què fa referència el paràgraf a) de l'apartat 2 d'este article la renda obtinguda es corregirà, si és el cas, en l'import de la depreciació monetària d'acord amb el que preveu l'apartat 10 de l'article 15 d'esta Llei.

La reinversió d'una quantitat inferior a l'import obtingut en la transmissió donarà dret a la deducció establida en este article, sent la base de la deducció la part de la renda que proporcionalment corresponga a la quantitat reinvertida.

8. Manteniment de la inversió.

a) Els elements patrimonials objecte de la reinversió hauran de romandre en funcionament en el patrimoni del subjecte passiu, excepte pèrdua justifi-

ficada, fins que es complisca el termini de cinc anys, o de tres anys si es tracta de béns mobles, excepte si la seua vida útil conforme al mètode d'amortització dels admesos en l'article 11 d'esta Llei, que s'aplique, és inferior.

b) La transmissió dels elements patrimonials objecte de la reinversió abans de la finalització del termini mencionat en el paràgraf a) anterior determinarà la pèrdua de la deducció, excepte si l'import obtingut o el valor net comptable, si fóra menor, és objecte de reinversió en els termes establits en este article. En este cas, la pèrdua del dret d'esta deducció es regularitzarà en la forma establida en l'article 137.3 d'esta Llei.

9. Plans especials de reinversió.

Quan es prove que, per les seues característiques tècniques, la inversió o la seua entrada en funcionament haja d'efectuar-se necessàriament en un termini superior al previst en l'apartat 6 d'este article, els subjectes passius podran presentar plans especials de reinversió. Reglamentàriament s'establirà el procediment per a la presentació i aprovació dels plans especials de reinversió.

10. Requisits formals.

Els subjectes passius faran constar en la memòria dels comptes anuals l'import de la renda acollida a la deducció prevista en este article i la data de la reinversió. La dita menció haurà de realitzar-se mentres no es complisca el termini de manteniment a què es referix l'apartat 8 d'este article.

11. Els percentatges de deducció del 12 i 17 per cent establits en l'apartat 1 d'este article seran, respectivament, del 14,5 i 19,5 per cent, siga quin siga el període impositiu en què es practique la deducció, per a les rendes integrades en la base imposable dels períodes impositius iniciats dins de l'any 2007.

12. Tractant-se de rendes integrades en la base imposable de períodes impositius iniciats abans de l'1 de gener de 2007, la deducció per reinversió es regularà pel que estableix l'article 42 segons redacció vigent a 31 de desembre de 2006, siga quin siga el període en què es practique la deducció.»

23. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, s'afig una disposició transitòria vint-i-cinc al text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que quedarà redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria vint-i-cinc. *Deducció per reinversió de beneficis extraordinaris.*

El que disposa l'últim paràgraf de l'apartat 3 de l'article 42 d'esta Llei no s'aplicarà a les reinversions realitzades en els períodes impositius iniciats dins de 2007, siga quin siga el període impositiu en què es practique la correcció de valor.»

Disposició final tercera. *Modificació del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març.*

1. Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2007, s'afig una disposició addicional segona al text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març, que quedarà redactada de la manera següent:

«Disposició addicional segona. *Tipus de gravamen.*

1. El tipus de gravamen del 35 per cent establert en l'apartat 1 de l'article 19 i en l'apartat 1, 2a regla, de l'article 38 d'esta Llei, serà el:

32,5 per cent, per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2007.

30 per cent, per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2008.

2. El tipus de gravamen del 40 per cent establert en l'apartat 1 de l'article 19 d'esta Llei, serà el:

37,5 per cent, per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2007.

35 per cent, per als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2008.»

2. Es fa una nova redacció de l'article 14 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març, que quedaran redactats de la manera següent:

«Article 14. *Rendes exemptes.*

1. Estaran exemptes les rendes següents:

a) Les rendes mencionades en l'article 7 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, excepte les mencionades en la lletra i), percebudes per persones físiques, així com les pensions assistencials per ancianitat reconegudes a l'empara del Reial Decret 728/1993, de 14 de maig, pel qual s'establixen pensions assistencials per ancianitat a favor dels emigrants espanyols.

b) Les beques i altres quantitats percebudes per persones físiques, satisfetes per les Administracions públiques, en virtut d'acords i convenis internacionals de cooperació cultural, educativa i científica o en virtut del pla anual de cooperació internacional aprovat en Consell de Ministres.

c) Els interessos i la resta de rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis a què es referix l'article 23.2 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, així com els guanys patrimonials derivats de béns mobles, obtinguts sense mediació d'establiment permanent, per residents en un altre Estat membre de la Unió Europea o per establiments permanents dels dits residents situats en un altre Estat membre de la Unió Europea.

El que disposa el paràgraf anterior no s'aplicarà als guanys patrimonials derivats de la transmissió d'accions, participacions o altres drets en una entitat en els casos següents:

1r. Quan l'actiu de la dita entitat consistisca principalment, directament o indirectament, en béns immobles situats en territori espanyol.

2n. Quan, en algun moment, durant el període de 12 mesos precedent a la transmissió, el contribuïent haja participat, directament o indirectament, en almenys el 25 per 100 del capital o patrimoni de la dita entitat.

d) Els rendiments derivats del Deute Públic, obtinguts sense mediació d'establiment permanent a Espanya.

e) Les rendes derivades de valors emesos a Espanya per persones físiques o entitats no residents sense mediació d'establiment permanent, siga quin siga el lloc de residència de les institucions financeres que actuen com a agents de paga-

ment o intervinguen en l'emissió o transmissió dels valors.

No obstant això, quan el titular dels valors siga un establiment permanent en territori espanyol, les rendes a què es referix el paràgraf anterior quedaran subjectes a este impost i, si és el cas, al sistema de retenció a compte, que es practicarà per la institució financera resident que actue com a depositària dels valors.

f) Els rendiments dels comptes de no residents, que se satisfacen a contribuïents per este impost, llevat que el pagament es realitze a un establiment permanent situat en territori espanyol, pel Banc d'Espanya, o per les entitats registrades a què es referix la normativa de transaccions econòmiques amb l'exterior.

g) Les rendes obtingudes en territori espanyol, sense mediació d'establiment permanent en este, procedents de l'arrendament, cessió, o transmissió de contenidors o de vaixells i aeronaus sense dotació, utilitzats en la navegació marítima o aèria internacional.

h) Els beneficis distribuïts per les societats filials residents en territori espanyol a les seues societats matrius residents en altres Estats membres de la Unió Europea o als establiments permanents d'estes últimes situats en altres Estats membres, quan concórreguen els requisits següents:

1r. Que ambdós societats estiguen subjectes i no exemptes a algun dels tributs que graven els beneficis de les entitats jurídiques en els Estats membres de la Unió Europea, mencionats en l'article 2.c) de la Directiva 90/435/CEE del Consell, de 23 de juliol de 1990, relativa al règim aplicable a les societats matrius i filials d'Estats membres diferents i els establiments permanents estiguen subjectes i no exemptes a imposició en l'Estat en què estiguen situats.

2n. Que la distribució del benefici no siga conseqüència de la liquidació de la societat filial.

3r. Que ambdós societats revisten alguna de les formes previstes en l'annex de la Directiva 90/435/CEE del Consell, de 23 de juliol de 1990, relativa al règim aplicable a les societats matrius i filials d'Estats membres diferents, modificada per la Directiva 2003/123/CE del Consell, de 22 de desembre de 2003.

Tindrà la consideració de societat matriu aquella entitat que posseïska en el capital d'una altra societat una participació directa d'almenys el 20 per cent. Esta última entitat tindrà la consideració de societat filial. El dit percentatge serà el 15 per cent a partir de l'1 de gener de 2007 i el 10 per cent a partir de l'1 de gener de 2009.

La mencionada participació haurà d'haver-se mantingut de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què siga exigible el benefici que es distribuïska o, si no n'hi ha, que es mantinga durant el temps que siga necessari per a completar un any. En este últim cas, la quota tributària ingressada serà tornada una vegada complit el dit termini.

La residència es determinarà d'acord amb la legislació de l'Estat membre que corresponga, sense perjudici del que establixen els convenis per a evitar la doble imposició.

No obstant el previst anteriorment, el ministre d'Economia i Hisenda podrà declarar, a condició de reciprocitat, que el que establix esta lletra h) s'aplique a les societats filials que revisten una forma jurídica

diferent de les previstes en l'annex de la directiva i als dividends distribuïts a una societat matriu que posseïska en el capital d'una societat filial resident a Espanya una participació directa d'almenys el 10 per cent, sempre que es complisquen les restants condicions establides en esta lletra h).

El que estableix esta lletra h) no s'aplicarà quan la majoria dels drets de vot de la societat matriu la posseïsqen, directament o indirectament, persones físiques o jurídiques que no residisquen en Estats membres de la Unió Europea, excepte quan aquella realitze efectivament una activitat empresarial directament relacionada amb l'activitat empresarial desenvolupada per la societat filial o tinga com a objecte la direcció i gestió de la societat filial per mitjà de l'adequada organització de mitjans materials i personals o prove que s'ha constituït per motius econòmics vàlids i no per a gaudir indegudament del règim previst en esta lletra h).

i) Les rendes derivades de les transmissions de valors o el reembossament de participacions en fons d'inversió realitzats en algun dels mercats secundaris oficials de valors espanyols, obtingudes per persones físiques o entitats no residents sense mediació d'establiment permanent en territori espanyol, que siguen residents en un Estat que tinga subscrit amb Espanya un conveni per a evitar la doble imposició amb clàusula d'intercanvi d'informació.

j) Els dividends i participacions en beneficis a què es referixen els paràgrafs a) i b) de l'apartat 1 de l'article 25 de la Llei 35/2006, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les Lleis dels Impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni, obtinguts, sense mediació d'establiment permanent, per persones físiques residents en un altre Estat membre de la Unió Europea o en països o territoris amb què hi haja un efectiu intercanvi d'informació tributària d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de la disposició addicional primera de la Llei 36/2006, de Mesures per a la Prevenció del Fraude Fiscal, amb el límit de 1.000 euros, que serà aplicable sobre la totalitat dels rendiments obtinguts durant l'any natural.

2. En cap cas s'aplicarà el que disposen les lletres c), d), i) i j) de l'apartat anterior als rendiments i guanys patrimonials obtinguts a través dels països o territoris qualificats reglamentàriament com a paradisos fiscals.

Tampoc s'aplicarà el que preveu la lletra h) de l'apartat anterior quan la societat matriu tinga la seua residència fiscal, o l'establiment permanent estiga situat, en un país o territori considerat com a paradís fiscal.

3. El ministre d'Economia i Hisenda podrà declarar, a condició de reciprocitat, l'exempció dels rendiments corresponents a entitats de navegació marítima o aèria residents en l'estranger els vaixells o aeronaus de les quals toquen territori espanyol, encara que hi tinguen consignataris o agents.»

3. Es fa una nova redacció de l'apartat 2 de l'article 19 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març, que quedarà redactat de la manera següent:

«2. Addicionalment, quan les rendes obtingudes per establiments permanents d'entitats no residents es transferisquen a l'estranger, serà exigible una imposició complementària, al tipus de gravamen del 18 per cent, sobre les quanties transferides a càrrec de les rendes de l'establiment permanent, incloent-hi els

pagaments a què fa referència l'article 18.1.a), que no hagen sigut despeses deduïbles a l'efecte de fixació de la base imposable de l'establiment permanent.

La declaració i ingrés de la dita imposició complementària s'efectuarà en la forma i terminis establits per a les rendes obtingudes sense mediació d'establiment permanent.»

4. Es fa una nova redacció dels apartats 1 i 2 de l'article 25 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març, que quedarà redactat de la manera següent:

«1. La quota tributària s'obindrà aplicant a la base imposable determinada conforme a l'article anterior, els següents tipus de gravamen:

a) Amb caràcter general, el 24 per cent.

b) Les pensions i la resta de prestacions semblants percebudes per persones físiques no residents en territori espanyol, siga quina siga la persona que haja generat el dret a la seua percepció, seran gravades d'acord amb l'escala següent:

Import anual pensió fins a Euros	Quota Euros	Resta pensió fins a Euros	Tipus aplicable Percentatge
0	0	12.000	8
12.000	960	6.700	30
18.700	2.970	D'ara en avant	40

c) Els rendiments del treball de persones físiques no residents en territori espanyol, sempre que no siguen contribuents per l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, que presten els seus servicis en missions diplomàtiques i representacions consulars d'Espanya en l'estranger, quan no siga procedent l'aplicació de normes específiques derivades dels tractats internacionals en què Espanya siga part, es gravaran al 8 per cent.

d) Quan es tracte de rendiments derivats d'operacions de reasserança, l'1,5 per cent.

e) El 4 per cent en el cas d'entitats de navegació marítima o aèria residents en l'estranger, els vaixells o aeronaus de les quals toquen territori espanyol.

f) El 18 per cent quan es tracte de:

1r. Dividends i altres rendiments derivats de la participació en els fons propis d'una entitat.

2n. Interessos i altres rendiments obtinguts per la cessió a tercers de capitals propis.

3r. Guanys patrimonials que es posen de manifest en ocasió de transmissions d'elements patrimonials.

g) Els rendiments del treball percebuts per persones físiques no residents en territori espanyol en virtut d'un contracte de duració determinada per a treballadors estrangers de temporada, d'acord amb el que estableix la normativa laboral, es gravaran al tipus del 2 per cent.

h) El tipus de gravamen aplicable als cànon o regalies satisfets per una societat resident en territori espanyol o per un establiment permanent situat en este d'una societat resident en un altre Estat membre de la Unió Europea a una societat resident en un altre Estat membre o a un establiment permanent situat en un altre Estat membre d'una societat

resident d'un Estat membre serà del 10 per cent quan concórreguen els requisits següents:

1r. Que ambdós societats estiguen subjectes a algun dels tributs mencionats en l'article 3.a).iii) de la Directiva 2003/49/CE del Consell, de 3 de juny de 2003, relativa a un règim fiscal comú aplicable als pagaments d'interessos i cànon efectuat entre societats associades de diferents Estats membres i no n'estiguen exemptes.

2n. Que ambdós societats revisten alguna de les formes previstes en l'annex de la Directiva 2003/49/CE.

3r. Que ambdós societats siguin residents fiscals en la Unió Europea i que, a l'efecte d'un conveni per a evitar la doble imposició sobre la renda conclos amb un tercer Estat, no es consideren residents d'eixe tercer Estat.

4t. Que ambdós societats siguin associades. A este efecte, dos societats es consideraran associades quan una posseísca en el capital de l'altra una participació directa d'almenys el 25 per cent, o una tercera posseísca en el capital de cada una d'estes una participació directa d'almenys el 25 per cent.

La mencionada participació haurà d'haver-se mantingut de manera ininterrompuda durant l'any anterior al dia en què s'haja satisfet el pagament del rendiment o, si no n'hi ha, haurà de mantindre's durant el temps que siga necessari per a completar un any.

5t. Que, si és el cas, estes quantitats siguin deduïbles per a l'establiment permanent que satisfà els rendiments en l'Estat en què estiga situat.

6t. Que la societat que reba estos pagaments ho faça en el seu propi benefici i no com a mera intermediària o agent autoritzat d'una altra persona o societat i que, tractant-se d'un establiment permanent, les quantitats que reba estiguen efectivament relacionades amb la seua activitat i constituïsquen ingrés computable a l'efecte de la determinació de la seua base imposable en l'Estat en què estiga situat.

El que estableix este paràgraf h) no s'aplicarà quan la majoria dels drets de vot de la societat perceptora dels rendiments la posseïsquen, directament o indirectament, persones físiques o jurídiques que no residisquen en Estats membres de la Unió Europea, excepte quan aquella prove que s'ha constituït per motius econòmics vàlids i no per a gaudir indegudament del règim previst en este paràgraf h).

2. Tractant-se de transmissions de béns immobles situats en territori espanyol per contribuents que actuen sense establiment permanent, l'adquirent estarà obligat a retindre i ingressar el 3 per cent, o a efectuar l'ingrés a compte corresponent, de la contraprestació acordada, en concepte de pagament a compte de l'impost corresponent a aquells.

No procedirà l'ingrés a compte a què es referix este apartat en els casos d'aportació de béns immobles, en la constitució o augment de capitals de societats residents en territori espanyol.

Sense perjuí de les sancions que puguen correspondre per la infracció en què s'haja incorregut, si la retenció o l'ingrés a compte no s'han ingressat, els béns transmesos quedaran afectes al pagament de l'import que resulte menor entre la dita retenció o ingrés a compte i l'impost corresponent.»

5. Es fa una nova redacció de l'apartat 4 de l'article 31 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març, que quedarà redactat de la manera següent:

«4. No serà procedent practicar retenció o ingrés a compte respecte de:

a) Les rendes que estiguen exemptes en virtut del que disposa l'article 14 o en un conveni per a evitar la doble imposició que siga aplicable, sense perjuí de l'obligació de declarar prevista en l'apartat 5 d'este article.

No obstant això, sí que hi haurà obligació de practicar retenció o ingrés a compte respecte de les rendes a què es referix la lletra j) de l'apartat 1 de l'article 14.

b) El rendiment derivat de la distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions, o de la reducció de capital. Reglamentàriament podrà establir-se l'obligació de practicar retenció o ingrés a compte en estos supòsits.

c) Les rendes satisfetes o abonades a contribuents per este impost sense establiment permanent, quan s'acredite el pagament de l'impost o la procedència d'exempció.

d) Les rendes a què es referix l'article 118.1.c) del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

e) Les rendes que s'establisquen reglamentàriament.»

6. Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 16 del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març, que quedarà redactat en els termes següents:

«1. Componen la renda imputable a l'establiment permanent els conceptes següents:

a) Els rendiments de les activitats o explotacions econòmiques desenvolupades pel dit establiment permanent.

b) Els rendiments derivats d'elements patrimonials afectes a l'establiment permanent.

c) Els guanys o pèrdues patrimonials derivats dels elements patrimonials afectes a l'establiment permanent.

Es consideren elements patrimonials afectes a l'establiment permanent els vinculats funcionalment a l'exercici de l'activitat que constituïx el seu objecte.

Els actius representatius de la participació en fons propis d'una entitat només es consideraran elements patrimonials afectes a l'establiment permanent quan este siga una sucursal registrada en el Registre mercantil i es complisquen els requisits establits reglamentàriament.

A este efecte, es consideraran elements patrimonials afectes als transmesos dins dels tres períodes impositius següents al de la desafectació.»

7. Es fa una nova redacció de la disposició transitòria única del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de no Residents, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2004, de 5 de març, que quedarà redactada en els termes següents:

«Única. *Disposicions transitòries del text refós de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març.*

1. Les disposicions transitòries segona, quinta, novena i deu del text refós de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques aprovat pel Reial

Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, seran aplicables als contribuents sense establiment permanent que siguen persones físiques.

2. Les modificacions efectuades en les disposicions transitòries quinta i novena del text refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques per la disposició final primera de la Llei 35/2006, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les Lleis dels impostos sobre societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni, només produiran efectes en l'Impost sobre la Renda de no Residents des de la data d'entrada en vigor de l'esmentada disposició.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni.*

1. Es modifica l'article 4.cinc de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni, que quedarà redactat de la manera següent:

«Cinc. Els drets de contingut econòmic en els instruments següents:

a) Els drets consolidats dels partícips i els drets econòmics dels beneficiaris en un pla de pensions.

b) Els drets de contingut econòmic que corresponguen a primes satisfetes als plans de previsió assegurats definits en l'apartat 3 de l'article 51 de la Llei 35/2006, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les Lleis dels Impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni.

c) Els drets de contingut econòmic que corresponguen a aportacions realitzades pel subjecte passiu als plans de previsió social empresarial regulats en l'apartat 4 de l'article 51 de la Llei 35/2006, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les Lleis dels Impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni, incloent-hi les contribucions del prenedor.

d) Els drets de contingut econòmic derivats de les primes satisfetes pel subjecte passiu als contractes d'assegurança col·lectiva, diferents dels plans de previsió social empresarial, que instrumenten els compromisos per pensions assumits per les empreses, en els termes que preveu la disposició addicional primera del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, i en la seua normativa de desplegament, així com els derivats de les primes satisfetes pels empresaris als esmentats contractes d'assegurança col·lectiva.

e) Els drets de contingut econòmic que corresponguen a primes satisfetes a les assegurances privades que cobrisquen la dependència definits en l'apartat 5 de l'article 51 de la Llei 35/2006, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les Lleis dels Impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni.»

2. Es modifica l'article 4.huit.dos de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni, que quedarà redactat de la manera següent:

«Dos. La plena propietat, la nua propietat i el dret d'usdefruit vitalici sobre les participacions en entitats, amb cotització o sense en mercats organitzats, sempre que concórreguen les condicions següents:

a) Que l'entitat, siga o no societària, no tinga per activitat principal la gestió d'un patrimoni mobiliari o immobiliari. S'entendrà que una entitat gestiona un patrimoni mobiliari o immobiliari i que, per tant, no realitza una activitat econòmica quan concórreguen, durant més de 90 dies de l'exercici social, qualsevol de les condicions següents:

Que més de la mitat del seu actiu estiga constituït per valors o

Que més de la mitat del seu actiu no estiga afecte a activitats econòmiques.

Als efectes previstos en esta lletra:

Per a determinar si hi ha activitat econòmica o si un element patrimonial es troba afecte a esta, caldrà ajustar-se al que disposa l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

Tant el valor de l'actiu com el dels elements patrimonials no afectes a activitats econòmiques serà el que es deduisca de la comptabilitat, sempre que esta reflectisca fidelment la verdadera situació patrimonial de la societat.

A l'efecte de determinar la part de l'actiu que està constituïda per valors o elements patrimonials no afectes:

1r. No es computaran els valors següents:

Els posseïts per a complir obligacions legals i reglamentàries.

Els que incorporen drets de crèdit nascuts de relacions contractuals establides com a conseqüència de l'exercici d'activitats econòmiques.

Els posseïts per societats de valors com a conseqüència de l'exercici de l'activitat constitutiva del seu objecte.

Els que atorguen, almenys, el cinc per cent dels drets de vot i es posseïsquen amb la finalitat de dirigir i gestionar la participació sempre que, a este efecte, es dispose de la corresponent organització de mitjans materials i personals, i l'entitat participada no estiga compresa en esta lletra.

2n. No es computaran com a valors ni com a elements no afectes a activitats econòmiques aquells el preu d'adquisició dels quals no supere l'import dels beneficis no distribuïts obtinguts per l'entitat, sempre que els dits beneficis vinguen de la realització d'activitats econòmiques, amb el límit de l'import dels beneficis obtinguts tant en el mateix any com en els últims 10 anys anteriors. A este efecte, s'assimilen als beneficis procedents d'activitats econòmiques els dividendes que procedisquen dels valors a què es referix l'últim incís del paràgraf anterior, quan els ingressos obtinguts per l'entitat participada procedisquen, almenys en el 90 per cent, de la realització d'activitats econòmiques.

b) Que la participació del subjecte passiu en el capital de l'entitat siga almenys del 5 per 100 computat de manera individual, o del 20 per 100 conjuntament amb el seu cònjuge, ascendents, descendents o col·laterals de segon grau, ja tinga el seu origen el parentiu en la consanguinitat, en l'afinitat o en l'adopció.

c) Que el subjecte passiu exercisca efectivament funcions de direcció en l'entitat, percebent per això una remuneració que represente més del 50 per 100 de la totalitat dels rendiments empresarials, professionals i de treball personal.

A l'efecte del càlcul anterior, no es computaran entre els rendiments empresarials, professionals i de treball personal, els rendiments de l'activitat empresarial a què es referix el número u d'este apartat.

Quan la participació en l'entitat siga conjunta amb alguna o algunes persones a les quals es referix la lletra anterior, les funcions de direcció i les remuneracions que se'n deriven hauran de complir-se almenys en una de les persones del grup de parentiu, sense perjudici que totes estes tinguen dret a l'exempció.

L'exempció només arribarà al valor de les participacions, determinat d'acord amb les regles que s'establixen en l'article 16.u d'esta Llei, en la part que corresponga a la proporció existent entre els actius necessaris per a l'exercici de l'activitat empresarial o professional, minorats en l'import dels deutes que en deriven d'esta, i el valor del patrimoni net de l'entitat, i s'aplicaran estes mateixes regles en la valoració de les participacions d'entitats participades per a determinar el valor de les de la seua entitat tenidora.»

3. Es modifica l'article 31 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'Impost sobre el Patrimoni, que quedarà redactat de la manera següent:

«Article 31. *Límit de la quota íntegra.*

U. La quota íntegra d'este Impost, conjuntament amb les quotes de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, no podrà excedir, per als subjectes passius sotmesos a l'impot per obligació personal, el 60 per 100 de la suma de les bases imposables d'este últim. A este efecte:

a) No es tindrà en compte la part de la base imposable de l'estalvi derivada de guanys i pèrdues patrimonials que corresponga al saldo positiu de les obtingudes per les transmissions d'elements patrimonials adquirits o de millores realitzades en estos amb més d'un any d'antelació a la data de transmissió, ni la part de les quotes íntegres de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques corresponents a la dita part de la base imposable de l'estalvi.

Se sumarà a la base imposable de l'estalvi l'import dels dividendes i participacions en beneficis a què es referix la lletra a) de l'apartat 6 de la disposició transitòria vint-i-dos del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.

b) No es tindrà en compte la part de l'Impost sobre el Patrimoni que corresponga a elements patrimonials que, per la seua naturalesa o destinació, no siguen susceptibles de produir els rendiments gravats per la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

c) En el cas que la suma d'ambdós quotes supere el límit anterior, es reduirà la quota de l'Impost sobre el Patrimoni fins a aconseguir el límit indicat, sense que la reducció pugua excedir el 80 per 100.

Dos. Quan els components d'una unitat familiar hagen optat per la tributació conjunta en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, el límit de les quotes íntegres conjuntes del dit Impost i de la de l'Impost sobre el Patrimoni, es calcularà acumulant les quotes íntegres meritades per aquells en este últim tribut. Si és el cas, la reducció que corresponga practicar es prorratejarà entre els subjectes

passius en proporció a les seues respectives quotes íntegres en l'Impost sobre el Patrimoni, sense perjudici del que disposa l'apartat anterior.»

Disposició final quinta. *Modificació del text refós de la Llei de regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.*

1. Es modifica l'apartat 3 de l'article 5 del text refós de la Llei de regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que quedarà redactat de la manera següent:

«3. Les aportacions anuals màximes als plans de pensions regulats en la present Llei s'adequaran al següent:

a) El total de les aportacions i contribucions empresarials anuals màximes als plans de pensions regulats en la present Llei no podrà excedir 10.000 euros. No obstant això, en el cas de partícips majors de 50 anys la quantia anterior serà de 12.500 euros.

b) El límit establert en el paràgraf a) anterior s'aplicarà individualment a cada partípic integrat en la unitat familiar.

c) Excepcionalment, l'empresa promotora podrà realitzar aportacions a un pla de pensions d'ocupació del qual siga promotor quan siga necessari per a garantir les prestacions en curs o els drets dels partícips de plans que incloquen règims de prestació definida per a la jubilació i s'haja posat de manifest, a través de les revisions actuaries, l'existència d'un dèficit en el pla de pensions.»

2. Es modifica l'apartat 5 de l'article 8 del text refós de la Llei de regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que quedarà redactat de la manera següent:

«5. Les dates i modalitats de percepció de les prestacions seran fixades lliurement per partípic o pel beneficiari, en els termes que reglamentàriament es determinen, i amb les limitacions que, si és el cas, s'establisquen en les especificacions dels plans.»

3. Es modifica l'apartat 6 de l'article 8 del text refós de la Llei de regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que quedarà redactat de la manera següent:

«6. Les contingències per les quals se satisfaran les prestacions anteriors podran ser:

a) Jubilació: per a la determinació d'esta contingència caldrà ajustar-se al que preveu el Règim de Seguretat Social corresponent.

Quan no siga possible l'accés d'un partípic a la jubilació, la contingència es considerarà produïda a partir de l'edat ordinària de jubilació en el Règim General de la Seguretat Social, en el moment en què el partípic no exercisca o haja cessat en l'activitat laboral o professional, i no es trobe cotitzant per a la contingència de jubilació per a cap Règim de la Seguretat Social. No obstant això, podrà anticipar-se la percepció de la prestació corresponent a partir dels seixanta anys d'edat, en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

Els plans de pensions podran preveure el pagament de la prestació corresponent a la jubilació en el cas que el partípic, siga quina siga la seua edat, extingisca la seua relació laboral i passe a situació legal de desocupació a conseqüència d'expedient de

regulació d'ocupació aprovat per l'autoritat laboral. Reglamentàriament podran establir-se condicions per al manteniment o represa de les aportacions a plans de pensions en este supòsit.

A partir de l'accés a la jubilació, el partícip podrà continuar realitzant aportacions al pla de pensions. No obstant això, una vegada iniciat el cobrament de la prestació de jubilació o el cobrament anticipat de la prestació corresponent a jubilació, les aportacions només podran destinar-se a les contingències de defunció i dependència. El mateix règim s'aplicarà quan no siga possible l'accés a la jubilació, a les aportacions que es realitzen a partir de l'edat ordinària de jubilació. Reglamentàriament podran establir-se les condicions sota les quals podran reprendre's les aportacions per a jubilació amb motiu de l'alta posterior en un Règim de Seguretat Social per exercici o represa d'activitat.

El que disposa este paràgraf a) s'entendrà sense perjudi de les aportacions a favor de beneficiaris que realitzen els promotors dels plans de pensions del sistema d'ocupació a l'empara del que preveu l'apartat 3 de l'article 5 d'esta Llei.

b) Incapacitat laboral total i permanent per a la professió habitual o absoluta i permanent per a tot treball, i la gran invalidesa, determinades conforme al Règim corresponent de Seguretat Social.

Reglamentàriament podrà regular-se la destinació de les aportacions per a contingències susceptibles de succeir en les persones sotmeses en les dites situacions.

c) Mort del partícip o beneficiari, que pot generar dret a prestacions de viudetat, orfanat o a favor d'altres hereus o persones designades.

d) Dependència severa o gran dependència del partícip regulada en la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

A l'efecte del que preveu la disposició addicional primera d'esta Llei, les contingències que hauran d'instrumentar-se en les condicions establides en esta seran les de jubilació, incapacitat, defunció i dependència previstes respectivament en els paràgrafs a), b), c) i d) anteriors.

Els compromisos assumits per les empreses amb els treballadors que extingisquen la seua relació laboral amb aquelles i passen a situació legal de desocupació a conseqüència d'un expedient de regulació d'ocupació, que consistisquen en el pagament de prestacions amb anterioritat a la jubilació, podran ser objecte d'instrumentació, amb caràcter voluntari, d'acord amb el règim previst en la disposició addicional primera d'esta Llei, i en este cas se sotmetran a la normativa financera i fiscal que en derive.»

4. Es modifica l'apartat 4 de l'article 36 del text refós de la Llei de regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que quedarà redactat de la manera següent:

«4. La inobservança pel partícip del límit d'aportació previst en l'apartat 3 de l'article 5, llevat que l'excés d'este límit siga retirat abans del dia 30 de juny de l'any següent, serà sancionada amb una multa equivalent al 50 per 100 del dit excés, sense perjudi de la immediata retirada de l'esmentat excés del pla o plans de pensions corresponents. La dita sanció serà imposada en tot cas a qui realitze l'aportació, siga o no partícip, si bé el partícip que-

darà exonerat quan s'haja realitzat sense el seu coneixement.»

5. Es modifica la disposició addicional primera del text refós de la Llei de regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que quedarà redactada de la manera següent:

«Disposició addicional primera. *Protecció dels compromisos per pensions amb els treballadors.*

Els compromisos per pensions assumits per les empreses, incloent-hi les prestacions causades, hauran d'instrumentar-se, des del moment que s'inicie la meritació del seu cost, per mitjà de contractes d'assegurances, incloent-hi els plans de previsió social empresarials, a través de la formalització d'un pla de pensions o diversos d'estos instruments. Una vegada instrumentats, l'obligació i responsabilitat de les empreses pels mencionats compromisos per pensions se circumscriuran exclusivament a les assumides en els dits contractes d'assegurances i plans de pensions.

A este efecte, s'entendran per compromisos per pensions els derivats d'obligacions legals o contractuals de l'empresari amb el personal de l'empresa i vinculats a les contingències establides en l'apartat 6 de l'article 8. Estes pensions podran revestir les formes establides en l'apartat 5 de l'article 8 i comprendran tota prestació que es destine a la cobertura d'estos compromisos, siga quina siga la seua denominació.

Tenen la consideració d'empreses no sols les persones físiques i jurídiques, sinó també les comunitats de béns i la resta d'entitats que, fins i tot faltats de personalitat jurídica, siguen susceptibles d'assumir amb els seus treballadors els compromisos descrits.

Perquè els contractes d'assegurança puguin servir a la finalitat mencionada en el paràgraf primer hauran de satisfer els requisits següents:

a) Revestir la forma d'assegurança col·lectiva sobre la vida o pla de previsió social empresarial, en els quals la condició d'assegurat correspondrà al treballador i la de beneficiari a les persones en el favor de les quals es generen les pensions segons els compromisos assumits.

b) En els dits contractes no s'aplicarà el que disposen els articles 97 i 99 de la Llei de Contracte d'Assegurança.

c) Els drets de rescat i reducció del prenedor només podran exercir-se a fi de mantindre en la pòlissa l'adequada cobertura dels seus compromisos per pensions vigents en cada moment o només a l'efecte de la integració dels compromisos coberts en la dita pòlissa en un altre contracte d'assegurança, en un pla de previsió social empresarial o en un pla de pensions. En este últim cas, la nova asseguradora o el pla de pensions assumirà la cobertura total dels mencionats compromisos per pensions.

d) Hauran d'individualitzar-se les inversions corresponents a cada pòlissa en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

e) La quantia del dret de rescat no podrà ser inferior al valor de realització dels actius que representen la inversió de les provisions tècniques corresponents. Si hi ha dèficit en la cobertura de les dites provisions, este dèficit no serà repercutible en el dret de rescat, excepte en els casos que reglamentàriament es determinen. L'import del rescat haurà

de ser abonat directament a la nova asseguradora o al fons de pensions en què s'integre el nou pla de pensions.

Serà admissible que el pagament del valor del rescat es realitze per mitjà del traspàs dels actius, net de les despeses necessàries per a efectuar els corresponents canvis de titularitat.

En els contractes d'assegurança les primes dels quals hagen sigut imputades als subjectes a què es vinculen els compromisos per pensions hauran de preveure's, d'acord amb les condicions pactades en el compromís, els drets econòmics dels subjectes en els casos en què es produïska la cessació de la relació laboral prèvia al succés de les contingències previstes en esta normativa o es modifique el compromís per pensions vinculat als dits subjectes.

Reglamentàriament es fixaran les condicions que han de complir els contractes d'assegurança a què es referix esta disposició, incloent-hi els instrumentats entre les mutualitats de previsió social i els seus mutualistes en la seua condició de beneficiaris de l'assegurança o assegurats. En tot cas, les condicions que s'establisquen reglamentàriament, hauran de ser homogènies, actuàriament i finançament, amb les normes aplicables als compromisos per pensions formalitzats per mitjà de plans de pensions.

L'efectivitat dels compromisos per pensions i del cobrament de les prestacions causades quedaran condicionats a la seua formalització en els instruments mencionats en el paràgraf primer. En tot cas, l'incompliment per l'empresa de l'obligació d'instrumentar els compromisos per pensions assumits constituirà infracció en matèria laboral de caràcter molt greu, en els termes previnguts en el Text Refós de la Llei sobre Infraccions i Sancions en l'Orde Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost.

En cap cas resultarà admissible la cobertura d'estos compromisos per mitjà de la dotació per l'empresari de fons interns, o instruments semblants, que suposen el manteniment per part d'este de la titularitat dels recursos constituïts.»

6. Es modifica la disposició adicional quarta del text refós de la Llei de regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que quedarà redactada de la manera següent:

«Disposició adicional quarta. *Plans de pensions i mutualitats de previsió social constituïts a favor de persones amb discapacitat.*

Podran realitzar-se aportacions a plans de pensions a favor de persones amb un grau de minusvalidesa física o sensorial igual o superior al 65 per 100, psíquica igual o superior al 33 per 100, així com de persones amb discapacitat que tinguen una incapacitat declarada judicialment amb independència del seu grau. A estos els serà aplicable el règim financer dels plans de pensions amb les especialitats següents:

1. Podran efectuar aportacions al pla de pensions tant la mateixa persona amb discapacitat, particip, com les persones que tinguen amb este una relació de parentiu en línia directa o col·lateral fins al tercer grau inclusivament, així com el cònjuge o aquells que els tinguen a càrrec seu en règim de tutela o acolliment. En estos últims supòsits, les persones amb discapacitat hauran de ser designades beneficiàries de manera única i irrevocable per a qualsevol contingència. No obstant això, la contin-

gència de mort de la persona amb discapacitat podrà generar dret a prestacions de viudetat, orfanat o a favor dels que hagen realitzat aportacions al pla de pensions de la persona amb discapacitat en proporció a l'aportació d'estos.

2. Com a límit màxim de les aportacions, a l'efecte del que preveu l'apartat 3 de l'article 5 de la present Llei, s'aplicaran les quanties següents:

a) Les aportacions anuals màximes realitzades per les persones amb discapacitat, particips, no podran sobrepassar la quantitat de 24.250 euros.

b) Les aportacions anuals màximes realitzades per cada particip a favor de persones amb discapacitat lligades per relació de parentiu no podran sobrepassar la quantitat de 10.000 euros.

c) Les aportacions anuals màximes a plans de pensions realitzades a favor d'una persona amb discapacitat, incloent-hi les seues pròpies aportacions, no podran sobrepassar la quantitat de 24.250 euros.

La inobservança d'estos límits d'aportació serà objecte de la sanció prevista en l'apartat 4 de l'article 36 de la present Llei. A este efecte, quan concórreguen diverses aportacions a favor de la persona amb discapacitat, s'entendrà que el límit de 24.250 euros es cobrix, primer, amb les aportacions de la mateixa persona amb discapacitat, i quan estes no superen el dit límit, amb les restants aportacions, en proporció a la seua quantia.

L'acceptació d'aportacions a un pla de pensions a nom d'un mateix beneficiari amb discapacitat, per damunt del límit de 24.250 euros anuals, tindrà la consideració d'infracció molt greu, en els termes que preveu el paràgraf n) de l'apartat 3 de l'article 35 d'esta Llei.

3. Les prestacions del pla de pensions hauran de ser en forma de renda, llevat que, per circumstàncies excepcionals, i en els termes i condicions que reglamentàriament s'establisquen, puguen percebre's en forma de capital.

4. Reglamentàriament podran establir-se especificacions en relació amb les contingències per les quals poden satisfer-se les prestacions, a les quals es referix l'apartat 6 de l'article 8 d'esta Llei.

5. Reglamentàriament es determinaran els supòsits en què podran fer-se efectius els drets consolidats en el pla de pensions per part de les persones amb discapacitat, d'acord amb el que preveu l'apartat 8 de l'article 8 de la present Llei.

6. El règim regulat en esta disposició adicional s'aplicarà a les aportacions i prestacions realitzades o percebudes de mutualitats de previsió social, de plans de previsió social, de plans de previsió assegurats, plans de previsió social empresarial i assegurances que cobrisquen exclusivament el risc de gran dependència, d'acord amb el que disposa la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència a favor de persones amb discapacitat que complisquen els requisits previstos en els anteriors apartats i els que s'establisquen reglamentàriament. Els límits establits seran conjunts per a tots els sistemes de previsió social en esta disposició d'estes a favor de persones amb discapacitat que complisquen els requisits previstos en els anteriors apartats.»

7. Es modifica la disposició transitòria tercera del text refós de la Llei de regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002,

de 29 de novembre, que quedarà redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria tercera. *Aplicació del règim sancionador.*

El règim sancionador en matèria d'ordenació i supervisió dels plans i fons de pensions regulat en la present Llei s'aplicarà a les infraccions tipificades en esta comeses a partir de 10 de novembre de 1995.»

8. S'afeg un nou paràgraf a la disposició final segona del Text Refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, amb la redacció següent:

«Les Corts Generals i les Assemblees Legislatives de les comunitats autònomes podran promoure i realitzar aportacions a plans de pensions del sistema d'ocupació, així com a contractes d'assegurança col·lectiva dels regulats en la disposició addicional primera d'esta Llei, en els quals podran incorporar-se com a participants i assegurats els membres de les respectives Cambres. A este efecte, la promoció d'un pla de pensions d'ocupació per als dits membres, podrà realitzar-se, si és el cas, com a excepció al que estableix l'article 4.1.a) d'esta Llei sobre promoció d'un únic pla d'ocupació per cada promotor.»

Disposició final sexta. *Habilitació per a la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.*

La Llei de Pressupostos Generals de l'Estat podrà modificar, de conformitat amb el que preveu l'apartat 7 de l'article 134 de la Constitució Espanyola:

a) L'escala i els tipus de l'impost i les deduccions en la quota.

b) Els altres límits quantitius i percentatges fixos establits en esta Llei.

Disposició final setètima. *Habilitació normativa.*

El Govern dictarà totes les disposicions que siguen necessàries per al desplegament i aplicació d'esta Llei.

Disposició final octava. *Entrada en vigor.*

1. Esta Llei entrarà en vigor el dia 1 de gener de 2007. No obstant això, les habilitacions a la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat i la disposició final primera d'esta Llei entraran en vigor l'endemà de la publicació d'esta Llei en el «Boletín Oficial del Estado».

2. A l'efecte de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques, esta Llei s'aplicarà a les rendes obtingudes a partir de l'1 de gener de 2007 i a les quals corresponga imputar a partir d'esta, d'acord amb els criteris d'imputació temporal de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques i les seues normes de desplegament, Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques i altres Normes Tributàries i del text refós de la Llei de l'impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 28 de novembre de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

20843 LLEI 36/2006, de 29 de novembre, de mesures per a la prevenció del frau fiscal. («BOE» 286, de 30-11-2006.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El frau fiscal és un fenomen de què es deriven greus conseqüències per a la societat en el seu conjunt. Suposa una minva per als ingressos públics, la qual cosa afecta la pressió fiscal que suporten els contribuents complidors; condiona el nivell de qualitat dels servicis públics i les prestacions socials; distorsiona l'activitat dels distints agents econòmics, de tal manera que les empreses fiscalment complidores han d'enfrontar-se a la competència deslleial de les incomplidores; en definitiva, el frau fiscal constituïx el principal element d'inequitat de tot sistema tributari.

Enfront dels comportaments de frau fiscal, l'actuació dels poders públics ha d'encaminar-se no sols a la detecció i regularització dels incompliments tributaris, sinó també, i amb major èmfasi si és possible, a evitar que estos incompliments es produïsqen, incidint en els aspectes de dissuasió de la lluita contra el frau, al mateix temps que s'afavorix el compliment voluntari de les obligacions tributàries.

L'enfortiment del control i la prevenció del frau fiscal és un compromís del Govern. En compliment del dit compromís, el Pla de Prevenció del Frau Fiscal, elaborat per l'Agència Estatal d'Administració Tributària, i analitzat en el Consell de Ministres el 4 de febrer de 2005, ha suposat una revisió integral dels objectius perseguits en la gestió del sistema tributari estatal, amb determinació, d'una banda, de les debilitats d'este en relació amb la detecció, regularització i persecució dels incompliments tributaris més greus i establiment, d'una altra, d'un conjunt de mesures coordinades sobre la base de l'experiència pràctica que perseguixen millorar la resposta enfront del fenomen del frau tributari. Si bé és cert que les mesures del dit Pla són de caràcter essencialment operatiu i procedimental, així com organitzatiu i de coordinació, no és menys el fet que necessiten, en certs supòsits, de modificacions normatives que permeten la seua realització.

II

Esta Llei té com a objecte l'aprovació de diverses modificacions normatives destinades a la prevenció del frau fiscal. Les dites modificacions formen part majoritàriament del Pla de Prevenció del Frau Fiscal i suposen l'adopció d'aquelles mesures que per la seua naturalesa requereixen un desplegament normatiu amb rang de llei.

Esta Llei s'estructura en dos capítols i en les corresponents disposicions addicionals, transitòries i finals. El primer dels capítols es dedica a la modificació de determinats preceptes de la normativa tributària, mentres que en el segon es modifiquen altres disposicions legals, que si bé no tenen naturalesa fiscal, sí que poden tindre incidència en el compliment de les obligacions tributàries o en la seua comprovació.